

قنوت‌های امام حسن عسکری علیه السلام

بِقِسْطِكَ مِنْ أَتْبَاعِ النَّبِيِّينَ. اَللّٰهُمَّ وَ اَذِلِّ بِهٖ مَنْ لَمْ تُسْهِمْ لَهُ فِي
عدل تو را از پیروی کنندگان پیغمبران. بار خدایا و خوار گردان به سبب آن حضرت کسی را که نصیبی قرار نداده باشی برایش در

الرُّجُوعِ اِلَى مَحَبَّتِكَ، وَ مَنْ نَصَبَ لَهُ الْعَدَاوَةَ، وَ اَزِم بِحَجَرِكَ
برگشتن به سوی دوست داشتنت و آن را که نصب کرده باشد از برای آن حضرت دشمنی را و بینداز سنگ خود را که برسد به دماغ کسی که

الدَّامِغِ مَنْ اَرَادَ الْقَالِبِ عَلَى دِينِكَ بِاِذْلَالِهٖ، وَ تَشَقَّيْتُ جَفْعِهٖ، وَ
اراده داشته باشد تحریص در فساد کردن بر دینت به سبب دلیل کردن آن حضرت و متفرق ساختن جمعیتش را و غضب نعلی از برای شخصی

اَغْضَبَ لِمَنْ لَا تِرَّةَ لَهُ وَ لَا طَائِلَةَ، وَ عَادَى الْاَقْرَبِينَ وَ الْاَبْعَدِينَ
که نباشد طلب کننده خونی برای او، و نباشد قوتی و توانگری برایش و دشمنی کرده باشد با نزدیکانش و با کسانی که دور اند از او در رضاجونی

فِيكَ، مَنَا مِنْكَ عَلَيْهِ لَا مَنَا مِنْهُ عَلَيْكَ. اَللّٰهُمَّ فَكَمَا نَصَبَ نَفْسَهُ
تو از جهت منت گذاشتن از جانبیت بر او، نه از برای منت گذاردن از جانب او بر تو. خداوند! پس همچنان که قرار داده است آن حضرت نفس خود

غَرَضًا فِيكَ لِالْاَبْعَدِينَ، وَ جَادَ بِبَدَلٍ مُّهِجَتِهٖ لَكَ فِي الذَّبِّ عَنْ
را نشاند در رضاجونیت از برای جماعت دور، و سعی نیکو نموده به بخشش نمودن

حَرِيْمِ الْمُؤْمِنِينَ، وَ رَدَّ شَرَّ بُغَاةِ الْمُذْبِرِينَ، حَتَّى اَخْفَى مَا كَانَ
جان خود را از برای در منع نمودن از حریم مؤمنان، و دفع کرده است شرّ اهل فساد پشت کنندگان به حق را، تا آن که پنهان ساخت

جُهِرَ بِهِ مِنَ الْمَعَاصِي، وَ اَبْدَى مَا كَانَ نَبْذُهُ الْعُلَمَاءُ وَ رَأَى ظُهُورِهِمْ
آنچه را که ظاهر گردانیده شده بود از گناهان و ظاهر گردانید آنچه را که انداخته بودند عالمان در پشت‌های خود

مِمَّا اَخَذَتْ مِيثَاقَهُ عَلَى اَنْ يُبَيِّنُوهُ لِلنَّاسِ وَ لَا يَكْتُمُوهُ، وَ دَعَا اِلَى
از آنچه فرا گرفته بودی پیمان برای آن حضرت که ظاهر کنند آن پیمان را از برای مردم و پنهان نکنند آنرا و خوانده است

اِفْرَادِكَ بِالطَّاعَةِ، وَ اَنْ لَا يَجْعَلَ لَكَ شَرِيكَاً مِنْ خَلْقِكَ يَغْلُوْا اَمْرَهُ
مردم را به سوی متفرد ساختن تو را به طاعت، و این که نگردانند احدی از برای شریکی از مخلوقات که بالا باشد حکمش

عَلَى اَمْرِكَ، مَعَ مَا يَتَجَرَّعُهُ فِيكَ مِنْ مَّرَارَاتِ الْغَيْظِ الْجَارِحَةِ
بر حکمت با وجود آنچه آشامیده است آن را آن حضرت در رضاجونیت از تلخی‌های خشم جراحات کننده

بِحَوَاشِي الْقُلُوبِ، وَ مَا يَغْتَوِرُهُ مِنَ الْغُمُومِ، وَ يَفْزَعُ عَلَيْهِ مِنْ
اطراف دل‌ها را، و آنچه پشیمانی می‌رسد او را از غم‌ها و بسیار وارد می‌شود بر او از

اَحْذَاتِ الْخُطُوبِ، وَ يَشْرِقُ بِهٖ مِنَ الْغُصَصِ الَّتِي لَا تَبْتَلِعُهَا
حادثه‌های عظیمه، و آنچه گرفته می‌شود گلویش به سبب آن چیز از غصه‌هایی که فرو نمی‌برد آن‌ها را

الْحُلُوقُ، وَ لَا تَخْنُوا عَلَيْهَا الضُّلُوعُ مِنْ نَظَرَةِ اِلَى اَمْرِ مِنْ اَمْرِكَ،
حلق‌ها و مهربان نمی‌شود بر آن غصه‌ها پهلوهای که ناشی شده‌اند از غصه‌ها از نگاه کردن به سوی امری از فرمان تو و

وَ لَا تَنَالُهُ يَدُهُ بِتَغْيِيرِهِ. وَ رَدِّهِ اِلَى مَحَبَّتِكَ. فَاشْدُدِ اللّٰهُمَّ اُزْرَهُ
نمی‌رسد آن امر را دست آن حضرت به تغییر دادن آن امر را، و برگردانیدن آنرا به سوی خواهشت. پس سخت گردان خداوند! قوتش

قنوت‌های امام حسن عسکری علیه السلام

بِنَصْرِكَ، وَ أَطْلُ بَاعَهُ فِيمَا قَصَرَ عَنْهُ مِنْ اطْرَافِ الرَّاتِعِينَ فِي

را به یاری نمودنت و دراز کن مابین دو دست او را در چیزی که کوتاه است از او از منع نمودن چراکنندگان در

حِمَاكَ، وَ زِدْهُ فِي قُوَّتِهِ بَسْطَةً مِنْ تَأْيِيدِكَ، وَ لَا تُوحِشْنَا مِنْ

در قرق تو، و زیاده گردان در توانائی آن حضرت وسعت و بسیاری را از قوت دادن تو او را، و دور نگردان ما را از الفت داشتن

أَنْسِهِ، وَ لَا تَخْتَرِمَهُ دُونَ أَمَلِهِ مِنَ الصَّلَاحِ الْفَاشِي فِي أَهْلِ مِلَّتِهِ،

به آن حضرت و مینقصان مگردان او را نزد امیدش از صلاح منتشر در اهل ملتش و از

وَ الْعَدْلِ الظَّاهِرِ فِي أُمَّتِهِ. اَللّهُمَّ وَ شَرِّفْ بِمَا اسْتَقْبَلَ بِهِ مِنَ الْقِيَامِ

عدالت ظاهر در امتش. خداوندا و بلند گردان به سبب آنچه روی آورده است به آن از بپای داشتن امر تو

بِأَمْرِكَ، لَدَى مَوْقِفِ الْحِسَابِ مَقَامَهُ، وَ سِرِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّداً

را از نزد محل ایستادن جهت حساب نمودن جای ایستادن آن حضرت را و خوشحال گردان پیغمبر خود محمداً

صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤُوسِهِ، وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ، وَ أَجْزِلْ

که رحمت تو باد بر او و بر خاندانش به سبب دیدن آن حضرت، و کسانی را که تابع گشته‌اند او را بر خواندنش و بده

عَلَى مَا رَأَيْتَهُ قَائِماً بِهِ مِنْ أَمْرِكَ ثَوَابَهُ، وَ أَبْنِ قُرْبَ دُنُوءِهِ مِنْكَ

به آن حضرت بر آنچه دیده‌ای او را به پبای دارنده آن چیز را از فرماتن مزدش را و ظاهر گردان

فِي حَيَاتِهِ، وَ ارْحَمْ اسْتِكَانَتَنَا مِنْ بُعْدِهِ، وَ اسْتَخْذَأَنَا لِمَنْ كُنَّا

زیادتی او را به نردت در زمان حیاتش و رحم نمای زاری نمودنمان را از دوری او و تضرع کردنمان را برای کسی که بودیم

نَقَمَعَهُ بِهِ، إِذْ أَفْقَدْتَنَا وَ جَهَهُ، وَ بَسَطْتَ أَيْدِي مَنْ كُنَّا نَبْسُطُ أَيْدِيَنَا

ذلیل کننده او را به سبب آن حضرت، چون که پنهان نمودهای از ما رویش را و دراز کرده‌ای دستهای کسی را

عَلَيْهِ، لِنَرُدَّهُ عَنْ مَعْصِيَتِهِ، وَ افْتِرَاقَنَا بَعْدَ الْأَلْفَةِ، وَ الْأَجْتِمَاعِ

دراز می نمودیم دستهای خود را بر آن کس، از جهت آن که برگردانیم او را از گناهش، و رحم نمای پراکنده شدن ما را

تَحْتَ ظِلِّ كَنْفِهِ، وَ تَلَهُفْنَا عِنْدَ الْفُوتِ عَلَى مَا أَقْعَدْتَنَا عَنْهُ مِنْ

بعد از الفت و بگریه هم بودن در زیر سایه حمایت او و حسرت خوردن ما را نزد مردن بر آنچه عاجز نمودهای ما را از

نُصْرَتِهِ، وَ طَلَبْنَا مِنَ الْقِيَامِ بِحَقِّ مَا لَا سَبِيلَ إِلَيْ رَجْعَتِهِ، وَ

یاری نمودن آن حضرت، و رحم نمای خواستن ما از به پبای داشتن به حق آنچه را که نباشد راهی به سوی بازگشت به او.

اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ فِي أَمْنٍ مِمَّا نَشْفِقُ عَلَيْهِ مِنْهُ، وَ رُدَّ عَنْهُ مِنْ سِيْهَامِ

و بگردان آن حضرت را خداوندا در امنیت، از آنچه می ترسیم بر او و برگردان از او تیرهای مکرها آنچه را که

الْمَكَايِدِ مَا يُوجِّهُهُ أَهْلُ الشَّنَائِ إِلَى، وَ إِلَى شُرَكَائِهِ فِي أَمْرِهِ،

استاخته‌اند آن را اهل بغض و عناد به سوی آن حضرت، و به سوی شریکان در امرش، و

وَ مُغَاوَبِيهِ عَلَى طَاعَةِ رَبِّهِ. الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ سِلَاحَهُ وَ حِصْنَهُ وَ

به سوی مسدودکاران او بر طاعت پروردگارش. آن چنان معاونتی که گرانیدهای ایشان را سلاح آن حضرت و

قنوت‌های امام حسن عسکری علیه السلام

مَفْزَعَهُ، وَ أَنْسَهُ الَّذِينَ سَلَوْا عَنِ الْأَهْلِ وَالْأَوْلَادِ، وَ جَفَوْا الْوَطْنَ،

قلعه و پناه و مونس او، آن چنانی که فراموش نموده‌اند اهل و فرزندان‌شان را و ترک نموده‌اند وطن

وَ عَطَلُوا الْوَثِيرَ مِنَ الْمَهَادِ، وَ رَفَضُوا تِجَارَاتِهِمْ، وَ أَضَرُّوا

خود را و معطل گذارده‌اند بالش نرم از فراش خواب را و باز گذاشته‌اند خرید و فروش خود را و ضرر رسانیده‌اند

بِمَعَايِشِهِمْ، وَ فُقِدُوا فِي أَنْدِيَّتِهِمْ بِغَيْرِ غَيْبَةٍ عَنْ مِصْرِهِمْ،

به وجه معیشت‌های خود و داخل نشدند در مجلس‌های محبت قوم بدون آن که غایب باشند از شهرهای ایشان و

وَ خَالَفُوا الْبَعِيدَ مِمَّنْ عَاضَدَهُمْ عَلَى أَمْرِهِمْ، وَ قَلَّوْا الْقَرِيبَ مِمَّنْ

هم‌قسم گشته‌اند با بیگانه‌ای که معاونت نماید ایشان را بر امرشان، و ترک نموده‌اند خویشی را که باشد

صَدَّ عَنْ وَجْهِهِمْ، فَانْتَلَفُوا بَعْدَ التَّدَابُرِ وَ التَّقَاطُعِ فِي دَهْرِهِمْ، وَ

از کسی که اعراض نموده از روی آوردن به ایشان، پس مجتمع و مهربان گشتند بعد از عداوت و جدائی نمودن از یکدیگر در زمان ایشان، و

قَطَعُوا الْأَسْبَابَ الْمُتَّصِلَةَ بِعَاجِلِ حُطَامِ الدُّنْيَا. فَاجْعَلُهُمُ اللَّهُمَّ

قطع نموده‌اند از سبب‌هایی را که متصل گردد به نعمتهای فانی دنیوی، پس بگردان ایشان را خداوند

فِي أَمْنٍ حِرْزِكَ وَ ظِلِّ كَنْفِكَ، وَ رُدَّ عَنْهُ بَأْسٌ مَنْ قَصَدَ إِلَيْهِمْ

در حفظ پناه و سایه حمایت خودت، و دور نمای از ایشان عقوبت آن را که قصد نماید به سوی ایشان

بِالْعَدَاوَةِ مِنْ عِبَادِكَ، وَ أَجْزَلْ لَهُمْ عَلَى دَعْوَتِهِمْ مِنْ كِفَايَتِكَ وَ

به دشمنی از بندگانت و ثواب ده آنها را بر خواندن ایشان مردمان را از راه حق از غناء خود، و

مَعُونَتِكَ، وَ أَمِدَّهُمْ بِتَأْيِيدِكَ وَ نَصْرِكَ، وَ أَزْهِقْ بِحَقِّهِمْ بَاطِلَ مَنْ

امداد خود و اعانت نمای ایشان را به قوت و یاری خود، و برطرف کن به سبب دین حق ایشان دین باطل آن را که

أَرَادَ إِطْفَاءَ نُورِكَ. اللَّهُمَّ وَ اَمْلَأْ بِهِمْ كُلَّ أَفْقٍ مِنَ الْأَفَاقِ، وَ قُطْرَ مَنْ

قصد نموده باشد خاموش کردن روشنی ترا، خداوند و پرگردان به سبب ایشان هر شهری از شهرها و کشوری از

الْأَقْطَارِ قِسْطًا وَ عَدْلًا وَ مَرْحَمَةً وَ فَضْلًا، وَ اشْكُرْهُمْ عَلَى حَسَبِ

کشورها را از قسط و عدالت و از شفقت و بخشش، و جزا ده ایشان را بر وفق

كَرَمِكَ وَ جُودِكَ، وَ مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَى الْقَائِمِينَ بِالْقِسْطِ مِنْ

کرم و بخشش خود، و بر وفق آنچه بخشیده‌ای آن را بر ایستادگان از بندگانت به عدالت و ذخیره نموده‌ای از

عِبَادِكَ، وَ ادَّخَرْتَ لَهُمْ مِنْ ثَوَابِكَ مَا تَرْفَعُ لَهُمُ الدَّرَجَاتِ، إِنَّكَ

برای ایشان از ثواب خود آنچه را که بلند نمایی از برای ایشان مراتب‌های آنها را، بدرستی که

تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ، وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ.

تو می‌کنی آنچه را که می‌خواهی و بجا می‌آوری آنچه را که اراده می‌کنی.

قنوت‌های حضرت امام زمان علیه السلام

قنوت‌های حضرت امام زمان علیه السلام

قنوت اول حضرت صاحب الامر علیه السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اَكْرِمْ اَوْلِيَاءَكَ بِاِنْجَارِ

بار خدایا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و کرم نمای دوستانت را به بر آوردن وعده‌ات

وَ عِدِّكَ، وَ بَلِّغْهُمْ دَرَكَ مَا يَأْمُلُوْنَهُ مِنْ نَصْرِكَ، وَ اَكْنُفْ عَنْهُمْ بِاَسْ

و برسان ایشان را به منتهای آنچه آرزو می‌نمایند آن را از یاریت، و بازدار از ایشان عقوبت

مَنْ نَصَبَ الْخِلَافَ عَلَيْكَ، وَ تَمَرَّدَ بِمَنْعَتِكَ عَلٰى رُكُوبِ مُخَالَفَتِكَ،

آنرا که نصب نموده‌است خلاف کردن بر تو را، و سرکشی کرده‌است منع نمودنت را بر مرتکب شدن عدم اطاعتت

وَ اسْتَعَانَ بِرِفْدِكَ عَلٰى فَلَ حِدِّكَ، وَ قَصَدَ لِكَيْدِكَ بِاَيْدِكَ، وَ

و مدد جست‌است به نفعت بر کند نمودن تندی غضبت و اراده نموده است دشمنی با تو را به قوت و

وَسَعَتَهُ حِلْمًا لِّتَأْخُذَهُ عَلٰى جَهْرَةٍ، وَ تَسْتَأْصِلَهُ عَلٰى غِرَّةٍ، فَاِنَّكَ

مهلت داده‌ای او را از روی مدارا تا آن که فروگیری او را بر حالی ظاهر و هلاک گردانی بر غفلت، پس بدرستی که

اَللّٰهُمَّ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ: «حَتَّىٰ اِذَا اخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ

تو خداوند اگفته‌ای و سخنت حق است: «تا وقتی که فراگیرد زمین آرایش خود را و آراسته شود به زینت، و

ازَيَّنَّتْ، وَ ظَنَّ اَهْلُهَا اَنْهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا، اَتَاهَا اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا

گمان برند اهل زمین که ایشان توانایانند بر چیدن آنها، ناگاه آید به آنها آفتی از جانب ما در شب یا روز

فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَّمْ تَغْنِ بِالْاُمْسِ، كَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْاٰيَاتِ

پس بگردانیم آنها را درو شده، گویا که هیچ نبوده در سابق، و همچنین ظاهر می‌گردانیم آیات خود را

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ». وَ قُلْتَ: «فَلَمَّا اَسْفُونَا اِنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ». وَ اِنَّ الْغَايَةَ

برای گروه تأمل کنندگان، و گفته‌ای که چون به خشم آوردند ما را باز خواست نمودیم کفایت خود را از ایشان و بدرستی که مدت

عِنْدَنَا قَدْ تَنَاهَتْ، وَ اِنَّا لِبِغْضِكَ غَاضِبُونَ، وَ عَلٰى نَصْرِ الْحَقِّ

مهلت و انتظار به گمان ما به انتہا رسیده‌است، و بدرستی که ما از برای خشمت خشم کنندگاتیم و بر یاری حق

مُتَغَاضِبُونَ، وَ اِلٰى وُرُودِ اَمْرِكَ مُشْتَاقُونَ، وَ لِاِنْجَارِ وَ عِدِّكَ

تغضب کنندگاتیم، و به سوی رسیدن فرمانت مشتاقانیم، و از برای بر آوردن وعده‌ات

مُرْتَقِبُونَ، وَ لِحُلُولِ وَ عِيدِكَ بِاَعْدَائِكَ مُتَوَقِّعُونَ. اَللّٰهُمَّ فَاَذِنْ

منتظریم و رسیدن عذابت را به دشمنانت متوقعیم. خداوند اذن بده

قنوت‌های حضرت امام زمان علیه السلام

بِذَلِكَ، وَافْتَحَ طُرُقَاتِهِ، وَسَهَّلَ خُرُوجَهُ، وَوَطَّئَ مَسَالِكَهُ، وَأَشْرَعَ
 به این وعده و بگشای راههای آن را و آسان کن بیرون آمدنش را و قدم گذار در راههای آن و بگشای راههای
 شَرَايِعَهُ، وَ أَيْدِ جُنُودَهُ وَ أَعْوَانَهُ، وَ بَادِرْ سَأْسَكَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ،
 آن را و قوت ده سپاه و مددکارانش را، و زود وارد ساز عذابت را بر گروه ستمگران
 وَ ابْسُطْ سَيْفَ نَقِمَتِكَ عَلَى أَعْدَائِكَ الْمُغَانِدِينَ، وَ خُذْ بِالنَّارِ،
 و مسلط نماي شمشیر عقوبت را بر دشمنان که عیان کنندگانند و فروگیر خون دل را
 إِنَّكَ جَوَادٌ مَكَارٌ.

همانا تونی بخشنده و عقوبت کننده.

❁ قنوت دوم حضرت صاحب الامر علیه السلام ❁

اَللّٰهُمَّ مَا لَكَ الْمُلْكُ، تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ، وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ
 بار خدایا ای صاحب پادشاهی، عطا می کنی پادشاهی را هر که را خواهی و می ستانی پادشاهی را از هر کس که خواهی.
 تَشَاءُ، وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تَذِلُّ مَنْ تَشَاءُ، بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
 و عزیز و غالب می گردانی آن را که خواهی، و ذلیل و خوار می گردانی هر که را خواهی، به دست قدرت تو است همه نیکنوی، بدرستی که تو بر همه
 شَيْءٍ قَدِيرٌ. يَا مَاجِدُ يَا جَوَادُ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاَكْرَامِ، يَا بَطَّاشُ يَا
 عزیز بسیار توانایی. ای صاحب بزرگی ای بخشنده، ای صاحب عظمت و اتمام، ای قهار ای
 ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ، يَا فَعَالًا لِّمَا يُرِيدُ، يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ، يَا رَوْفُ يَا
 صاحب قوت بسیار سخت، ای کننده آنچه را که خواهد، ای صاحب توانایی شدید محکم، ای مهربان ای
 رَحِيمٌ يَا لَطِيفٌ، يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ. اَللّٰهُمَّ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
 بخشنده، ای دانای به حکمت ای زنده در وقتی که نیست زندهای سواي او. خداوند سوال می کنم ترا
 الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْقَيُّومِ الَّذِي اسْتَأْثَرَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
 به حق نامت که در خزینه گذاشته شده پنهان کرده شده به خود پریاست، که اختیار نموده ای آن را در علم پنهان
 عِنْدَكَ، لَمْ تُطْلِعْ عَلَيْهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، وَ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
 در نزدت که مطلع نساخته ای بر آن کسی را از مخلوقات و سوال می نمایم تو را به حق نامت که صورت می دهی
 تُصَوِّرُ بِهِ خَلْقَكَ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ تَشَاءُ، وَ بِهِ تَسُوقُ إِلَيْهِمْ
 به برکت آن مخلوقات خود را در شکم های مادران هر نحو که می خواهی. و به برکت آن نام روان می نمایی به سوی ایشان
 أَرْزَاقَهُمْ فِي أَطْبَاقِ الظُّلُمَاتِ مِنْ بَيْنِ الْعُرُوقِ وَ الْعِظَامِ، وَ
 روزیهایشان را در طباقهای تاریکی از میان رگها و استخوانها و

قنوت‌های حضرت امام زمان (عج)

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَلْفَتْ بِهِ بَيْنَ قُلُوبِ أَوْلِيَايَكَ، وَ بِهِ أَلْفَتْ بَيْنَ

سؤال می‌کنم تو را به حق نامت که محبت قرار داده‌ای به برکت آن میان دلهای دوستان خود، و به برکت آن جمع نموده‌ای

الثلجِ وَ النَّارِ، لَا هَذَا يُذِيبُ هَذَا، وَ لَا هَذَا يُطْفِئُ هَذَا، وَ أَسْأَلُكَ

میان برف و آتش که نه آتش می‌گدازد برف را و نه برف خاموش می‌کند آتش را، و سؤال می‌کنم تو را به حق

بِاسْمِكَ الَّذِي كَوْنَتْ بِهِ طَعْمَ الْمِيَاهِ، وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي

نامت که موجود نموده‌ای به برکت آن مزه آبها را و سؤال می‌نمایم تو را به حق نامت

أَجْرَيْتَ بِهِ الْمَاءَ فِي عُرُوقِ النَّبَاتِ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى، وَ سُقَّتْ

که روان نموده‌ای به برکت آن نام آب را در ریشه‌های گیاهها از میان طبقه‌های خاک، و جاری ساخته‌ای

الْمَاءَ إِلَى عُرُوقِ الْأَشْجَارِ بَيْنَ الصَّخَرَةِ الصَّمَاءِ، وَ أَسْأَلُكَ

آب را به سوی ریشه‌های درخت‌ها از میان سنگ سخت، و سؤال می‌کنم تو را به نامت

بِاسْمِكَ الَّذِي كَوْنَتْ بِهِ طَعْمَ الثَّمَارِ وَ أَلْوَانَهَا، وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ

که موجود نموده‌ای به برکتش مزه میوه‌ها و رنگهای آنها را، و سؤال می‌نمایم به نام تو که

الَّذِي بِهِ تُبْدِئُ وَ تُعِيدُ، وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَفَرِّدِ

به برکت آن خلق می‌نمائی و باز می‌گردانی، و سؤال می‌کنم تو را به نامت که تنها و یگانه و بی‌همنانی

بِالْوَحْدَانِيَّةِ، أَلْمُتَوَحِّدِ بِالصَّمَدَانِيَّةِ، وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي

در یگانگی یگانگی در مقصود بودن در حاجتها، و سؤال می‌نمایم تو را به نامت که بیرون آورنده‌ای

فَجَرَّتْ بِهِ الْمَاءَ مِنَ الصَّخَرَةِ الصَّمَاءِ، وَ سُقَّتْهُ مِنْ حَيْثُ شِئْتَ، وَ

به برکت آن آب را از سنگ سخت، و روان ساخته‌ای آن را از هر جایی که خواسته‌ای، و

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ خَلْقَكَ، وَ رَزَقْتَهُمْ كَيْفَ شِئْتَ وَ

سؤال می‌کنم تو را به نامت که خلق نموده‌ای به برکت آن مخلوقات را و روزی داده‌ای ایشان را به هر نحو که خواسته‌ای و

كَيْفَ شَاءُوا، يَا مَنْ لَا يُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَ اللَّيَالِي، أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ

هر نحو که خواسته‌اند آن را ای کسی که تغییر نمی‌دهد او را گذشتن روزها و شبها، می‌خوانم به آنچه

نُوحٌ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ وَ مَنْ مَعَهُ، وَ أَهْلَكَتَ قَوْمَهُ، وَ أَدْعُوكَ

خوانده‌است تو را به آن نوح در وقتی که ندا کرده‌است تو را، پس نجات داده‌ای او را و کسی را که با اوست، و هلاک نموده‌ای قومش را و می‌خوانم

بِمَا دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُكَ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ، وَ جَعَلْتَ

تو را به آنچه خوانده است تو را به آن ابراهیم دوست تو، وقتی که او را زنده نموده تو را پس خلاصش نمودی

النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَ سَلَامًا، وَ أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ مُوسَى كَلِيمُكَ

و گردانیدی آتش را بر او سرد و سالم، و می‌خوانم به آنچه خوانده است تو را به آن موسی کلیم تو

حِينَ نَادَاكَ فَفَرَّقْتَ لَهُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْتَهُ وَ بَنَى إِسْرَائِيلَ، وَ أَهْلَكَتَ

وقتی که ندا کرده است تو را، پس شکافتی برایش دریا را، پس نجات داده‌ای او و قوم بنی اسرائیل را، و هلاک نمودی

قنوت‌های حضرت امام زمان (عج)

فِرْعَوْنَ وَ قَوْمَهُ فِي الْيَمِّ، وَ أَذْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ عِيسَى رُوحُكَ

فرعون و قومش را در دریا، و می خوانمت به آنچه خوانده است تو را به آن عیسی که روح تو است

حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ مِنْ أَعْدَائِهِ، وَ إِلَيْكَ رَفَعْتَهُ، وَ أَذْعُوكَ بِمَا

وقتی که آواز نموده است تو را پس خلاصش نمودی از دشمنانش و به سوی خود بلند گردانیدی، و می خوانمت

دَعَاكَ بِهِ حَبِيبُكَ وَ صَفِيُّكَ وَ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ ﷺ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ، وَ مِنْ

به آنچه خوانده است تو را با آن دوست و برگزیده و پیغمبرت محمد، پس برآوردی برای او دعایش را و از

الْأَحْزَابِ نَجَيْتَهُ، وَ عَلَى أَعْدَائِكَ نَصْرَتَهُ، وَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي

لشکر کفار نجاتش دادی و بر دشمنان خود یاری نمودی، و سؤال می کنم به حق نامت

إِذَا دُعِيتَ بِهِ أُجِبْتَ، يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ

که هرگاه خوانده شده‌ای به آن نام اجابت نموده‌ای، ای کسی که او را است خلق کردن و فرمان. ای کسی که فرا گرفته‌است هر

شَيْءٍ عِلْمًا، وَ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا، يَا مَنْ تُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَ

چیزی را از روی دانش، و شماره نموده است عدد همه چیز را، ای کسی که تغییر نمی دهد او را گذشتن روزها و

الليالي، وَ لَا تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ، وَ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ اللَّغَاتُ، وَ

شبها و شبانه نمی شود بر او آوازه ها، و نیست پنهان بر او زبانهای مختلف و

لَا يُبْرِمُهُ الْخَاحُ الْمُلْحِنُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ

دلنگش نمی کند زیادتى سؤال سالان. سؤال می نمایم آن که رحمت فرستی بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَ صَلِّ

محمد که برگزیدگان تو هستند از خلقت، پس رحمت فرست بر ایشان به زیادتین رحمتهايت، و رحمت فرست

عَلَى جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ، الَّذِينَ بَلَغُوا عَنْكَ الْهُدَى وَ

بر همه پیغمبران و فرستاده شدگان، آن چنانی که رسانیده اند از جاتیت راهنمایی را و

أَعْقِدُوا لَكَ الْمَوَاقِفَ بِالطَّاعَةِ، وَ صَلِّ عَلَيَّ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ.

بستند برایت پیمانه ها را به طاعت کردن، و رحمت فرست بر بندگان صالح خود.

يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، وَ أَجْمِعْ لِي

ای کسی که خلف نمی کنی وعده را، برآور برایم آنچه را که وعده دادی، و جمع کنای برایم

أَصْحَابِي وَ صَبِرْهُمْ، وَ انْصُرْنِي عَلَى أَعْدَائِكَ، وَ أَعْدَاءِ رَسُولِكَ،

اصحابم را و صبر ده ایشان را و یاری کن مرا بر دشمنات و دشمنان رسولت

وَ لَا تُخَيِّبْ دُعَائِي فَإِنِّي عَبْدُكَ بَنُ عَبْدِكَ بَنُ أَمَتِكَ، أَسْبِيرُ بَيْنَ

و رد مسمای دعایم را، پس بدرستی که من بنده توام، پسر بنده توام، پسر کنیز توام، گرفتار شده‌ام در

يَدَيْكَ، سَيِّدِي أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ عَلَيَّ بِهَذَا الْمَقَامِ، وَ تَفَضَّلْتَ بِهِ

نزدت. ای سید من، تویی که منت گذاشته‌ای بر من به دادن این مقام، و بخشیده‌ای آنرا بر من

قنوت‌های حضرت امام زمان علیه السلام

عَلَى دُونَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ

نه آن که داده باشی آنرا به بسیاری از خلق خود، سؤال می‌کنم تو را آن که رحمت فرستی بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الصَّادِقُ، وَ لَا تُخْلِفُ

محمد، و آن که برآوری از برایم آنچه را که وعده دادی مرا، تویی راستگو و خلف نمی‌کنی

الْمِيعَادَ، وَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

وعده را، و تو بر همه چیز بسیار توانایی.

سید بن طاووس رحمه الله گوید: بدان که حضرات ائمه معصومین علیهم السلام، در این قنوت‌ها به کیفیت احوال خود اشاره فرموده‌اند و به ظمی که از دشمنان برایشان وارد گشته است و همچنین غصب خلافت و امامت و سایر حقوق ایشان و همچنین به تأخیر زمان دولت ایشان و به ظهور حضرت صاحب الامر علیه السلام اشاره فرموده‌اند و در این قنوت‌ها اسرار بسیار است که صاحبان بصیرت را بسیار به آنها راهنمایی فرموده‌اند، وَاللَّهِ أَغْلَمُ بِالصَّوَابِ.

دعاها و تعویذهای ارزشمند

از رسول اکرم و اهل بیت نبوت ﷺ

جهت امور هولناک

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

دعای پیغمبر ﷺ در روز جنگ بدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِيْ فِيْ كُلِّ كَرْبٍ، وَ اَنْتَ رَجَاؤِيْ فِيْ كُلِّ شَدِيْدَةٍ، وَ اَنْتَ
 خداوند تکیه‌توئی اعتماد در هر اندوهی و تکیه امیدم در هر امر سختی و تکیه از برایم
 لی فی كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِيْ ثِقَةٌ وَ عُدَّةٌ، كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ عَنْهُ
 در هر امری که وارد شد است اعتماد و تسلیه و اسباب، و بسا از اندوهی که ضعیف شود از آن
 الْفَوَادُ، وَ تَقَلُّ فِيْهِ الْحِيَلَةُ، وَ يَخْذُلُ فِيْهِ الْقَرِيْبُ، وَ يَشْمُتُ بِهِنَّ الْعَدُوُّ،
 دل و کعبه گردد در او چاره و بسی یاری مانند در آن نزدیک و خوشحال شود به سبب آن دشمن
 وَ تُغَيِّبُنِيْ فِيْهِ الْاُمُوْرُ اَنْزَلَتْهُ بِكَ، وَ شَكَوْتُهُ اِلَيْكَ، رَاغِبًا فِيْهِ
 و عاجز سازند مرا در آن امورها که اظهار نموده‌ام آن اندوه را به تو، و شکوه نموده‌ام آن را به سوییت در
 اِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ، فَفَرَجْتَهُ وَ كَشَفْتَهُ عَنِّيْ وَ كَفَيْتَنِيْهِ، فَاَنْتَ وَلِيُّ
 حالی که رغبت نموده‌ام در آن به سوییت از کسی که باشد غیر تو، پس گشودی آنرا و برطرف نمودی آن را از من و کفایت نمودی مرا
 كُلِّ نِعْمَةٍ، وَ صَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ، وَ مُنْتَهٰى كُلِّ رَغْبَةٍ، فَلَكَ الْحَمْدُ
 از آن پس تو سزاوار هر نعمتی و صاحب هر مطلبی و نهایت هر خواهشی، پس از برای تست سپاس

كَثِيْرًا، وَ لَكَ الْمَنْ فَاضِلًا.

بسیار و از برای تو است منت با بخشش بی‌شمار.

دعای پیغمبر ﷺ در جنگ احد

سید بن طاووس رحمته الله گوید: روایت می‌کنیم به سندهای خود تا محمد بن حسن صفار، او
 از امام جعفر صادق علیه السلام و از غیر ایشان، چون مردم در جنگ احد از اطراف پیغمبر صلی الله علیه و آله
 پراکنده شده و آن حضرت را تنها گذاشتند، آن حضرت این دعا را خواندند:
 اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، وَ اِلَيْكَ الْمُسْتَعِيْنُ، وَ اَنْتَ الْمُسْتَعَانُ.

خداوندا از برای تست سپاس، و به سوی تست شکایت، و تکیه محل مدد خواهی.

پس جبرئیل علیه السلام نازل شده و عرض کرد: ای محمد! بخدا قسم دعائی را که حضرت

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

ابراهیم علیهما السلام هنگامی که در آتش انداخته شد و نیز حضرت یونس علیهما السلام وقتی در شکم ماهی بود، خواندی. سپس حضرت امام صادق علیهما السلام فرمودند: پیغمبر ﷺ همچنین در هر دعایی این دعا را می خواندند:

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ صَبُوْرًا، وَ اجْعَلْنِيْ شَكُوْرًا، وَ اجْعَلْنِيْ فِيْ اَمَانِكَ.
خداوند! بگردان مرا صبر کننده و بگردان مرا شکر کننده و بگردان مرا در پناه خود.

دعای پیغمبر ﷺ در شب جنگ احزاب

سید بن طاووس رحمه الله گوید: این دعا را از کتاب «دعا و ذکر» تألیف ابوالحسن بن سعید نقل می کنم به سندهای خود تا به او، که او روایت نموده از صفوان و او از علاء بن رزین، از محمد بن مسلم، از حضرت امام محمد باقر علیهما السلام که فرمودند: پیغمبر ﷺ در شب احزاب این دعا را می خواندند:

يَا صَرِيْخَ الْمَكْرُوْبِيْنَ، وَ يَا مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ، اِكْشِفْ
ای فریادرس آید و هانگان و ای برآورنده حاجت بیچارگان، برطرف کنای
عَنْيْ هَمِّيْ وَ غَمِّيْ وَ كَرْبِيْ، فَإِنَّكَ تَعْلَمُ حَالِيْ وَ حَالَ أَصْحَابِيْ،
از من غم و مکروه مرا، پس بدستی که می دانی حال مرا و اصحاب مرا
وَ اكْفِنِيْ هَؤُلَاءِ عَدُوِّيْ، فَإِنَّهُ لَا يَكْشِفُ ذَالِكَ غَيْرُكَ.
و کفایت کنای مرا از ترس دشمنم، پس بدستی که برطرف نمی کند این را غیر تو.

دعای دیگر پیغمبر ﷺ در جنگ احزاب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

يَا صَرِيْخَ الْمَكْرُوْبِيْنَ، وَ مُجِيْبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ، وَ مُفَرِّجَ الْهَمِّ
ای فریادرس آید و هانگان و برآورنده حاجت بیچارگان و برطرف کننده آید
عَنِ الْمَغْمُوْمِيْنَ، اِكْشِفْ عَنْيْ هَمِّيْ وَ غَمِّيْ وَ كَرْبِيْ، فَقَدْ تَرَى
از آید و غم و مکروه مرا، پس می بینی
حَالِيْ وَ حَالَ أَصْحَابِيْ. اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي الصَّلَاةَ وَ الصَّوْمَ وَ الْحَجَّ
حال مرا و حال اصحاب مرا. خداوند! روزی مرا نماز و روزه و حج

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

وَالْعُمْرَةَ وَصِلَةَ الرَّحِمِ، وَ عَظْمَ رِزْقِي وَ رِزْقَ أَهْلِ بَيْتِي فِي

و عمره و صله رحم را، و فراع گردان روزی من و اهل خانه ام را در

عَافِيَةٍ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَ اَنْتَ اللّٰهُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، وَ

سلامتی. بار خدایا تونی پیش از همه چیز، و تویی خدای بعد از هر چیز، و

اَنْتَ اللّٰهُ تَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ. اِلٰهِي اَنْتَ الْحَلِيْمُ الَّذِي لَا يَجْهَلُ،

تونی خدائی که باقی می ماند و فانی می شود همه چیز، ای خدای من تونی آن مدارا کننده ای که نیست نادان

وَ اَنْتَ الْجَوَادُّ الَّذِي لَا يَبْخُلُ، وَ اَنْتَ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَظْلِمُ، وَ اَنْتَ

و تونی آن بخشنده ای که نیست بخیل، و تونی آن بسیار عادل که ستم نمی کند، و تونی آن

الْحَكِيْمُ الَّذِي لَا يَجُورُ، وَ اَنْتَ الْمَنِيْعُ الَّذِي لَا يُرَامُ، وَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ

دانی به تدبیر که ظلم نمی نماید، و تونی آن قوی منع کننده که سست گردیده نمی شود، و تونی آن غلبه کننده ای

الَّذِي لَا يُسْتَدَلُّ، وَ اَنْتَ الرَّفِيْعُ الَّذِي لَا يُرَى، وَ اَنْتَ الدَّائِمُ الَّذِي لَا

که دلیل و خوار گردیده نمی شود، و تونی آن بلند مرتبه ای که دیده نمی شود و تونی آن دائمی که

يَفْنَى، وَ اَنْتَ الَّذِي اَحْطَطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، وَ اُحْصِيْتَ كُلَّ شَيْءٍ

فانی نمی گردد، و تونی آن که فرا گرفته ای همه چیز را از روی دانش و شماره نموده ای و دانسته ای همه چیز را

عَدًّا. اَنْتَ الْبَدِيْعُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَ الْبَاقِي بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، خَالِقُ مَا

از روی عدد، تونی آن خلق کننده بی نمونه که هستی پیش از همه چیز و باقی بعد از هر چیز، خلق کننده آنچه را

يُرَى وَ خَالِقُ مَا لَا يُرَى، عَالِمُ كُلِّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيْمٍ، اَنْتَ الَّذِي

که دیده می شود و آفریننده ای آنچه را که دیده نمی شود، دانای همه چیزی بدون یاد دادن کسی ترا، تونی آن که

تُعْطِي الْغَلْبَةَ مَنْ شِئْتَ، تَهْلِكُ مُلُوكًا وَ تَمْلِكُ آخَرِيْنَ، بِيَدِكَ

می بخشی تسلط را به کسی که خواهی، هلاک می کنی پادشاهان را و پادشاه می گردانی دیگران را، به دست

الْخَيْرِ وَ اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ. اَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى

قدرت توست خوبی و تو بر همه چیز بسیار توانائی، تونی خداوند ما، پس یاری کن ما را بر

الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ، وَ ادْخِلْنَا بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ، وَ

جماعت کافران و داخل گردان ما را به سبب رحمتت در بندگان خود که صالحانند و

اخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ، وَ اجْعَلْنِي مِنْ عَتَقَائِكَ وَ طُلُقَائِكَ مِنَ النَّارِ،

ختم کن برای من به سعادت، و بگردانم به نیکبختی، و بگردانم از آزاد شدگان و رها کردنی از آتش.

اٰمِيْنَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ.

مستجاب کن ای پروردگار عالمیان.

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

دعای دیگر پیغمبر ﷺ در جنگ احزاب

سید بن طاووس رحمته الله علیه گوید: دعای دیگری پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در روز احزاب خواندند و ما آن را از «کتاب الدعاء» نقل می‌کنیم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِنُورِ قُدْسِكَ، وَ عَظَمَةِ طَهَارَتِكَ، وَ بَرَكَهَ جَلَالِكَ،
 خداوندای پناه می‌برم به روشنی پاکیزگی و به بزرگی پاکیتی و به برکت عظمت
 مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَ عَاهَةٍ، مِنْ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ، إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ
 از هر بلیه‌ای و آفتی از وارد شونده‌گان در شب و روز، مگر وارد شونده‌ای که وارد شود
 بِخَيْرٍ. اللَّهُمَّ أَنْتَ غِيَاثِي فَبِكَ أَسْتَعِيْثُ، وَأَنْتَ مَلَاذِي فَبِكَ أُلُوذُ،
 بخوبی، بار خدایا تویی فزاینده‌ی من پس به تو طلب فریادری می‌کنم و تویی ملجاء من پس به تو التجا می‌آورم،
 وَأَنْتَ عِيَاذِي فَبِكَ أَعُوذُ، يَا مَنْ ذَلَّتْ لَهُ رِقَابُ الْجَبَابِرَةِ، وَ خَضَعَتْ
 و تویی پناهم، پس به تو پناه می‌برم، ای کسی که خواری نموده‌است برای او گردن‌های مستکبران و زاری نموده‌است
 لَهُ مَقَالِيدُ الْفِرَاعِنَةِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ خَزِيكَ، وَ مِنْ كَشْفِ سِتْرِكَ، وَ مِنْ
 برای او گردن‌های ستمکاران و سرکشان، پناه می‌برم به تو از رسوا نمودن و از برداشتن پرده‌ی تو و از
 نِسْيَانِ ذِكْرِكَ، وَ الْأَنْصِرَافِ عَنْ شُكْرِكَ، أَنَا فِي حَزْرِكَ فِي لَيْلِي وَ
 فراموشی یادآوری، و از بازایستادن از شکرگذاری تو، در پناه توام در شب خود و روز خود و
 نَهَارِي وَ ظَعْنِي وَ أَسْفَارِي وَ نَوْمِي وَ قَرَارِي، ذِكْرُكَ شِعَارِي،
 در کوچ کردنم و سفرهایم و در خوابم و سکونم، یادآوری جامه‌ی پایین من است و
 وَ ثَنَاؤُكَ دِثَارِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَعْظِيمًا لِرُوحِكَ، وَ تَعْظِيمًا
 سپاست جامه‌ی بالائی من است، نیست خدائی مگر تو، تسبیح می‌کنم از جهت تعظیم نمودن ذات را و از جهت تعظیم کردن
 لِسُبْحَاتِ نُورِكَ، وَ أَجْزِي مِنْ خَزِيكَ مِنْ كَشْفِ سِتْرِكَ، وَ سُوءِ
 مواضع نمودن را، پناهم ده از عذابت و از برداشتن پرده‌ها و از بدی
 عِقَابِكَ، وَ اضْرِبْ عَلَيَّ سُرَادِقَاتِ حِفْظِكَ، وَ ادْخِلْنِي فِي حِفْظِ
 عقوبت، و بزن بر من سراپرده‌های نگاهداشتن از جانب خود را و داخلم گردان در حفظ
 عِنَايَتِكَ، وَ عُدْنِي بِخَيْرٍ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

شفقت و اکرامم نمایی به نیکویی از جانب خود، ای رحیم‌کننده‌ترین رحیم‌کنندگان.

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

❁ دعای دیگر پیغمبر ﷺ در جنگ احزاب ❁

سید بن طاووس رحمته الله علیه گوید: نقل می کنم این دعا را از جزو پنجم کتاب عبدالله بن حماد انصاری، او روایت نموده از ابن سنان، از حضرت امام جعفر صادق رحمته الله علیه که فرمودند: پیغمبر رحمته الله علیه خدای تعالی را در روز احزاب به این دعا خواندند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي،
 همه سپاس خدا پرست که یکی است او. نیست شریکی از برایش. سپاس از برای خدائی که هرگاه می خوانمش اجابت می کند مرا و
 وَإِنْ كُنْتُ بَاطِلًا حِينَ يَدْعُونِي. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي،
 اگر چه هستم کاهل در وقتی که می خواند او مرا. و همه درود از برای خداست که اگر سؤال می کنم او را پس اگراسم می نماید
 وَإِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَسْتَغْفِيهِ
 و هر چند هستم بخیل وقتی که قرض می طلبد از من. و سپاس از برای خداست که هرگاه طلب سلامتی نمودم از او
 فَيُعَافِينِي، وَإِنْ كُنْتُ مُتَعَرِّضًا لِلَّذِي نَهَانِي عَنْهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 عافیتم داد و اگر چه هستم بجای آورنده آن چه را که نهی کرده است مرا از آن. و همه درود
 الَّذِي اَخْلَى بِهِ كُلَّمَا شِئْتُ فِي سِرِّي، وَ اَضَعُ عِنْدَهُ مَا شِئْتُ مِنْ
 خدا را سزاوار است که اگر خلوت نمایم با او هر وقت که خواهم در راز پنهانم. و بگذارم نزدش آن چه را که خواهم از
 أَمْرِي مِنْ غَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 امر خود بدون شفاعت کنندهای پس برمی آوری برای من مطلبم را. و همه حمد از برای خداست که هرگاه واگذارند مرا
 وَكَلَّنِي إِلَيْهِ النَّاسُ فَأَكْرَمَنِي، وَ لَمْ يَكِلْنِي إِلَيْهِمْ فَيُهِنُونِي، وَ
 به سوی او مردمان پس بخشش می نماید مرا. و واسطی گذارد مرا به ایشان تا خفیم کنند. و
 كَفَانِي رَبِّي بِرَفْقٍ، وَ لَطْفٍ بِي رَبِّي لَمَّا جَفَوْا ذَلِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ
 کفایت نمود است پروردگار به ملایمت. و مهربانی نموده است به من پروردگارم چون که ظلم نمودند به ایشان. پس از برای تو است سپاس

رَضِيتُ بِلُطْفِكَ رَبِّي لُطْفًا، وَ رَضِيتُ بِكَفِّكَ رَبِّي خَلْفًا.

راضی شدم به شفقت ای پروردگار من مهربانی عظیم را. و راضی گشتم به محافظت ای پروردگار من از حیثیت حمایت.

❁ دعای پیغمبر ﷺ در جنگ حنین ❁

رَبِّ كُنْتُ وَ تَكُونُ حَيًّا لَا تَمُوتُ، تَنَامُ الْعُيُونُ، وَ تَنكَدِرُ النُّجُومُ،

پروردگارم بودم و می باشی زنده که نمی میری. می خوابد چشمها و می افتند ستاره ها

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

وَأَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ.

و تونی زنده بایدار. فرامی گیری دورا سستی و نه خوابی.

❁ دعای پیغمبر ﷺ در امان از شر جن و انس ❁

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم می کنیم بنام خدای بخشنده مهربان

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. مَا شَاءَ اللَّهُ

نیست خدائی مگر خدا، بر او اعتماد نمودم و او پروردگار عرش بزرگ است. آن چه خواست خدای

كَانَ وَ مَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ. أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَّ

موجود شد و آنچه نخواست نشد. شهادت می دهم آن که خدا بر همه چیز تواناست. و بدرستی که

اللَّهُ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا. اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِیْ وَ

فراگرفته است همه چیز را از جهت دانش. خدایم! من پناه می آورم به تو از شر نفس خود

مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اَخِذُ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّیْ عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ.

و از شر هر رونده ای که تو فراگرفته ای پیش سر او را، بدرستی که پروردگار من بر راه راست است.

❁ دعای پیغمبر هنگام دیدن عفریت ❁

سید بن طاووس رحمته الله علیه گوید: دعای پیغمبر اکرم ﷺ هنگام دیدن عفریتی از سرکشان

جن، همراه با شعله ای از آتش. عبدالله بن مسعود روایت می کند که در خدمت رسول

خدا ﷺ بودم و جبرئیل علیه السلام با ایشان بود. حضرت شروع به خواندن دعائی نمودند،

ناگاه دیدم عفریتی از سرکشان جن به طرف آن حضرت می آمد و در دست او شعله ای

از آتش بود، چون نزدیک آن حضرت رسید، جبرئیل علیه السلام عرض کرد: یا محمد آیا

می خواهی که کلماتی تعلیم نمایم که هرگاه آنها را بگوئی، این عفریت به روی درافتد و

شعله آتش او خاموش گردد؟

آن حضرت فرمودند: بلی. جبرئیل عرض کرد: این دعا را بخوان. چون آن حضرت این

کلمات را خواندند. عفریت به روی افتاد و شعله آتش او خاموش گردید.

قُلْ اَعُوْذُ بِنُورِ وَجْهِ اللَّهِ، وَ كَلِمَاتِهِ الْقَامَاتِ الْبَیْ لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ

بگو پناه می برم به روشنی ذات و صفات خدا که تمام اند، آن چنانی که تجاوز نمی کند از فرمان آن ها نیکوکاری

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

وَلَا فَاجِرٌ، مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا
 وَ نه بدکاری، از ضرر آنچه خلق شده است در زمین و آنچه بیرون می آید از آن، و از شر آنچه
 يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ،
 فرود آید از آسمان و آنچه بیرون رود در آن، و از شر فتنه های شب و روز
 وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ.
 و از شر وارد شونده در شب و روز، مگر وارد شونده ای که وارد گردد به خوبی ای بسیار بخشنده.

❁ دعای دیگر پیغمبر ﷺ هنگام دیدن عفریت ❁

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مَفَاتِیْحَ الْخَیْرِ وَ خَوَاتِیْمَهُ، وَ اَسْئَلُكَ دَرَجَاتِ
 خداوند! من می گویم تو را اوایل خوبی را و اواخر آن را، و می طلبم از تو درجه های
 الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ، بِاللّٰهِ اَعُوْذُ، وَ بِاللّٰهِ اَعْتَصِمُ، وَ بِاللّٰهِ اَمْتَنُ،
 بلند را از بهشت، بخدا پناه می برم و بخدا چنگ در می زنم و بخدا دفع می کنم شر چیزها را.
 وَ بَعِزَّةٍ وَ سُلْطَانِهِ وَ مَلَكُوْتِهِ وَ اِسْمِهِ الْعَظِیْمِ اَسْتَجِیْرُ مِنْ
 و به غلبه و قدرت خدا و به پادشاهی اش و به نام بزرگ او پناه می برم از
 الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ، وَ مِنْ عَمَلِهِ وَ رَجَلِهِ وَ خَیْلِهِ وَ شَرَكِهِ، وَ بِاللّٰهِ
 شر شیطان رجیم و از کردار او و پیاده ها و سوارها و دامش، و بخدا
 اَعُوْذُ، وَ بِكَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِیْ لَا یُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَ لَا فَاجِرٌ، مِنْ شَرِّ
 پناه می برم و به صفات او که تمامند، آن چنانی که تجاوز نمی کند آنها را نیکوکاری و نه بدکاری، از ضرر
 مَا یَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا یَخْرُجُ فِيهَا، وَمَا یَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا
 آنچه فرود آید از آسمان و آنچه بیرون رود در آن و آنچه داخل شود در زمین و آنچه
 یَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِی شَرٍّ، وَمِنْ شَرِّ الْعَامَّةِ وَ الْخَاصَّةِ، اِنَّ
 بیرون آید از آن، و از شر هر صاحب شری و از شر عوام و خواص بدرستی که
 رَبِّیْ سَمِیْعُ الدُّعَاءِ، اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِی عَیْنٍ نَاطِرَةٍ، وَ مِنْ
 پروردگار من شنوا است دعا را، پناه می برم بخدا از شر هر صاحب چشم بیننده ای و از
 شَرِّ كُلِّ ذِی اُذْنٍ سَامِعَةٍ، وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ اَلْسَنٍ نَاطِقَةٍ، وَ مِنْ شَرِّ اَیْدٍ
 شر هر صاحب گوش شنونده ای، و از شر هر زبانهای گویانی و از شر دستهای
 بَاطِشَةٍ، وَ مِنْ شَرِّ اَرْجُلٍ مَاشِیَةٍ، وَ مِنْ مَا اَخْفَيْتُ فِیْ نَفْسِیْ،
 باقوت و از شر پای های راه روننده، و از شر آنچه پنهان نمودم آن را در نفسم و

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

وَأَعْلَنْتُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ. اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي مِنْ خَلِيقَتِكَ بَغِيًّا أَوْ

ظاهر کرده‌ام آن را در شب و روز. یا خدا یا کسی که قصد نماید به من از مخلوقات تو ظلمی یا

عَطْبًا أَوْ عَيْبًا أَوْ سُوءًا أَوْ مَسَاءَةً، مِنْ إِنْسِيٍّ أَوْ جِنِّيٍّ صَغِيرًا أَوْ

ملاکت یا عیبی یا بدی یا دلگیری را از انسان یا جن در حالی که باشد کوچک یا

كَبِيرًا، فَأَسْأَلُكَ أَنْ تَخْرِجَ صَدْرَهُ، وَأَنْ تَفْجِمَ لِسَانَهُ، وَأَنْ تَقْصِرَ

بزرگ پس سؤال می‌کنم تو را آن که تنگ گردانی سینه‌اش را و آن که گنگ گردانی زبانش را و آن که کوتاه نمایی

يَدَهُ، وَأَنْ تَدْفَعَ فِي صَدْرِهِ، وَأَنْ تَكْفَّ يَمِينَهُ، وَأَنْ تَجْعَلَ كَيْدَهُ فِي

دستش را و آن که رد کنی در سینه او (طعن او را) و آن که باز داری قوت و قدرت او را و آن که بگردانی حيله‌اش را در

نَحْرِهِ، وَأَنْ تُنْذِرَ بَصَرَهُ، وَأَنْ تَقْمَعَ رَأْسَهُ، وَأَنْ تُمِيتَهُ بِغَيْظِهِ، وَأَنْ

گردانی گردنش، و آن که کور نمایی چشمش را، و آن که بزنگی سر او را، و آن که بمیرانی او را به خشم خودش و آن که

أَنْ تَجْعَلَ لَهُ شُغْلًا فِي نَفْسِهِ، وَأَنْ تَكْفِينِيهِ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، إِنَّكَ

بگردانی برای او شغلی را در نفسش، و آن که کفایتی نمایی از شر او به قدرت و توانائی تو. بدرستی که

أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَاحِبِ سُوءٍ

تو خدای غلبه کننده دانی یا تدبیری. خداوند یا پناه می‌برم به تو از صاحب بد

فِي الْمَغِيبِ وَالْمَحْضَرِ، قَلْبُهُ يَرَانِي وَعَيْنَاهُ تُبْصِرَانِي، وَأُذُنَاهُ

در پنهان و در حضور دل او، و چشم او می‌بیند مرا و گوش‌های او می‌شنوند سخنانم را، اگر می‌بیند

تَسْمَعَانِي، إِنْ رَأَى حَسَنَةً أَخْفَاهَا، وَإِنْ رَأَى فَاحِشَةً أَبْدَاهَا. اللَّهُمَّ

نمی‌کونی را پنهانش می‌کند و اگر می‌بیند از من قبیحی را ظاهرش می‌گرداند. خداوند یا

إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ طَمَعٍ يُرَدُّ إِلَى طَبَعٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوًى

پناه می‌برم به تو از طمعی که برگردداند مرا به سوی چرکینی و دغالت، و پناه می‌برم به تو از خواهشی که

يُزِدْنِي، وَغِنًى يُطْفِئُنِي، وَفَقْرٌ يُنْسِينِي، وَمِنْ خَطِيئَةٍ لَا تَوْبَةَ

بست و خوارم گرداند و از توانگری که به سرکشی اندازد مرا، و از درویشی به فراموشی اندازد و از گناهی که نباشد توبه‌ای

لَهَا، وَمِنْ مَنَظَرٍ سُوءٍ فِي أَهْلِ أَوْ مَالِي.

از برای آن و از دیدن بدی در اهل یا مال.

دعای پیغمبر ﷺ در جنگ خیر

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ غَافِيَّتِكَ، وَصَبْرًا عَلَى بَلِيَّتِكَ،

خداوند یا سؤال می‌کنم از تو زود آمدن سلامتی از جانت را و صبر نمودن بر بلایت را و

وَخُرُوجًا مِنَ الدُّنْيَا إِلَى رَحْمَتِكَ.

بیرون رفتن از دنیا را به سوی رحمتت.

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

❁ دعای پیغمبر ﷺ در جنگ وادی القری ❁

سید بن طاووس رحمه الله گوید: تعویذی که در روز جنگ وادی القری پیغمبر ﷺ با خود داشت. هر کسی آن را نوشته و به خود بیاویزد، در امان و حفظ و حجاب و غلبه و در حمایت خدای متعال خواهد بود، و فرشتگان او را محافظت می کنند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَلرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مَا لِكِ يَوْمَ الدِّينِ، إِيَّاكَ

همه سپاس خدا را سزاوار است که پروردگار عالمان است، بسیار بخشنده مهربان است، صاحب روز جزاست، همین

نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ، اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ، صِرَاطَ الَّذِينَ

تو را عبادت می کنم و از تو یاری می طلبیم، راهنمایی کن ما را راه راست، راه جماعتی که

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَ لَا الضَّالِّينَ، اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

انعام کرده ای بر ایشان نه خشم گرفته شده بر ایشان و نه گمراهانند. نیست معبودی مگر

هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ، لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ، وَ مَا

خدا که همیشه زنده و به خود بریاست، فراموشی گیرد او را سستی، و نه خوابی، از برای اوست آنچه در آسمان ها و آنچه

فِي الْأَرْضِ، مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ، يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

در زمین است، کیست آن که شفاعت کند نزد او مگر به اذنش، می داند آنچه را پیش روی ایشان است

وَ مَا خَلْفَهُمْ، وَ لَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ، وَ سِعَ

و آنچه را که پشت سرشان است و احاطه نمی کنند آن ها به چیزی از علمش مگر به آنچه او خواهد، وسعت دارد

كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، وَ لَا يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا، وَ هُوَ الْعَلِيُّ

کرسی او آسمانها و زمین را، و به تعب نمی اندازد او را نگهداری آنها و اوست بلند مرتبه

الْعَظِيمُ. شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَ الْمَلَائِكَةُ وَ أُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا

بزرگ، گواهی داده است خدای تعالی به این که نیست خدائی مگر او، و فرشتگان و صاحبان دانش در حالی که به بای دلرنده است

بِالْقِسْطِ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

عدل را، نیست خدائی مگر او که غلبه کننده و داناست به حکمت. اوست خدائی که نیست خدائی مگر او

عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ، هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا

دانی پنهان و حاضر است، اوست بسیار بخشنده مهربان، اوست خدائی که نیست خدائی مگر

هُوَ، أَلْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ

او، پادشاه بسیار پاکیزه است سالم از عیبها، امان دهنده و حفظ کننده و غلب است و صاحب جبروت

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

الْمُتَكَبِّرُ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ. هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِيءُ

و بزرگمی است، پاک و منزّه است خدا از آنچه شریک می گردانند او را مشرکان، اوست خدائی تقدیر کننده

الْمُصَوِّرُ، لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

آفریننده صورت بخشنده، از برای اوست نامهای نیکو، تسبیح می کنند از برایش آنچه در آسمانها

وَ الْأَرْضِ، وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ، تُؤْتِي

و زمین است، و اوست غلبه کننده و دانای با تدبیر، بگو (ای محمد) خداوندای صاحب پادشاهی، می دهی

الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ، وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ، وَ تَعَزُّ مَنْ تَشَاءُ، وَ تُذِلُّ

پادشاهی را به کسی که می خواهی، و می ستانی پادشاهی را از کسی که می خواهی، و عزیز می کنی آن را که می خواهی و خوار می گردانی

مَنْ تَشَاءُ، بِيَدِكَ الْخَيْرُ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. تُولِجُ اللَّيْلَ

آن را که می خواهی، بدست توست نیکوئی، بدرستی که تو بر همه چیز بسیار توانائی. شب را در

فِي النَّهَارِ، وَ تُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ، وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ، وَ

روز و روز را در شب فرو می بری، و بیرون می آوری زنده را از مرده و

تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ، وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ. هُوَ اللَّهُ

بیرون می آوری مرده را از زنده، و هر که را می خواهی بدون حساب روزی عطا کنی، اوست خدایی که

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً

نیست خدائی مگر او، خدائی است یکتا و یگانه، تنهای قصد کرده شده در حاجتها که فراتر گرفته هم محبتی

وَ لَا وَلَدًا، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ

و نه فرزندی، و نیست از برایش شریکی در پادشاهی، و نیست از برایش دوستی از راه خواری،

وَ كَبْرَهُ تَكْبِيرًا. وَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا نَعْرِفُ لَهُ سَمِيًّا، وَ هُوَ الرَّجَاءُ

و تعظیم کن او را تعظیم گردنی، و اوست خدائی که نمی شناسیم برایش هم نامی، و اوست امید

وَ الْمُرْتَجَى وَ الْمُلتَجَى، وَ إِلَيْهِ الْمُشْتَكَى، وَ مِنْهُ الْفَرَجُ وَ الرَّخَاءُ. وَ

و امید داشته مردمان و پناه برده شده، و به سوی اوست شکوه، و از اوست گشایش و فراخی در معیشت، و

أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الْجَلِيلَةِ الرَّفِيعَةِ عِنْدَكَ

سؤال می کنم ای خدا به حق این نامها که بزرگ و بلند مرتبه ات در نزد

الْعَالِيَةِ الْمَبِيعَةِ. الَّتِي اخْتَرْتَهَا لِنَفْسِكَ، وَ اخْتَصَصْتَهَا لِذِكْرِكَ،

شریف و عزیز ات که برگزیده ای آن ها را برای نفست و مخصوص نمودم آن ها را از برای

وَ مَنْعْتَهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ، وَ أَفْرَدْتُهَا عَنْ كُلِّ شَيْءٍ دُونَكَ، وَ جَعَلْتُهَا

پادآوری خود و منع نمودم آن ها را از همه مخلوقات و جدا ساختم آن ها را از هر چیزی غیر تو

دَلِيلَةً عَلَيْكَ، وَ سَبَبًا إِلَيْكَ، فَهِيَ أَعْظَمُ الْأَشْيَاءِ، وَ أَجَلُّ الْأَقْسَامِ، وَ

و گرداننده ای آن ها را راه منای بر تو، و وسیله ای به سویت پس آن ها بزرگ ترین چیز هاتند و

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

أَفْخَرُ الْأَشْيَاءِ، وَ أَكْبَرُ الْعَزَائِمِ، وَ أَوْثَقُ الدَّعَائِمِ، لَا تَرُدُّ دَاعِيكَ بِهَا

عظمت‌ترین اتواعند و صاحب فخرترین چیز هاست، و بزرگ‌ترین قصد کرده شده‌اند، و محکم‌ترین ستون هاست، رد نمی‌کند

وَ لَا تُخَيِّبُ رَاجِيكَ وَ الْمُتَوَسِّلَ إِلَيْكَ، وَ لَا يَذِلُّ مَنْ اعْتَمَدَ عَلَيْكَ،

خواستنده‌ها را به این نام‌ها و ناامید نمی‌گردانی امید دارنده‌ها را، و آن را که متوسل شود به سويت

وَ لَا يُضَامُ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكَ، وَ لَا يَفْتَقِرُ سَائِلُكَ، وَ لَا يَنْقَطِعُ رَجَاءُ

و خوار نمی‌گردد کسی که تکیه نموده باشد بر تو و ستم رسیده نمی‌شود کسی که پناه آورده باشد به سويت، و محتاج نمی‌شود سوال کننده

مُؤْمِلِكَ، وَ لَا تُخْفِرُ ذِمَّتُهُ، وَ لَا تَضِيْعُ حُرْمَتُهُ، فَيَا مَنْ لَا يُعَانُ وَ لَا

از تو و بریده نمی‌شود امید آرزو کننده از تو، و شکسته نمی‌شود عهدش و باطل نمی‌گردد احترامش. پس ای کسی که اعانت نموده نمی‌شود و ستم

يُضَامُ، وَ لَا يُغَالِبُ وَ لَا يُنَازِعُ وَ لَا يُقَاوِمُ، اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا،

رسیده نمی‌شود و مغلوب نمی‌گردد و منازعه نموده نمی‌شود، و برابری کرده نمی‌شود، بیا مرز از برایم گناهاتم همه آن‌ها را و

وَ أَصْلِحْ شُؤْنِي كُلَّهَا، وَ اكْفِنِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، وَ اسْتَرْزِي

اصلاح کن کارهایم همه آن‌ها را، و کارگذاری نمای مرا در دنیا و آخرت، و بپوشان مرا

فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، وَ احْفَظْنِي فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، وَ عَافِنِي

در دنیا و آخرت، و نگاهم دار در دنیا و آخرت، و سلامت دار مرا

فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، وَ قَرِّبْ جِوَارِي مِنْكَ، فَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

در دنیا و در آخرت، و نزدیک گردان همسایگی مرا از تو، پس تو خدائی که نیست خدائی مگر تو.

بِاسْمِكَ الْجَلِيلِ الْعَظِيمِ تَوَسَّلْتُ، وَ بِهِ تَعَلَّقْتُ، وَ عَلَيْهِ اعْتَمَدْتُ،

به نام تو که جلیل و عظیم است، نزدیکی می‌جویم و به آن در می‌آویزم و بر آن تکیه می‌نمایم.

فَهُوَ الْعَزُورَةُ الْوُثْقَى الَّتِي لَا انْفِصَامَ لَهَا، وَ لَا تُخْفِرُ ذِمَّتِي، وَ لَا تَرُدُّ

پس اوست ریسمان محکم‌تر که نیست شکستی آن را، و شکن عهدم را و منع مکن سوالم را و مانع مشو

مَسْأَلَتِي، وَ لَا تَحْجُبْ دَعْوَتِي، وَ لَا تَنْقُصْ رَغْبَتِي، وَ ارْحَمْ ذُلِّي

خواستهام را و گم کردن خواهش‌م را و رحم کن خواری و زاری و بسی چیزی و

وَ تَضَرُّعِي وَ فَقْرِي وَ فَاقَتِي، فَمَا لِي رَجَاءُ غَيْرُكَ، وَ لَا أَمَلٌ سِوَاكَ،

احتیاج مرا، پس نیست از برایم امیدی به غیر تو و نه آرزویی سواي تو

وَ لَا حَافِظٌ إِلَّا أَنْتَ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا

و نه نگهدارنده‌ای مگر تو، ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای خدا ای

اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ حُدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَ لَا

خدا ای خدا ای خدا نیست خدائی مگر تو در حالی که یکتائی تو، شریکی نیست برایت و نیست

إِلَهَ غَيْرُكَ. أَنْتَ رَبُّ الْأَرْبَابِ، وَ مَالِكُ الرَّقَابِ، وَ صَاحِبُ الْعَفْوَ

خندایمی غیر تو، تویی پروردگار تربیت کنندگان و صاحب گردن‌ها و صاحب درگذشتن

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

و الْعِقَابِ. أَسْأَلُكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ الَّتِي انْفَرَدْتَ بِهَا أَنْ تُغْتِقَنِي

از گناهان و عقوبت نمودن. سؤال می‌کنم تو را به پروردگاریت که تنهایی به آن، آن که آزاد کنی

مِنَ النَّارِ بِقُدْرَتِكَ، وَ تَدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ، وَ تَجْعَلَنِي

از آتش به توانائی خود، و داخل نمائی در بهشت به سبب رحمتت، و بگردانی مرا

مِنَ الْفَائِزِينَ عِنْدَكَ. اَللّهُمَّ اخْجِبْنِي بِسِتْرِكَ، وَ اسْتُرْنِي بِعِزِّكَ

از جمله رستگاران در نزدت. خداوند! پنهانم کن به پرده خود، و بپوشانم به غلبه خود

وَ اكْنُفْنِي بِحِفْظِكَ، وَ اخْفِظْنِي بِحِرْزِكَ، وَ اخْرُزْنِي فِي أَمْنِكَ، وَ

و احاطه کن مرا به نگاهداری خود، و نگاهدار مرا به پناه خود، و حراست کن مرا در امن خود و

اغْصِمْنِي بِحِیَاطَتِكَ، وَ حُطِنِي بِعِزِّكَ، وَ امْنَعْ مِنِّي بِقُوَّتِكَ، وَ

نگاهدار مرا به معافیت خود، و حمایت نما می به غلبه خود، و منعم کن به توانائی خود، و

قَوِّنِي بِسُلْطَانِكَ، وَ لَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ عَدُوًّا بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ، إِنَّكَ

قوتم به قدرت خود، و مسلط مساز بر من دشمن را به بخشش و کرمیت، بدرستی که تو

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

بر همه چیز بسیار توانائی.

دعای پیغمبر ﷺ برای محافظت

سید بن طاووس رحمه الله گوید: دعای مجرب به روایت انس که پیامبر اکرم ﷺ فرموده‌اند: اگر کسی هر صبح و شام آن را بخواند، خدای متعال چهار فرشته می‌گمارد تا او را از جمیع اطراف محافظت نمایند و در امان خدای عز و جل خواهد بود و اگر همه خلایق از جن و انس، برای آسیب رساندن او کوشش کنند، موفق نخواهند شد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ، بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ، بِسْمِ

به نام خدای بسیار بخشنده مهربان، به نام خدای که بهترین نامها است، به نام خدا که پروردگار زمین و آسمان است، به نام

اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَ لَا دَاءٌ، بِسْمِ اللَّهِ أَصْبَحْتُ وَ

خدا که ضرر نمی‌رساند با ذکر نامش زهری و نه دردی. به نام خدا داخل در صبح شدم و

عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ، بِسْمِ اللَّهِ عَلَى قَلْبِي وَ نَفْسِي، بِسْمِ اللَّهِ عَلَى

بر خدا اعتماد نمودم، به نام خدا محافظت می‌نمایم بر دل و نفسم، به نام خدای محافظت می‌کنم بر

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

دِیْنِی وَ عَقْلِی، بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰی اَهْلِی وَ مَالِی، بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰی مَا

دین و عقل خود. به نام خدا نگاهداری می‌نمایم بر اهل و مال. به نام خدا بر آنچه

اَعْطَانِی رَبِّی، بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِی لَا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ

داده است مرا پروردگارم. پناه می‌برم به نام خدا که ضرر نمی‌رساند با ذکر نامش چیزی که باشد در زمین

وَ لَا فِی السَّمَاءِ، وَ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ. اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا اُشْرِکُ بِهِ

و نه آنچه باشد در آسمان و خداست شنوا و دانا. خدا خدا پروردگار من است شریک نمی‌کنیم به او

شَیْئًا. اَللّٰهُ اَکْبَرُ، اَللّٰهُ اَکْبَرُ، اَللّٰهُ اَعَزُّ وَ اَجَلُّ مِمَّا اَخَافُ وَ اَحْذَرُ، عَزَّ

چیزی را. خدا بزرگ‌تر است، خدا بزرگ‌تر است، خدا عزیزتر است و عظیم‌تر است از آنچه می‌ترسم و دوری می‌جویم از او. عزیز است

جَارُکَ وَ جَلَّ ثَنَاتُکَ، وَ تَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُکَ، وَ لَا اِلٰهَ غَیْرُکَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّی

پناه آورنده به تو و عظیم است سباست و پاکیزه است نامهایت و نیست خدائی غیر تو. خداوند من

اَعُوْذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسِی، وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ سُلْطٰنٍ شَدِیْدٍ، وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ

پناه می‌برم از بدی نفس خود و از شر هر پادشاه سختی و از شر هر

شَیْطٰنٍ مَّرِیْدٍ، وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ، وَ مِنْ شَرِّ قَضَاءِ السُّوْءِ،

شیطان سرکش. و از شر هر جبار کینه‌دار عالمی، و از شر قضای بد و

وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اَخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا، اِنَّکَ عَلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ،

از شر هر حرکت کننده‌ای که تو گرفته‌ای پیش سر او را، بدرستی که تو بر راه راستی و

وَ اَنْتَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ. اِنَّ وَ لِیَّ اللّٰهُ الَّذِی نَزَّلَ الْکِتٰبَ، وَ هُوَ

تو بر همه چیز نگاهبانی. بدرستی که دوست من خدایی است که فرو آورده قرآن را و او

یَتَوَلّٰی الصّٰلِحِیْنَ. فَاِنْ تَوَلَّوْا، فَقُلْ حَسْبِیَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ، عَلَیْهِ

متولی صالحان است. اگر اعراض نمایند، بگو پس است مرا خدا. نیست خدائی مگر او. بر او

تَوَكَّلْتُ، وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ.

اعتماد نمودم و اوست پروردگار عرش بزرگ.

دعای پیغمبر ﷺ برای نجات از بلا

سید بن طاووس رحمه الله گوید: دعائی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله، به یکی از اصحاب خود آموختند، آن شخص در زمان حجاج، وقتی که حجاج کشتن او را اراده نمود، آن دعا را خواند، و جلاد بر کشتن او قدرت نیافت.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ، يَا مُحْيِيَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ، يَا مَنْ لَا يُعَجَّلُ،

ای شنوای هر آوازی، ای زنده کننده نفس ها بعد از مردن، ای کسی که تعجیل نمی نماید

لَإِنَّهُ لَا يَخَافُ الْفَوْتَ، يَا دَائِمَ الثَّبَاتِ، يَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ، يَا مُحْيِيَ

در عقوبت از جهت آن که نمی ترسد فوت آن را، ای همیشه موجود ای بیرون آورنده گیاه، ای زنده کننده

الْعِظَامِ الرَّمِيمِ الدَّارِسَاتِ، بِسْمِ اللَّهِ، اِغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ، وَتَوَكَّلْتُ

استخوانهای پوسیده از هم پاشیده، بسم خدا، چنگ در زده ام به خدا، و اعتماد نمودم

عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَرَمَيْتُ كُلَّ مَنْ يُؤْذِينِي بِلَا حَوْلَ وَلَا

بر زنده ای که نمی میرد و انداخته ام آن را که آزارم رساند به کلفتی نیست حرکتی و

قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

قوتی مگر بخدای بلند مرتبه بزرگ.

دعای اسماء حسنا خداوند

سید بن طاووس رحمه الله گوید: حدیث نمود برای ما عبدالله از ابوجعفر حمید بصری از مردم نیشابور به نام عبدالله از ابراهیم بن ادهم از موسی فرّاد از محمد بن علی بن ابی طالب از پیغمبر صلی الله علیه و آله که رسول اکرم فرمودند: هر کس این نامها را بخواند خدای تعالی دعای او را مستجاب می فرماید.

پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: اگر این نامها، بر صفحه های آهن خوانده شود، به اذن خدا آن آهن گداخته می شود.

نیز پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: سوگند به کسی که مرا به حق به پیغمبری فرستاده است اگر کسی دچار تشنگی و گرسنگی شدید باشد و این دعا را بخواند گرسنگی و تشنگی او برطرف می شود.

سوگند به کسی که مرا به حق پیغمبری فرستاده است، اگر کسی آن را بر کوهی که میان او و مقصدش قرار گرفته، بخواند در کوه منفذی پیدا شده و از آن بگذرد.

سوگند به کسی که مرا به حق به پیغمبری فرستاده است، اگر این دعا نزد دیوانه ای خوانده شود، از دیوانگی رهایی یابد.

اگر نزد زنی که زایمانش سخت شده خوانده شود، خداوند زایمان او را آسان گرداند.

همچنین پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: اگر مردی این دعا را بخواند در حالیکه خانه اش در میان شهری باشد که در حال سوختن است، منزل او نجات یافته و نخواهد سوخت.

اگر مردی چهل شب جمعه این دعا را بخواند، خداوند متعال تمام گناهان او را بیامرزد

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

اگرچه مرتکب گناهان بزرگ شده باشد. همچنین پیغمبر اکرم ﷺ فرمودند: قسم به کسی که مرا به حق به پیغمبری برانگیخت، هیچ اندوهگینی آن را نمی خواند مگر این که خداوند به رحمتش غم او را در دنیا و آخرت برطرف فرماید. و سوگند به کسی که به حق مرا به پیغمبری برانگیخت کسی که می خواهد بر پادشاهی ستمگر وارد شود، اگر قبل از ملاقات، این دعا را بخواند، خداوند متعال پادشاه را فرمانبر او کرده و شرش را کفایت می فرماید. ان شاء الله تعالی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ یَا مَنْ اَحْتَجِبَ بِشُعَاعِ نُوْرِهِ عَنْ نَوَاطِرِ خَلْقِهِ،
خداوند! سؤال می کنم تو را ای کسی که پنهان شده به سبب پرتو نور خود از نظرهای مخلوقاتش.
یا مَنْ تَسَرَّبَلَ بِالْجَلَالِ وَ الْعَظَمَةِ، وَ اَشْتَهَرَ بِالتَّجَبُّرِ فِی قُدْسِهِ، یا
ای کسی که پوشیده است پیراهن جلالت و بزرگی را، و مشهور شده به صاحبیت جبروت در منزّه بودن خود، ای
مَنْ تَعَالٰی بِالْجَلَالِ وَ الْکِبْرِیَاءِ فِی تَفَرُّدِ مَجْدِهِ، یا مَنْ اِنْقَادَتْ
کسی که بلند مرتبه است به سبب جلالت و بزرگواری در تنهائی شرف خود، ای کسی که اطاعت نموده اند
الْاُمُوْرُ بِاَزْمَتِهَا طَوْعاً لِاَمْرِهٖ، یا مَنْ قَامَتْ السَّمٰوٰتُ وَ الْاَرْضُ
از چیزها به تعامی اطاعت کردن فرمانش را، ای کسی که به پای ایستاده اند آسمان ها و زمین ها
مُجِیْبَاتٍ لِذَعْوَتِهِ، یا مَنْ زَیَّنَ السَّمَاءَ بِالنُّجُوْمِ الطَّالِعَةِ، وَ جَعَلَهَا
در حالی که جواب دهندند خواندنش را، ای کسی که زینت بخشیده آسمان را به ستاره های طلوع کننده، و گردانیده است
هَادِیَةً لِخَلْقِهِ، یا مَنْ اَنَارَ الْقَمَرَ الْمُبْرِیْرَ فِی سَوَادِ اللَّیْلِ الْمُظْلِمِ
آن ها را راهنمایی از برای مخلوقاتش، ای کسی که روشن کرده ماه روشن را در سیاهی شب تاریک
بِلُطْفِهِ، یا مَنْ اَنَارَ الشَّمْسَ الْمُبْرِیْرَةَ، وَ جَعَلَهَا مَعَاشاً لِخَلْقِهِ، وَ
به لطف خود، ای کسی که نورانی گردانیده آفتاب روشن را و گردانیده آن را سبب زندگی برای خلق خود، و
جَعَلَهَا مُفَرِّقَةً بَیْنَ اللَّیْلِ وَ النَّهَارِ بِعَظَمَتِهِ، یا مَنْ اَسْتَوْجَبَ
گردانیده است آن را جداکننده میان شب و روز به بزرگی خود، ای کسی که سزاوار است شکر را به سبب
الشُّکْرِ بِنَشْرِ سَحَابٍ نِعْمِهِ. اَسْئَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ، وَ
بهین نمودن ابرهای نعمت هایش. سؤال می کنم تو را به مواضع اعتقاد عزّت از عرش و
مُنْتَهٰی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ، وَ بِکُلِّ اِسْمٍ هُوَ لَکَ، سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ
به منت های شفاعت از کتابت و به هر نامی که آن از برای تو است که نامیده ای به آن نفست را

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

أَوْ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ أَنْزَلْتَهُ

یا اختیار کرده‌ای آن را در علم پنهان نزدت و به هر نامی که آن از برای توست که نازل نموده‌ای

فِي كِتَابِكَ، أَوْ أَثَبَّتَهُ فِي قُلُوبِ الصَّافِينَ الْحَاقِّينَ حَوْلَ عَرْشِكَ،

آن را در کتابت یا ثابت نموده‌ای آن را در دلهای صاف کشندگان و طوایف کنندگان دور عرش.

فَتَرَأَجَعْتَ الْقُلُوبُ إِلَى الصُّدُورِ عَنِ الْبَيَانِ بِإِخْلَاصِ الْوَحْدَانِيَّةِ،

پس برگشته‌اند دلهای به سوی سینه‌ها از تفحص نمودن به خالص نمودن یگانه‌گی ترا

و تَحْقِيقِ الْفَرْدَانِيَّةِ، مُقَرَّةً لَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ، وَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، أَنْتَ

و تحقیق نمودن بی‌همتائی تو را، در حالی که اقرار دارند از برایت به بندگی و به آن که تو خدائی، تو

اللَّهُ، أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. وَ أَسْأَلُكَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي تَجَلَّيْتَ بِهَا

خدائی، تو خدائی، نیست خدائی مگر تو و سؤال می‌کنم تو را به نامهایی که ظاهر نموده‌ای آن‌ها را

لِلْكَلِيمِ عَلَى الْجَبَلِ الْعَظِيمِ، فَلَمَّا بَدَأَ شُعَاعُ نُورِ الْحُجُبِ مِنْ بَهَاءِ

از برای موسی بر کوه بزرگ، چون ظاهر شد شعاع روشنی حجاب‌ها از روشنی بزرگیت از هم

الْعُظْمَةِ، خَرَّتِ الْجِبَالُ مُتَذَكِّرَةً لِعَظَمَتِكَ وَ جَلَالِكَ وَ هَيْبَتِكَ،

پاشیدند کوه‌ها در حالی که گردیدند هموار از جهت بزرگی و جلالت، و دور باشی و

وَ خَوْفًا مِنْ سَطَوَتِكَ، رَاهِبَةً مِنْكَ، فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

از جهت ترس از قهرت در حالی که ترسانند از تو، نیست خدائی مگر تو، نیست خدائی سواي تو، نیست

فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. وَ أَسْأَلُكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي فَتَقْتَ بِهِ رَتَقَ عَظِيمِ جُفُونِ

خدائی مگر تو، و سؤال می‌کنم تو را به نامی که گشوده‌ای به برکت آن به هم چسبیدن شدید پلک‌های چشم‌های

عُيُونِ النَّاطِرِينَ. الَّذِي بِهِ تَذْبِيرُ حِكْمَتِكَ، وَ شَوَاهِدُ حُجَجِ

نگاه کنندگان را، آن چنان نامی که به اوست تدبیر دانشت و شاهدهای دلیلهای

أَنْبِيَائِكَ، يَعْرِفُونَكَ بِفِطَنِ الْقُلُوبِ، وَ أَنْتَ فِي غَوَامِضِ مُسَرَّاتِ

پیغمبرانت، می‌شناسند ایشان تو را به زیرکی دل‌های خود، و حال آن که تو در پوشیده‌های پنهان‌های

سَرِيرَاتِ الْغُيُوبِ. أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ ذَلِكَ الْأِسْمِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

نهانی‌های مخفی‌هایی، سؤال می‌کنم به عزت آن نام که رحمت فرستی بر

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تُصَرِّفَ عَنِّي جَمِيعَ الْآفَاتِ وَ الْعَاهَاتِ،

محمد و آن که بازداری از من همه آفت‌ها و بلاها را

وَ الْأَعْرَاضِ وَ الْأَمْرَاضِ، وَ الْخَطَايَا وَ الذُّنُوبِ، وَ الشُّكَّ وَ الشِّرْكَ

و عارضه‌ها و بیماریها را، و خطاها و گناهان را، و شک نمودن و شرک و رزیدن

وَ الْكُفْرَ، وَ الشِّقَاقَ وَ النِّفَاقَ وَ الضَّلَالَةَ، وَ الْجَهْلَ وَ الْمَقْتَ وَ الْغَضَبَ،

و کفر و عداوت را، و نفاق و گمراهی را، و نادانی و بغض را، و غضب

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

وَ الْعُسْرَ وَ الضَّيْقَ، وَ فَسَادَ الضَّمِيرِ، وَ حُلُولَ النِّقْمَةِ، وَ شِمَاقَةَ

و بریشانی را، و تنگدستی و بادی اعتقاد را، و وارد شدن عسرت را و سوزش

الْأَعْدَاءِ، وَ غَلَبَةَ الرِّجَالِ، إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ.

دشمنان و مسلط شدن مردان را، بدوستی که تو شنوای دعائی، مهربانی آنچه را که خواهی.

مروی است که سلمان فارسی رضی الله عنه عرض کرد: یا رسول الله پدر و مادرم فدای تو باد آیا این دعا را به عموم مردم تعلیم کنم؟

آن حضرت فرمودند: نه ای سلمان، ایشان را تعلیم مکن، از جهت آن که واجبات را ترک خواهند نمود و به معصیتها و گناهان مشغول می شوند به قصد آن که هرگاه این دعا را بخوانند، خدای تعالی می آمرزد گناهان ایشان را و اهل بیت ایشان را و همسایگان ایشان را و آن را که در مسجد ایشان و در شهر ایشان باشد.

سید بن طاووس رحمه الله گوید: من ملهم شدم به خواندن این دعا در روز سه شنبه وقتی که به من بلائی بسیار شدید وارد شده بود، پس حاجتم برآورده شد و به مقصود خود رسیدم و از شر حسد برندگان به سبب رسیدن به مطلب خود، به برکت این دعا نگاهداشته شدم.

تعویدی از پیغمبر اکرم ﷺ

روایت نمود سعد بن محمد بن فرّاء، که حدیث نموده است به من حسن بن محمد جواد در روز جمعه بیست و دوم جمادی الآخر که نقل نمود از برای من سعید پسر ابوالفتح بن حسن قمی ساکن در شهر «واسط»: که مرا بیماری بسیار سختی عارض شد و پزشکان را عاجز کرد. پدرم مرا به بیمارخانه (دارالشفا) برد. همه پزشکان و سرپرست آنها گفتند که این مرضی است که جز خدای متعال، آن را برطرف نمی کند. با دلی شکسته و سینه ای تنگ به خانه برگشتم. کتابی از کتابهای پدرم را برداشتم و دیدم در پشت آن نوشته شده است: حضرت امام صادق علیه السلام از پدران خود و ایشان از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روایت کرده اند: هر کسی دچار مرضی شود و پس از نماز صبح چهل مرتبه بگوید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ، تَبَارَكَ اللَّهُ

سپاس خاص از برای خداست که پروردگار عالمان است، کافی است ما را خدای و نیکو وکیل است او، بلند است خدائی که

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

بهترین خالق کنندگان است و نیست حرکتی و نه توانائی مگر بخدا که بلند مرتبه و بزرگ است.

سپس دستش را بر جای مرض بکشد، خدای تعالی او را شفا بخشد.
راوی گوید: من صبر کردم تا صبح شد، نماز واجب خود را نشسته در جای خود بجا آوردم و دعا را چهل بار خواندم و هر بار بر جای مرض دست می کشیدم. پس خداوند متعال مرض را شفا داد و آن علت را زایل نمود، ولی من در جای خود نشسته بودم که مبادا مرض عود نماید. پس سه روز آن دعا را مداومت نمودم و پدرم را به این موضوع مطلع کردم و او شکر خدا کرد.

پدرم این جریان را به یک طبیب نصرانی تعریف کرد و او نزد من آمد و از نزدیک برطرف شدن بیماری را دید و چون داستان را برایش حکایت نمودم، گفت: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ». و با اعتقاد صحیح مسلمان شد.

دعای کرامت امت مسلمان

سیدبن طاووس رحمه الله گوید: ابن عباس رضی الله عنه روایت می کند که بر رسول خدا ﷺ داخل شدم دیدم که حضرت خندان و بسیار خوشحال هستند. عرض کردم: چه خبر است فدای شما باد پدر و مادرم ای رسول خدا؟

فرمودند: یا ابن عباس جبرئیل نزد من آمد در حالی که به دست او صحیفه ای بود که در آن دعائی از جهت کرامت من و از برای امت من نوشته شده بود.

پس جبرئیل گفت: یا محمد این صحیفه را بگیر و بخوان آنچه را که در اوست و آن را تعلیم نمای به امت خود، به درستی که این گنجی از گنجهای آخرت است و این دعائی است که خدای تعالی به تو و به امت تو اکرام نموده است.

پس گفتم: یا جبرئیل آن دعا کدام است؟

پس جبرئیل که رحمت خدا بر او و بر همه فرشتگان مقرب باد گفت که آن: «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ «تَا» سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ» است.

سیدبن طاووس رحمه الله گوید: مقدم می دارم اولاً ذکر ثواب این دعا را پس می گویم: حضرت

رسول ﷺ سؤال کردند از جبرئیل عليه السلام: چه چیز است ثواب کسی که این دعا را بخواند؟

پس جبرئیل عليه السلام گفت: یا محمد! از ثوابی سؤال نموده ای که آن را نمی داند مگر خدای تعالی، اگر همه دریاها مرکب و درختها قلم و فرشتگان آسمانها نویسند گردند و ثواب این را به قدر هزار برابر مدت بقاء عمر دنیا بنویسند، هر آینه مرکب خشک

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

می شود و قلمها شکسته می شود و به یکدهم از ثواب آن نمی رسند.
ای محمد! قسم به حق کسی که تو را به راستی به پیغمبری فرستاده است که نیست مردی و نه زنی که این دعا را بخواند مگر آن که خدای تعالی از برای او ثواب چهار تن از فرشتگان و چهار پیغمبر را بنویسد.

اما پیغمبران: اولاً ثواب تو را ای محمد و عیسی و موسی و ابراهیم علیهم السلام را.
و اما فرشتگان: اولاً ثواب مرا و اسرافیل و میکائیل و عزرائیل را.

ای محمد! هر مردی یا زنی که این دعا را در مدت عمر خود بیست مرتبه بخواند، که خدای تعالی او را به آتش جهنم عذاب نمی کند و هرچند گناهان او مثل کف دریاها و قطره های باران و عدد ستاره ها و وزن عرش و کرسی و لوح و قلم و ریگ و موی و کرک و آفریده های بهشت و دوزخ باشد، که خدای تعالی به عظمت این دعا آن گناهان را می آمرزد و از برای او به عوض هر گناهی هزار حسنه می نویسد.

ای محمد! اگر آن شخص را همی یا غمی یا آزاری یا بیماری یا علتی یا تشنگی یا ترسی باشد و این دعا را سه مرتبه بخواند، خدای تعالی حاجت او را برمی آورد.

ای محمد! اگر شخصی از حیوانات درنده بترسد یا داخل شدن بر پادشاه ظالمی را اراده داشته باشد و این دعا را بخواند، خدای تبارک و تعالی از او، هر بدی و مکروهی و آفتی را به حول و قوت خود منع می کند.

ای محمد! اگر کسی این دعا را یک مرتبه در جنگ بخواند، خدای تعالی او را قوت هفتاد کس از جماعت حرب کنندگان را دهد.

ای محمد! اگر کسی این دعا را بر درد سر یا درد شقیقه یا درد شکم یا بر درد چشم یا برگزیدن ماری یا عقربی بخواند، خدای تعالی همه آنها را برطرف می کند.

ای محمد! اگر کسی به این دعا اعتقاد نیاورد، پس او از من بری است و کسی که آن را انکار نماید، به درستی که از او برکت و خیر به دور است.

حسن بصری گفته: پیغمبر ﷺ از برای امت خود بعد از قرآن، دعائی را نگذاشته که بهتر از این دعا باشد.

و سفیان ثوری گفته: هر کس حرمت این دعا را نشناسد، مشرف بر هلاک است.
پس پیغمبر ﷺ فرمودند: ای جبرئیل از چه این دعا بر همه دعاها تفضیل داده شده است؟

جبرئیل علیه السلام عرض کرد: از جهت آن که اسم اعظم خدای تعالی در آن است.
و اگر کسی این دعا را بخواند قوت حافظه و شعور و علم و عمر و صحت بدن او چندین برابر زیاده می گردد و خدای تعالی از او هفتاد آفت از آفات دنیا و هفتصد آفت از

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

آفتهای آخرت را دفع می نماید.

✽ اجر و ثواب دعا از بیان حضرت علی ﷺ ✽

از حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب ﷺ از حضرت پیغمبر ﷺ روایت شده است که فرمودند: جبرئیل ﷺ نازل شد در حالی که در پشت مقام ابراهیم نماز می کردم. چون از نماز فارغ شدم از خدای تعالی برای امت خود طلب آمرزش نمودم. پس جبرئیل ﷺ گفت: ای محمد! تو را حریص بر امت خود می بینم و حال آن که خدای تعالی به بندگان خود رحیم است.

آن حضرت ﷺ به جبرئیل ﷺ فرمودند: ای برادر من، تو دوست بر من و بر امت من هستی، مرا دعائی تعلیم نمای که بعد از من به سبب آن دعا، امت مرا یاد کنند. پس جبرئیل ﷺ گفت: ای محمد! وصیت می کنم تو را آن که امت خود را امر نمائی که سه روز ایام البیض را روزه بگیرند که روزهای (سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم) هر ماه است، و وصیت می کنم تو را که امت خود را امر نمائی که در این سه روز، این دعای شریف را بخوانند. به درستی که عرش خدا را حمله آن به برکت این دعا برداشتند و من به زمین نازل می شوم و به آسمان بالا می روم به برکت این دعا، و این دعا بر درهای بهشت و بر حجره ها و کنگره ها و بر منزلهای آن نوشته شده است و به برکت این دعا درهای بهشت گشوده می شود و به سبب این دعا خلائق در روز قیامت به امر خدا محشور می شوند و کسی از امت تو اگر این دعا را بخواند، خدای تعالی عذاب قبر را از او برطرف می کند و او را از فزع اکبر و از آفتهای دنیا و آخرت نگاه می دارد، و اگر کسی این دعا را بخواند، خدای تعالی او را از عذاب آتش جهنم نجات می دهد.

سپس پیغمبر ﷺ از جبرئیل ﷺ، ثواب این دعا سؤال نمودند. جبرئیل ﷺ عرض کرد: یا محمد! هر آینه مرا از چیزی سؤال نموده ای که بر وصف آن قادر نیستم و اندازه او را به غیر از خدا نمی داند؛ ای محمد! اگر درختهای دنیا قلم و دریاها مرکب و همه خلائق نویسندگان گردند، بر نوشتن ثواب قاری این دعا قدرت ندارند.

اگر بنده ای این دعا را بخواند و حال آن که اراده نموده باشد آزادی خودش را، خدای تعالی او را آزاد می گرداند و از قید بندگی خلاص می کند.

اگر این دعا را مغمومی بخواند، خدای تعالی غم و اندوه او را برطرف نماید. اگر به این دعا خدای را طلب کننده حاجتی بخواند، خدای عزّ و جلّ، حاجت او را در

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

دنیا و آخرت ان شاء الله برآورد و او را از مرگ ناگهانی و هول قبر و فقر در دنیا نگاه می‌دارد و خدای تبارک و تعالی به او اذن در شفاعت را در قیامت عطا می‌نماید، در حالی که روی او خندان باشد و خدای تعالی او را به برکت این دعا در دارالسلام داخل می‌کند و در غرفه‌های بهشت ساکن می‌گرداند و از حله‌های جنت می‌پوشاند.

و اگر کسی روزه گیرد ایام البیض را و این دعا را بخواند، خدای عزوجل می‌نویسد از برای او، مثل ثواب من و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و ابراهیم خلیل و موسی کلیم و عیسی و شما رسول گرامی خدا.

پس پیغمبر ﷺ فرمودند: تعجب نمودم از بسیاری آنچه جبرئیل ثواب خواننده این دعا را ذکر نمود.

بعد از آن جبرئیل گفت: ای محمدا احدی از امت تو نیست که این دعا را در مدت عمر خود یک مرتبه بخواند، مگر آن که خدای تعالی او را روز قیامت محشور می‌کند و حال آن که روی او چون ماه شب بذر می‌درخشد. مردم پرسند که این کیست؟ آیا این شخص پیغمبر است؟ پس ملائکه گویند: پیغمبر و فرشته نیست، بلکه او بنده‌ای از بندگان خداست که در مدت عمر خود، یک مرتبه این دعا را خوانده است و خدای عزوجل به او این کرامت را بخشیده است.

پس جبرئیل ﷺ به پیغمبر ﷺ عرض کرد: ای محمدا! اگر کسی پنج مرتبه این دعا را بخواند، در روز قیامت محشور خواهد شد و حال آن که من بر قبر او ایستاده باشم و براقی از بهشت با من خواهد بود و ایستاده خواهم بود تا وقتی که آن شخص از قبر بیرون آید و بر براق سوار شود و از آن پائین نمی‌آید مگر در دارالنعم دائمی و از برای او حسابی نخواهد بود و در بهشت همسایه حضرت ابراهیم ﷺ و در جوار شما خواهد بود و من از برای خواننده این دعا از مرد و زن ضامنم آن که خدای تعالی او را عذاب ننماید و هرچند گناهان او بیشتر از کف دریاها و قطره‌های باران و برگ درختان و عدد مردم اهل بهشت و دوزخ باشد و آن که خدای عزوجل امر نماید از برای آن شخص ثواب یک حج و یک عمره مقبول بنویسند.

ای محمدا! اگر کسی در وقت خواب، پنج مرتبه این دعا را با وضو قرائت نماید، تو را در خواب می‌بیند و تو او را به بهشت بشارت خواهی داد.

و اگر کسی گرسنه یا تشنه باشد و چیزی را نیابد که بخورد و بیاشامد یا آن که بیمار باشد و این دعا را بخواند، خدای متعال به برکت این دعا، از او برطرف می‌نماید آنچه را که در اوست و به او چیزی می‌رساند که بخورد و بیاشامد، و مطالب دنیا و آخرت او را برآورده می‌گرداند.

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

و اگر کسی از او چیزی دزدیده شود یا از او غلامی گریخته باشد، پس وضو سازد و دو رکعت یا چهار رکعت نماز گذارد و در هر رکعت سوره حمد یک بار و سوره اخلاص دو مرتبه بخواند، و بعد از سلام نماز، این دعا را بخواند و آن صحیفه را که این دعا در آن نوشته شده است پیش روی خود یا در زیر سر خود بگذارد، خدای تعالی مشرق و مغرب را جمع می‌کند و آن چیز دزدیده شده و یا غلام گریخته را به برکت این دعا، به او برمی‌گرداند. ان شاء الله تعالی.

و اگر از دشمنی بترسد و این دعا را بر خود بخواند، خدای تعالی او را در پناهی محکم محفوظ نگه می‌دارد و دشمن بر او قدرت نمی‌یابد.

و اگر بنده‌ای که قرض دارد و این دعا را بخواند، خدای تعالی قرض او را ادا نماید و از برای او، شخصی را میسر گرداند که قرض او را ادا نماید. ان شاء الله.

و اگر کسی این دعا را بر بیماری بخواند، خدای تعالی آن بیمار را به برکت این دعا، شفا می‌دهد.

اگر بنده مؤمنی به خدای عز و جل اخلاص داشته باشد، این دعا را بر کوهی بخواند هر آینه آن کوه به اذن خدا، حرکت می‌کند.

و اگر کسی به نیتی خالص، این دعا را بر آب بخواند، آب یخ می‌زند و تعجب مکن از این فضیلت‌هایی که در شأن این دعا ذکر شد. چون در این دعا، اسم اعظم خدای تعالی است.

هر گاه این دعا را کسی بخواند و آن را ملائکه و جن و انس بشنوند، از برای خواننده این دعا، دعای خیر می‌کنند و خدای تعالی دعای ایشان را مستجاب می‌گرداند.

ای محمد! همه این فضیلت‌ها که مذکور شد، به برکت خدای تعالی و به برکت این دعاست. به درستی شخصی که به خدا و رسول او و به این دعا، ایمان آورده باشد، باید که چیزی را به خاطر نگذارد و در دل خود به سبب آنچه در شأن این دعا ذکر شد، شکی نیندازد، چون خدای تعالی اگر بخواهد، بدون اندازه به کسی روزی می‌گرداند.

و اگر کسی این دعا را بخواند و یاد گیرد و بنویسد پس باید که بر احدی از مسلمانان بخل نرزد.

حضرت رسول ﷺ فرمودند: من این دعا را در جنگی نخواندم، مگر آن که در آن جنگ به برکت این دعا، بر دشمنان خود ظفر یافتم.

آن حضرت ﷺ فرمودند: شخصی که این دعا را بخواند به او نور اولیاء در چهره‌اش عطا شود و از برای او هر کار و امر دشواری، آسان گردد.

حسن بصری گفته: در فضیلت این دعا چیزهایی را شنیده‌ام که قادر نیستم آن‌ها را

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

وصف نمایم، اگر کسی آن را بخواند و پای خود را به زمین بزند، هر آینه زمین حرکت می‌کند.

سفیان ثوری گفته: وای بر کسی که حق این دعا را نشناسد، اگر شخصی حق و حرمت این دعا را بشناسد، خدای تعالی او را از هر سختی نگاه می‌دارد و برای او، همه کارها را آسان گرداند و او را از هر مکروهی نگاه می‌دارد و از او هر بدی را برطرف می‌نماید و او را از هر بیماری و علتی نجات دهد و هر هم و غمی را از او زایل گرداند. پس این دعا را یاد بگیرید و یاد بدهید، به درستی که در این دعا، خیر و برکت بسیار است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ،

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان. پاک و منزّه است خدایی که بزرگ است و به حمد او مشغولم.

سُبْحَانَهُ مِنْ إِلَهٍ مَا أَمْلَكُهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِكٍ مَا أَقْدَرُهُ،

پاک و منزّه است خدائی که چقدر مالک است، و پاک و منزّه است مالکی که چقدر تواناست، و

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيرٍ مَا أَعْظَمُهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَجَلَّهُ،

پاک و منزّه است توانایی که چقدر بزرگ است، و پاک و منزّه است بزرگوار که چقدر جلیل است، و

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَلِيلٍ مَا أَمَجَدُهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُجَدِّدٍ مَا أَرَأَفُهُ،

پاک و منزّه است بزرگوار که چقدر شریف است، و پاک و منزّه است شریفی که چقدر مهربان است، و

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَئُوفٍ مَا أَعَزَّهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَزِيزٍ مَا أَكْبَرَهُ،

پاک و منزّه است مهربانی که چقدر عزیز است، و پاک و منزّه است عزیزی که چقدر بزرگتر است، و

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَقْدَمَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيمٍ مَا أَعْلَاهُ،

پاک و منزّه است بزرگتری که چقدر همیشگی است، و پاک و منزّه است همیشگی که چقدر بلند مرتبه است، و

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَالٍ مَا أَسْنَاهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَنِيٍّ مَا أَبْهَاهُ،

پاک و منزّه است بلند مرتبه‌ای که چقدر رفیع است، و پاک و منزّه است رفیعی که چقدر خشن داد، و

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَهِيٍّ مَا أَنْوَرَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُبِيرٍ مَا أَظْهَرَهُ،

پاک و منزّه است نیکنوی که چقدر نورانی است، و پاک و منزّه است روشنی که چقدر آشکار است، و

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ مَا أَخْفَاهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَفِيٍّ مَا أَعْلَمَهُ،

پاک و منزّه است آشکاری که چقدر پنهان است، و پاک و منزّه است پنهانی که چقدر دانا است، و

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَلِيمٍ مَا أَخْبَرَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَبِيرٍ مَا أَكْرَمَهُ،

پاک و منزّه است دانایی که چقدر آگاه است، و پاک و منزّه است آگاهی که چقدر کریم است، و

وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَرِيمٍ مَا أَلْطَفَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ لَطِيفٍ مَا أَبْصَرَهُ،

پاک و منزّه است کریمی که چقدر مهربان است، و پاک و منزّه است مهربانی که چقدر بینا است، و

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

و سُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا أَسْمَعُهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَمِيعٍ مَا أَخْفَظُهُ،
 پاک و منزّه است بینائی که چقدر شنوا است، و پاک و منزّه است شنوائی که چقدر نگاهدارنده گردانیده.
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَفِیْظٍ مَا أَمْلَأُهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا أَوْفَاهُ،
 پاک و منزّه است نگاهدارنده‌ای که چقدر توانگر گردانیده، و پاک و منزّه است توانگری که چقدر صاحب عطا است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَ فِيٍّ مَا أَغْنَاهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَنِيٍّ مَا أَعْطَاهُ،
 پاک و منزّه است دهنده‌ای که چقدر بی‌نیاز گردانیده، و پاک و منزّه است بی‌نیازی که چقدر صاحب بخشش است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطٍ مَا أَوْسَعُهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاسِعٍ مَا أَجْوَدُهُ،
 پاک و منزّه است بخشنده‌ای که چقدر وسعت داده، و پاک و منزّه است رزق دهنده‌ای که چقدر صاحب بخشش است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَوَادٍ مَا أَفْضَلُهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أَنْعَمَهُ،
 پاک و منزّه است صاحب بخششی که چقدر صاحب احسان است، و پاک و منزّه است صاحب عطیه‌ای که چقدر صاحب نعمت است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْعِمٍ مَا أَسَيَّدَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ سَيِّدٍ مَا أَرْحَمَهُ،
 پاک و منزّه است نعمت دهنده‌ای که چقدر ستوده است، و پاک و منزّه است ستوده‌ای که چقدر مهربان است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَجِيمٍ مَا أَشَدَّهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَقْوَاهُ،
 پاک و منزّه است رحم کننده‌ای که چقدر سخت است، و پاک و منزّه است سخت‌گیری که چقدر قوی است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَحْلَمَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ حَلِيمٍ مَا أَبْطَشَهُ،
 پاک و منزّه است صاحب قوتی که چقدر او حلیم است، و پاک و منزّه است حلم کننده‌ای که چقدر صاحب قهر است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاطِشٍ مَا أَقْوَمَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَيُّومٍ مَا أَدْوَمَهُ،
 پاک و منزّه است صاحب قهری که برپای است، و پاک و منزّه است بخود برپائی که چقدر همیشگی است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ دَائِمٍ مَا أَفْرَدَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ،
 پاک و منزّه است همیشه‌ای که چقدر بی‌همتا است، پاک و منزّه است بی‌همتائی که یکتا است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَاحِدٍ مَا أَصَمَدَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا أَمْلَكَهُ،
 پاک و منزّه است یکتائی که چقدر بی‌نیاز است، و پاک و منزّه است بی‌نیازی که چقدر صاحب ملک است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَوْلَاهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَا أَعْظَمَهُ،
 پاک و منزّه است مالکی که چقدر صاحب اختیار است، و پاک و منزّه است صاحب اختیاری که چقدر بزرگ است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا أَكْمَلَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ،
 پاک و منزّه است بزرگی که چقدر کامل است، و پاک و منزّه است کاملی که چقدر تمام است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍّ مَا أَعْجَبَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَجِيبٍ مَا أَفْخَرَهُ،
 پاک و منزّه است تمامی که چقدر نیکو است، و پاک و منزّه است نیکونی که چقدر صاحب فخر است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاحِرٍ مَا أَبْعَدَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبَهُ،
 پاک و منزّه است فخر کننده‌ای که چقدر دور است، و پاک و منزّه است دوری که چقدر نزدیک است، و

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

و سُبْحَانَهُ مِنْ قَرِيبٍ مَا أَمْنَعَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَانِعٍ مَا أَغْلَبَهُ،
 پاک و منزّه است نزدیکی که چقدر غالب است، و پاک و منزّه است غلبه کننده‌ای که چقدر مسلط است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَالِبٍ مَا أَعْفَاهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ عَفْوٍ مَا أَحْسَنَهُ،
 پاک و منزّه است مسلطی که چقدر عفو کننده است، و پاک و منزّه است عفو کننده‌ای که چقدر احسان کننده است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ،
 پاک و منزّه است احسان کننده‌ای که چقدر نیکوکار است، و پاک و منزّه است نیکوکاری که چقدر قبول کننده است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ مَا أَشْكَرَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورٍ مَا أَغْفَرَهُ،
 پاک و منزّه است قبول کننده‌ای که چقدر جزا دهنده است، و پاک و منزّه است جزا دهنده‌ای که چقدر صاحب مغفرت است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورٍ مَا أَكْبَرَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا أَجْبَرَهُ،
 پاک و منزّه است آمرزنده‌ای که چقدر بزرگ است، و پاک و منزّه است بزرگی که چقدر صاحب جبروت است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ جَبَّارٍ مَا أَدِيفَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ دَيَّانٍ مَا أَقْضَاهُ،
 پاک و منزّه است صاحب جبروتی که چقدر جزا دهنده است، و پاک و منزّه است جزا دهنده‌ای که چقدر حاکم است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاضٍ مَا أَمْضَاهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا أَنْفَذَهُ،
 پاک و منزّه است حکم کننده‌ای که چقدر حکمش جاری است، و پاک و منزّه است جاری شونده حکمش که چقدر بانفوذ است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ مَا أَرْحَمَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَخْلَقَهُ،
 پاک و منزّه است بانفوذی که چقدر مهربان است، و پاک و منزّه است مهربانی که چقدر دارای خلق نیکوست، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ خَالِقٍ مَا أَقْهَرَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا أَمْلَكَهُ،
 پاک و منزّه است صاحب خلق نیکو که چقدر غلبه کننده است، و پاک و منزّه است غلبه کننده‌ای که چقدر مالک است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا أَقْدَرَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَادِرٍ مَا أَرْفَعَهُ،
 پاک و منزّه است مالکی که چقدر تواناست، و پاک و منزّه است توانایی که چقدر بلندمرتبه است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَفِيعٍ مَا أَشْرَفَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَرِيفٍ مَا أَرْزَقَهُ،
 پاک و منزّه است بلند مرتبه‌ای که چقدر شریف است، و پاک و منزّه است شریفی که چقدر روزی دهنده است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا أَقْبَضَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا أَبْسَطَهُ،
 پاک و منزّه است روزی دهنده‌ای که چقدر نگاه دارنده است، و پاک و منزّه است نگاه دارنده‌ای که چقدر گسترنده است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاسِطٍ مَا أَهْدَاهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا أَصْدَقَهُ،
 پاک و منزّه است گستراننده‌ای که چقدر راهنماست، و پاک و منزّه است راهنمایی که چقدر راستگوی است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ ضَاقٍ مَا أَبْدَعَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَادٍ مَا أَقْدَسَهُ،
 پاک و منزّه است راسخی که چقدر ظاهر کننده است، و پاک و منزّه است ظاهر کننده‌ای که چقدر منزّه است، و
 وَ سُبْحَانَهُ مِنْ قَدُوسٍ مَا أَطْهَرَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ طَاهِرٍ مَا أَرْكَاهُ،
 پاک و منزّه است منزهی که چقدر پاکیزه است، و پاک و منزّه است پاکیزه‌ای که چقدر پاک است، و

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

و سُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا أُنْقَاهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ مَا أُغَوِّدُهُ،

پاک و منزّه است پاکسی که چقدر باقی است، و پاک و منزّه است باقی‌ای که چقدر اعاده کننده است، و

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُعِيدٍ مَا أَفْطَرَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ فَاطِرٍ مَا أَوْهَبَهُ،

پاک و منزّه است اعاده کننده‌ای که چقدر خلق کننده است، و پاک و منزّه است خلق کننده‌ای که چقدر صاحب بخشش است، و

و سُبْحَانَهُ مِنْ وَهَّابٍ مَا أَتَوَّبَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ تَوَّابٍ مَا أَسْخَاهُ،

پاک و منزّه است بسیار بخشنده‌ای که چقدر توبه پذیر است، و پاک و منزّه است توبه پذیری که چقدر صاحب کرم است، و

و سُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا أَنْصَرَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ نَصِيرٍ مَا أَسْلَمَهُ،

پاک و منزّه است صاحب کرمی که چقدر یاری کننده است، و پاک و منزّه است یاری کننده‌ای که چقدر سالم است، و

و سُبْحَانَهُ مِنْ سَلِيمٍ مَا أَشْفَاهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ شَافِيٍّ مَا أَنْجَاهُ،

پاک و منزّه است سالمی که چقدر شفادهنده است، و پاک و منزّه است شفادهنده‌ای که چقدر خلاص کننده است، و

و سُبْحَانَهُ مِنْ مُنْجٍ مَا أَبَرَّهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ بَارٍّ مَا أَطْلَبَهُ،

پاک و منزّه است نجات دهنده‌ای که چقدر نیکوکار است، و پاک و منزّه است نیکوکاری که چقدر طلب کننده است، و

و سُبْحَانَهُ مِنْ طَالِبٍ مَا أَدْرَكَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُدْرِكٍ مَا أَشَدَّهُ،

پاک و منزّه است طلب کننده‌ای که چقدر صاحب ادراک است، و پاک و منزّه است ادراک کننده‌ای که چقدر قوی است، و

و سُبْحَانَهُ مِنْ شَدِيدٍ مَا أَعْطَفَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَعَطِّفٍ مَا أَعْدَلَهُ،

پاک و منزّه است قدرتمندی که چقدر مهربان است، و پاک و منزّه است مهربانی که چقدر عادل است، و

و سُبْحَانَهُ مِنْ عَادِلٍ مَا أَتَقَنَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ مُتَقِنٍ مَا أَحْكَمَهُ،

پاک و منزّه است عادل‌ای که چقدر محکم است، و پاک و منزّه است محکمی که چقدر با تدبیر است، و

و سُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيمٍ مَا أَكْفَلَهُ، وَ سُبْحَانَهُ مِنْ كَفِيلٍ مَا أَشْهَدَهُ،

پاک و منزّه است با تدبیری که چقدر کفیل است، و پاک و منزّه است کفیلی که چقدر گواه است، و

و سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَ بِحَمْدِهِ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

پاک و منزّه است او خدای بسیار بزرگ، و به سپاس او مشغولم. و همه ستایش مخصوص خداست، و نیست معبودی جز خدا، و

و اللَّهُ أَكْبَرُ، وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ، وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ،

خدا بزرگتر است، و از برای اوست ستایش، و نیست حرکتی و نه نیرویی مگر به یاری خدای بلند مرتبه بزرگ،

دَافِعُ كُلِّ بَلِيَّةٍ، وَ هُوَ حَسْبِي وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ.

دفع کننده هر بلایی، و اوست کافی مرا و نیکو معتمد است او.

دعای مبارک کنز العرش شامل اسم اعظم

سید بن طاووس رحمته الله علیه گوید: این دعا را در کتاب کهنه‌ای یافتیم که تاریخ کتابت آن، زیاده از

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

دویست سال پیش بود.

توضیح: زمان سید بن طاووس رحمته الله علیه تاریخ سنه ششصد و پنجاه (۶۵۰) بوده، پس تاریخ کتابت تقریباً سنه چهار صد و پنجاه (۴۵۰) می شود.

جبرئیل علیه السلام به خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله آمد و با او بود میکائیل و اسرافیل علیهما السلام و گفتند: یا رسول الله به درستی که خدای تعالی تو و امت تو را در دنیا و آخرت به این نامها کرامت نموده است، خوشا به حال تو و امت تو.

اگر کسی را خدای عز و جل توفیق دهد تا این دعا را بخواند، به درستی که این دعای بزرگ جلیل القدری است و این دعا گنجی از گنجهای عرش است و در این دعا، همه نامهای پروردگار جل جلاله داخل است که خدای تعالی به برکت آنها خلق نموده است همه خلایق و اهل آسمانها و زمینها و بهشت و دوزخ و آفتاب و ماه و ستاره ها و کوهها را و آنچه را که در بیابان و در دریا از چهارپایان و حشرات و جانوران وحشی و درختان باشد و آنچه در دریاها باشد از مخلوقات و عجائبی که نمی داند آنها را به غیر از آن که ایشان را خلق نموده است.

پس ملائکه گفتند: این دعا را به احدی یاد مده، مگر به خوبان از امت خود، چون در حکم و علم خدا، جاری شده است، که خدای متعال حاجت آن را که این دعا را یک مرتبه بخواند، مستجاب گرداند و این دعا به دعای مبارک مشهور است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِیْ اِذَا ذُکِرْتَ بِهٖ تَرَعَزَعَتْ مِنْهُ

خداوند! سوال می کنم تو را به حق نامت که هرگاه ذکر کرده شوی به آن، آن نام اضطراب می کند از جهت

السَّمَوَاتُ، وَ انْشَقَّتْ مِنْهُ الْأَرْضُونَ، وَ تَقَطَّعَتْ مِنْهُ السَّحَابُ، وَ

آسمانها، و شکافته می شود از جهت آن زمینها، و پاره پاره می گردد از ترس آن ابرها و

تَصَدَّعَتْ مِنْهُ الْجِبَالُ، وَ جَرَتْ مِنْهُ الرِّیَاحُ، وَ انْتَقَصَتْ مِنْهُ

شق می شود از خوف آن کوهها، و جاری می شود از جهت آن باده ها، و کم می گردد از جهت آن

الْبَحَارُ، وَ اضْطَرَبَتْ مِنْهُ الْأَمْوَاجُ، وَ غَارَتْ مِنْهُ النُّفُوسُ، وَ وَجَلَتْ

دریاها، و حرکت می نماید از جهت آن موجها، و فرو می روند (یعنی بر طرف می شوند) از بیم آن نفسها و می ترسند

مِنْهُ الْقُلُوبُ، وَ زَلَّتْ مِنْهُ الْأَقْدَامُ، وَ صَمَّتْ مِنْهُ الْأَذَانُ، وَ شَخَصَتْ

از آن دلها، و می لغزند از جهت آن قدمها، و خمر می شوند از جهت آن گوشها، و حیران و بازمانده می گردند

مِنْهُ الْأَبْصَارُ، وَ خَشَعَتْ مِنْهُ الْأَصْوَاتُ، وَ خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ، وَ

از جهت آن چشمها، و بست می شوند از جهت آن آوازه ها، و فروتنی می نمایند از برای آن نام گردنها، و

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

قَامَتْ لَهُ الْأَزْوَاحُ، وَ سَجَدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَ سَبَّحَتْ لَهُ، وَ ارْتَعَدَتْ

بنیای می ایستند از برای آن روحها، و سجده می نمایند برای آن فرشتگان، و تسبیح و اضطراب می کنند

لَهُ الْفَرَائِضُ، وَ اهْتَزَّ لَهُ الْعَرْشُ، وَ دَانَتْ لَهُ الْخَلَائِقُ. وَ بِالْإِسْمِ

برایش پهلوها، و حرکت می کند برایش عرش (یا خفقه آن)، و اطاعت می کنند برایش مخلوقات و به حق آن نام

الَّذِي وَضِعَ عَلَى الْجَنَّةِ فَأَزْلِفَتْ، وَ عَلَى الْجَحِيمِ فَسُغِرَتْ، وَ عَلَى

که گذاشته شده است بر بهشت، پس نزدیک گردانیده شده است، و بر جهنم پس فروخته گشته و بر

النَّارِ فَتَوَقَّدَتْ، وَ عَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ قَامَتْ بِلاَ عَمَدٍ وَ لاَ

آتش پس شعله ور گشته و بر آسمان پس قرار گرفته و ایستاده بدون ستونی و نه

سَفَدٍ، وَ عَلَى النُّجُومِ فَتَزَيَّنَتْ، وَ عَلَى الشَّمْسِ فَأَشْرَقَتْ، وَ عَلَى

پایه ای، و بر ستارگان پس صاحب زیست گشته اند و بر آفتاب پس روشن گردیده، و بر

القَمَرِ فَأَنَارَ وَ أَضَاءَ، وَ عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ، وَ عَلَى الْجِبَالِ

ماه پس نورانی و صاحب روشنی شده، و بر زمین پس قرار گرفته و بر کوهها

فَأَزْسَتْ، وَ عَلَى الرِّيحِ فَذَرَتْ، وَ عَلَى السَّحَابِ فَأَمْطَرَتْ، وَ عَلَى

پس ثابت گشته اند، و بر بادها پس پراکنده نموده اند اشیاء را، و بر ابرها پس باریده اند، و بر

الْمَلَائِكَةِ فَسَبَّحَتْ، وَ عَلَى الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ فَأَجَابَتْ، وَ عَلَى الطَّيْرِ وَ

فرشتگان پس تسبیح گفتند، و بر انسان و جن پس اطاعت نمودند، و بر مرغان و

النَّمْلِ فَتَكَلَّمَتْ، وَ عَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ، وَ عَلَى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ، وَ

مورچه ها پس سخن گفتند، و بر شب پس تاریک شد، و بر روز پس روشن گشت و

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَسَبَّحَ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي اسْتَقَرَّتْ بِهِ الْأَرْضُونَ

بر هر چیزی پس تسبیح گفت و به حق آن نامی که قرار گرفتند به برکت آن زمینها

عَلَى قَرَارِهَا، وَ الْجِبَالُ عَلَى أَمَاكِنِهَا، وَ الْبَحَارُ عَلَى حُدُودِهَا، وَ

بر مکان خود، و کوهها بر جایهای خود، و دریاها بر کنارهای خود، و

الْأَشْجَارُ عَلَى عُرُوقِهَا، وَ النُّجُومُ عَلَى مَجَارِيهَا، وَ السَّمَوَاتُ عَلَى

درختان بر ریشه های خود، و ستاره ها بر مدارهای خود و آسمانها بر

بَنَائِهَا، وَ حَمَلَتْ الْمَلَائِكَةُ عَرْشَ الرَّحْمَنِ بِقُدْرَةِ رَبِّهَا. وَ بِالْإِسْمِ

بنای خود به حق نامی که برداشتن فرشتگان عرش خدا را به قدرت پروردگار، و به حق آن نام

الْقُدُّوسِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَزِّمِ الْعَزِيزِ الْمُهِيمِ الْمَلِكِ

بسیار پاکیزه دائمی مقدم بر همه چیز صاحب اختیار جبر کننده (یا صاحب جبروت) صاحب کبریا بزرگ بسیار بزرگ غلبه کننده

الْمُقْتَدِرِ الْحَمِيدِ الْمَجِيدِ الصَّمَدِ الْمُتَوَحِّدِ الْمُتَفَرِّدِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ.

حفظ کننده پادشاه بسیار صاحب قدرت سپاس کرده شده صاحب شرف، مقصود در حاجتها، یکتای، یگانه بزرگ، بسیار بلندمرتبه

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

و بِالْإِسْمِ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ فِي عِلْمِهِ، أَلْمُحِيطِ بِعَرْشِهِ، أَلطَّاهِرِ

و به حق آن نام که در خزانه گذاشته شده پنهان کرده شده در علم اوست، و فرا گرفته عرش او را پاک

الْمُطَهَّرِ الْمُبَارَكِ الْقُدُّوسِ السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ الْمُهِمِّنِ الْعَزِيزِ

پاکیزه مبارک بسیار پاکیزه سالم از همه عیبها و نقصها، و امان دهنده حفظ کننده

الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ الْخَالِقِ الْبَارِيءِ الْمُصَوِّرِ الْأَوَّلِ الْآخِرِ الظَّاهِرِ

جبر کننده صاحب کبریا، تقدیر کننده آفریننده، صورت بخشنده، پیش از همه چیزها بعد از همه اشیاء هویدا

الْبَاطِنِ الْكَائِنِ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَ الْمُكُونِ لِكُلِّ شَيْءٍ، وَ الْكَائِنِ بَعْدَ

پنهان، موجود پیش از هر چیزی و ایجاد کننده هر چیزی را، و موجود بعد از

فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ، لَمْ يَزَلْ وَ لَا يَزَالُ وَ لَا يَفْنَى وَ لَا يَتَغَيَّرُ، نُورٌ فِي

نیست شدن هر چیزی است، همیشه بوده و خواهد بود و برطرف نمی شود و تغییر نمی یابد، روشنی است در

نُورٍ، وَ نُورٌ عَلَى نُورٍ، وَ نُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ، وَ نُورٌ يُضِيءُ بِهِ كُلُّ

روشنی و نوری است بر نور و نوری است بالای هر نور، و نوری است که روشن می شود به برکتش هر

نُورٍ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي سَمَّى بِهِ نَفْسَهُ، وَ اسْتَوَى بِهِ عَلَى عَرْشِهِ

نور و به نامی که نامیده است به آن نفسش را، و مسلط گشته به آن بر عرش خود

فَاسْتَقَرَّ بِهِ عَلَى كُرْسِيِّهِ، وَ خَلَقَ بِهِ مَلَائِكَتَهُ وَ سَمَوَاتِهِ وَ أَرْضَهُ

پس مستولی شده به آن بر کرسی خود، و آفریده به برکت آن فرشتگان و آسمانها و زمین

وَ جَنَّتَهُ وَ نَارَهُ، وَ ابْتَدَعَ بِهِ خَلْقَهُ وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا كَبِيرًا مُتَكَبِّرًا

و آتش خود را، و پدید آورده بی ماده ای به برکت آن مخلوقاتش را که یکتا و یگانه است، مقصود در حاجتها و بزرگی

عَظِيمًا مُتَعَظِّمًا عَزِيزًا مَلِيكًا مُقْتَدِرًا قُدُّوسًا مُتَقَدِّسًا، لَمْ يَلِدْ

صاحب کبریا، بزرگ بسیار غلبه کننده پادشاه بسیار صاحب قدرت، پاکیزه بسیار پاکیزه است، نزائیده

وَ لَمْ يُولَدْ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي لَمْ يَكْتُبْهُ لِأَحَدٍ

و زائیده نشده، و نیست برای او مانند کسی، و به آن نام که مرخص ننموده ای آن را از برای احدی

مِنْ خَلْقِهِ، صَدَقَ الصَّادِقُونَ وَ كَذَبَ الْكَاذِبُونَ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي هُوَ

از مخلوقات خود، راست گفته اند راستگویان و دروغ گفته اند دروغ گویان، و به حق آن که نام او

مَكْتُوبٌ فِي رَاحَةِ مَلِكِ الْمَوْتِ الَّذِي إِذَا نَظَرَتْ إِلَيْهِ الْأَزْوَاجُ

نوشته شده در کف دست ملک موت که هرگاه نگاه می کنند به سوی آن نام روحها

تَطَايَرَتْ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ عَلَى سُرَادِقِ عَرْشِهِ

پرواز می نمایند، و به آن نام که نوشته شده بر سر پرده

مِنْ نُورٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، عَلِيُّ وَلِيُّ اللَّهِ. وَ

عرش خدا از نور کلمه نیست خدائی مگر خدا، محمد فرستاده خداست و علی ولی خداست، و

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

بِالْإِسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْمَجْدِ. وَ بِالْإِسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي

به حق نامی که نوشته شده در سراپرده شرف و به آن نام که نوشته شده در سراپرده حسن و جمال و به حق آن نام که نوشته شده در

سُرَادِقِ الْبَهَاءِ. وَ بِالْإِسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعِظَمَةِ. وَ بِالْإِسْمِ

سراپرده بزرگی. و به آن نام که نوشته شده در سراپرده عظمت. و به آن نام

الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْجَلَالِ. وَ بِالْإِسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ

که نوشته شده در سراپرده جلال. و به آن نام که نوشته شده در سراپرده

الْعِزِّ. وَ بِالْإِسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْخَالِقِ الْفَضِيرِ، رَبِّ

عزت. و به آن نام که نوشته شده در سراپرده آفریدگار صاحب نور. و حسن پروردگار

الْمَلَائِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. وَ بِالْإِسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ.

فرشتگان که عدد ایشان هشت است. و پروردگار عرش بزرگ و به حق آن نام که بزرگتر است بزرگتر است

وَ بِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ، الْمُحِيطُ بِمَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ.

و به آن نام که عظیم تر است عظیم تر است. فراگیرنده است. به پادشاهی آسمانها و زمین.

وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ، وَ أَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ، وَ سُجِرَتْ

و به آن نام که روشن گشته به برکتش آفتاب و نورانی شده به برکتش ماه و معلو شدند

بِهِ الْبِحَارُ، وَ نُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَ

به برکتش دریاها. و ایستاده اند به برکتش کوهها. و به آن نام که بیانی ایستاده اند به برکت آن عرش و

الْكُرْسِيُّ، وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمُقَدَّسَاتِ الْمَكْنُونَاتِ الْمُخْزُونَاتِ فِي

کرسی و به حق آن نامهای پاکیزه پنهان کرده شده ها در خزانه. سپرده شده ها در

عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَهُ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَأُلْقِيَ

علم پنهان نزد خدا. و به آن نام که نوشته شده بر برگ درخت زیتون. پس انداخته شد

فِي النَّارِ فَلَمْ يَحْتَرِقْ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الْخَضِرُ عَلَيْهِ

در آتش پس نسوخت. و به حق آن نام که روان شد به برکتش خضر که بر او باد

السَّلَامُ عَلَى الْمَاءِ فَلَمْ يَبْتَلْ قَدَمَاهُ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي تَفْتَحُ بِهِ

سلام. بر روی آب. پس تر نشد پاهایش. و به نامی که گشوده می شود به برکتش

أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَ بِهِ يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي ضَرَبَ بِهِ

درهای آسمان. و به برکتش جدا ساخته می شود هر کار تقویر و حکم کرده شده. و به نامی که زد به برکت آن

مُوسَى بِعَصَاهُ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ، وَ

موسی عصایش را به دریا. پس آب شکافته شد. هر قطعه ای از آن مثل کوه بسیار بزرگ گردید. و

بِالْإِسْمِ الَّذِي كَانَ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ يُخَيِّ بِهِ الْمَوْتَى، وَ يُبْرِئُ بِهِ

آن نام که عیسی پسر مریم به برکتش مرده را زنده می نمود. و به برکتش

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِ اللَّهِ، وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي يَدْعُو بِهَا جِبْرِئِيلُ

کور مادرزاد و پیمس را به اذن خدا شفا می داد، و به آن نامها که می خوانند خدا را جبرئیل

و مِيكَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ وَ عِزْرَائِيلُ، وَ حَمَلَةَ الْعَرْشِ وَ الْكَرُوبِيُّونَ،

و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل، و حاملان عرش و مقربان از فرشتگان

وَ مَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحَانِيُّونَ الصَّافُّونَ الْمُسَبِّحُونَ.

و کسی که باشد در حوالی و دور ایشان از فرشتگان، و جماعتی که لطیف و صاف کشندگان و تسبیح کنندگان.

وَ بِأَسْمَائِهِ الَّتِي لَا تُنْسَى، وَ بِوَجْهِهِ الَّذِي لَا يَبْلَى، وَ بِنُورِهِ الَّذِي

به حق نامهای خداوندی که فراموش نمی شود، و به حق ذات خدا که کهنه نمی شود و به نور خدا که

لَا يُطْفَأُ، وَ بِعِزَّتِهِ الَّتِي لَا تُرَامُ، وَ بِقُدْرَتِهِ الَّتِي لَا تُضَامُ، وَ بِمُلْكِهِ

خاموش نمی شود، و به غلبه خدا که سست نمی گردد، و به توانائی خدا که ستم رسیده نمی شود و به پادشاهی او

الَّذِي لَا يَزُولُ، وَ بِسُلْطَانِهِ الَّذِي لَا يَتَغَيَّرُ، وَ بِالْعَرْشِ الَّذِي لَا

که برطرف نمی گردد و به قدرتش که تغییر نمی یابد، و به آن عرش که حرکت نمی کند.

يَتَحَرَّكُ، وَ بِالْكُرْسِيِّ الَّذِي لَا يَزُولُ، وَ بِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ، وَ

و به آن کرسی که زایل نمی شود، و به چشمی که نمی خوابد، و

بِالْيَقْظَانِ الَّذِي لَا يَسْهُو، وَ بِالْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَ بِالْقَيُّومِ الَّذِي لَا

به بیداری که فراموش نمی کند، و به حق زندهای که نمی میرد، و به آن به خود برپائی که

سِنَةٌ وَ لَا نَوْمٌ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَ الْأَرْضُونَ

او را یسینکی و سستی و نه خوابی فراموشی می برد، و به حق کسی که تسبیح می کند از برای او آسمانها و زمینها

بِأَطْرَافِهَا، وَ الْبَحَارُ بِأَمْوَاجِهَا، وَ الْجِبَتَانِ فِي بُحُورِهَا، وَ الْأَشْجَارُ

به جانبهایش، و دریاهای به موجهایش، و ماهیها در دریاهاهاش، و درختان

بِأَغْصَانِهَا، وَ النَّجُومُ بِتَرْيِينِهَا، وَ الْوُحُوشُ فِي قِفَارِهَا، وَ الطَّيْرُ

به شاخه هایش، و ستاره ها به زینت دادنش، و جانوران وحشی در بیابانهای خود و مرغان

فِي أَوْكَارِهَا، وَ النَّحْلُ فِي أَجْحَارِهَا، وَ النَّمْلُ فِي مَسَاكِينِهَا، وَ

در آشیانه های خود، و زنبور عسل در سوراخهای خود، و مورچه ها در خاته های خود، و

الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ فِي أَفْلَاكِهَا، وَ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِ رَبِّهِ،

آفتاب و ماه در آسمانهای خود، و همه چیز تسبیح می کند به سپاس پروردگار خود.

فَسُبْحَانَهُ، يُمِيتُ الْخَلَائِقَ وَ لَا يَمُوتُ. مَا أَبْيَنَ نُورَهُ، وَ أَكْرَمَ

بس پاک و منزّه است او، می میراند همه مخلوقات را و نمی میرد او، چه ظاهر است نورش و چه کریم است

وَجْهَهُ، وَ أَجَلَ ذِكْرِهِ، وَ أَقْدَسَ قُدْسَهُ، وَ أَحَمَدَ حَمْدَهُ، وَ أَنْفَذَ أَمْرَهُ، وَ

ذاتش، و چه بزرگ است ذکرش، و چه پاک و منزّه است پاکی او، و چه نیکوست سپاسش، و چه جاری است فرمایشش، و

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

أَقْدَرُ قُدْرَتُهُ عَلَى مَا يَشَاءُ، وَ أَنْجَزَ وَ عَدَهُ، تَعَالَى عَمَّا يَقُولُ

چه تواناست قدرتش بر آنچه خواهد و چه برآورده شده است و عده او، بلند است از آنچه می گویند

الظَّالِمُونَ عُلُوءًا كَبِيرًا. لَيْسَ لَهُ شَبِيهٌ، وَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، لَهُ

ستمکاران به بلندی بزرگ، نیست از برایش مانندی و نیست مثل او چیزی، از برای اوست

الْخَلْقِ وَ الْأَمْرِ، وَ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي قَرَّبَ

آفرینش و فرمان، بلند است خدا که پروردگار عالمیان است، و به حق آن نام که نزدیک گردانیده است

بِهِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ حَتَّى جَاوَزَ سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى،

به برکت آن معتمد را، که رحمت فرستاد خدا بر او و آل او، تا آن که گذشت از موضع منتهای

فَكَانَ مِنْهُ كَقَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ عَلَى

آسمانها، پس بود آن حضرت از نزدیک آن مثل دو طرف قوسه کمان یا نزدیک تر، و به حق نامی که گردانید

إِبْرَاهِيمَ بَرْدًا وَ سَلَامًا، وَ وَهَبَ لَهُ مِنْ رَحْمَتِهِ إِسْحَقَ، وَ بِرَحْمَتِهِ

آتش را بر ابراهیم سرد و سالم، و بخشید برایش از رحمت خود اسحاق را، و به حق رحمت

الَّتِي أُوتِيَ بِهَا يَعْقُوبُ الْقَمِيصَ، فَأَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ

خدائی که داده شد به یعقوب پیراهن یوسف را، پس انداختنش بر روی خود، و برگشت

بَصِيرًا. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ، وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ

بینائی، و به نامی که ابرهای گران بار به سبب بسطیاری باران را آفریده است، و آواز ابر

بِحَمْدِهِ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي كُشِفَ بِهِ ضُرُّ أَيُّوبَ، وَ اسْتَجَابَ بِهِ

به حمد او تسبیح می کند، و به اسمی که به برکت آن آزارهای ایوب برطرف شده است

لِيُونُسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي وَهَبَ بِهِ

و دعای یونس که بر او باد درود، در تاریکی های سه گانه برآورده شده و به آن نام که به برکتش

لِزَكَرِيَّا يَحْيَى نَبِيًّا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ، وَ أَنْعَمَ عَلَى عَبْدِهِ عِيسَى بْنِ

خدای تعالی یحیی را به زکریای پیغمبر بخشید، رحمت فرستاد خدا بر او و کرامت نمود بر بنده خود عیسی پسر

مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَّمَهُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ، وَ جَعَلَهُ نَبِيًّا مُبَارَكًا

مریم، بر او باد درود، چون که او را کتاب و دانستن اشیاء تعلیم نمود، و او را پیغمبر صاحب خیر و برکت

مِنَ الصَّالِحِينَ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ جِبْرِئِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

و از صالحان گردانید، و به حق نامی که خوانده است تو را به آن نام جبرئیل، بر او باد درود

فِي الْمُقَرَّبِينَ، وَ دَعَاكَ بِهِ مِيكَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

در مابین فرشتگان مقرب، و خوانده اند تو را به آن نام میکائیل و اسرافیل بر ایشان باد تعیت و درود

فَاسْتَجَبْتَ لَهُمْ، وَ كُنْتَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ قَرِيبًا مُجِيبًا. وَ بِاسْمِكَ

پس برآوردی دعای ایشان را، و تو نسبت به فرشتگان از حیثیت برآوردن دعای ایشان

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

الْمَكْتُوبِ فِي اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ، وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي الْبَيْتِ

نزدیک هستی، و به حق نامت که نوشته شده در لوح نگاهداشته شده، و به نامت که نوشته شده در بیت

الْمَعْمُورِ، وَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي لَوَاءِ الْحَفْدِ الَّذِي أُعْطِيَتْهُ

المعمور و به نام تو که نوشته شده در غلم حمد که آن غلم را توبه

نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ، وَ وَعْدَتَهُ الْحَوْضِ وَ

پیغمبر خود محمد، که رحمت فرستد خدای بر او و آل او، دادهای و تو آن حضرت را حوض کوثر و

الشَّفَاعَةِ وَ الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ. وَ بِاسْمِكَ الَّذِي فِي الْحِجَابِ عِنْدَكَ لَا

شفاعت کردن و مکان حمد کرده شده در آن وعده داده‌ای، و به نامت که در پرده پنهان است در نزد

يُضَامُ حِجَابُ عَرْشِكَ. وَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تَطْوِي السَّمَوَاتِ كَطَيِّ

زایل نمی شود پرده عرش، و به نام تو که به سبب آن در هم می پیچی آسمانها را مثل پیچیدن طومار

السَّجِلِ لِلْكِتَابِ. وَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَقْبَلُ بِهِ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَ

که برای کتابت است، و به نام تو که قبول می کنی به برکت آن توبه را از بندگان خود و

تَعْفُو عَنْ السَّيِّئَاتِ، وَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمَ الْوُجُوهِ، وَ بِمَا

در می گذری از گناهان بندگان، و به ذات بخشندهات که کریم ترین روی هست، و به حق آنچه

تَوَارَتْ بِهِ الْحُجُبُ مِنْ نُورِكَ، وَ بِمَا اسْتَقَلَّ بِهِ الْعَرْشُ مِنْ

به سبب حجابها از نورت پنهان شدند، و به آنچه قرار گرفته به سبب آن عرش از

بَهَائِكَ، يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ وَ إِبْرَاهِيمَ وَ إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَقَ وَ يَعْقُوبَ وَ

حسن، ای خداوند محمد و ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و

يُوسُفَ وَ الْأَسْبَاطِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ. يَا رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ

یوسف و گروه دوازده گونه بنی اسرائیل، شفقت خدا باد بر ایشان، ای پروردگار جبرئیل و میکائیل

وَ إِسْرَافِيلَ وَ عِزْرَائِيلَ، وَ رَبَّ النَّبِيِّنَ وَ الْمُرْسَلِينَ، وَ مُنْزِلَ

و اسرافیل و عزرائیل، و ای پروردگار پیغمبران و فرستاده شدگان و ای فرود آورنده

التَّوْرَةِ وَ الْأَنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ. أَسْأَلُكَ بِكُلِّ

تورات و انجیل و زبور و قرآن بزرگ، سؤال می کنم تو را به هر

اسْمٍ هُوَ لَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ

نامی که آن نام از برای توست، و آنرا در کتابی از کتابهای خود نازل ساخته‌ای یا تعلیم نموده‌ای آنرا به احدی از

خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا

مخلوقات، یا اخشیار نموده‌ای آن را در علم پنهان در نزدت، ای بخشنده بخششها

وَ يَا فَكَكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ، وَ طَارِدَ الْعُسْرِ مِنَ الْعُسْرِ، كُنْ

و ای رها کننده گردنهای از آتش، و برطرف کننده دشواری از امر دشوار، باش تو

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

شَفِّعْنِي إِلَيْكَ إِذْ كُنْتَ دَلِيلِي عَلَيْكَ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي يُحَقُّ الْحَقُّ

شفاعت کننده من به سوی خود، چون که هستی راهنمایم بر خود، و به حق آن نام که ثابت می‌گردد دین حق را

بِكَلِمَاتِهِ، وَ يُبْطِلُ الْبَاطِلَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي

به آیات و معجزات خود، و نابود می‌گرداند دین باطل را، و اگرچه گناه‌کاران و کافران ناخوش دارند، و به حق آن نام که

يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ. وَ بِأَسْمَائِكَ

تسبیح می‌کند آواز ابر به سپاس آن نام، و تسبیح می‌گویند فرشتگان از ترس آن، و به حق نامهای که

الْمَكْتُوباتِ عَلَى أَجْنَحَةِ الْكَرُوبِيِّينَ. وَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي تُخَيِّ بِهَا

نوشته شده‌اند بر بالهای فرشتگان مقرب، و به حق نامهای که زنده می‌کنی به برکت آنها

الْعِظَامَ وَ هِيَ رَمِيمٌ، وَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ

استخوانها را در حالی که پوسیده و از هم پاشیده‌اند، و به نامت که خوانده است تو را به آن نام عیسی بن مریم

عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَ بِأَسْمَائِكَ الْمَكْتُوباتِ عَلَى عَصَى مُوسَى عَلَيْهِ

بر او باد سلام، و به حق نامهای که نوشته شده‌اند بر عصای موسی، بر او باد

السَّلَامُ. وَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى

درود، و به نامت که به برکت آن موسی، که بر او باد سلام، بر

سَحْرَةِ مِصْرَ فَأَوْحَيْتَ إِلَيْهِ: لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى. وَ بِأَسْمَائِكَ

ساحران مصر سخن نمود و غلبه نمود، پس وحی فرستادی به سوس که مترس، به درستی که تو بلند و غالی، و به حق نامهای

الْمَنْقُوشَاتِ عَلَى خَاتَمِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّتِي مَلَكَ

تو که نقش کرده شده‌اند بر انگشتر سلیمان بن داود، بر او باد سلام، که مالک شده است به برکت آن

بِهَا الْجِنُّ وَ الْإِنْسُ وَ الشَّيَاطِينُ، وَ أَذَلَّ بِهَا إِبْلِيسَ وَ جُنُودَهُ. وَ

بر ری‌زاد و آدمی‌زاد و شیاطانها را، و خفیف و خولر نموده به سبب آنها شیطان و سپاهش را، و

بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي نَجَّا بِهَا إِبْرَاهِيمَ مِنْ نَارِ نَعْرُودَ، وَ بِالْأَسْمَاءِ الَّتِي

به حق آن نامهایی که خلاصی یافت به برکت آنها ابراهیم از آتش نمرود، و نامهایی که به سبب آنها

رُفِعَ بِهَا إِدْرِيسُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَكَانًا عَلِيًّا. وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمَكْتُوباتِ

ادریس، که بر او باد سلام، به مکانی بلند (یعنی آسمان) بالا برده شد، و به نامهای نوشته شده

عَلَى جَبْهَةِ إِسْرَافِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ. وَ بِالْأَسْمَاءِ الْمَكْتُوباتِ عَلَى

بر پیشانی اسرافیل، بر او باد سلام، و به نامهای نوشته شده بر

ذَارِ قُدْسِهِ، وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ، دَعَا اللَّهَ بِهِ نَبِيٌّ مُرْسَلٌ، أَوْ

خانه پاکیزه (یعنی بهشت)، و به هر نامی که برای خدای عز و جل که خوانده است خدا را به آن نام پیغمبر فرستاده شده‌ای، یا

مَلَكَ مُقَرَّبٌ، أَوْ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ، وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي شَيْءٍ

فرشته مقرب، یا بنده صاحب ایمانی، و به هر نامی که آن از برای خدای عز و جل است در کتبی

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

مِنْ كُتُبِهِ، وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ مَخْزُونٌ فِي عِلْمِهِ، وَ بِأَسْمَائِهِ

از کتابهای او و به هر نامی که آن در علم خدا سپرده شده است، و به نامهای

الْمَكْتُوباتِ فِي اللُّوحِ الْمَحْفُوظِ. وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي خَلَقَ بِهِ جِبَلَاتِ

خدا که نوشته شده اند در لوح نگاه داشته شده، و به آن نام که آفریده است به برکت آن همه

الْخَلْقِ كُلِّهِمْ. وَ بِاسْمِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ الْكَبِيرِ الْأَجَلِ الْجَلِيلِ الْأَعَزِّ

موجوده های خلاق را، و به نام خدا بزرگتر بزرگ عظیم تر عظیم عزیز تر عزیز

الْعَزِيزِ الْأَعْظَمِ الْعَظِيمِ. وَ بِأَسْمَائِهِ كُلِّهَا الَّتِي إِذَا ذَكَرَ بِهَا ذَلَّتْ

بزرگتر بزرگ و به حق نامهای خدا همه آنها که هرگاه خدا به آن نامها نام برده شود خوار و مضطرب می شود

فَرَأْيُصْ مَلَائِكَتِهِ وَ سَمَائِهِ وَ أَرْضِهِ وَ جَنَّتِهِ وَ نَارِهِ. وَ بِاسْمِهِ

پهلوانهای فرشتگان خدا، و آسمان خدا، و زمین خدا، و بهشت خدا و آتش او و به نام خدا که

الْأَعْظَمِ الَّذِي عَلَّمَهُ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي جَنَاتِ عَدْنٍ. وَ صَلَّى اللَّهُ

بزرگتر است آن چنان که تعلیم نمود آن را به آدم، که بر او باد سلام، در بهشتهای عدن و رحمت فرستد خدا

وَ مَلَائِكَتَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَ عَلَى آلِهِ، وَ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَ

و فرشتگان او بر محمد و آل او و بر همه پیغمبران و

رُسُلِهِ. اللَّهُمَّ فَبِحُرْمَةِ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ، وَ بِحُرْمَةِ تَفْسِيرِهَا، فَإِنَّهُ لَا

فرستادگانش. خداوند ای به حرمت این نامها و به حرمت معنی آنها که نمی داند

يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا غَيْرُكَ، أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي، وَ ارْحَمْ تَضَرُّعِي، وَ

معنی آنها را غیر تو، آن که به برآوری دعایم را و رحم نامی زاریم را و

أَدْخِلْنِي فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَ فِي

داخل ساز مرا در بندگان صالحان و عطا فرما ما را در دنیا نیکوئی و

الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ، وَ تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ، وَ لَا تُخْزِنَا

در آخرت نیکوئی را، و از عذاب آتش نگهدارمان، و با نیکوکاران بمیران، و در روز قیامت

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ. وَ تَرَى الْمَلَائِكَةَ حَاقِقِينَ مِنْ

روایمان مگردان، به درستی که تو خلف وعده نمی کنی. و تو ای معبد فرشتگان را می بینی در حالی که

حَوْلِ الْعَرْشِ، يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ، وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ، وَ

فرو گرفته اند از دور عرش که تسبیح می کنند به ستایش پروردگار خود، و حکم کرده شود میان بندگان به راستی، و

قِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

مؤمنان گویند: سپاس خدا را که پروردگار عالمیان است.

توضیح: سید بن طاووس رحمه الله گوید: این دعا از جمله دعاهائی است که من در یک امر

مهمی به خاطر رسید که بخوانم و اثر اجابتش را تجربه نمایم، چون خواندم، قسم به

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

خدا که تعجیل اجابت آن را دیدم. و آنچه از خدا می خواستم، در خواب به من الهام شد که برآورده می شود حاجتم. پس چنان شد که در خواب دیده بودم.

❁ دعائی که جبرئیل به پیامبر ﷺ آموخت ❁

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

يَا نُورَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، يَا جَمَالَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، يَا عِمَادَ

ای روشنی آسمانها و زمین، ای حسن و زیبایی آسمانها و زمین، ای ستون

السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ

آسمانها و زمین، ای از نوپدید آورنده آسمانها و زمین، ای صاحب بزرگی

وَ الْأَكْرَامِ، يَا صَرِيحَ الْمُسْتَظْرَحِينَ، يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، يَا

و بی شکست، ای قریب دررس فریادگران، ای غورس غورس طلبان، ای

مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ، وَ الْمُفَرِّجُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ، وَ الْمُرَوِّحُ عَنِ

منتهی خواهش کنندگان، و ای دفع کننده اندوهناکان، و زایل کننده غم از

الْمَهْمُومِينَ، وَ مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، وَ كَاشِفَ السُّوءِ، وَ أَرْحَمَ

غمناکان، و ای برآورنده دعای بیچارگان، و ای زایل کننده بدیها و ای رحم کننده

الرَّاحِمِينَ، وَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ، وَ مُنْزِلَ كُلِّ حَاجَةٍ، يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ،

رحم کنندگان، و ای خدای عالمان، نازل ساخته شده است به تو همه حاجتها، ای بخشنده ترین بخشنندگان،

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای رحم کننده ترین رحم کنندگان.

سپس هر حاجت که دوست داری، از خدا بخواه.

❁ دعای قدح ❁

دعای قدح از جمله دعاهائی است که انس بن مالک از حضرت پیغمبر ﷺ از جبرئیل ﷺ روایت نموده است. سید بن طاووس رحمته الله علیه گوید: بسیار فضیلت برای این دعا روایت شده، اما جهت اختصار آنها را نقل نکردیم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

بِسْمِ اللَّهِ، وَ بِاسْمِهِ الْمُبْتَدَأُ، رَبِّ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى، لَا غَايَةَ لَهُ وَ لَا

به نام خدا، و به نام او که آغاز کرده شده است، پروردگار آخرت و دنیاست، نیست منتهاهی برای او

مُنْتَهَى، رَبِّ الْأَرْضِ وَ السَّمَوَاتِ الْعُلَى، الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ

و نه آخری، پروردگار زمین و آسمانهای بلند است، بسیار بخشنده است بر عرش

اسْتَوَى، لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ، وَ مَا بَيْنَهُمَا وَ مَا

استولی، و قادر است، برای اوست آنچه در آسمانها و در زمین است، و آنچه میان آن هر دو و آنچه

تَحْتَ الثَّرَى، اللَّهُ عَظِيمُ الْآلَاءِ، دَائِمُ النِّعْمَاءِ، قَاهِرُ الْأَعْدَاءِ، عَاطِفُ

در زیر زمین است، خدا بزرگ است، نعمتهایش همیشگی است، بخششهایش غلبه کننده بر دشمنان است، به

بِرِزْقِهِ، مَعْرُوفٌ بِلُطْفِهِ، عَادِلٌ فِي حُكْمِهِ، عَالِمٌ فِي مُلْكِهِ، الرَّحْمَنُ

روزی دادن خود شناخته شده است، به احسان خود عادل است، در حکم نمودن خود داناست، در پادشاهی خود بسیار بخشنده

الرَّحِيمُ، رَحِيمُ الرَّحْمَاءِ، عَالِمُ الْعُلَمَاءِ، صَاحِبُ الْأَنْبِيَاءِ، غَفُورُ

مهربان است، رحم کننده رحم کنندگان است، داناى دانیان است، صاحب پیغمبران است، آمرزنده

الْغُفْرَاءِ، قَادِرٌ عَلَى مَا يَشَاءُ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْوَاحِدِ الْحَمِيدِ،

آمرزندگان است، تواناست بر آنچه می خواهد، پاک و منزّه است خدای پادشاه یگانه ستایش کرده شده،

ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيدِ، أَلْفَعَالٍ لِمَا يُرِيدُ، رَبُّ الْأَرْبَابِ، وَ مُسَبِّبُ

ماحب عرش شریف و بلند کننده است آنچه را که خواهد، پروردگار پرندگان است و سبب برانگیخته

الْأَسْبَابِ، وَ سَابِقُ الْأَسْبَاقِ، وَ رَازِقُ الْأَرْزَاقِ، وَ خَالِقُ الْأَخْلَاقِ،

سبب هاست و پیش بر پیشینیان است، و روزی دهننده روزیهاست و آفریننده آفریده شدگان است،

قَادِرٌ عَلَى مَا يَشَاءُ، مُقَدِّرُ الْمَقْدُورِ، وَ قَاهِرُ الْقَاهِرِينَ، وَ عَادِلٌ يَوْمَ

تواناست بر آنچه می خواهد، مهیا سازنده مقدرات است و غلبه کننده غلبه کنندگان است، و حکم کننده به عدل است در روز

النُّشُورِ، إِلَهَ الْإِلَهِةِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ، رَحِيمٌ غَفُورٌ حَلِيمٌ شَكُورٌ.

حشیر، خدای خدایان است، در روزی که البته واقع می شود، رحم کننده آمرزنده مدارا کننده جزا دهنده است،

الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّبِّ الْعَظِيمِ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَلِكِ الرَّحِيمِ. الْأَوَّلِ الْقَدِيمِ،

همه سپاس از برای خدا که پروردگار بزرگ است، و همه ستایش از برای خدای پادشاه رحم کننده است، اول همه چیز

خَالِقِ الْعَرْشِ وَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ، وَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ،

و دانای است، آفریننده عرش و آسمانها و زمین هاست و اوست شنوای دانای،

قَابِلُ التَّوْبَةِ، شَكُورٌ حَلِيمٌ، الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ

قبول کننده توبه است، جزا دهننده کردار است، حلیم کننده غلبه کننده مهربان است، اول اشیاء و آخر همه چیز است، هویدا

الْبَاطِنُ الدَّائِمُ الْقَائِمُ، رَازِقُ الْوُحُوشِ وَ الْبِهَائِمِ، صَاحِبُ

و پنهان است، همیشگی به خود برهاست، روزی دهننده حیوانات وحشی و جانوران است، صاحب

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

الْعَطَايَا، وَ مَا نَعُ الْبَلَايَا، يَشْفِي السَّقِيمَ، وَ يَغْفِرُ لِلْخَاطِئِينَ، وَ

بخششها و مانع کننده بلاهاست. شفا می دهد بیماران را و می آمرزد گناه کاران را، و

يَغْفُو عَنِ النَّادِمِينَ، وَ يُحِبُّ الصَّالِحِينَ، وَ يُؤْوِي الْهَارِبِينَ، وَ

در می گذرد از گناه پشیمانان و دوست می دارد صالحان را، و جای می دهد گریختگان را، و

يَسْتُرُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ، وَ يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ. سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

می پوشاند عیب گناه کاران را و امان می دهد ترسندگان را. منزهی تو، نیست خدائی مگر تو.

الْكَرِيمُ الْمَغْبُودُ فِي كُلِّ مَكَانٍ، تَغْفِرُ الْخَطَايَا، وَ تَسْتُرُ الْغُيُوبَ،

که بخشنده عبادت کرده شده ای. در هر جایی می آمرزی گناهان را و می پوشانی عیبهای بندگان را.

شُكُورٌ حَلِيمٌ، عَالِمٌ بِالْحُدُودِ، مُنِيبُ الزُّرُوعِ وَ الْأَشْجَارِ، فَالِقُ

جزادهنده شکری. حلم کننده ای. داناتی به نهایت و منتهای هر چیز. رویاننده زراعتها و درختانی. شکافنده

الْحُبُوبِ، صَاحِبُ الْجَبَرُوتِ، غَنِيٌّ عَنِ الْخَلْقِ، قَاسِمُ الْأَرْزَاقِ،

دانه هائی. صاحب قهر و غلبه ای. بسی نیاز از مخلوقات. قسمت کننده روزیهائی.

عَلَامُ الْغُيُوبِ. أَنْتَ الَّذِي كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ يَنْصَرِفُ إِلَيْكَ

داتای امور پنهانی. تویی آن که همه چیز را آفریده ای. برمی گردند به سوی

بِالْمَنْسُوبِ. اِغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، كَمَا قُلْتَ: اَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ،

به سبب نسبت داشتن به تو. بیا مرز برایم گناه مرا چنان که فرموده ای که بخوانید مرا تا برآورم حاجت شما را

وَ أَنْتَ بِوَعْدِكَ صَدُوقٌ، نَجِّنِي مِنَ الْهُمُومِ وَ الْكُرُوبِ، أَنْتَ غِيَاثُ

به وعده خود بسیار راستگوئی. خلاصی ده مرا از همتها و غمها و اندوهها. تویی فریادرس

كُلِّ مَكْرُوبٍ، وَ أَنْتَ الَّذِي قُلْتَ: لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَتِي، وَ أَنْتَ بِقَوْلِكَ

هر اندوهناکی و تویی آن که گفته ای که ناامید مگردید از رحمت من. و حال آن که به گفتار خود نیستی

لَيْسَ بِمَكْذُوبٍ، اِحْفَظْنِي مِنْ آفَاتِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، وَ هَوْلِ

دروغگوی. نگاهدار مرا از بلاهای دنیا و آخرت و از ترس

اللُّحُودِ، وَ لَا تَفْضَحْنِي سَيِّدِي عَلَى رُئُوسِ الْخَلَائِقِ فِي الْيَوْمِ

روز مدفون شدن در قبر، و رسوا مگردانم ای مولای من بر پیش روی مخلوقات در روز

الْمَوْعُودِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا ضِدَّ لَهُ، وَ لَا نِدَّ لَهُ، وَ لَا

وعده داده شده. (یعنی روز قیامت) خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است، خدا بزرگتر است. نیست نظیری برایش و نه مانندی

صَاحِبَةٌ لَهُ، وَ لَا وَاِلِدَ لَهُ، وَ لَا وَلَدَ لَهُ، وَ لَا حِدَّ لَهُ، وَ لَا حُدُودَ لَهُ، وَ لَا

و نه هم معبئی نه زایانده ای. و نه فرزندی و نیست نهائی برایش. و نه

مِثَالَ لَهُ، وَ لَا كُفُوَ لَهُ، وَ لَا وَزِيرَ لَهُ، وَ لَا شَرِيكَ لَهُ فِي مُلْكِهِ. أَسْأَلُكَ

منتھائی و نه شبیهی. و نیست همسری و نه مددکاری. و نیست شریکی برای او در پادشاهیش. سؤال می کنم

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ يَا عَزِيزُ، أَنْ تُرِيَنِي فِي

ترا ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای غلبه کننده، ای غالب، ای صاحب غلبه، آن که نعمانی به من در

مَنَامِي مَا رَجَوْتُ مِنْكَ، وَأَنْ تُكَرِّمَنِي بِمَغْفِرَةِ خَطِيئَتِي، إِنَّكَ عَلَى

خوابم آنچه را که امیدوارم از تو، و آن که ببخشانی مرا به آمرزش گناهانم، به درستی که تو بر

مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

آنچه خواهی توانائی، ای رحم کننده ترین رحم کنندگان، و نیست بیرون آمدن از گناهان و نه توانائی اطاعتی مگر به خدای

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سُبْحَانَ يَا غُفْرَانُ، يَا بُرْهَانَ

بلند مرتبه بزرگ، ای رحمت کننده، ای منت گذارنده به بخشش، ای منزّه از عیوب، ای آمرزنده گناهان، ای غالب و قوی،

يَا سُلْطَانُ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ. أَشْهَدُ أَنْ كُلَّ مُعْبُودٍ مِنْ دُونِ

ای پادشاه، ای صاحب بزرگی و اتعام، شهادت می دهم آن که هر عبادت کرده شده ای باشد از نزد

عَرْشِكَ إِلَى قَرَارِ أَرْضِكَ بَاطِلٌ غَيْرُ وَ جِهَكَ الْقَدِيمِ الْكَرِيمِ

عرشت (یا از پائین) تا به روی زمین تو باطل است غیر از ذات تو که همیشگی و بخشنده

الْمُعْبُودِ. آمَنْتُ بِكَ وَ أَسْتَغْنِي بِكَ، بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَغْنِنِي

و عبادت کرده شده است. ايمان آورده ام به تو و طلب فریادرس می نمایم از تو، به حق این که نیست خدائی مگر تو بفریادرس مرا

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای رحم کننده ترین رحم کنندگان.

دعای فرج رسول اکرم ﷺ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ يَا اَللّهُ يَا اَللّهُ، يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرُ، وَ يَا مَنْ

بار خدایا سوال می کنم ترا، ای خدا، ای خدا، ای کسی که بلند است پس غلبه است، و ای کسی که می داند پنهان در

بَطْنٍ فَخَبِرَ، وَ يَا مَنْ نَظَرَ فَجَبَرَ، وَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ، وَ يَا مَنْ عُبدَ

خاطرها را پس آزمایش است، و ای کسی که دیده پس جبر است، و ای کسی که مالک شده پس تواناست، و ای کسی که عبادت کرده شده،

فَشَكَرَ، وَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغُفِرَ، وَ يَا مَنْ لَا يُحِيطُ بِهِ الْفِكْرُ، وَ يَا مَنْ لَا

پس جزا و ثواب داده، و ای کسی که عصیان نموده اند او را پس آمرزیده، و ای کسی که فراموشی گیرد او را

يُذَرِّكُهُ بَصَرٌ، وَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ، يَا عَالِيَ الْمَكَانِ، يَا شَدِيدَ

فکرها، و ای کسی که نمی بیند او را چشمی و ای کسی که نیست پنهان بر او اثری، ای بلند مرتبه، ای آن که سخت است

الْأَرْكَانِ، يَا مُنْزِلَ الْفُرْقَانِ، يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ، يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ، يَا نِيرَ

رکن هایش، ای فرود آورنده قرآن، ای تغییر دهنده زمانه، ای قبول کننده عبادت، ای آن که روشن است

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

الْبُرْهَانِ، يَا عَظِيمَ الشَّانِ، يَا ذَا الْمَنْ وَ الْإِحْسَانِ، وَ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَ
 مجت او، ای آن کس که بزرگ است شان او، ای صاحب بزرگی و نیکوئی و ای صاحب غلبه و
السُّلْطَانِ، يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنُ، يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ، يَا تَوَّابُ يَا وَهَّابُ، يَا
 پادشاهی، ای مهربان ای بسیار بخشنده، ای پروردگار پروردگان، ای قبول توبه کننده، ای بسیار بخشنده، ای
مُعْتِقَ الرِّقَابِ، يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ، يَا مَنْ حَيْثُ مَا دُعِيَ أَجَابَ، يَا
 آزاد کننده گردنهای از آتش، ای برآفریننده ابرها، ای کسی که هر آن گاه که خوانده شد اجابت نموده، ای
مُرْخِصَ الْأَسْغَارِ، يَا مُنْزِلَ الْأَمْطَارِ، يَا مُنْبِتَ الْأَشْجَارِ فِي الْأَرْضِ
 ارزان کننده قیامتها، ای فرو آورنده بارانها، ای رویاننده درختان در زمین
الْقِفَارِ، يَا مُخْرِجَ الثَّمَارِ، يَا دَائِمَ الثَّبَاتِ، يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ، يَا
 بی آب، ای بیرون آورنده میوهها، ای همیشه ثابت، ای زنده کننده مردگان، ای
مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ، يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ، يَا مَنْ لَا تَضْجُرُهُ الْأَصْوَاتُ، وَ
 قبول کننده پشیمانی از لغزشها، ای برطرف کننده اندوهها، ای کسی که دل تنگ نمی گرداند او را آوازه ها، و
لَا تَشْتَبُهُ عَلَيْهِ اللَّغَاتُ، وَ لَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ، يَا مُعْطِيَ
 پنهان نیست بر او گرفتارها و نمی پوشاند او را تاریکی ها، ای بخشنده
السُّؤْلَاتِ، يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ، يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ، يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ،
 طلبیده شده ها، ای سرزوار نیکوئی ها، ای دفع کننده بلاها، ای قبول کننده توبه ها،
يَا قَابِلَ الصَّدَقَاتِ، يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ، يَا رَافِعَ
 ای قبول کننده صدقه ها، ای دانای امرهای پنهان، ای برآورنده دعاها، ای بلند کننده
الدَّرَجَاتِ، يَا قَاضِيَ الْخَاجَاتِ، يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ، يَا مُنْجِحَ
 مرتبه ها، ای برآورنده حاجتها، ای رحیم کننده اشکهای چشم، ای برآورنده
الطَّلِبَاتِ، يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ، يَا جَامِعَ الشَّيْءَاتِ، يَا رَادَّ مَا كَانَ فَاتٍ،
 طلبها، ای فرو آورنده خیر و خوبی ها، ای گرد کننده پراکنده ها، ای برگرداننده آنچه برطرف شده است،
يَا جَمَالَ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَوَاتِ، يَا سَابِغَ النِّعَمِ، يَا كَاشِفَ الْأَلَمِ،
 ای حسن زمین ها و آسمانها، ای آن که وسیع و تمام است نعمت هایش، ای برطرف کننده دردها،
يَا شَافِيَ السَّقَمِ، يَا مَعْدِنَ الْجُودِ وَ الْكَرَمِ، يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ، يَا
 ای شفادهنده بیماریها، ای محل قرار بخش و کرم، ای بخشنده ترین بخشنده ها، ای
أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، يَا أَسْمَعَ السَّمَاعِينَ، يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ، يَا أَرْحَمَ
 عطا کننده ترین عطا کنندگان، ای شنواترین شنوندگان، ای بیناترین بینندگان، ای رحیم کننده ترین
الرَّاحِمِينَ، يَا أَقْرَبَ الْأَقْرَبِينَ، يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ، يَا غِيَاثَ
 رحیم کننده گان، ای نزدیکترین نزدیکان، ای خدای عالمیان، ای فریادرس

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

الْمُسْتَغِيثِينَ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ، يَا مُتَجَاوِزاً عَنِ الْمُسَبِّبِينَ،

فریادرس طلبان، ای پناه آورندگان، ای درگذرنده از بسدکاران.

يَا مَنْ لَا يَجْعَلُ عَلَى الْخَاطِئِينَ، يَا فَكَاكَ الْمَأْسُورِينَ، يَا مُفَرِّجَ غَمِّ

ای کسی که شتاب نمی‌کند به عقوبت بر گناه کاران، ای رهاکننده اسیران، ای برطرف سازنده اندوه

الْمَغْمُومِينَ، يَا جَامِعَ الْمُتَفَرِّقِينَ، يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ، يَا

اتدو هانگان، ای جامع کنند از هم پاشیدگان، ای دریابنده گریختگان، ای منتهای

غَايَةِ الطَّالِبِينَ، يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ، يَا مُوْنِسَ كُلِّ وَحِيدٍ، يَا رَاحِمَ

طلب کنندگان، ای هم صاحب هر غریبی، ای هم راز هر تنهائی، ای رحم کننده

الشَّيْخِ الْكَبِيرِ، يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ، يَا جَابِرَ الْعَظَمِ الْكَبِيرِ،

پیر بزرگ، ای روزی دهنده بچه کوچک، ای اصلاح و درست کننده استخوان شکسته، ای نگاهدارنده کسی که

يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ، يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ، وَ إِلَيْهِ التَّقْدِيرُ، يَا

ترسنده پناه آورنده است، ای کسی که برای اوست تدبیر و تفکر در امور و به سوی اوست اندازه نمودن اشیاء، ای کسی که

مَنْ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ، يَا مَنْ هُوَ

دشوار بر او هموار و آسان است، ای کسی که او به همه چیز دانا و مطلع است، ای کسی که او

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، يَا خَالِقَ السَّمَاءِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ، يَا فَالِقَ

بر همه چیز تواناست، ای آفریننده آسمان و ماه روشن، ای شکافنده شب از برای بیرون آوردن

الْأَصْبَاحِ، يَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ، يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ، يَا ذَا الْجُودِ وَ

صُحُوحِ، ای برانگیزنده بادهای، ای زننده کننده روحها، ای صاحب بخشش و

السَّمَّاحِ، يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ، يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ، يَا سَنَدَ

عطا، ای کسی که به دست اوست هر کلیدی، ای نگاه دارنده کسی که نیست نگاهداری برایش، ای معتمد

مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ، يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ، يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ، يَا كَنْزَ مَنْ

کسی که نباشد اعتمادی برایش، ای اختیار کرده شده کسی که نباشد مختاری برایش، ای عزت کسی که نباشد عزتی برایش، ای گنج کسی که

لَا كَنْزَ لَهُ، يَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ، يَا عَوْنَ مَنْ لَا عَوْنَ لَهُ، يَا رُكْنَ مَنْ

نیست گنجی برایش، ای پناه کسی که نیست پناهی برایش، ای مددکار کسی که نباشد مددکاری برایش، ای قوت کسی که

لَا رُكْنَ لَهُ، يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ، يَا عَظِيمَ الْمَنْ، يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ،

نیست قوتی برایش، ای فریادرس کسی که نیست فریادری از برایش، ای بزرگ بخشش، ای عطا کننده عفو از گناهان.

يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ،

ای آن که نیکوست درگذشتن او (یعنی از تقصیرات بندگان)، ای آن که وسیع است آمرزش او، ای گشاده دستها به مهربانی.

يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا، يَا ذَا الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ، يَا ذَا الْمُلْكِ

ای آغاز کننده به نعمتها پیش از مستحق شدن به آنها، ای صاحب برهان و دلیل رسیده به همه کس، ای صاحب

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

وَ الْمَلَكُوتِ، يَا ذَا الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوتِ، يَا مَنْ هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ،

پادشاهی و مملکت، ای صاحب غلبه و عزت و بزرگی، ای کسی که اوزندهای است که نمی میرد،

أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ الْغُيُوبِ، وَ بِمَعْرِفَتِكَ مَا فِي ضَمَائِرِ الْقُلُوبِ، وَ

سؤال می کنم تو را به حق دانستن تو چیزهای پنهان را و به حق شناختن تو آنچه را که ضمائر دلهاست، و

بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ اصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابٍ مِنْ

به حق هر نامی که آن نام برای توست که برگزیده های آن را از برای نفس خود یا آن که فرو آورده ای آن را در کتابی از

كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، وَ بِأَسْمَائِكَ

کتابهای خود، یا آن که اختیار نموده ای آن را در علم پنهان در نزد خود، و به حق نامهای

الْحُسْنَى كُلِّهَا حَتَّى انْتَهَى إِلَى اسْمِكَ الْأَعْظَمَ الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلَى

که نیکوست همه آنها، تا آن که رسیده است به سوی نام تو که بزرگتر است از همه که ترجیح داده ای آن را بر

جَمِيعِ أَسْمَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِهِ، أَسْأَلُكَ بِهِ، أَسْأَلُكَ بِهِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ

همه نامهای خود، سؤال می کنم تو را به حق آن نام، سؤال می کنم به حق آن نام سؤال می کنم به حق آن نام، آن که رحمت فرستی بر

مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ أَنْ تُبَسِّرَ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ، وَ تُفَرِّجَ

محمد و بر خاندانش و آن که آسان گردانی برایم آنچه را که از دشواری آن را می ترسم و برطرف نمایی

عَنِّي الْهَمَّ وَ الْغَمَّ وَ الْكَرْبَ، وَ مَا ضَاقَ بِهِ صَدْرِي، وَ عَيْلَ بِهِ

از من اندوه و غم و حزن را و آنچه را که تنگ شده است (یعنی دلگیری را) به سبب آن سینه من، و برطرف شده

صَبْرِي، فَإِنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَيَّ فَرَجٌ سِوَاكَ، وَ أَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ،

به سبب آن صبر من، بدرستی که قادر نیست بر خلاصی من غیر تو، و بجای آور به من آنچه را که تو سزاوار آنی،

يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، يَا مَنْ لَا يَكْشِفُ الْكَرْبَ غَيْرُهُ، وَ لَا

ای اهل پرهیزکاری و آمرزش، ای کسی که برطرف نمی کند اندوه را سواي او، و زایل نمی کند

يُجَلِّي الْحُزْنَ سِوَاهُ، وَ لَا يُفَرِّجُ عَنِّي إِلَّا هُوَ، اكْفِنِي شَرَّ نَفْسِي

دلگیری را غمیر از او، و دور نمی گرداند از من مگر او، کفایت نمای مرا از شرّ نفسم

خَاصَّةً، وَ شَرَّ النَّاسِ عَامَّةً، وَ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَ أَصْلِحْ

خصوصاً، و از شرّ مردمان عموماً، و نیکو گردان برایم حال مرا همه آن را، نیکو گردان

أُمُورِي، وَ اقْضِ حَوَائِجِي، وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَ مَخْرَجاً،

کارهایم را، و برآور حاجت هایم را، و بگردان برایم در کارم گشایش و محل بیرون رفتنی،

فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ، وَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ، وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،

به درستی که تو می دانی و من نمی دانم، و تو قادر و توانایی و من نیستم، و تو بر همه چیز توانایی.

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

به حق مهربانیت ای مهربانترین مهربانان.

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

❁ دعای جلیل القدر اسماء الله ❁

از جمله دعاهای بسیار بزرگ مرتبه و شریف است که از پیغمبر اکرم ﷺ روایت شده: حدیث نموده سلیمان بن ابراهیم، از موسی بن یزید، از انس بن اویس، از علی ابی طالب رضی الله عنه که فرمودند: حضرت رسول اکرم ﷺ فرمودند: هر کس خدای تعالی را به این نامها بخواند، خدای تعالی دعای او را مستجاب می کند، و قسم به حق کسی که مرا برآستی به پیغمبری فرستاده است، اگر این نامها بر صفحه های آهن خوانده شود، هر آینه گداخته شود.

و اگر بر آب روان خوانده شود، هر آینه بسته می شود تا آن که بر روی آن بگذرد.

و اگر بر دیوانه خوانده شود، عاقل گردد.

و اگر بر زنی خوانند که دشوار زاید، هر آینه خدای تعالی زائیدن را آسان گرداند.

و اگر این نامها را شخصی چهل شب جمعه بخواند، خدای تعالی می آمرزد گناهیانی را که میان او و خلائق باشد و گناهیانی را که میان او و پروردگار خود باشد.

پس سلمان فارسی رضی الله عنه گفت: پدر و مادرم فدای تو باد یا رسول الله! آیا کسی که این نامها را بخواند، همه این ثوابها بخشیده می شود؟

پس حضرت رسول ﷺ فرمودند: ای سلمان، تحریص مکن و چندان مطلع مگردان مردم را بر فضیلت و ثواب نامها، به درستی که می ترسم از آن که مردم همه عبادات را ترک نمایند و بر خواندن این نامها فقط اعتماد نمایند.

پس حضرت رسول اکرم ﷺ فرمودند: ای سلمان! خدای تعالی می آمرزد خواننده این دعا و اهل بیت او و سایر اهل بلد او را، و همه ایشان را ان شاء الله تعالی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللّٰهُ، وَ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ، وَ اَنْتَ الرَّحِيْمُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ

خداوند تبارک و تعالی، و تویی بخشنده، و تویی مهربان، پادشاه بسیار پاکیزه.

السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيِّمُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْاَوَّلُ الْاٰخِرُ

بی عیب امان دهنده نگاهبان غلبه کننده صاحب جبروت و کبریا، موجود پیش از همه باقی بعد از همه.

الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْحَمِيْدُ الْمَجِيْدُ الْمُبْدِيُّ الْمُعِيْدُ الْوَدُوْدُ الشَّهِِيْدُ

آشکار و پنهان، ستوده شده صاحب کرم و آفریننده، میراننده دوست دارنده حاضر

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

الْقَدِيمُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الصَّادِقُ الرَّئُوفُ الرَّحِيمُ الشَّكُورُ الْغَفُورُ

نزد انبیا و مقدم همیشه بلند مرتبه بزرگ و راستگوی در وعده صاحب شفقت مهربان جزا دهنده آمرزنده گناهان

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ الرَّقِيبُ الْحَفِیْظُ ذُو الْجَلَالِ وَ

غلبه کننده ذاتی درست کردار صاحب توانایی محکم و سخت، تویی دیدمان نگهدارنده صاحب بزرگی و

الْاِكْرَامِ. اَلْعَظِيمُ الْعَلِيمُ الْغَنِيُّ الْوَلِيُّ الْفَتَّاحُ الْمُزْتَاخُ الْقَابِضُ

بگشش بزرگ، تویی ذاتی بی نیاز یاری دهنده گشاینده درهای رزق، و رحمت کننده و نگهدارنده زیادتای رزق

الْبَاسِطُ الْعَدْلُ الْوَفِيُّ الْحَقُّ الْمُبِينُ الرَّزَّاقُ الْوَهَّابُ الْقَوَّابُ الرَّبُّ

و وسعت دهنده و عادل و وفا کننده حق آشکار و روزی دهنده بسیار بخشنده و تویی قبول کننده توبه و پروردگار

الْوَكِيلُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الدَّيَّانُ الْمُتَعَالِ الْقَرِيبُ

مستعد صاحب اختیاری آگاه شنوا و بینا و قهر کننده بسیار بلند مرتبه، نزدیک

الْمُجِيبُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْوَاسِعُ الْبَاقِی الْحَى الدَّائِمُ الَّذِی لَا

و برآورنده حاجت و برانگیزنده و میراث برنده، تویی وسیع باقی بعد از همه چیز و زنده همیشه که

يَمُوتُ. اَلْقَيُّومُ النُّورُ الْغَفَّارُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْاِخْدُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَ

نمیرد، بایدار روشن آمرزنده یکسانی قهر کننده یگانه بی نیاز، نرزانیده و

لَمْ يُولَدْ. وَ لَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ. ذُو الطَّوْلِ الْمُقْتَدِرُ، عَلَامُ الْغُیُوبِ،

زانیده نشده، و نیست از برای او مانند کسی، تویی صاحب نعمت و توانا، ذاتی امور پنهان،

اَلْبَدِیُّ اَلْبَدِیْعُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الدَّاعِی الطَّاهِرُ الْمُقِیْتُ الْمُغِیْثُ

و بدید آورنده از نو آفریننده و گیرنده گستراننده و خواستنده پاکیزه رزق دهنده فریادرس

الدَّافِعُ الرَّافِعُ الضَّارُّ النَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ الْمُطْعِمُ الْمُنْعِمُ

دفع کننده بر طرف کننده ضرر رساننده نفع رساننده عزیز گرداننده خوار کننده بخشنده نعمت دهنده

الْمُهَيِّمُ الْمُكْرِمُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ الْحَنَّانُ الْمُفْضِلُ الْمُخْیِی

نگهبان گرامی دارنده احسان کننده زیبا کننده دلسوز افزون بخشش زنده کننده

الْمُمِیْتُ الْفَعَّالُ لِمَا یُرِیدُ، مَا لِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِی الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ

میراننده انجام دهنده آنچه را که خواهد، صاحب پادشاهی می دهی پادشاهی را به هر کس که می خواهی و

تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ، وَ تُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ، وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ، بِیَدِكَ

می سنانی پادشاهی را از هر کس که می خواهی، و عزیز می کنی آن را که می خواهی، و خوار می گردانی آن را که می خواهی، به دست توست

الْخَیْرُ، اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ. تُوَلِّجُ اللَّیْلَ فِی النَّهَارِ، وَ تُوَلِّجُ

خوبی، به درستی که تو بر همه چیز توانائی، داخل می کنی شب را در روز، و داخل می نمائی

النَّهَارَ فِی اللَّیْلِ، وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ، وَ تُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنْ

روز را در شب، و بیرون می آوری زنده را از مرده، و بیرون می آوری مرده را از

دعاهای حضرت رسول اکرم ﷺ

الْحَيِّ، وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ. فَالِقُ الْأَصْبَاحِ، وَ فَالِقُ

زنده، و روزی می‌دهی هر که را می‌خواهی بدون اندازه. شکافنده صبح از دل شب، و شکافنده

الْحَبِّ وَ النَّوَى، يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، وَ هُوَ الْعَزِيزُ

دانه و هسته، سستایش می‌کنند برای او آنچه در آسمانها و زمین است، و اوست با عزت

الْحَكِيمُ. اَللّٰهُمَّ مَا قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ اَوْ حَلَفْتُ مِنْ حَلْفٍ اَوْ نَذَرْتُ مِنْ

درستکار دانا. خداوند آنچه را گفته‌ام از گفتاری یا قسم یاد نموده‌ام از سوگند یا شرط کردم از

نَذْرٍ فِيْ يَوْمِيْ هَذَا وَ لَيْلَتِيْ هَذِهِ، فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَيْ ذٰلِكَ كُلِّهِ، مَا

از شرطی در امروز و امشب، پس اراده و خواست تو در نزد همه آنهاست، آنچه را

شِئْتُ فِيْهِ كَانَ، وَ مَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ، فَادْفَعْ عَنِّيْ بِحَوْلِكَ وَ

که خواسته‌ای آن شده، و آنچه را که نخواستهای آن نشده، پس دفع کن از من به قدرت و

قُوَّتِكَ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ

توانایی خود، به درستی که نیست نیرویی به یاری خدای بلند مرتبه بزرگ، خداوند بحق

هَذِهِ الْأَسْمَاءِ عِنْدَكَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اغْفِرْ لِيْ وَ

این نامها که ثابت‌اند در نزدت، درود فرست بر محمد و آل محمد، و بیامرز مرا و

ارْحَمْنِيْ، وَ ثَبِّ عَلَى، وَ تَقَبَّلْ مِنِّيْ، وَ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ، وَ يَسِّرْ لِيْ

رحم کن به من، و قبول کن توبه‌ام را، و بپذیر از من پشیمانی را، و نیکی گردان حال مرا، و آسان گردان

أُمُورِيْ، وَ وَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِيْ، وَ أَغْنِنِيْ بِكَرَمِ وَ جِهْكَ عَنْ جَمِيعِ

کارهایم را، و فراخ گردان روزی‌م را، و بی‌نیاز گردان مرا به حق بخشش ذات خود از همه

خَلْقِكَ، وَ صُنْ وَ جْهِيْ وَ يَدِيْ وَ لِسَانِيْ عَنْ مَسْئَلَةٍ غَيْرِكَ، وَ اجْعَلْ

خلایق، و نگاهدار رو و دست و زبانم را از سؤال نمودن از غیر تو، و بگردان از برای

لِيْ مِنْ أَمْرِيْ فَرَجًا وَ مَخْرَجًا، فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَ لَا أَعْلَمُ، وَ تَقْدِرُ وَ لَا

من گشایش و محل بیرون رفتنی، به درستی که تو می‌دانی و من نمی‌دانم، و تو توانایی، و من نیستم

أَقْدِرُ، وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. وَ

قادر، و تو بر همه چیز توانایی، به حق رحمتت ای رحیم کننده‌ترین رحیم کنندگان، و

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ.

درود فرستد خدا بر محمد که پیشوای فرستادگان است و بر خاندانش که پاک‌اند از گناه

دعاهای حضرت علی علیه السلام

❁ دعاهای حضرت علی علیه السلام ❁

❁ دعای حضرت علی علیه السلام هنگام رفتن به یمن ❁

دعائی که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله به حضرت علی علیه السلام تعلیم فرمودند هنگامی که ایشان را به یمن می فرستادند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم ب نام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتُوْجِّهْ اِلَیْكَ بِلاَ ثِقَةٍ مِنْیْ لِغَیْرِكَ، وَ لَا رَجَاءٍ یَاوِیْ بِیْ
 خداوندا بدرستی که من روی می آورم به سوییت بدون اعتمادی که صادر شود از من به غیر تو و نه امید به آن که پناه دهد مرا
 اِلَّا اِلَیْكَ، وَ لَا قُوَّةَ اَتَّكِلُ عَلَیْهَا، وَ لَا حِیْلَةَ اَلْجَا اِلَیْهَا اِلَّا طَلَبُ
 مگر به سوییت و نه توانائی که اعتماد نمایم بر آن و نه چاره ای که التجاء برم به سوی آن، مگر طلب کردن
 فَضْلِكَ، وَ التَّعَرُّضُ لِرَحْمَتِكَ، وَ السُّكُوْنُ اِلَیْ اَحْسَنِ عَادَتِكَ، وَ
 احسان تو را و مستعرض گردیدن مر شفاعت تو را و مگر آرام گرفتن به سوی نیکوترین عادت تو و
 اَنْتَ اَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِیْ فِیْ وَجْهِ هَذَا مِمَّا اَحَبُّ وَ اَكْرَهُ، فَاَیْمًا
 تو داناتری به آنچه پیشی گرفته است برای من در روی آوردن من به این سفر از آنچه دوست می دارم آنرا و ناخوش دارم
 اَوْقَعْتَ عَلَیْ فِیْهِ قُدْرَتُكَ، فَمَحْمُوْدٌ فِیْهِ بِلاَئُكَ مُنْتَصِحٌ فِیْهِ
 آنرا پس هر آنچه وارد سازد آنرا بر من در این سفر قدرت تو پس ستایش کرده شده است در آن چیز آزمایش تو پسندیده و قبول است
 قَضَائُكَ، اَنْتَ تَمْحُوْ مَا تَشَاءُ وَ تُثَبِّتُ، وَ عِنْدَكَ اُمُّ الْكِتَابِ. اَللّٰهُمَّ
 در آن حکم و تقدیر تو و تو زایل می کنی آنچه را که می خواهی و برقرار می کنی آنچه را که می خواهی و در نزد توست اصل کتاب. خداوندا
 فَاصْرِفْ عَنِّیْ مَقَادِیْرَ كُلِّ بَلَاءٍ، وَ مَقَاصِرَ كُلِّ لَوَاءٍ، وَ ابْسُطْ عَلَیْ
 پس بگردان از من تنگی های هر بلائی را و کوتاهی های هر سختی و تنگی معاش را و عطا نمای بر من حمایتی
 كُنْفًا مِنْ رَحْمَتِكَ، وَ سَعَةً مِنْ فَضْلِكَ، وَ لُطْفًا مِنْ عَفْوِكَ، حَتّٰی لَا
 و حراستی را از شفقت خود و فراخی روزی و زندگانی را از زیادتی احسان خود و مهربانی را از عفو خود، تا آنکه
 اَحِبُّ تَعْجِیْلَ مَا اَخَّرْتَ، وَ لَا تَأْخِیْرَ مَا عَجَّلْتَ، وَ ذَلِكَ مَعَ مَا اَسْئَلُكَ
 دوست ندارم تعجیل نمودن آنچه را که پس انداخته ای آنرا و نخواهم مؤخر داشتن آنچه را که پیش داشته ای آنرا و این سؤال با آن است که سؤال
 اَنْ تَخْلُفْنِیْ فِیْ اَهْلِیْ وَ وَلَدِیْ، وَ صُرُوفِ حُرَّانَتِیْ بِاَحْسَنِ مَا
 می کنم تو را آن که بگردانی بعد از من در اهل من و فرزندان من و خالصان عیال من به نیکوتر آنچه

دعاهای حضرت علی علیه السلام

خَلَفْتُ بِهِ غَائِباً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَخَصُّبِ كُلِّ عَوْرَةٍ، وَ سِتْرِ كُلِّ

در عقب درآوردهای به آن شخص غایبی را که باشد از مؤمنان در محافظت کردن هر عورتی را و پوشیدن هر

سَيِّئَةٍ، وَ حَظِّ كُلِّ مَعْصِيَةٍ، وَ كِفَايَةِ كُلِّ مَكْرُوهِ، وَ ارْزُقْنِي عَلَى

بدی را و در گذشتن از هر گناهی و کفایت نمودن هر ناخوشی را و روزی گن مرا بر

ذَلِكَ شُكْرَكَ وَ ذِكْرَكَ وَ حُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَ الرِّضَا بِقَضَائِكَ، يَا

ایمن نعمت شکر ترا و یاد آوریت را و نیکی بجای آوردن عبادت و پرستش تو را و راضی شدن به قضایات و ادای

وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ. وَ اجْعَلْنِي، وَوُلْدِي وَ مَا خَوَّلْتَنِي وَ رَزَقْتَنِي مِنْ

دوستدار مؤمنان و بگردان مرا و فرزندان مرا و آنچه را که مالک و عطا نمودی مرا و روزی گردانیدی مرا از

الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي حِمَاكَ الَّذِي لَا يُسْتَبَاحُ، وَ ذِمَّتِكَ الَّتِي

مردان مؤمن و زنان مؤمنه در قوزق تو که نیست مباح و جایز از برای همه کس و در عهد و پیمان تو

لَا تُخْفَرُ، وَ جِوَارِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ، وَ أَمَانِكَ الَّذِي لَا يُنْقَضُ، وَ سِتْرِكَ

که شکسته نمی شود و در پناه تو که زایل نمی گردد و در امان تو که شکسته نمی گردد و در پرده تو که دریده نمی شود

الَّذِي لَا يُهْتَكُ، فَإِنَّهُ مَنْ كَانَ فِي حِمَاكَ وَ ذِمَّتِكَ وَ جِوَارِكَ وَ أَمَانِكَ،

بس بدرستی که شخصی که بماند در قوزق تو در پیمان تو و در پناه تو و در امان تو و در پرده تو خواهد بود ایمن

وَ سِتْرِكَ كَانَ آمِناً مَحْفُوظاً. وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

و نگاهداشته شد ملز همه بلاها و نیست حرکتی و نه توانائی مگر بخدای بلند مرتبه

الْعَظِيمِ.

بزرگ.

❁ **دعای حضرت علی علیه السلام در جنگ جمل** ❁

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم ب نام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُحْمَدُكَ وَ اَنْتَ لِلْحَمْدِ اَهْلٌ عَلٰی حُسْنِ صُنْعِكَ اِلٰی، وَ

خدایاندا بدرستی که من ستایش می کنم تو را و حال آن که تو از برای ستایش سزاواری بر نیکنی احسان تو به سوی من و

تَعْطِفُكَ عَلٰی، وَ عَلٰی مَا وَصَلْتَنِيْ بِهِ مِنْ نُّوْرِكَ، وَ تَذَارَكْتَنِيْ بِهِ

بر شفقت تو بر من و بر آنچه رسانیدی مرا به آن از نور بخشش و معرفت تو و تدارک نمودی مرا به آن

مِنْ رَحْمَتِكَ، وَ اُسْبَغْتَ عَلٰی مِنْ نِّعْمَتِكَ. فَقَدْ اضْطَنْعْتُ عِنْدَیْ يَا

از شفقت خود و تمام نمودی بر من از نعمت خود، پس به تحقیق که احسان نمودی بر من ای

مَوْلَایْ مَا یَحِقُّ لَكَ بِهِ حَمْدِیْ وَ شُكْرِیْ لِحُسْنِ عَفْوِكَ وَ بِلَايِكَ

ولی نعمت من آنچه را که واجب است از برایت به سبب آن ستایش کردن من و شکر نمودن من تو را از جهت نیکنی تو و نعمت تو

دعاهای حضرت علی (ع)

الْقَدِيمِ عِنْدِي، وَتَظَاهِرُ نِعْمَاتِكَ عَلَيَّ، وَتَتَابِعُ أَيَادِيكَ لَدَيَّ، لَمْ
 كه دانمى است نزد من و از جهت هجوم آوردن نعمت هايت بر من و پيايى وارد شدن نعمت هايت نزد
 أَبْلُغَ إِخْزَازَ حَظِّي، وَلَا إِصْلَاحَ نَفْسِي، وَلَكِنَّكَ يَا مَوْلَايَ بَدَأْتَنِي
 من نرسيدم به جمع كردن بهر هاى خود و نه اصلاح نمودن نفس خود وليكن تو اى مولای من، آغاز نمودهاى در
 أَوَّلًا بِإِحْسَانِكَ، فَهَدَيْتَنِي لِدِينِكَ، وَ عَرَّفْتَنِي نَفْسَكَ، وَثَبَّتَنِي فِي
 اول به نيكوى از جانب خود پس راه نمودهاى مرا به دين خود و شناساندهاى نفس خود را و ثابت و مطمئن گردانيدهاى مرا در
 أُمُورِي كُلِّهَا بِالْكَفَايَةِ وَ الصَّنْعِ لِي، فَصَرَفْتَ عَنِّي جُهْدَ الْبَلَاءِ، وَ
 امرهاى من همه آنها بكار گذارى و احسان كردن به من، پس گردانيدى از من مشقت بلاءها و
 مَنَعْتَ مِنِّي مَحْذُورَ الْقَضَاءِ، فَلَسْتُ أَذْكَرُ مِنْكَ إِلَّا جَمِيلًا، وَلَمْ أَرَ
 باز داشتنى از من حذر كرده شده مفسار را، پس نيست من كه بيايد آورم و اظهار نمايم از تو مگر نيكوترى را
 مِنْكَ إِلَّا تَفْضِيلًا. يَا إِلَهِي كَمْ مِنْ بَلَاءٍ وَ جَهْدٍ صَرَفْتَهُ عَنِّي، وَ
 و ننديدم هرگز از تو مگر احسان زيادتر اى خداى من بسا از بلاءى و مشقتى كه گردانيدى از من و
 أَرَيْتَنِيهِ فِي غَيْرِي، وَكَمْ مِنْ نِعْمَةٍ أَقْرَزْتَ بِهَا عَيْنِي، وَكَمْ مِنْ
 نمودى به من آن بلاء را در غير من و بسا از نعمتى كه خنك ساختى به سبب آن نعمت چشم مرا و بسا از
 صَنِيعَةٍ شَرِيفَةٍ لَكَ عِنْدِي. إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُجِيبُ فِي الْأَضْطِرَارِ
 احسان عظيمى كه مرا تراست در نزد من، اى خداى من توونى آن كه بر مى آورى در وقت بيچارگى حاجت مرا
 دَعْوَتِي، وَأَنْتَ الَّذِي تُنْقِصُ عِنْدَ الْغُمُومِ كُرْبَتِي، وَأَنْتَ الَّذِي
 و توونى آن كه به هر طرف مى كنى نزد غمها تنگدوهر مرا، و توونى آن كه
 تَأْخُذُ بِي مِنَ الْأَعْدَاءِ بِظُلَامَتِي. فَمَا وَجَدْتُكَ وَلَا أَجِدُكَ بَعِيدًا مِنِّي
 مى ستاني براى من از دشمنان حق مرا، پس نيافتم تو را و نمى يابم تو را دور از خود در هنگامى كه اراده نمايم
 حِينَ أُرِيدُكَ، وَلَا مُنْقَبِضًا عَنِّي حِينَ أَسْأَلُكَ، وَلَا مُعْرِضًا عَنِّي
 ترا و نمى يابم تو را گرفته از من در وقتى كه سؤال نمايم از تو و نه روى گرداننده از من
 حِينَ أَدْعُوكَ، فَأَنْتَ إِلَهِي أَجَدُ صَنِيعَكَ عِنْدِي مَحْمُودًا، وَحُسْنَ
 در هنگامى كه بخوانم ترا، پس تو اى خداى من مى يابم احسان تو را نزد من پسنديده شده و نيكوترى
 بَلَائِكَ عِنْدِي مَوْجُودًا، وَجَمِيعَ أَفْعَالِكَ جَمِيلًا، يَحْمَدُكَ لِسَانِي وَ
 نعمت تو را در نزد من موجود و همه كارهاى تو را نيكو، سپاس مى نمايد تو را زبان من و
 عَقْلِي وَ جَوَارِحِي، وَجَمِيعُ مَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي. يَا مَوْلَايَ أَسْأَلُكَ
 عقل من و اعضاى من و همه آنچه برداشته است آنرا زمين از من، اى مولای من سؤال مى كنم ترا
 بِنُورِكَ الَّذِي اشْتَقَّقْتُهُ مِنْ عَظَمَتِكَ، وَ عَظَمَتِكَ الَّتِي اشْتَقَّقْتُهَا
 به حق روشنيست كه بيرون آورده اى از بزرگى خود و به حق بزرگيت كه بيرون آورده اى

دعاهای حضرت علی علیه السلام

مِنْ مَشِيَّتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَا أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِوَاجِبِ

از اراده خود و سؤال می‌نمایم تو را به حق نام تو که بلند است آن که منت گذاری بر من به ادا نمودن

شُكْرِي نِعْمَتَكَ. رَبِّ مَا أَخْرَصَنِي عَلَى مَا زَهَّدْتَنِي فِيهِ وَ حَثَّيْتَنِي

من شکر نعمت تو را که لازم است بر من ای پروردگار چه بسیار حریصم بر آنچه امر به ترک نموده‌ای مرا در آن

عَلَيْهِ، إِنْ لَمْ تُعِنِّي عَلَى دُنْيَايَ بِزُهْدٍ، وَعَلَى آخِرَتِي بِتَقْوَى هَلَكْتُ

و ترغیب نموده‌ای مرا بر آن ترک اگر اعانت نکنی مرا بر دنیای من به ترک آن و بر آخرت من به پرهیزگاری هلاک می‌شوم

رَبِّي، دَعْتَنِي دَوَاعِيَ الدُّنْيَا مِنْ حَرِّ النِّسَاءِ، وَالْبَنِينَ فَأَجَبْتُهَا

ای پروردگار من خوانده‌اند مرا خواننده‌های دنیوی از خواهش داشتن به زنان و فرزندان پس اجابت نمودم آنها را

سَرِيعاً، وَرَكَنْتُ إِلَيْهَا طَائِعاً، وَدَعْتَنِي دَوَاعِيَ الْآخِرَةِ مِنَ الزُّهْدِ

شتابنده و میل نمودم به سوی آنها خواهش کننده و خوانده‌اند مرا خواننده آخرت از ترک دنیا و سعی نمودن در امور

وَ الْاجْتِهَادِ فَكَبَوْتُ لَهَا، وَلَمْ أُسَارِعْ إِلَيْهَا مُسَارِعَتِي إِلَى الْحُمَامِ

آخرت پس به سر در آمدن برای تحصیل آنها و نشنایم به سوی آنها مثل شتافتن من به سوی اموال دنیا مثل سופارهای خشک شده

الْهَامِدِ وَالْهَشِيمِ الْبَائِدِ، وَالسَّرَابِ الذَّاهِبِ عَنْ قَلِيلٍ. رَبِّ خَوَّفْتَنِي

و زخارف دنیوی شبیه به گیاه‌های پوسیده و سراب برطرف شونده به زودی، ای پروردگار من ترساننده‌ای مرا

وَ شَوَّقْتَنِي، وَاحْتَجَبْتَ عَلَيَّ فَمَا خِفْتُكَ حَقَّ خَوْفِكَ، وَأَخَافُ أَنْ

از عذاب خود و به شوق انداخته‌ای مرا به جنت خود و تمام نموده‌ای حجت و دلیلهای خود را بر من پس نترسیدم از تو حق

أَكُونَنَّ قَدْ تَثَبَّطْتُ عَنِ السَّعْيِ لَكَ، وَتَهَاوَنْتُ بِشَيْءٍ مِنْ احْتِجَاجِكَ.

ترسیدن از تو و می‌ترسم از آن که باشم به تحقیق که کاهلی نموده باشم از سعی نمودن از برای تحصیل رضایت و سهل انگاری

اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ فِيْ هَذِهِ الدُّنْيَا سَعْيِيْ لَكَ وَ فِيْ طَاعَتِكَ، وَامْلَأْ

کرده باشم به چیزی از برهان تو، خداوندا پس بگردان در این دنیا سعی مرا از برای خشنودیت و در فرمانبرداریت پر نمای

قَلْبِيْ خَوْفَكَ، وَحَوِّلْ تَثْبِيْطِيْ وَ تَهَاوُنِيْ وَ تَفْرِيطِيْ، وَكُلَّمَا أَخَافُهُ

دل مرا از ترس خود و بگردان و تبدیل نمای کاهلی مرا و سهل انگاری مرا و تقصیر مرا و هر آنچه می‌ترسم آنرا

مِنْ نَفْسِيْ فَرَقاً مِنْكَ، وَصَبِراً عَلَى طَاعَتِكَ وَعَمَلاً بِهِ، يَا ذَا الْجَلَالِ

از نفس خود به ترس از تو و صبر نمودن بر طاعت و فرمانبرداریت و بجا آوردن آنرا ای صاحب بزرگی

وَالْاِكْرَامِ، وَاجْعَلْ جُنَّتِيْ مِنَ الْخَطَايَا حَصِيْنَةً، وَحَسَنَاتِيْ

و بختش و بگردان سپر نگاهدارنده مرا از گناهان قلعه بسیار محکم و نیکی‌های مرا

مُضَاعَفَةً، فَإِنَّكَ تُضَاعِفُ لِمَنْ تَشَاءُ. اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ دَرَجَاتِيْ فِيْ

زیاده پس به درستی که تو زیاده می‌گردانی نیکی‌های را از برای کسی که خواهی، خداوندا بگردان مرتبه‌های مرا در

الْجَنَانِ رَفِيْعَةً، وَأَعُوْذُ بِكَ رَبِّ مِنْ رَفِيْعِ الْمَطْعَمِ وَ الْمَشْرَبِ، وَ

بهشت بلند و پناه می‌برم به سویت ای پروردگار من از خوردنی و آشامیدنی‌های گران قیمت، و

دعاهای حضرت علی علیه السلام

أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْلَمُ وَ مِنْ شَرِّ مَا لَا أَعْلَمُ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

پناه می‌برم به تو از شر آنچه می‌دانم و از شر آنچه نمی‌دانم و پناه می‌برم به تو از گناهان و صفت‌های قبیح از

الْفَوَاحِشِ كُلِّهَا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ. وَ أَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ

همه آنها آنچه ظاهر باشد از آنها و آنچه پنهان باشد و پناه می‌برم به تو ای پروردگار من از آنکه

أَشْتَرِيَ الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ كَمَا اشْتَرَى غَيْرِي، أَوِ السَّفَةَ بِالْحِلْمِ، أَوِ

خریداری نادانی را به دانش همچنان که خریده‌است غیر من با آن که خریداری نعیم بی عقلی و جهالت را به بردباری یا

الْجَزَعَ بِالصَّبْرِ، أَوِ الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى، أَوِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ. يَا رَبِّ مَنْ

آن که شکوه نمودن را به صبر کردن یا آن که خریداری نعیم گمراهی را به راهنمایی یا کفر ورزیدن را به ایمان داشتن. ای پروردگار من

عَلَىٰ بِذَلِكَ، فَإِنَّكَ تَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ، وَلَا تُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ،

منت گذار بر من به آنچه مذکور پس پس برآستی که تو دوست می‌داری صالحان را و ناچیز نمی‌گردانی مزد نیکوکاران را

وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و همه سپاس از برای خداست که پروردگار عالمیان است.

❁ دعای حضرت علی علیه السلام در جنگ صفین ❁

دعای مولای ما حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که آن را در جنگ صفین خواندند، نقل

شده از کتاب عبدالعزیز جلوزی رحمه الله یکی از اصحاب ماست. و در بیان کیفیت جنگ

صفین چنین گفته: چون علم جنگ برپاشد، آن حضرت این دعا را خواندند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اَللَّهُمَّ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ اِيَّاكَ

نیست حرکتی و نه توانائی مگر بخدای بلند مرتبه بزرگ خداوند تورا و بس عبادت می‌کنیم و از تو

نَسْتَعِينُ. يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ، يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ، يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ،

طلب یاری می‌نمائیم، ای خدای ای بخشنده‌ای رحم کنندهای یگانه، ای دانمی، و مقصود در حاجتها ای خدای محمد،

إِلَيْكَ نَقَلْتُ الْأَقْدَامُ، وَأَفْضَتِ الْقُلُوبُ، وَشَخَّصَتِ الْأَبْصَارُ، وَمَدَّتِ

به سوی تحصیل رضایت حرکت داده شدند پای‌ها و متوجه گشتند دل‌ها و به سوی عفو و رحمت تو گشوده شدند چشم‌ها و کشیده شدند

الْأَعْنَاقُ، وَطَلَبَتِ الْحَوَائِجُ، وَرُفِعَتِ الْأَيْدِي. اَللَّهُمَّ افْتَحْ بَيْنَنَا وَ

گردنها و از تو خواسته شده‌است حاجتها و به سوی بلند شده‌است دست‌ها. خداوند بگشای و حکم فرمای میان ما و

بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ، وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

میان قوم (یعنی دشمنان) ما برآستی و تو بهترین گشاینده‌گان و حکم کنندگانی. نیست خدائی مگر خدا و خدا بزرگ‌تر است.

دعاهای حضرت علی علیه السلام

❁ دعای حضرت علی علیه السلام در تمام جنگها ❁

روایت است از کتاب عبدالعزیز جلوذی رحمه الله که حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام هرگاه به جنگ بیرون می رفتند، اول اسم خدای تعالی را ذکر می نمودند و سپس بر مرکب خود سوار می شدند، و این دعا را می خواندند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِبِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا

تسبیح می کنم تسبیح کردنی آنکه را که رام نمود از برای ما این چهارپارا و نبودیم مر آنرا اطاعت فرماینده و بدرستی که ما به سوی پروردگار

لَمُنْقَلِبُونَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعَمِهِ عَلَيْنَا، وَفَضْلِهِ الْعَظِيمِ عِنْدَنَا.

خود بازگشت کنندماییم. جمیع ستایش از برای خداست، بر نعمتهای او بر ما و بر بخشش بزرگ او که نزد ماست.

❁ دعای دفع بیماری ❁

سید بن طاووس رحمه الله گوید: یافتم در آخر کتابی که قطع آن به قدر نصف یک هشتم ورق یعنی: یک، شانزدهم بود، به خط ابن باقلانی که در علم کلام و نحو ماهر بود. در آن حکایت خوابی را که نوشته شده بود به غیر خط آن کتاب. و آن حکایت این است که حدیث نمود به من سید جلیل القدر عالم متفرد مؤید الدین شرف القضاة عبدالملک که دائم گرداند خدای تعالی مرتبه بلند او را، آن که یک وقتی بیمار بودم و در عالم خواب و یا بیهوشی، دیدم که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آمدند و گویا چنان یافتم که از هوا فرود آمدند.

پس خواستم که از آن حضرت دعائی را سؤال نمایم که به برکت آن صحت یابم، پس هنوز سؤال نکرده بودم که آن حضرت فرمودند: شما شفا یافتید و دست مبارک خود بر بازوی راست من مالیدند، آنگاه فرمودند: این آیه هارا سه مرتبه بخوان تا آنکه خدای تعالی به برکت این کلمات از همه بلاها نگاه دارد:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ

پناه می برم به خدا از شر شیطان رانده شده از خوبی ها. مؤمنان آن جماعتی هستند که گفتند به ایشان به درستی که مردمان

دعاهای حضرت علی علیه السلام

قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا. وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ

به تحقیق که جمعیت نموده اند برای کشتن شما پس بترسید از ایشان. پس این سخن زیاده گردانید یقین ایشان را، و گفتند کافی است ما را خدا و

نِعْمَ الْوَكِيلُ. أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. وَ أَفْوِضُ أَمْرِي

نیکیو کارگذاری است. او پناه می برم به خدا از شر شیطان ملعون و باز می گذارم کار خود را

إِلَى اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ. أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

به سوی خدای بدرستی که خدای بینا و داناست به حال بندگان. پناه می برم به خدا از شر شیطان رانده شده

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا، وَمَا يُمْسِكُ فَلَا

آنچه بگشاید خدای تعالی برای مردمان از در رحمت و بخشش پس نیست که ببندد و بازگیرد آن رحمت را و آنچه بازگیرد خدا او را پس نیست

مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

آن که بفرستد آنرا پس از بازگرفتن، و اوست صاحب قدرت با تدبیر.

پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند: هرگاه آیه (الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ... را تا به آخر) بخوانی، جناب رب العزة در جواب تو می فرمایند: (فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَمْ يَمَسَّ مِنْهُمْ شَيْءٌ).

و هرگاه بگوئی: (أَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ... تا به آخر)، خدای تعالی می فرماید: (فَوَقَّيْهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا، وَ خَاقٍ بِإِلٍ فِرْعَوْنَ سُوءَ الْعَذَابِ).

و هرگاه بخوانی آیه: (مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ... را تا به آخر) پس ایمان تو کامل و تمام خواهد بود.

سیدبن طاووس رحمه الله گوید: این بود تفسیر امیرالمؤمنین علیه السلام و از روایت، تفسیر آیه آخر ساقط شده است.

مترجم گوید: چون مذکور نیست که هرگاه شخصی آیه آخر را بخواند، خدای تعالی در جواب او چه خواهند فرمود، چنانچه سیاق کلام در دو آیه سابق چنین بود. پس ظاهر آن است که از روایت چیزی ساقط شده است. والله اعلم.

دعای جنگ هریر در صفین

روایت می کنیم به سندهای خود تا سعدبن عبدالله در کتاب (فضل دعا)، گفته: حدیث نمود به من محمدبن عبدالله مسمعی، از عبدالله بن عبدالرحمن اصم و او روایت نمود به من موسی بن جعفر بن وهب بغدادی از محمدبن حسن سمون و او از عبدالله بن عبدالرحمن، از ابی جعفر محمدبن نعمان احوال، از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که فرمودند: از جمله دعاهای حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام در

دعاهای حضرت علی (ع)

روز هریر در وقتی که کار دشوار شده بود بر دوستان آن حضرت، این است.
و این دعا، مشهور به (دعای کرب) است. هر کس این دعا را در وقت غم و اندوه
بخواند، نجات یابد از غم و اندوه، ان شاء الله تعالی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ لَا تُحِبِّبْ اِلَيَّ مَا اُبْغَضْتَ، وَلَا تُبْغِضْ اِلَيَّ مَا اُحِبِّبْتَ. اَللّٰهُمَّ
خداوندا دوست مگردان به سوی من آنچه را که ناخوش داری و ناخوش مگردان در نزد من آنچه را که دوست داری. خداوندا
اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَرْضٰی سَخَطَكَ، اَوْ اَسْخَطَ رِضَاكَ، اَوْ اُرَدَّ
بدرستی که من پناه می‌برم به تو از آن که راضی شوم و پروا نکنم خشم تو را یا از آن که بخشم آیم از خشنودی تو، یا از آن که رد کنم و قبول ننمایم
قَضَائِكَ، اَوْ اَعْدُوْ قَوْلِكَ، اَوْ اُنَاصِحَ اَعْدَائِكَ، اَوْ اَعْدُوْ اَمْرِكَ فِيْهِمْ.
حکم تو را، یا از آن که تجاوز نمایم سخن تو را، یا از آن که دوست یک رنگ باشم دشمنان تو را، یا از آن که نافرمانی نمایم فرمان تو را درباره دشمنان تو.
اَللّٰهُمَّ مَا كَانَ مِنْ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ يُقَرِّبُنِيْ مِنْ رِّضْوَانِكَ، وَيُبَاعِدُنِيْ
خداوندا آنچه بوده باشد از کرداری یا گفتاری که نزدیک سازد مرا به سوی خشنودیت و دور کند مرا از خشم و عقوبت تو پس صبر مده مرا
مِنْ سَخَطِكَ، فَصَبِّرْنِيْ لَهُ، وَ اَحْمِلْنِيْ عَلَيْهِ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.
از برای آن و مستحمل گردان مرا بر آن ای رحیم کننده ترین رحیم کنندگان.
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ لِسَانًا ذَاكِرًا، وَقَلْبًا شَاكِرًا، وَيَقِيْنًا صَادِقًا، وَ
خداوندا بدرستی که من می‌طلبم از تو زبانی را ذکر کننده و دلی شکر بخای آورنده و اعتقادی درست و
اِيْمَانًا خَالِصًا، وَجَسَدًا مُّتَوَاضِعًا، وَارْزُقْنِيْ مِنْكَ حُبًّا، وَ اَدْخِلْ
ایمانی خالی از ریا و شرک و بدنی فروتنی کننده و روزی فرمای مرا از جانب خود دوستی را و داخل ساز
قَلْبِيْ مِنْكَ رُغْبًا. اَللّٰهُمَّ فَاِنْ تَرَحَّمْتَنِيْ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّيْ بِكَ، وَ اِنْ
در در من از جانب خود ترسی را. خداوندا پس اگر رحم نمائی مرا پس به تحقیق که نیکوست اعتقاد من به تو. و اگر
تُعَذِّبْنِيْ فَبِظُلْمِيْ وَ جَوْرِيْ وَ جُرْمِيْ وَ اِسْرَافِيْ عَلٰی نَفْسِيْ، فَلَا
عذاب نمائی مرا پس به سبب ستم نمودن من و ظلم کردن من و گناه کاری من و اسراف نمودن من است بر نفس خود. پس نیست
عُذْرٌ لِّيْ اِنْ اَعْتَذَرْتُ، وَلَا مُكَافَاةٌ اُحْتَسِبُ بِهَا. اَللّٰهُمَّ اِذَا حَضَرَتْ
عذری برای من اگر خواهم که عذری آورم و نیست عوض خیری برای من که در مقابل حساب نمایم به آن. خداوندا هرگاه در رسد مرگ مرا
الْاَجَالُ، وَنَفَدَتِ الْاَيَّامُ، وَكَانَ لَابُدَّ مِنْ لِقَائِكَ، فَأَوْجِبْ لِيْ مِنْ
و برطرف شود روزهای زندگانی و نباشد چاره‌ای از رسیدن به حساب تو پس ثابت و معین گردان برای من از
الْجَنَّةِ مَنْزِلًا يَغِيْطُنِيْ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَ الْآخِرُوْنَ، لَا حَسْرَةَ بَعْدَهَا، وَ
بهشت جای فرود آمدنی را که حسرت بر نرند به آن پیشینیان و پسینیان که نباشد برای من پشیمانی پس از آن و

دعاهای حضرت علی علیه السلام

لَا رَفِيقَ بَعْدَ رَفِيقِهَا فِي أَكْرَمِهَا مَنْزِلًا. اَللّٰهُمَّ اَلْبِسْنِي خُشُوعَ

نماید رفیقی پس از رفاقت آن و فرود آور میرادر بهترین جای آن، خداوند بپوشان به من فروتنی

الْإِيمَانِ بِالْعِزِّ قَبْلَ خُشُوعِ الذُّلِّ فِي النَّارِ، أَثْنِي عَلَيْكَ رَبِّ أَحْسَنَ

ایمان را با عزت پیش از فروتنی خواری در آتش، ستایش می کنم بر تو ای پروردگار من نیکوترین ستایش را

الْثَنَاءِ، لِأَنَّ بَلَاءَكَ عِنْدِي أَحْسَنُ الْبَلَاءِ. اَللّٰهُمَّ فَأَذِقْنِي مِنْ عَوْنِكَ وَ

از جهت آن که نعمت تو در نزد من بهترین نعمت ها است، خداوند پس بچشان به من از یاری نمودن خود و

تَأْيِيدِكَ وَ تَوْفِيقِكَ وَ رَفْدِكَ، وَارْزُقْنِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ، وَ نَصْرًا

قوت دادن خود و توفیق خود و بخشش خود و روزی گردان مرا خواهش به سوی رسیدن به رحمت تو و یاری نمودن

فِي نَصْرِكَ، حَتَّى أَجِدَ حَلَاوَةَ ذَلِكَ فِي قَلْبِي، وَأَعِزِّمْ لِي عَلَى أَرْشِدِ

در جهاد کردن در راه تو تا آن که بیایم شیرینی آنرا در دل خود و ثابت گردان مرا بر رشیدترین

أُمُورِي، فَقَدْ تَرَى مَوْقِفِي وَ مَوْقِفَ أَصْحَابِي، وَ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ

و بهترین امرهای من، پس به تحقیق که می بینی جای ایستادن مرا و محل ایستادن شیعیان مرا، و پنهان نیست بر تو

شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي. اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّصْرَ الَّذِي نَصَرْتَ بِهِ

چیزی از قلمد و اراده من، خداوند بدرستی که سؤال می کنم از تو یاری را از آن چنانی که یاری نموده ای به آن

رَسُولَكَ، وَ فَرَّقْتَ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَ الْبَاطِلِ، حَتَّى أَقِمْتَ بِهِ دِينَكَ، وَ

پیغمبر خود را و جدا ساختی به سبب آن میان راستی و باطل تا آن که بجای داشتی به سبب آن دین خود را و

أَقْلَجْتَ بِهِ حُجَّتَكَ، يَا مَنْ هُوَ لِي فِي كُلِّ مَقَامٍ

ظاهر نمودی به آن دلیل خود را، ای آن که برای من در هر جانی یاری کننده ای.

دعای دفع شر

سعد بن عبدالله ذکر نموده است که این دعائی است که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام،

پیش از آن که اصحاب معاویه مصحفها را بلند کنند، خواندند.

بعد از آن فرمودند: شیطان فریاد زد فریادی که بعضی از لشکرهای معاویه شنیدند و

معاویه و اصحاب او را تعلیم نمود به آن که از جهت حيله، مصحفها را بر سر نیزه ها و

چوبها بلند کنند و فریاد برآورند که ما همه مسلمان و از اهل قرآنیم و به حکم خدا

راضی هستیم! پس جماعت خارجیان سخن معاویه و اصحاب او را شنیدند و فریفته

حيله او گشتند، و اختلاف عظیمی میان اصحاب امیرالمؤمنین علیه السلام بهم رسید،

همچنان که اصحاب پیغمبر صلی الله علیه و آله در اطاعت از او مخالفت نمودند.

دعاهای حضرت علی علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الْعَافِیَةَ مِنْ جُهِدِ الْبَلَاءِ، وَمِنْ شَمَاتَةِ الْاَعْدَاءِ.

خدایاندا به درستی که سؤال می‌کنم از تو سلامتی و رهائی را از مشقتِ بلا و از خوشحالی دشمنان.

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِّیْ ذَنْبِیْ، وَزَكَ عَمَلِیْ، وَاغْسِلْ خَطَايَایْ، فَاِنِّیْ

خدایاندا بیامرز از برای من گناه مرا و پاک و خالص گردان کردار مرا و بشوی گناهان مرا به آب مغفرت، پس بدوستی که

ضَعِیْفٌ اِلَّا مَا قَوَّیْتُ، وَ اَقْسِمُ لِّیْ حِلْمًا تَشُدُّ بِهِ بَابَ الْجَهْلِ، وَ عِلْمًا

من ناتوانم مگر بر آنچه توانا گردانیده‌ای مرا بر آن و روزی کن برای من بردباری را که ببندی به سبب آن در نادانی را و روزی کن دانش

تُفَرِّجُ بِهِ الْجَهْلَاتِ، وَ یَقِیْنًا تَذْهَبُ بِهِ الشَّكَّ عَنِّیْ، وَ فَهْمًا تُخْرِجُنِیْ

را که برطرف نمائی به سبب آن نادانی‌ها را و عطا کن اعتقاد درستی را که زایل کنی به سبب آن شک را از من و بده به من فهمی را که بیرون آوری

مِنَ الْفِتَنِ وَ الْمُغْضَلَاتِ، وَ نُورًا اُمْشِبِیْ بِهِ فِی النَّاسِ، وَ اَهْتَدِیْ بِهِ

مرا از فسادها و بلاهای شدید و بنمای به من روشنی را که راه روم به سبب آن در میان مردمان و راه یابم به سبب آن

فِی الظُّلُمَاتِ. اَللّٰهُمَّ اُصْلِحْ لِّیْ سَمْعِیْ وَ بَصَرِیْ وَ شَعْرِیْ وَ

در تاریکی‌ها خدایاندا صحیح و نیکو گردان برای من گوش مرا و چشم مرا و موی مرا و پوست ظاهر بدن مرا و

بَشَرِیْ وَ قَلْبِیْ، صَاحِبًا بَاقِیًا تُصْلِحْ بِهَا مَا بَقِیَ مِنْ جَسَدِیْ،

دل مرا صحتی باقی که اصلاح نمائی به سبب آنها آنچه را که باقی ماند از بدن من.

اَسْئَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

سؤال می‌کنم از تو آسایش را در وقت مردن و در گذشتن از گناهان را نزد حساب نمودن، خدایاندا بدرستی که

اَسْئَلُكَ اَیَّ عَمَلٍ كَانَ اَحَبَّ اِلَیْكَ وَ اَقْرَبَ لَدَیْكَ، اَنْ تَسْتَعْمِلَنِیْ فِیْهِ

من سؤال می‌کنم از تو هر کرداری را که بوده باشد دوست‌تر به سویت و باشد نزدیک‌تر در نزد تو آن که بازدارم و کار فرمایی مرا در آن

اَبَدًا. ثُمَّ لَقِّنِیْ اَشْرَفَ الْاَعْمَالِ عِنْدَكَ، وَ اَتِبْنِیْ فِیْهِ قُوَّةً وَ صِدْقًا وَ

کار همیشه پس بفهمانی به من شریفترین کارها را نزد تو و ببخشای به من در این کار توانائی و راستی و

جِدًّا وَ عَزْمًا مِنْكَ وَ نَشَاطًا. ثُمَّ اجْعَلْنِیْ اَعْمَلُ ابْتِغَاءً وَ جِهَةً، وَ

سعی و اهتمامی را از جانب خود و آسانی را پس بگردان مرا که بجای آورم جهاد را جهت طلب کردن رضایت و

مَعَاشَةً فِیْمَا اَتَيْتَ صَالِحِیْ عِبَادِكَ. ثُمَّ اجْعَلْنِیْ لَا اَشْتَرِیْ بِهِ

برای زندگانی نمودن در آنچه بخشیده‌ای به صالحان از بندگان خود، پس بگردان مرا که نفروشم آن کیلرا

ثَمَنًا، وَ لَا اُبْتَغِیْ بِهِ بَدَلًا، وَ لَا تُغَیِّرُهُ فِیْ سَرَّاءٍ وَ لَا ضَرَّاءٍ، وَ لَا

به قیمتی و طلب ننمایم به او عوضی را و تغییر مده تو آنرا نه در رفاهیت و نه در مشقت و نه

كَسَلًا وَ لَا نِسْیَانًا وَ لَا رِیَاءً وَ لَا سُمْعَةً، حَتَّى تَتَوَفَّانِیْ عَلَیْهِ، وَ

به کاهلی و سستی و نه به فراموشی و نه به ریائی و نه به اولزهای تا آن که بمیرانی مرا بر آن و

دعاهای حضرت علی علیه السلام

ارْزُقْنِي أَشْرَفَ الْقَتْلِ فِي سَبِيلِكَ، أَنْصُرْكَ وَ أَنْصُرْ رَسُولَكَ،

روزی گردان به من بهترین کشته شدن را در راه تو، یاری می‌کنم دین تو را و یاری می‌نمایم پیغمبر تو را.

أَشْتَرِي الْحَيَاةَ الْبَاقِيَةَ بِالدُّنْيَا، وَأَعِيبِي بِمَرْضَاةٍ مِنْ عِنْدِكَ.

خریداری می‌نمایم زندگانی دائمی آخرت را به دنیا و یاری کن مرا به تعمیل خشنودی از جانب تو.

اللَّهُمَّ وَ أَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا ثَابِتًا حَفِيزًا مُنِيبًا يَعْرِفُ

خداوند! و سؤال می‌کنم از تو دل را که سالم باشد از محبت دنیا راسخ (یا ثابت) باشد در ایمان و نگاهدارنده باشد در

الْمَعْرُوفَ فَيَتَّبِعَهُ، وَيُنْكِرُ الْمُنْكَرَ لَا فَاجِرًا وَلَا شَقِيًّا وَلَا مُرْتَابًا،

اعتقاد توبه کننده باشد و بشناسد خوب و نیک را پس پیروی نماید آنرا و ناخوش دارد بد و بدی را پس ترک نماید او را و نباشد فاسق و نه شقی

يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ، أَسْأَلُكَ

و نه شک کننده، ای گشاینده دست‌های خود به بخشش، ای آن که پیشی گرفته است رحمت او بر خشم و عقوبت او، سؤال می‌کنم ترا

أَنْ تَجْعَلَ حَيَاتِي زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَ اجْعَلَ الْوَفَاةَ نَجَاةً لِي

آن که بگردانی زندگانی مرا سبب زیادتیی برای من در هر خوبی و بگردانی مردن را خلاصی برای من از هر بدی و کامل و منتهی

مِنْ كُلِّ شَرٍّ، وَ اخْتِمْ لِي عَمَلِي بِالشَّهَادَةِ، يَا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي، وَ يَا

مردان برای من عمل مرا به شهید شدن، ای تهیته و سلاح من در بلا و سختی من و ای

صَاحِبِي فِي حَاجَتِي، وَ وَلِيِّ فِي نِعْمَتِي، أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي

ماحب من در حاجت و مطلبم و ای مولای من در نعمت من سؤال می‌کنم تو را آن که روزی کنی مرا

شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَ صَبْرًا عَلَى بَلِيَّتِكَ، وَ رِضًى بِقَدْرِكَ، وَ تَصَدِيقًا

شکر نعمت تو و طاقت هر آزمایش تو و خشنودی به تقدیر تو و یقین داشتن

بِوَعْدِكَ، وَ حِفْظًا لِوَصِيَّتِكَ، وَ وَرَعًا مِنْ مَعْصِيَّتِكَ، وَ تَوَكُّلاً عَلَيْكَ

به وعده تو و نگاهداشتن مر وصیت و سفارش تو را و پرهیزکاری از نافرمانیت و اعتماد نمودن بر تو

وَ اعْتِصَامًا بِحَبْلِكَ، وَ تَمَسُّكًا بِكِتَابِكَ، وَ مَعْرِفَةً بِحَقِّكَ، وَ قُوَّةً فِي

و در آویختن و پیروی نمودن به دین تو و چنگ در زدن به قرآن تو و شناختن به حق تو و توانایی در

عِبَادَتِكَ، وَ نَشَاطًا لِذِكْرِكَ مَا اسْتَعْمَرْتَنِي فِي أَرْضِكَ. فَإِذَا كَانَ

عبادت تو و خشنودی در بجای آوردن ذکر تو مادام که عمر داده باشی و باقی گذاشته باشی مرا در زمین خودت. پس هرگاه که بیاید

مَا لَا بُدَّ مِنْهُ الْمَوْتُ فَاجْعَلْ مَيْتَتِي قَتْلًا فِي سَبِيلِكَ بِيَدِ شَرِّ

آن چه نیست چاره‌ای از آن از مری پس بگردان مردن مرا کشته شدن در راه تو به دست بدترین

خَلْقِكَ، وَ اجْعَلْ مَصِيرِي فِي الْأَحْيَاءِ الْمَرْزُوقِينَ عِنْدَكَ فِي دَارِ

مخلوقات تو، و بگردان بلازگشت مرا در جملة زندگان روزی داده شدگان نزد تو، در خانه‌ای که

الْحَيَوَانِ. اللَّهُمَّ اجْعَلِ النُّورَ فِي بَصَرِي، وَ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي، وَ

دائمی است زندگانی در آن. خداوند! بگردان روشنایی را در چشمم و اعتقاد درست را در دل من و

دعاهای حضرت علی (ع)

خَوْفَكَ فِي نَفْسِي، وَ ذِكْرَكَ عَلَى لِسَانِي. اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ رَغْبَتِي فِي

ترس از تو در نفس من و گناه تو را بر زبان من، خداوند! بگردان خواهش مرا در

مَسْئَلَتِي اِيَّاكَ رَغْبَةً اَوْلِيَّائِكَ فِي مَسَائِلِهِمْ، وَ اجْعَلْ رَهْبَتِي

سؤال کردن من تو را مثل خواهش دوستان تو در سؤالاتشان و بگردان ترس مرا

اِيَّاكَ فِي اسْتِجَارَتِي مِنْ عَذَابِكَ رَهْبَةً اَوْلِيَّائِكَ. اَللّٰهُمَّ وَ

از تو در پناه جستن من از عذاب و عقوبت تو مثل ترس دوستان تو، خداوند!

اسْتَعْمِلْنِي فِي مَرْضَاتِكَ وَ طَاعَتِكَ عَمَلًا لَا اُتْرِكُ شَيْئًا مِنْ

بکار بازدار مرا در خشنودیت و در فرمانبرداریت کار کردنی که و اتگذارم چیزی را از

مَرْضَاتِكَ وَ طَاعَتِكَ مَخَافَةً اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ دُونَكَ. اَللّٰهُمَّ مَا

خشنودیت و فرمان برداریت از جهت ترس کسی از مخلوقات تو که باشد غیر تو، خداوند! آنچه داده‌ای

اَتَيْتَنِي مِنْ خَيْرٍ فَاتِنِي مَعَهُ شُكْرًا تُحْدِثُ لِي بِهِ ذِكْرًا، وَ اَحْسِنُ

مرا از نیکی و بخشش پس بده به من با آن شکری را که ظاهر سازیت از برای من به سبب آن یادآوری را و نیکی گردان

لِي بِهِ ذِكْرًا، وَ مَا زَوَيْتَ عَنِّي مِنْ عَطَاءٍ، وَ اَتَيْتَنِي عَنْهُ غِنًا،

برای من به سبب آن ذخیره‌ای را و آنچه منع نموده‌ای از من از بخشش و داده‌ای مرا از آن بی نیازی

فَاَجْعَلْ لِي فِيهِ اَجْرًا، وَ اَتِنِي عَلَيْهِ صَبْرًا. اَللّٰهُمَّ سُدِّ فَقْرِي فِي

پس بگردان برای من در آن چیز مزدی بسیار و بده مرا بر آن صبری بیشمار، خداوند! ببند در و راه احتیاج مرا در

الدُّنْيَا، وَ لَا تُلْهِنِي عَنْ عِبَادَتِكَ، وَ لَا تُنْسِبْنِي ذِكْرَكَ، وَ لَا تُقْصِرْ

دنیا و مشغول مگردان مرا که تغافل کنم از عبادت تو و به فراموشی مینداز مرا از ذکر تو و کوتاه مگردان

رَغْبَتِي فِيْمَا عِنْدَكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْغَمِّ وَ الْحُزَنِ وَ

خواهش مرا در آنچه نزد تو است، خداوند! بپدرستی که من پناه می‌برم به تو از غم و اندوه و

الْعَجْزِ وَ الْكَسَلِ وَ الْجُبْنِ وَ الْبُخْلِ، وَ سُوءِ الْخُلُقِ، وَ ضَلَعِ الدِّينِ،

ناتوانی و سستی و ترس دلی و خستاست و کج خلقی و از سنگینی بار قرض

وَ غَلَبَةِ الرِّجَالِ، وَ غَلَبَةِ الْعَدُوِّ، وَ تَوَالِي الْاَيَّامِ، وَ مِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ

و از تسلط یافتن مردمان عوام و مستولی شدن دشمن و از پیاپی وارد شدن بدیهای روزگار و از شر آنچه

الظَّالِمُونَ فِي الْاَرْضِ، وَ بَلِيَّةٍ لَا اَسْتَطِيعُ عَلَيْهَا صَبْرًا. وَ اَعُوْذُ

می‌کنند او را ستمکاران در روی زمین و از بلایی که قادر نیستم بر میرم بر آن، و پناه می‌برم

بِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ زَحَزَحَ بَيْنِي وَ بَيْنَكَ، اَوْ بَاعَدَنِي مِنْكَ، اَوْ

به تو از هر چیزی که مانع باشد میان من و میان تو یا دور گرداند مرا از تو، یا

صَرَفَ عَنِّي وَجْهَكَ، اَوْ نَقَصَ مِنْ حَظِّي عِنْدَكَ. وَ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ

برگرداند از من نظر تو وجه تو را یا کم کند از بهره من نزد تو و پناه می‌برم به تو

دعاهای حضرت علی (ع)

تَحُولَ خَطَايَايَ أَوْ ظُلْمِي، أَوْ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي، وَ اتِّبَاعُ هَوَايَ،

آن که حایل شود گناهان من یا ستم کردن من یا اسراف من بر نفس خود و پیروی نمودن من خواهش خود را

وَ اسْتِعْمَالُ شَهْوَتِي دُونَ رَحْمَتِكَ وَ بَرَكَ وَ فَضْلِكَ وَ بَرَكَاتِكَ، وَ

و بکار بردن لذات خود را در نزد رحمت تو و نیکی تو و احسان تو و شفقت تو و

مَوْعُودِكَ عَلَى نَفْسِكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ صَاحِبِ سُوْءٍ فِى

و عده داده شده هایت که لازم نمودن من بر نفس خود، خداوند ابدی هستی که من پناه می برم به تو از صاحب بد در

الْمَغِيْبِ وَ الْمَخْضِرِ، فَاِنَّ قَلْبَهُ يَرْغَابُنِيْ، وَ عَيْنَاهُ تَنْظُرَانِيْ، وَ

غیبت و در حضور پس بدرستی که دل او می چراند مرا و چشمهای او می بیند عیبهای مرا و

اُذْنَاهُ تَسْمَعَانِيْ، اِنْ رَأَى حَسَنَةً اَطْفَاها، وَ اِنْ رَأَى سَيِّئَةً اَبْدَاها، وَ

گوشهای او می شنود سخنان مرا اگر ببیند نیکی مرا پنهان می نماید آنرا و اگر ببیند بدی را اظهار و افشا می کند آنرا، و

اَعُوْذُ بِكَ مِنْ طَمَعٍ يُدْبِيْ اِلَى طَبَعٍ. وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ ضَلَالَةٍ تُزَيِّنِيْ،

پناه می برم به تو از توقی که نزدیک سازد مرا به سوی خفت و خواری و پناه می برم به تو از گمراهی که هلاک نماید

وَ مِنْ فِتْنَةٍ تَعْرِضُ لِيْ، وَ مِنْ خَطِيئَةٍ لَا تَوْبَةَ مَعَهَا، وَ مِنْ مَنَظَرٍ

مرا و از فتنه و بلای که عارض شود مرا و از گناهی که نباشد توبه ای بها آن و از نگریستن

سُوْءٍ فِى الْاَهْلِ وَ الْمَالِ وَ الْوَلَدِ، وَ عِنْدَ غَضَاظَةِ الْمَوْتِ. وَ اَعُوْذُ

بد در اهل و مال و فرزندان و پناه می برم به تو نزد مذلت و خواری مرگ، و پناه می برم

بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَ الشَّكِّ وَ الْبَغْيِ وَ الْحَمِيَّةِ وَ الْغَضَبِ. وَ اَعُوْذُ بِكَ

بسه تو از کفر و شک و خروج و ظلم و تعصب و غضب و پناه می برم به تو

مِنْ غِنًى يُطْغِيْنِيْ، وَ مِنْ فَقْرٍ يُنْهِيْنِيْ، وَ مِنْ هَوًى يُزَيِّنِيْ، وَ مِنْ

از توانگری که یباغی گرداند مرا و از درویشی که به فراموشی اندازد مرا و از خواهشی که به هلاکت اندازد مرا و از

عَمَلٍ يُخْزِيْنِيْ، وَ مِنْ صَاحِبٍ يُغْوِيْنِيْ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ

کرداری که رسوا و خوار کند مرا و از هم صحبتی که گمراه نماید مرا، خداوند ابدی هستی که من پناه می برم به تو از

شَرِّ يَوْمٍ اَوَّلُهُ فَرْعٌ، وَ آخِرُهُ جَزَعٌ، تَسْوَدُّ فِيْهِ الْوُجُوْهُ، وَ تَجِفُّ فِيْهِ

شر روزی که باشد اول آن نرسیدن و آخر آن زاری نمودن سیاه شود در آن روز روی ها و خشک گردد در

الْاَكْبَادِ. وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَنْ اَعْمَلَ ذَنْبًا مُحْبِطًا لَا تَغْفِرُهُ اَبَدًا، وَ مِنْ

آن روز جگرها و پناه می برم به تو از آن که به عمل آورم گناهی را که برطرف نماید ثواب مرا و نیامرزی آن گناه را هرگز و از

ذَنْبٍ يَمْنَعُ خَيْرَ الْاٰخِرَةِ، وَ مِنْ اَمَلٍ يَمْنَعُ خَيْرَ الْعَمَلِ، وَ مِنْ حَيَوَةٍ

گناهی که مانع شود نیکی آخرت را و از آرزویی که مانع گردد کار خوبی را و از زندگانی که

تَمْنَعُ خَيْرَ الْمَمَاتِ. وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْجَهْلِ وَ الْهَزْلِ، وَ مِنْ شَرِّ الْقَوْلِ

مانع شود نیکی مرگ را و پناه می برم به تو از نادانی و لهو و لعب و از شر گفتار

دعاهای حضرت علی علیه السلام

وَالْفِعْلُ، وَ مِنْ سُقْمٍ يَشْغَلُنِي، وَ مِنْ صِحَّةٍ تُلهِينِي. وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

و کردار و از بیماری که مشغول سازد مرا و از سلامتی که به لهواتدازد مرا و پناه می برم به تو از

التَّعَبِ وَ النَّصَبِ وَ الْوَصَبِ وَ الضَّيْقِ وَ الضَّلَالَةِ وَ الْغَائِلَةِ وَ

تعب و مشقت و درد و آزار و تنگی و گمراهی و از غفلت و

الذَّلَّةِ وَ الْمَسْكَنَةِ وَ الرِّيَاءِ وَ السُّمْعَةِ وَ النَّدَامَةِ وَ الْحُزْنَ وَ

خوارگی و ننگداری و درویشی و ریا و غرور و ندامت و آزار و پشیمانی و اندوه و

الْخُنُوعِ وَ الْبَغْيِ وَ الْفِتَنِ، وَ مِنْ جَمِيعِ الْآفَاتِ وَ السَّيِّئَاتِ، وَ بَلَاءِ

زاری و فساد و فتنه ها و از همه آفات و بدیها و از بلا

الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ. وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ.

دنیا و آخرت و پناه می برم به تو از قبیح ها و معصیتها آنچه ظاهر و هویدا باشد از آنها

وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَسْوَاسَةِ الْأَنْفُسِ مِمَّا لَا تُحِبُّ مِنَ الْقَوْلِ وَ الْفِعْلِ وَ

و آنچه پنهان باشد و پناه می برم به تو از وسوسه نفسها از آنچه دوست نمی داری از گفتار و کار

الْعَمَلِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ وَ الْحِسِّ وَ

و کردار. خداوند ابدی که پناه می برم به تو از شر جن و انس و از شر چیزی که محسوس شود و از شر چیزی که بنظر نیاید و

اللَّبْسِ، وَ مِنْ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ، وَ اَنْفُسِ الْجِنِّ وَ اَعْيُنِ

از شر حادتهائی که وارد شوند در شب و روز و از شر نفس ها جن و از شر چشمهای

الْاِنْسِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ، وَ مِنْ شَرِّ لِسَانِيْ، وَ مِنْ

انس. خداوند ابدی که من پناه می برم به تو از شر نفس خود و از شر زبان خود و از

شَرِّ سَمْعِيْ، وَ مِنْ شَرِّ بَصَرِيْ. وَ اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَ مِنْ

شر گوش خود و از شر چشم خود پناه می برم به تو از نفسی که سیر نشود و از

قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَ صَلَوةٍ لَا تُقْبَلُ. اَللّٰهُمَّ لَا تُخْلِنِيْ

دلی که فروتنی نکند و از دعائی که شنیده و برآورده نشود و از نمازی که قبول نشود. خداوند امانگذار مرا

فِيْ شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ، وَ لَا تُرِدَّنِيْ فِيْ ضَلَالَةٍ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوذُ بِشِدَّةِ

در چیزی از عذاب تو و مینداز مرا در گمراهی. خداوند ابدی که من پناه می برم به سختی

مُلْكِكَ، وَ عِزَّةِ قُدْرَتِكَ، وَ عَظَمَةِ سُلْطَانِكَ، مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ اَجْمَعِينَ.

پادشاهیت و به عزت توانایت و بزرگی سلطنت و قوت تو از شر آفریدگان تو همه.

سپس حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند: این دعا از برای هر امری مهم و مشکل و

دفع هر غم و اندوهی، بسیار مؤثر و مجرب است. این دعائی است که خداوند حاجت

کسی که این دعا را بخواند، رد نمی کند.

دعاهای حضرت علی علیه السلام

❁ دعای دیگر امیرالمؤمنین علیه السلام در صفین ❁

سید بن طاووس رحمه الله گوید: یافتیم این دعا را از کتاب (دعا و اذکار)، تصنیف حسین بن سعید اهوازی رحمه الله به سندهای خود، از یعقوب بن شعیب، از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که آن حضرت فرمودند: از جمله دعاهای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در روز صفین این بود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ الْمَكْفُوفِ الْمَحْفُوظِ. الَّذِي جَعَلْتَهُ

خداوند ای پروردگار این سقف بلند کرده شده باز داشته شده نگاه داشته شده از افتادن که گردانیده‌ای

مَغِيْضَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَجَعَلْتَ فِيْهَا مَجَارِيَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ، وَ

محل فرو رفتن شب و روز و گردانیده‌ای در آسمان محل حرکت نمودن آفتاب و ماه و

مَنَازِلَ الْكَوَاكِبِ وَالنُّجُومِ، وَجَعَلْتَ سَاكِنَهُ سَبْطًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ لَا

منزل‌های ستارگان بزرگ و ستاره‌های کوچک و گردانیده‌ای سکنی کننده در آن گروهی را از فرشتگان که

يَسْأَمُونَ الْعِبَادَةَ. وَ رَبَّ هَذِهِ الْأَرْضِ الَّتِي جَعَلْتَهَا قَرَارًا لِلنَّاسِ

دلگیر نمی‌شوند از عبادت و بندگی کردن و ای پروردگار این زمین که گردانیده‌ای آنرا آرامگاه برای مردمان

وَالْأَنْعَامِ، وَالْهَوَآءِ وَمَا نَعْلَمُ وَمَا لَا نَعْلَمُ، مِمَّا يُرَى وَمِمَّا لَا يُرَى

و چهارپایان چرنده و جانوران و آنچه می‌دانیم و آنچه نمی‌دانیم از آنچه دیده می‌شود و از آنچه دیده نمی‌شود

مِنْ خَلْقِكَ الْعَظِيمِ. وَ رَبَّ الْجِبَالِ الَّتِي جَعَلْتَهَا لِلْأَرْضِ أُوتَادًا وَ

از آریدگان تو که بزرگ است و ای پروردگار کوه‌ها که گردانیده‌ای آنها را برای زمین میخ‌ها و

لِلخَلْقِ مَتَاعًا. وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ الْمُحِيطِ بِالعَالَمِ، وَ رَبَّ

از برای مخلوقات آن که منتفع شوند از آنها و ای پروردگار دریای مملو که فرو گیرنده است همه اطراف زمین را و ای پروردگار

السَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ. وَ رَبَّ الْفُلْكِ الَّتِي

ابر را تسخیر نموده میان آسمان و زمین و ای پروردگار کشتی که راه می‌رود

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ، إِنْ أَظْفَرْتَنَا عَلَى عَدُوِّنَا،

در دریا از جهت آن که نفع برند مردمان از آن اگر غالب گردانی ما را بر دشمن ما.

فَجَنِّبْنَا الْكِبْرَ، وَ سَدِّدْنَا لِلرُّشْدِ. وَ إِنْ أَظْفَرْتَهُمْ عَلَيْنَا، فَارْزُقْنَا

پس دور گردان ما را از تکبر و توفیق ده ما را برای رشد و اگر غالب گردانی دشمنان را بر ما پس روزی گردان

دعاهای حضرت علی علیه السلام

الشَّهَادَةُ، وَ اعْصِمْ بِقِيَّةِ أَصْحَابِي مِنَ الْفِتْنَةِ.

مارا شهید شدن و نگاهدار باقی ماندن اصحاب مرا از بلا و فتنه.

سید بن طاووس رحمه الله گوید: و این است آخر دعا. در این دعا مذکور است «أُظْفِرْتَنَا» و همچنین «أُظْفِرْتَهُمْ» و گمان آن که به جای این دو کلمه «أُظْهِرْتَنَا» و «أُظْهِرْتَهُمْ» می باید باشد، به قرینه آن که بعد از این دو کلمه «عَلَى» واقع شده و اگر «أُظْفِرْتَنَا» و «أُظْفِرْتَهُمْ» می بود، بایستی که بعد از این هر دو لفظ «بِ» واقع می شد، یعنی بایست که چنین باشد که «أُظْفِرْتَنَا بِأَعْدَائِنَا، وَ أُظْفِرْتَهُمْ بِهَا» و حال آن که چنین نیست و هر چند که حرف های جازه بعضی به عوض بعضی دیگر آمده اند.

❁ دعای دفع ترس از حضرت امیر صلی الله علیه و آله ❁

سید بن طاووس رحمه الله گوید: در آخر کتاب احمد بن حسین بن سلیمان این عبارت را یافتم که نوشته شده بود: در نسخه ای که مقابله کردم این نسخه را با آن، بعد از دعائی که مذکور شد این را یافتم: و از آن جمله دعائی است لطیف و شریف از برای مولای ما امیرالمؤمنین علیه السلام در صفین، این را در جزو چهارم از کتاب «دفع الهموم و الاحزان» یافتم که تألیف احمد بن داود نعمانی بود. که ابن عباس به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در شب صفین گفت: آیا نمی بینی دشمنان را که دور ما را فرو گرفتند! پس آن حضرت فرمودند: این امر تو را به ترس انداخته است. ابن عباس گوید، گفتم: بلی. آن حضرت فرمودند: این دعا را بخوان، تا ترس زایل گردد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضَامَ فِي سُلْطَانِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ

خداوند! پناه می برم به تو از این که مظلوم شوم در پادشاهیت. خداوند! پناه می برم به تو

أُضِلَّ فِي هَذَاكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَفْتَقَرَ فِي غِنَاكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي

از این که گمراه شوم در راهنمایی، خداوند! پناه می برم به تو از این که درویش گردم در توانگری. خداوند!

أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضَيَّعَ فِي سَلَامَتِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْلَبَ

پناه می برم به تو از این که ضایع گردم در سلامیت. خداوند! پناه می برم به تو مغلوب گردم

و الْأَمْرُ لَكَ.

و حال آنکه فرمان از آن توست.

دعاهای حضرت علی

❁ دعای پیغمبر ﷺ شبیه به دعای بالا ❁

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَفْتَقِرَ فِیْ غِنَاكَ، اَوْ اَضِلَّ فِیْ هُدَاكَ، اَوْ اُذَلَّ فِیْ عِزِّكَ، اَوْ اَضَامَ فِیْ سُلْطَانِكَ، اَوْ اَضْطَهَدَ وَ الْاَمْرُ اِلَیْكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
 خداوندای پناه می‌برم به تو از آن که درویش‌گرم در توانگریت، یا گمراه شوم در راهنمایی‌ت، یا غولر شوم در عزتت، یا مظلوم شوم در پادشاهیت، یا بیچاره و مضطرب‌گرم و حال آن که فرمانفرمائی به دست تست، خداوندای
اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَقُوْلَ زُورًا، اَوْ اَغْشٰی فُجُوْرًا، اَوْ اَكُوْنَ بِكَ مَغْرُوْرًا.
 پناه می‌برم به تو از آن که بگویم سخن ناحق، یا مرتکب شوم به گناهی، یا باشم به تو مغرور.

❁ دعای اویس قرنی رضی الله عنه ❁

سید بن طاووس رحمته الله گوید: این دعا غیر آن دعائی است که آن را در کتاب «سعادات» ذکر کردم و غیر آن دعائی است که آن را در کتاب «اغاثة الدّاعی» ذکر نموده‌ام.
 حدیث نموده مارا موسی بن زید از اویس قرنی رضی الله عنه از امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب رضی الله عنه که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: هر کس این دعا را بخواند، خدای تعالی همه حاجت‌های او را برمی‌آورد.
 قسم به کسی که مرا براستی به پیغمبری فرستاده‌است، کسی که به او گرسنگی و تشنگی رسیده‌باشد، پس این دعا را بخواند، خدای تعالی او را سیر و سیراب گرداند.
 و اگر کسی این نام‌هارا بر کوهی بخواند که حایل باشد میان او و میان جائی که اراده آن را داشته باشد، آن کوه، راه خواهد داد تا آن که برود به آنجائی که می‌خواهد.
 و اگر کسی این دعا را بر دیوانه‌ای بخواند، عاقل شود.
 و اگر کسی این دعا را بر زنی بخواند که بر او زائیدن دشوار باشد، خدای تعالی بر او وضع حمل را آسان می‌گرداند.
 باز آن حضرت فرمودند: قسم به کسی که مرا به راستی به پیغمبری فرستاده‌است، هر کس این دعا را چهل شب جمعه بخواند، خدای تعالی می‌آمرزد از برای او هر گناهی که میان او و میان خدای تعالی باشد.
 اگر کسی بر پادشاه ظالمی داخل شود و این دعا را بر آن پادشاه بخواند، خدای تعالی او را از شر آن خلاص می‌گرداند.
 اگر کسی این دعا را در وقت خواب بخواند، خدای عز و جلّ به عدد هر حرفی از این دعا،

دعاهای حضرت علی علیه السلام

هفتاد هزار فرشته از روحانیان خلق می‌نماید که روی‌های ایشان نیکوتر باشد از آفتاب به هفتاد هزار مرتبه که از خدای تبارک و تعالی از برای او طلب آمرزش نمایند و برای او دعا کنند و از برای او حسنات بنویسد.

اگر کسی این دعا را بخواند و حال آن که از او گناهان کبیره سر زده باشد، همه گناهان او آمرزیده می‌شود و اگر در آن شب بمیرد، شهید مرده باشد.

راوی گوید: پس امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام به من فرمودند: ای ابا عبدالله به درستی که خدای تعالی می‌آمرزد او را و اهل بیت او را و مؤذن مسجد او را که در آن نماز گذارده و پیشنمازی که به او اقتداء نموده است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

يَا سَلَامُ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيِّمِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ

ای سلامتی دهنده امان دهنده نگاهدارنده غلبه کننده با عزت صاحب جبروت و کبریا، ای پاک و پاکیزه،

الْقَاهِرُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ، يَا مَنْ يُنَادِي مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ بِالسِّنَةِ

ای قهر کننده با توانایی بسیار توانا، ای آن که خوانده شد هست از هر راه و بیابان دور و دراز به زیبتهای

شَتَّى، وَلُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ، وَحَوَائِجٍ أُخْرَى، يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ

مختلف و لهجه‌های متفاوت و حاجتهای مستعذره، ای آن که مشغول نمی‌گردد اندک کاری از

شَأْنٍ، أَنْتَ الَّذِي لَا تُغَيِّرُكَ الْأَزْمِنَةُ، وَ لَا تُحِيطُ بِكَ الْأَمْكِنَةُ، وَ لَا

کاری دیگر. تویی آن که تغییر نمی‌دهد تورا از زمانها و فراموشی نکرد تورا ممکنها و

تَأْخُذُكَ نَوْمٌ وَ لَا سِنَةٌ، يَسِّرْ لِي أَمْرِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ، وَ فَرِّجْ لِي

فرو نمی‌گیرد تورا خواب و نه سستی، آسان گردان برای من از کار من آنچه را که می‌ترسم دشواری آنرا و نجات و رهائی ده مرا

مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ كَرْبَهُ، وَ سَهِّلْ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ حَزْنَهُ،

از شغل من آنچه می‌ترسم از اندوه آن، و آسان و هموار گردان برای من از امر من آنچه را که می‌ترسم ناهمواری آنرا.

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، إِبْنِي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، عَمِلْتُ سُوءًا وَ

تسبیح می‌کنم تورا تسبیح کردنی نیست خدائی مگر تو بدرستی که من هستم از جمله ستم کنندگان بر خود، کرده‌ام گناه و

ظَلَمْتُ نَفْسِي، فَاعْفُزْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

بدی را و ستم نمودم نفس خود را پس بیامرز مرا بدرستی که نمی‌آمرزد گناهان را کسی مگر تو و همه ستایش مر خدا را

رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَ صَلَّى

سزاولر است که پروردگار عالمان است و نیست حرکتی و نه توانائی مگر بخدای بلند مرتبه بزرگ و رحمت فرستد

دعاهای حضرت علی علیه السلام

اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ، وَآلِهِ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

خدا و پیمبر او محمّد و بر خاندانش و درود فرستد خدا بر ایشان درودی بسیار.

دعای دیگر اویس قرنی رضی الله عنه

ابو عبدالله دنبلی روایت نموده و سند آن را بالا برده تا به اویس قرنی از حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: بندهای نیست که این دعا را بخواند، مگر آن که خدای تعالی دعای او را مستجاب گرداند. آن حضرت فرمودند: پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله چندین مرتبه سوگند یاد نمودند که اگر این دعا بر آب روان خوانده شود، می ایستد.

اگر این دعا را شخص گرسنه یا تشنه بخواند، او را طعام و شراب می نماید. اگر این دعا بر کوهی خوانده شود از جهت آن که از جای خود زایل شود، آن کوه از موضع خود زایل می شود.

و اگر بر زنی خوانده شود که دشوار زاید، خدای تعالی زانیدن او را آسان گرداند. و اگر این دعا را شخصی در شهری بخواند و آن شهر بسوزد، و خانه او در وسط آن شهر باشد، خانه آن شخص نجات یابد و منزل او نخواهد سوخت.

اگر این دعا را شخصی چهل شب جمعه بخواند خدای تعالی می آمرزد از برای او همه گناهانی که میان او و میان آدمیان است.

و اگر این دعا را غمناکی بخواند خدای تعالی او را از آن غم و اندوه نجات دهد.

و اگر این دعا را شخصی بر پادشاه ظالمی بخواند، خدای حاجت او را برمی آورد.

سید بن طاووس رحمه الله گوید: از برای این دعا، شرح بسیاری است، به همین قدر اکتفا شد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ وَ لَا اَسْئَلُ غَیْرَکَ، وَ اَزْغَبُ اِلَیْکَ وَ لَا اَزْغَبُ اِلی

خداوند! بدرستی که من تو را سؤال می کنم و سؤال نمی کنم غیر تو را و خواهش می کنم به سوی تو و خواهش نمی کنم به سوی

غَیْرَکَ. اَسْئَلُکَ یَا اَمَانَ الْخَائِفِیْنَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِیْرِیْنَ، اَنْتَ

غیر تو. سؤال می کنم تو را ای امان دهنده ترسندگان و پناه دهنده آوارهندگان، تویی

الْفَتْاحُ ذُو الْخِیْرَاتِ، مُقِیْلُ الْعَثْرَاتِ، مُاْجِی السَّیِّئَاتِ، کَاتِبُ

گشاینده امرهای مشکل، تویی صاحب احسان و خیرات تویی تجاوز کننده از لغزش ها، تویی برطرف کننده گناهان، تویی

دعاهای حضرت علی

الْحَسَنَاتِ، رَافِعُ الدَّرَجَاتِ. أَسْأَلُكَ بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا، وَ
 نواب دهنده نیکنی ها، تونی بلند کننده مرتبه ها، سؤال می کنم تو را به تمام ترین سؤال ها همه آنها و
 أَنْجَحَهَا الَّتِي لَا يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلُوكَ إِلَّا بِهَا، يَا اللَّهُ يَا
 برآمده ترین آنها که سزاوار نیست از برای بندگان آن که مسألت نمایند تو را مگر به آنها، ای خدا، ای
 رَحْمَنُ، وَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَ أَمْثَالِكَ الْعُلْيَا، وَ نِعْمِكَ الَّتِي لَا
 بخشنده و به حق نامهایت که نیکنند و به مسفتهايت که بلندند و به حق نعمتهایت که شمرده نمی شوند
 تُخْصِي، وَ بِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ، وَ أَحَبِّهَا إِلَيْكَ، وَ أَشْرَفِهَا عِنْدَكَ
 و به گرامی ترین نامهایت بر تو و دسوت ترین آنها به سویت و شریفترین آنها نزد تو از روی مرتبه و نزدیکترین آنها از جانب تو
 مَنْزِلَةً، وَ أَقْرَبَهَا مِنْكَ وَسَبِيلَةً، وَ أَجْزَلَهَا مَبْلَغًا، وَ أَسْرَعَهَا مِنْكَ
 از جهت وسیله و واسطه و به حق عظیم ترین آنها از جهت رسیدن به مقصود و زودترین آنها از جانب تو
 إِجَابَةً، وَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْجَلِيلِ الْأَجَلِ الْعَظِيمِ الَّذِي تُحِبُّهُ وَ
 به برآوردن مطلوب و به حق نام تو که به خزانة سپرده شده عظیم بزرگ تر بسیار بزرگ است که دوست می داری آنها و
 تَرْضَاهُ، وَ تَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ، وَ حَقُّ عَلَيْكَ
 خوشبودی به آن و راضی می گردی از آن که بخواند تو را به آن نام پس برآورده ای دعای او را و واجب است بر تو
 إِلَّا تَحْرِمَ سَائِلَكَ، وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَةِ، وَ الْإِنْجِيلِ وَ
 آن که محروم نسازی سؤال کننده خود را و به حق هر نامی که آن از برای توست در تورات و انجیل و
 الزَّبُورِ وَ الْفُرْقَانِ، وَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ لَمْ
 زبور و قرآن و به هر نامی که از برای توست که تعلیم نموده ای به احدی از آفریدگان خود یا تعلیم نکرده ای
 تُعَلِّمَهُ أَحَدًا، وَ بِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةٌ عَرْشِكَ، وَ مَلَائِكَتُكَ وَ
 تو آنها را به کسی و به حق هر نامی که خوانده اند تو را به آن نام بردارندگان عرش تو و فرشتگان تو و
 أَصْفِيَاؤُكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَ بِحَقِّ السَّائِلِينَ لَكَ، وَ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ، وَ
 برگزیده هایت از آفریدگان تو و به حق سؤال کنندگان از تو و خواهش کنندگان به سویت و
 الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ، وَ الْمُتَضَرِّعِينَ لَدَيْكَ، وَ بِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ
 پناه بردندگان به تو و زاری کنندگان نزد تو و به حق هر بنده عبادت کننده از برای تو
 فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ، أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ،
 در صحرا و بیابان یا در زمین هموار یا در کوهستان می خوانم تو را خواندن کسی که به تحقیق سخت و بسیار است حاجت او
 وَ عَظُمَ جُرْمُهُ، وَ أَشْرَفَ عَلَى الْهَلَكَةِ، وَ ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ، وَ مَنْ لَا يَتَّقُ
 و بزرگ است تقصیر و گناه او و نزدیک رسیده است بر هلاکت و سست گشته است توانائی او و خواندن کسی که اعتماد ندارد
 بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ، وَ لَا يَجِدُ لِذَنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ، وَ لَا يَسْعِيهِ سِوَاكَ،
 به چیزی از کردار خود و نمی یابد برای گناه خود آمرزنده ای غیر تو و نه از برای سعی خود در طاعات سواي تو

دعاهای حضرت علی (ع)

هَرَبْتُ مِنْكَ إِلَيْكَ، غَيْرَ مُسْتَكْفٍ وَ لَا مُسْتَكْبِرٍ عَنْ عِبَادَتِكَ. يَا

گریخته‌ام از خوف عذاب تو به سوی تو در حالی که نیستم امتناع کننده و نه سرپیچنده از بندگی کردن تو. ای

أَنْسَ كُلَّ فَقِيرٍ مُسْتَجِيرٍ، أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

مهر از هر درویش پناه آورنده سوال می‌کنم تو را به حق آن که تویی خدائی نیست خدائی مگر تو که

الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ،

رحم کننده و بخشنده و آفریننده آسمانها و زمین تو صاحب عظمت و بزرگواری

عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ، وَ

تو دانای غایب و حاضر، بخشنده مهربانی، تویی پروردگار و منم بنده تو، و

أَنْتَ الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ، وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَ أَنَا الذَّلِيلُ، وَ أَنْتَ

تویی صاحب و منم ملک گردیده تو، و تویی قوی و غالب و منم خوار و ذلیل و تویی

الْغَنِيُّ وَ أَنَا الْفَقِيرُ، وَ أَنْتَ الْحَيُّ وَ أَنَا الْمَيِّتُ، وَ أَنْتَ الْبَاقِي وَ أَنَا

توانگر و بی‌نیاز و منم درویش و محتاج و تویی زنده و منم مرده و تویی باقی و منم

الْفَانِي، وَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَ أَنَا الْمُسِيءُ، وَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَ أَنَا

برطرف شونده، و تویی نیکوکار و منم بدکار، و تویی آمرزنده و منم

الْمُذْنِبُ، وَ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَ أَنَا الْخَاطِئُ، وَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا

گناهکار، و تویی رحم کننده و منم خطاکار، و تویی آفریدگار و منم

الْمَخْلُوقُ، وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَ أَنَا الضَّعِيفُ، وَ أَنْتَ الْمُعْطَى وَ أَنَا

آفریده شده، و تویی توانا و منم ناتوان و تویی بخشنده و منم

السَّائِلُ، وَ أَنْتَ الْآمِنُ وَ أَنَا الْخَائِفُ، وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ أَنَا الْمَرْزُوقُ

سوال کننده، و تویی امان دهنده و منم ترسنده، و تویی روزی دهنده و منم روزی داده شده،

وَ أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ، وَ اسْتَغْتُ بِهِ وَ رَجَوْتُهُ، لِأَنَّكَ كَمْ مِنْ

و تویی سزاوارترین آن که شکوه نمودم به سوی او و طلب فریادری نمودم از او و امیدوارم از او از

مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ، وَ كَمْ مِنْ مُسِيءٍ قَدْ تَجَاوَزْتَ عَنْهُ، فَاعْفِرْ لِي

جهت آن که تو بس از گناهکاری که به تحقیق تو او را آمرزیده‌ای و بس از بدکاری که به تحقیق که درگذشتی از تقصیر او پس بیامرز مرا

وَ تَجَاوَزْ عَنِّي، وَ ارْحَمْنِي وَ عَافِنِي مِمَّا نَزَلَ بِي، وَ لَا تَفْضَحْنِي

و درگذر از تقصیر من و رحم نمای مرا و سلامتی ده مرا از آنچه نازل شده است به من و رسوا مکن مرا

بِمَا جَنَيْتُهُ عَلَى نَفْسِي، وَ خُذْ بِيَدِي وَ بِيَدِ الْوَالِدَيَّ وَ وَلَدِي، وَ

به سبب آنچه ظلم نمودم بر نفس خود و بگیر دست مرا و دست پدر و مادر مرا و فرزند مرا و

ارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

رحم کن ما را به شفقت خود، ای صاحب بزرگی و بزرگواری و ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

دعاهای حضرت علی

دعای حرز یمانی

سید بن طاووس رحمته الله علیه گوید: خبر داد مارا ابو عبدالله حسین بن ابراهیم بن علی قمی مشهور به ابن الخياط، از ابو محمد هارون بن موسی قلعکبری، او از ابوالقاسم عبدالواحد بن عبدالله بن یونس موصلی در شهر حلب، او از علی بن محمد بن احمد علوی مشهور به مستنجد، او از ابوالحسن کاتب، او از عبدالرحمن بن علی بن زیاد، او از عبدالله بن عباس، او از عبدالله بن جعفر که روزی در خدمت مولایمان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام حاضر بودیم که حضرت امام حسن علیه السلام داخل شدند و گفتند: یا امیرالمؤمنین! مردی به در خانه آمده و اذن می طلبد و از او بوی مشک می آید.

پس آن حضرت فرمود: او را اذن ده تا در آید. پس آن مرد داخل شد عظیم الجثه، خوش روی، خوش منظر و جوانی فاضل، فصیح زبانی که بر او لباس پادشاهی بود و گفت: «السلامُ عَلَیْکَ یا أَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ» به درستی که من مردی هستم از اقصای بلاد یمن و از اشراف عرب از اولاد کسی که منسوب به شماس است و در عقب سر خود پادشاهی عظیم و نعمتی کامل را گذاردم. به درستی که من در راحت و زندگانی بسیار خوب و فراخ روزی و صاحب ثروت و املاک بسیار بودم که بر من کارها دشوار و سخت شده است و روزگار مرا به تنگی مبتلا ساخته و از برای من دشمنی پرکینه است که بر من کار را دشوار نموده و غلبه نموده است بر من به سبب بسیار اعوان و انصار خود و توانائی جماعت یاری کنندگان او و کثرت جمعیت او و بر من چاره کم شده است.

یا امیرالمؤمنین شبی از شبها خوابیده بودم در خواب دیدم که شخصی آمد، و به من گفت: برخیز و بشتاب به سوی بهترین خلق خدا بعد از پیغمبر صلی الله علیه و آله، یعنی امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام برو و از آن حضرت سؤال کن تا به تو دعائی را تعلیم نماید که او را حبیب خدا و بهترین و برگزیده ترین خلق او محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله تعلیم نموده است. به درستی که در آن دعا، اسم اعظم خداست، پس آنگاه این دعا را بر دشمن شدیدالعداوة خود بخوان که البته پیروز می شوی.

پس یا امیرالمؤمنین بیدار گشتم و متوجه به کاری نگشتم تا آن که به سوی تو آمدم و چهار صد غلام همراه دارم و خدا را و رسول او را و شمارا شاهد می گیرم به آن که همگی ایشان آزادند و من ایشان را در راه خدا جلت عظمت، آزاد نمودم.

یا امیرالمؤمنین از راهی دور و دراز و از شهری بعید نزد شما آمده ام و بدن من لاغر

دعاهای حضرت علی (ع)

شده است و جثه من باریک گشته است. پس یا امیرالمؤمنین به حق تفضل تو و به حق پدری و خویشی، بر من منت گذار و به من آن دعائی را تعلیم نمای که من در خواب دیدم و مرا آن شخص هاتف امر کرد به آن که به سوی تو کوچ نمودم. پس حضرت امیرالمؤمنین (ع) فرمودند: چنین باشد تورا تعلیم می نمایم **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** و دوات و کاغذی را طلب نمودند و از برای او این دعا را نوشتند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَعْلَز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِي لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ، اَنْتَ رَبِّيْ وَ اَنَا عَبْدُكَ،

خداوند است توئی پادشاه ثابت آن به نیست خدائی مگر تو، تویی پروردگار من و من بنده توام.

عَمِلْتُ سُوءًا وَ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ، وَ اعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِيْ، وَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ

کردم بدی بسیار و ستم نمودم نفس خود را، و اقرار کردم به گناه خود، و نمی آمرزد گناهان را

اِلَّا اَنْتَ، فَاعْفِرْ لِيْ يَا غَفُوْرًا. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُحْمَدُكَ وَ اَنْتَ لِلْحَمْدِ اَهْلٌ عَلٰى

مگر تو پس بیا مرز مرا ای آمرزنده، خداوند ابدی رستی که من ستایش می کنم تورا و تو برای ستایش سزاواری بر آنچه

مَا خَصَصْتَنِيْ بِهِ مِنْ مَّوَاهِبِ الرِّغَائِبِ، وَ مَا وَصَلَ اِلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ

مخصوص ساختی مرا به آن از بخششهای بسیار نفیس و آنچه رسیده است به من از احسان تو

السَّابِقِ، وَ مَا اَوْلَيْتَنِيْ بِهِ مِنْ اِحْسَانِكَ اِلَيَّ، وَ بَوَّأْتَنِيْ بِهِ مِنْ

که کامل است، و آنچه عطا نمودی مرا از نیکی و به سوی من و جای دادی مرا به آن، از

مَظَنَّةِ الْعَدْلِ، وَ اَنْلَتَنِيْ مِنْ مِّنْكَ الْوَاوِلِ اِلَيَّ، وَ مِنَ الدِّفَاعِ عَنِّيْ، وَ

جایگاه عدالت، و رسانیدی به من از نعمت خود که رسیده است به سوی من، و از دفع گردانیدن تو بلاها را از من و

التَّوْفِيقِ لِيْ، وَ الْاِجَابَةِ لِدُعَائِيْ، حَتّٰى اُنَاجِيَكَ ذَاعِيًا، وَ اَدْعُوْكَ

توفیق دادن تو مرا و برآوردن دعای مرا در هنگامی که مناجات نمایم تورا در حالی که طلب کننم و می خوانم ترا

مُضَامًا، وَ اَسْئَلُكَ فَاَجِدُكَ فِي الْمَوَاطِنِ كُلِّهَا لِيْ جَابِرًا، وَ فِي

در حالی که ستم رسیده ام و سؤال می کنم تورا پس می یابم تورا در جایها و موضعها همه آنها برای من اصلاح کننده و در

الْأُمُوْر نَاصِرًا، وَ لِذُنُوْبِيْ غَافِرًا، وَ لِعَوْرَاتِيْ سَاتِرًا، لَمْ أَغْدَمْ

کارها یاری کننده و برای گناهان من آمرزنده و از برای عیبها و قبیحها من پوشاننده و آن که نیالته باشم نیکنی تورا یک چشم

خَيْرَكَ طَرْفَةً عَيْنٍ مُّنْذُ اَنْزَلْتَنِيْ دَارَ الْاِخْتِيَارِ، لِتَنْظُرَ مَا اَقْدِمُ لِدَارِ

برهم زدن از وقتی که فرود آوردی مرا در خانه امتحان تا آن که ببینی که چه چیز پیش می فرستم به سوی تو برای خانه آرامگاه خودم.

الْقَرَارِ. فَاَنَا عَتِيْقُكَ مِنْ جَمِيعِ الْاَفَاتِ وَ الْمَصَائِبِ فِي اللُّوَارِبِ، وَ

(یعنی آخرت). پس من آزاد کرده توام از همه آفت و بلاها و مصیبتها در سختی ها و

دعاهای حضرت علی (ع)

الْغُمُومِ الَّتِي سَاوَرَتْني فِيهَا الِهُمُومُ بِمَعَارِيضِ أَصْنَافِ الْبَلَاءِ،

از ابراهانی که حمله کردند مراد آنها حزن و دلگیریها به تیرهای انواع بلا

و مَصْرُوفِ جُهِدِ الْقَضَاءِ، لَا أَذْكَرُ مِنْكَ إِلَّا الْجَمِيلَ، وَ لَا أَرَى مِنْكَ

و از برگشتن تعب و مشقت فضا بیدار نمی آورم از تو مگر نیکنی و شفقت را و نمی بینم از تو غیر از

غَيْرِ التَّفْضِيلِ، خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ، وَ فَضْلُكَ عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ، وَ نِعْمُكَ

زیادتی نعمت را نیکنی مرا فرو گرفته است و زیادی بخشش تو بر من بیایی است و نعمتهای تو

عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ وَ سَوَابِقُ، لَمْ تَحَقِّقْ حِذَارِي بَلْ صَدَقْتَ رَجَائِي وَ

نزد من پیوسته و پیشی گیرنده است. ثابت و موجود نساختی ترس مرا بلکه راست کردی امید مرا و

صَاحِبْتَ أَسْفَارِي، وَ أَكْرَمْتَ أَحْضَارِي، وَ شَفَيْتَ أَمْرَاضِي وَ

رفاقت نمودی مراد سفرهای من و گرامی دانستی مراد حضرهای من و شفا دادی دردها و

أَوْصَابِي، وَ عَافَيْتَ مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَايَ، وَ لَمْ تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي، وَ

آزارهای مرا و سالم گردانیدی. بازگشت و آرامگاه مرا و شاد نگردانیدی به من دشمنان مرا و

رَمَيْتَ مَنْ رَمَانِي، وَ كَفَيْتَنِي مَوْوَنَةً مِنْ عَادَانِي فَحَمْدِي لَكَ وَاصِلٌ

انداختی آنرا که انداخت مرا به بدی و کفایت نمودی مرا از بدی و تعب آن که دشمنی کرد با من پس ستایش

وَ ثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِيحِ،

من برای تو پیوسته است و درود من بر تو همیشگی است از زمانهای تا به زمانه دیگر به انواع منزه ساختن

خَالِصًا لِذِكْرِكَ، وَ مَرْضِيًّا لَكَ بِنَاصِعِ التَّوَجُّدِ، وَ إِمْحَاضِ التَّمَجُّدِ،

در حالیکه خالی می نمایم یادآوری تو را از غیر تو و خشنودی تو را می جویم به سبب کامل نمودن یگانه دانستن تو را

بِطُولِ التَّعْدِيدِ، وَ مَزِيَّةِ أَهْلِ الْمَزِيدِ. لَمْ تُعْنِ فِي قُدْرَتِكَ، وَ لَمْ

و خالص ساختن تعظیم تو را به بسیار شمردن نعمت های و زیادتی بخششهای به اهل بخشش. یاری کرده نشده ای در توانایی خود و

تُشَارَكَ فِي إِلَهِيَّتِكَ، وَ لَمْ تُعْلَمْ إِذْ حُبِسَتْ الْأَشْيَاءُ عَلَى الْغَرَائِزِ، وَ

شریک نشده تو را کسی در خداوندیت و دانسته نشدی چون که بسته و ملازم شدند چیزها بر خاطرها و

لَا خَرَفَتْ الْأَوْهَامُ حُجُبَ الْغُيُوبِ، فَاعْتَقَدَتْ فِيكَ مَحْدُودًا فِي

طبیعتها و نه در یکنند و همها پرده های غیبها را تا آن که اعتقاد کنند در شان تو احاطه کرده شد مراد

عَظَمَتِكَ، فَلَا يَبْلُغُكَ بُعْدُ الْهَمِّ، وَ لَا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِكْرِ، وَ لَا

بزرگیت پس نمی رسد به تو دوری همتها و نمی یابد تو را فرو رفتن فکرها و منتهی نمی شود

يَنْتَهِي إِلَيْكَ بَصَرُ نَاطِرٍ فِي مَجْدِ جَبَرُوتِكَ. إِرْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ

به تو بینائی بیننده های در شرف بزرگواری بلند است از تعریف کردن آفریدگان و صفهای توانائی تو

الْمَخْلُوقِينَ صِفَاتُ قُدْرَتِكَ، وَ عَلَا عَنْ ذَلِكَ كِبَرِيَاءُ عَظَمَتِكَ، لَا

و بالاتر است از این تعریف بزرگواری بزرگیت کم نمی شود آنچه خواسته باشی آن که زیاد شود و زیاد

دعاهای حضرت علی (ع)

يَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزْدَادَ، وَ لَا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْقُصَ، لَا أَحَدٌ
نمی شود چیزی که اراده نموده باشی آن کم شود نبود کسی که
شَهْدَكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلَائِقَ، وَ لَا يَدَّ حَضَرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النَّفُوسَ.
حاضر باشد تو را در هنگامی که خلق نمودی آفریدگان را و نه مانند تو باشد تو را وقتی که آفریدمای نفسها را
كَلَّتِ الْأَفْهَامُ عَنْ تَفْسِيرِ صِفَتِكَ، وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ
گشتند و عاجز شدند فهمها از بیان کردن تعریف تو و باز مانده اند عقلا حیران از ادراک حقیقت
عَظَمَتِكَ، وَ كَيْفَ تُوصَفُ، وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ
بزرگیت و چگونه تعریف کرده شوی و حال آن که تویی صاحب جبروت منزلت همه عیبه
أَزَلِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ وَحَدِّكَ، لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهَا
که همیشه بوده ای بدون اولی و بی آخری همیشه هستی در پنهانی از نظرها یگانه ای نیست در آن
سِوَاكَ، وَ لَا هَجَمَتِ الْأَعْيَانُ عَلَيْكَ فَتُذَرِّكَ مِنْكَ مَا تَشَاءُ، وَ لَا
صفات غیر تو کسی و نبوده برای آنها سوا تو احدی و نمی توانند هجوم آورند چشما بر تو تا آن که ببینند از تو آنچه را که خواهند
تَهْتَدِي الْقُلُوبُ لِصِفَتِكَ، وَ لَا تَبْلُغُ الْعُقُولُ جَلَالَ عِزِّكَ، حَارَتْ فِي
و راه نمی یابند دلها برای معرفت گشته تو، و نمی رسند عقلا به بزرگی عزت تو، حیران شدند در
مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفَكِيرِ، فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ، وَ
پادشاهیت به ته رونده های از راه های فکر کردن پس فروتنی نمودند پادشاهان برای هیبت تو و
عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الْأَسْتِكَانَةِ لَكَ، وَ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ، وَ
غضوع نمودند روی ها به غلوری زاری از برایت و اطاعت نمود هر چیزی برای بزرگیت و
اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ، وَ خَضَعَتْ لَكَ الرِّقَابُ، وَ كُلُّ دُونِ
گردد نهاد هر چیزی برای توانانیت و فروتنی نمودند برایت گردنها و وامانده اند
ذَلِكَ تَحْبِيرُ اللُّغَاتِ، وَ ضَلَّ هُنَالِكَ الْقَدَابِيرُ فِي تَضَارِيفِ
نزد تنزیه و ذکر صفات تو نیکو نمودن و زینت دادن لهجه ها و گمراه شده است در آنجا تدبیر نمودن
الصِّفَاتِ. فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرْفُهُ إِلَيْهِ حَسْبِيرًا، وَ عَقْلُهُ
در تغییر دادنهای مفتها پس آن که فکر کند در این امر برمی گردد نظر فکر او به سوی خودش باز مانده و عقل او
مَبْهُورًا، وَ تَفَكَّرُهُ مُتَحِيرًا. اَللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَوَالِيًا
حیران و فکرش سرگردان. خداوند پس از برای توست ستایش در حال یکه باشد پیوسته به یکدیگر پس در پس
مُتَسِقًا، يَدْوُمُ وَ لَا يَبِيدُ، غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ، وَ لَا مَطْمُوسٍ فِي
منتظم که همیشه باشد و برطرف نگردد و نشود فانی در پادشاهیت و معون نگردد
الْعَالِمِ، وَ لَا مُنْتَقِصٍ فِي الْعِرْفَانِ، وَ لَكَ الْحَمْدُ مَا لَا تُحْصِي
در عالم و کم نشود در شناخت تو و تراست ستایش به قدر آنچه در شمار نیاید

دعاهای حضرت علی (ع)

مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ، وَ الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ، وَ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحَارِ

مکارمهای او در شب وقتی که پشت کند و در صبح هرگاه روشن شود و در صحرا و در دریاها

وَ الْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ، وَ الْعَشِيِّ وَ الْبُكَارِ، وَ بِالظُّهَائِرِ وَ الْأَسْحَارِ.

و بعد از صبح و وقت عصر و در شبگاه و در بامداد و در میان روزها و سحرها.

اَللّٰهُمَّ بِتَوْفِيقِكَ قَدْ أَحْضَرْتَنِي الرِّغْبَةَ، وَ جَعَلْتَنِي مِنْكَ فِي وَلَايَةِ

خداوند! به توفیق تو به تحقیق که حاضر کرده‌ای نزد من خواهش به سوی تو را و گردانیده‌ای مرا از تفضل خود در حمایت

الْعِصْمَةِ، لَمْ أَبْرَحْ فِي سُبُوغِ نِعْمَائِكَ، وَ تَتَابَعِ آيَاتِكَ، مَحْفُوظًا

خود نگاهداشتنی، پس همیشه بودم در تمامی از نعمت‌های تو و پیایی وارد شده‌ای از نعمت‌های تو، نگاهداشته شده

لَكَ فِي الْمَنْعَةِ وَ الدِّفَاعِ، مَحُوطًا بِكَ فِي مَثْوَايَ وَ مُنْقَلَبِي، وَ لَمْ

به حفظ تو در بازداشتن و دفع کردن دشمن و فرو گرفته شده به احسان تو در آرامگاه من و بازگشت

تُكَلِّفَنِي فَوْقَ طَاقَتِي، إِذْ لَمْ تَرْضَ مِنِّي إِلَّا طَاعَتِي، وَ لَيْسَ شُكْرِي

من و تکلیف نکردی مرا زیاده بر توانایی من از جهت آن که نخواسته‌ای از من مگر فرمانبرداری مرا و نیست شکر من

وَ إِنِّ بَالِغْتُ فِي الْمَقَالِ، وَ بَالِغْتُ فِي الْفَعَالِ بِبَالِغِ أَدَاءِ حَقِّكَ، وَ لَا

و هرچند سعی نمایم در گفتار و مبالغه کنم در کردار آن که برسد بجای آوردن حق تو را و نه آن که همسر و

مُكَافِيًا لِفَضْلِكَ، لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، لَمْ تَغِبْ وَ لَا

مساوی گردد احسان تو را از جهت آن که تویی خدای آن خدائی که نیست خدائی مگر تو و غایب نبوده‌ای و پنهان نمی‌شود

تُغِيبُ عَنْكَ غَائِبَةً، وَ لَا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ، وَ لَمْ تَضِلَّ لَكَ فِي

از تو پنهانی (از مردمان) و پوشیده نمی‌گردد بر تو پوشیده‌شده و گم نیست برایت در

ظُلَمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّةً. إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ

تاریکی‌های پنهانی گم شده‌ای بدرستی که فرمان تو چنان است که هرگاه خواهی چیزی را این که بگویی آنرا که

فَيَكُونُ. اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَكَ، وَ أَضْعَافُ مَا

موجود شو پس موجود می‌شود. خداوند! برای توست همه ستایش مانند آنچه ستایش نمودی به آن نفس خود را و چندین برابر

حَمْدِكَ بِهِ الْخَامِدُونَ، وَ سَبِّحَكَ بِهِ الْمُسَبِّحُونَ، وَ مَجِّدَكَ بِهِ

آنچه ستایش کرده‌اند به آن ستایش کنندگان و تسبیح و تنزیه نمودند به آن تسبیح کنندگان و تعظیم کرده‌اند تو را به آن

الْمُمَجِّدُونَ، وَ كَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ، وَ عَظَّمَكَ بِهِ الْمُعَظِّمُونَ، حَتَّى

تعظیم کنندگان و به بزرگی یاد نمودند تو را به آن به بزرگی یاد کنندگان و بزرگی شمرده‌اند تو را به آن بزرگی شمارندگان

يَكُونُ لَكَ مِنْ حَيْدِي وَ حَيْدِي فِي كُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ، وَ أَقَلُّ مِنْ ذَلِكَ، مِثْلُ حَمْدِ

تا به حدی که صادر شود برایت از من به تنهایی در هر برهمزدن چشمی و کمتر از آن مساوی ستایش

الْخَامِدِينَ، وَ تَوْحِيدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِينَ، وَ تَقْدِيرِ أَجْنَاسِ

ستایش کنندگان و مانند اقرار به یگانه‌گی کردن اقسام اخلاص و رزندگان و مثل تنزیه کردن انواع

دعاهای حضرت علی

الْعَارِفِينَ، وَ ثَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهْلَلِينَ، وَ مِثْلُ مَا أَنْتَ بِهِ عَارِفٌ مِنْ

خداشناسان و ستایش همه تهلل کنندگان و مساوی آنچه تو به آن دانی و شناسانی از

جَمِيعِ خَلْقِكَ مِنَ الْحَيَوَانِ، وَ أَزْغَبُ إِلَيْكَ فِي رَغْبَةٍ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ

همه آفریدگان خود از حیوانات و خواهاتم به سویت در خواستن آنچه گویا کرده‌ای مرا به آن چیز

مِنْ حَمْدِكَ، فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي بِهِ مِنْ حَقِّكَ، وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي

از ستایش کردن تو پس چه آسان است آنچه تکلیف نموده‌ای مرا به آن از حق تو و چه بزرگ است آنچه وعده داده‌ای

عَلَى شُكْرِكَ، ابْتَدَأْتَنِي بِالنِّعَمِ فَضْلاً وَ طَوَلاً، وَ أَمَرْتَنِي بِالشُّكْرِ

مرا بر شکر تو آغاز کردی مرا پیش از استحقاق من به نعمتها از روی تغفل و شفقت و امر فرمودی مرا به شکر کردن

حَقّاً وَ عَدْلاً، وَ وَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أَضْعَافاً وَ مَزِيداً، وَ أَعْطَيْتَنِي مِنْ

از روی راستی و عدالت و وعده دادی مرا بر این شکر چندین برابر و زیاده و بخشیدی به من از

رِزْقِكَ اعْتِبَاراً وَ فَضْلاً، وَ سَأَلْتَنِي مِنْهُ يَسِيراً صَغِيراً. وَ

روزی خود از روی آزمایش و بینش و احسان و خواستی از من در عوض این شکر آسان کوچک را و

أَغْفَيْتَنِي مِنْ جُهِدِ الْبَلَاءِ، وَ لَمْ تُسَلِّمْ لِي السُّوءَ مِنْ بَلَائِكَ مَعَ مَا

نگاهداشتی مرا از تعب و مشقت بلا و ندادی مرا به دست مصیبت‌های بد از بلاهای از جانب تو

أَوْلَيْتَنِي مِنَ الْعَافِيَةِ، وَ سَوَّغْتَ مِنْ كَرَائِمِ النِّحْلِ فَضَاعَةً لِي

با وجود آنچه بخشیده‌بودی مرا از سلامتی و عطا نموده‌بودی از بخشش‌های عطیه‌ها پس زیاده گردانیدی برای من

الْفَضْلَ مَعَ مَا أَوْدَعْتَنِي مِنَ الْمَحَجَّةِ الشَّرِيفَةِ، وَ بَشَّرْتَنِي مِنْ

بخشش را با وجود آنچه سپرده‌بودی آنرا به من از برهان و دلیل واضح و عزیز خود و آنچه بشارت و مزده دادی مرا از

الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ، وَ اصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً، وَ

مرتبه رفیع و برگزیدی مرا به سبب پیروی بزرگ‌ترین پیغمبران از برای خوانند خلائق و

أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً، مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ. اللَّهُمَّ فَاعْفِرْ لِي مَا

فاضلترین ایشان است از جهت شفاعت که آن محمد است رحمت فرستد خدا بر او و بر خاندانش. خداوند! پس بیا مرز گناهان مرا

لَا يَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ، وَ لَا يَمَحَقُهُ إِلَّا عَفْوُكَ، وَ لَا يُكَفِّرُهُ إِلَّا فَضْلُكَ،

آنچه مرا که فرامی‌گیرد آنرا مگر آمرزش تو و برطرف نمی‌کند آنرا مگر گذشتن تو نمی‌پوشاند آنرا مگر زیادتی بخشش تو

وَهَبْ لِي فِي يَوْمِي يَقِيناً تَهَوُّنُ عَلَيَّ بِهِ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ

و بخشش مرا در این روز من یقینی را که آسان گردانی بر من به سبب آن بلاهای دنیا و

أَحْزَانِهَا، بِشَوْقٍ إِلَيْكَ، وَ رَغْبَةٍ فِيمَا عِنْدَكَ. وَ اكْتُبْ لِي عِنْدَكَ

تندوهای آنرا که ملبس باشم به اشتیاق به سویت و بخواهش در آنچه نزد تو است و بنویس برای من

الْمَغْفِرَةَ، وَ بَلِّغْنِي الْكَرَامَةَ، وَ ارْزُقْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ،

در نزد خود آمرزش را و برسان مرا به مرتبه کرامت خود و روزی کن مرا شکر کردن آنچه مرا که انعام کرده‌ای بر

دعاهای حضرت علی (ع)

فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ الْبَدِيُّ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

من پس بدرستی که تو تونی خدای یگانه بلند مرتبه خلق کننده تیره پدید آورنده شنوای دانای

الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ، وَلَا عَنْ قَضَائِكَ مُفْتَنَعٌ. أَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي

که نیست برای فرمان تو باز دهنده ای و نه از حکمت گریزنده ای خواهی می دهم به آن که تونی پروردگار من

وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمُ الْغَيْبِ وَ

و پروردگار هر چیز تونی آفریدگار آسمانها و زمین و دانای پنهان و

الشَّهَادَةِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الثَّبَاتَ فِی الْاَمْرِ، وَ

اشکار و بلند مرتبه بزرگوار، خداوند بدرستی که من سوال می کنم از تو ایستادگی در فرمان تو را و

الْعَزِيْمَةَ عَلٰی الرُّشْدِ، وَالشُّكْرَ عَلٰی نِعْمَتِكَ، وَاعُوْذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ

مجد بودن بر رفتن به راه راست و شکر کردن بر نعمت تو را و پناه می برم به تو از ستم هر

جَائِرٍ، وَبَغْيِ كُلِّ بَاغٍ، وَحَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ. اَللّٰهُمَّ بِكَ اَصُوْلُ عَلٰی

ستمکاری و از ظلم هر ظالم و از رشک هر رشک برنده ای به قوت تو حمله می کنم بر دشمنان و

الْاَعْدَاءِ وَاِيَّاكَ اَرْجُوْ وَلَايَةَ الْاَحْبَاءِ مَعَ مَا لَا اَسْتَطِيعُ اِحْصَاءَهُ، وَلَا

به تو امید دارم دوستی دوستان را با وجود چیزی که قادر نیستم شمردن آنها و نه تعداد آنها.

تَعْبِيْدَهُ مِنْ عَوَائِدِ فَضْلِكَ، وَطُرْفِ رِزْقِكَ، وَ اَلْوَانِ مَا اَوْلَيْتَ مِنْ

از نیکوییهای بخشش تو و لطیفها و غریبهای روزیت و رنگارنگ آنچه بخشیده ای از اتمام بخود.

اِرْفَادِكَ، فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اَلْفَاشِي فِي الْخَلْقِ

پس بدرستی که تونی خدا که نیست خدائی مگر تو بسیار و پراکنده است در میان خلایق نعمت تو

رِفْدُكَ، اَلْبَاسِطُ بِالْحَقِّ يَدَكَ، وَ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ، وَ لَا تُنَازِعُ فِي

تونی گشاینده به راستی و کرم دست خود را مخالفت کرده نمی شوی در حکم خود و نزاع کرده نمی شوی در فرمان خود

أَمْرِكَ، تَمْلِكُ مِنَ الْاَنَامِ مَا تَشَاءُ، وَ لَا يَمْلِكُوْنَ اِلَّا مَا تُرِيدُ. قُلِ اللّٰهُمَّ

مالک می شوی از خلائق آنچه را که خواهی و مالک نمی شوند ایشان مگر آنچه را که تو خواهی بگو تو. خداوند ای صاحب

مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَ تُعِزُّ

پادشاهی می دهی پادشاهی را به آن که می خواهی و می ستانی پادشاهی را از هر کس که خواهی و عزیز و غالب می گردانی آنرا که

مَنْ تَشَاءُ وَ تُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ، بِيَدِكَ الْخَيْرُ، إِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

می خواهی و خوار می کنی آنرا که خواهی، به دست قدرت توست نیکوئی، بدرستی که تو بر هر چیز توانائی.

تَوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ، وَتَوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ، وَتُخْرِجُ الْحَيَّ

داخل می کنی شب را در روز و داخل می کنی روز را در شب و بیرون می آوری زنده را

مِنَ الْمَيِّتِ، وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ، وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ

از مرده و بیرون می آوری مرده را از زنده و روزی می دهی آنرا که خواهی

دعاهای حضرت علی (ع)

حِسَابُ. أَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ الْخَالِقُ الْبَارِيُّ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ
 بی اندازه. تویی نعمت دهنده احسان کننده آفریننده ایجاد کننده توانائی قهر کننده
الْمُقَدَّسُ فِي نَوْرِ الْقُدْسِ، تَرَدَّيْتُ بِالْمَجْدِ وَالْعِزِّ، وَتَعَظَّمْتُ
 تنزیه کرده شده در روشنی پاکیزگی ردای خود ساخته ای بزرگی و عزت ترا و بزرگی نموده ای به بزرگواری خود
بِالْكِبْرِيَاءِ، وَتَغَشَّيْتُ بِالنُّورِ وَالْبَهَاءِ، وَتَجَلَّلْتُ بِالْمَهَابَةِ وَ
 و پنهان گشته ای به روشنی و شرف خود و صاحب زینت شده ای به هیبت و
السَّنَاءِ. لَكَ الْمَنْ الْقَدِيمُ وَالسُّلْطَانُ الشَّامِخُ، وَالْجُودُ الْوَاسِعُ، وَ
 رفعت خود. برای توست نعمت دادن ازلی و پادشاهی بلند مرتبه و بغش وسیع و
الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ. جَعَلْتَنِي مِنْ أَفْضَلِ بَنِي آدَمَ، وَ جَعَلْتَنِي
 توانائی با اقتدار گردانیدی مرا از جمله فاضلترین پسران آدم و گردانیده مرا
سَمِيعاً بَصِيراً صَاحِباً سَوِيّاً مُعَافاً، لَمْ تَشْغَلْنِي بِنُقْصَانٍ فِي
 شنوا و بینادر کمال صفت مستوی الخلقه به سلامت. مشغول نساختی مرا به آفت و بلانی که باشد در
بَدَنِي، وَلَمْ تَمْنَعْكَ كِرَامَتِكَ إِيَّايَ، وَ حُسْنُ صَنِيْعِكَ عِنْدِي، وَ
 بدن من و بازداشت تو را از احسان بخشش تو به من و نیکنوی احسان تو نزد من و
فَضْلُ إِنْْعَامِكَ عَلَيَّ أَنْ وَسَّعْتَ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا، وَ فَضَّلْتَنِي عَلَى
 زیادتی انعام تو بر من از آن که فراخ کردی بر من روزی مراد دنیا و زیادتی دادی برابر
كَثِيرٍ مِنْ أَهْلِهَا. فَجَعَلْتَ لِي سَمْعاً وَفُؤَاداً يَعْرِفُ عَظَمَتَكَ، وَأَنَا
 بسیاری از اهل دنیا پس گردانیدی برای من گوش و دلی را که بشناسد بزرگواری ترا و من
بِفَضْلِكَ حَامِداً، وَبِجُهِدٍ يَقِينِي لَكَ شَاكِراً، وَ بِحَقِّكَ شَاهِداً، فَإِنَّكَ
 به احسان تو ستایش کننده ام و به سعی یقین خود برایت شکر کننده ام و به حق تو گواهم. پس
حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، وَحَيُّ بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ، وَ حَيُّ تَرِثُ الْحَيَاةَ، وَ لَمْ
 بدرستی که تو زنده ای پیش از هر زنده ای و زنده ای بعد از هر زنده ای که ارث می بری زندگانی را، نبریده ای
تَقْطَعُ خَيْرَكَ عَنِّي طَرْفَةَ عَيْنٍ فِي كُلِّ وَقْتٍ، وَلَمْ تُنْزِلْ بِي
 و بر طرف نموده ای نیکی خود را از من یک برهم زدن چشمی در هر زمانی و فرو نیاوردی به من
عُقُوبَاتِ النَّقَمِ، وَلَمْ تُغَيِّرْ عَلَيَّ دَقَائِقَ الْعِصَمِ. فَلَوْ لَمْ أَذْكَرْ مِنْ
 مشقتهای عذابهای خود را و تغییر ندادی بر من دقیق های نگاهداشتن های خود را. پس اگر بیاد نیاورم از
إِحْسَانِكَ إِلَّا عَفْوَكَ، وَإِجَابَةَ دُعَائِي جِئْتُ رَافِعَتِ رَأْسِي بِتَحْمِيدِكَ
 نیکنویتی مگر در گذشتن تو را و برآوردن حاجت مراد وقتی که بالا کردم سر خود را که متلبس بودم به ستایش کردن تو
وَ تَمْجِيدِكَ، وَ فِي قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ جِئْتُ قَدَّرْتَ. فَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا
 و تعظیم نمودن تو و در وقت قسمت کردن روزیها در هنگامی که مقرر ساختی آنرا پس برای توست ستایش به عدد آنچه

دعاهای حضرت علی (ع)

حَفِظَ عِلْمُكَ، وَعَدَدَ مَا أَحَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُكَ، وَعَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ

نگاهداشته است آنرا دانائیت و به عدد آنچه فراگرفته آنرا توانائیت و به عدد آنچه گنجایش داشته باشد آنرا

رَحْمَتُكَ. اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ اِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ كَمَا اَحْسَنْتَ فِيمَا مَضٰى،

رحمت خود. خداوندا پس تمام کن نیکویتی را در آنچه باقی است از عمر من همچنان که نیکوئی نمودهای در آنچه گذشته است

فَاِنِّىْ اَتَوْسَلُّ اِلَيْكَ بِتَوْجِيْدِكَ، وَ تَمْجِيْدِكَ وَ تَحْمِيْدِكَ وَ تَهْلِيْلِكَ وَ

از عمر من، پس بدرستی که من متوسل به یگانگی و به تعظیم و به ستایش تو و به تهلیل نمودن برایت و

تَكْبِيْرِكَ وَ تَعْظِيْمِكَ وَ بِنُوْرِكَ وَ رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ عُلُوْكَ وَ

به بزرگواریت و به بزرگی شمردن تو و به روشنی و به مهریبت و شفقت تو و بلندیت و

جَمَالِكَ وَ جَلَالِكَ وَ بَهَائِكَ وَ سُلْطَانِكَ وَ قُدْرَتِكَ، وَ بِمُحَمَّدٍ اٰلِهِ

خوبیت و تنزه تو و شرف تو و پادشاهیت و توانائیت و به محمد و آل او

الطّٰهَرِيْنَ اَلَّا تَحْرِمْنِىْ رِفْدَكَ وَ فَوَائِدِكَ، فَاِنَّهُ لَا يَغْتَرِيْكَ لِكَثْرَةِ

که پاکانند، آن که محروم نسازی مرا از عطای خود و نفعهای خود، پس بدرستی که عارض نمی شود تو را به سبب بسیاری

مَا يَتَدَفَّقُ بِهِ عَوَاقِقُ الْبُخْلِ، وَ لَا يَنْقُصُ جُودَكَ تَقْصِيْرٌ فِىْ شُكْرِ

آنچه ریزش می کنی آنرا بخل هایی که مانع شوند تو را از بخشش و کم نمی کند بخشش تو را کوتاهی بندگان در شکر

نِعْمَتِكَ، وَ لَا يُفْنِىْ خَزَائِنَ مَوَاهِبِكَ النِّعَمُ، وَ لَا تَخَافُ ضَيْمٌ اِمْلَاقِ

نعمت تو و برطرف نمی کند خزانه های بخششهای تو را نعمت های و نمی ترسی از بی چیزی احتیاج تا آن که کم نکنی

فَتُكْدِىْ، وَ لَا يُلْحَقُكَ خَوْفٌ عُدْمٌ فَيَنْقُصُ فَيْضُ فَضْلِكَ. اَللّٰهُمَّ

عطای خود را و لاحق نمی شود تو را ترس بی چیزی، تا آن که کم نشود بسیاری بخشش تو. خداوندا

اَرْزُقْنِىْ قَلْبًا خَاشِعًا، وَ يَقِيْنًا صَادِقًا، وَ لِسَانًا ذَاكِرًا، وَ لَا تُؤْمِنِىْ

روزی گردان مرا دل ترسنده و یقینی راست و زبانی ذکرکننده و ایمن مساز مرا از مکر

مَكْرِكَ، وَ لَا تَكْشِفْ عَنِّىْ سِتْرَكَ، وَ لَا تُنْسِبْنِىْ ذِكْرَكَ، وَ لَا تُبَاعِدْنِىْ

و عذاب خود و بر مدار از من پرده پوشاننده خود را و به فراموشی مینداز مرا از یادآوریت و دور مگردان مرا از پناه خودت

مِنْ جَوَارِكَ، وَ لَا تَقْطَعْ عَنِّىْ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَ لَا تُؤْيِسْنِىْ مِنْ رَوْحِكَ، وَ

و جدا مساز مرا از رحمت خود و مایوس و ناامید مگردان مرا از رحمت خود و باش تو برای من انیس از هر وحشت و تنهائی و

كُنْ لِّىْ اَنْيَسًا مِنْ كُلِّ وَخْشَةٍ، وَ اَعْصِمْنِىْ مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ، وَ نَجِّنِىْ

نگاهدار مرا از هر هلاک شدنی و پرهیزان مرا از هر بلائی پس بدرستی که تو

مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ، فَاِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ. اَللّٰهُمَّ اَرْفَعْ عَنِّىْ، وَ لَا تَضَعْ عَنِّىْ،

خلاف نمی کنی وعده خود را. خداوندا بلند کن مرتبه مرا و پست مگردان مرا و زیاده کن مرا از عطای خود و کم مکن

وَرِزْنِىْ وَ لَا تَنْقُصْنِىْ، وَ اَرْحَمْ عَنِّىْ، وَ لَا تُعَذِّبْنِىْ، وَ اَنْصُرْنِىْ وَ لَا

از من بخشش مرا و رحم کن مرا و عذاب مکن مرا و یاری نمای مرا و وامگذار مرا

دعاهای حضرت علی علیه السلام

تَخَذْلَنِي، وَ آثِرْنِي وَ لَا تُؤْثِرْ عَلَيَّ، وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

بسی یاری و برگزیدن مرا و برگزین بر من کسی را و رحمت فرست بر محمد و بر آل محمد

الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا.

که نیکان و پاکتند و درود فرست بر ایشان درودی بسیار.

ابن عباس گفت: بعد از آن حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام به آن شخص فرمودند: باید تو این دعا را حفظ کنی و خواندن این را در هیچ روز ترک نکنی، امید دارم که به شهر خود برسی، در حالی که خدای تعالی دشمن تو را هلاک کرده باشد. چون شنیدم از رسول خدا صلی الله علیه و آله که فرمودند: اگر چنانچه شخصی این دعا را به نیتی خالص و درست و دلی زاری کننده بخواند، و به کوه ها امر کند، آن که با او براه افتند، آن ها از مواضع خود حرکت کنند. و اگر بر دریا بخواند، بر روی آب دریا راه می رود.

پس آن مرد متوجه به بلاد خود گردید و بعد از چهل روز نامه ای از او به حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام رسید که خدای تعالی دشمنان او را هلاک نمود به حدی که در حوالی و بلاد او، احدی از دشمنان او باقی نماند. آنگاه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند: من این را می دانستم و مرا رسول خدا صلی الله علیه و آله خبر داده بود و بر من امری مشکل نشده مگر آن که به برکت خواندن این دعا، آن امر آسان شده است.

دعایی دیگر از حضرت علی علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ أَوَّلِ مَحْمُودٍ وَ آخِرِ مَعْبُودٍ، وَ أَقْرَبِ مَوْجُودٍ. أَلْبَدَىٰ بِبَلَاءِ

سپاس مر خدا راست که اول هر حمد کرده شده است و آخر هر پرستیده شده است و نزدیکترین هر موجودی است، پیش از همه چیز است

مَعْلُومٍ لِأَزَلِيَّتِهِ، وَ لَا آخِرٍ لِأَوَّلِيَّتِهِ، وَ الْكَائِنِ قَبْلَ الْكَوْنِ بِغَيْرِ

بدون آن که دانسته شود اولی برای ازل بودن او، و نه آن که باشد آخری برای اول بودن او، و وجود است پیش از وجود اشیاء بدون آنکه

كَيَّانٍ، وَ الْمَوْجُودِ فِي كُلِّ مَكَانٍ بِغَيْرِ عَيَانٍ، وَ الْقَرِيبِ مِنْ كُلِّ

موجود کرده باشد او را چیزی و موجود است در هر جایی به غیر آن که دیده شود و نزدیک است به هر

نَجْوَى بِغَيْرِ تَدَانٍ، عَلَنْتْ عِنْدَهُ الْغُيُوبُ، وَ ضَلَّتْ فِي عَظَمَتِهِ

راز پنهانی نه به نزدیکی به حسب مکان. ظاهر است نزد او پنهان ها و همراه هستند در فهمیدن بزرگی او

الْقُلُوبُ، فَلَا الْأَبْصَارُ تُدْرِكُ عَظَمَتَهُ، وَ لَا الْقُلُوبُ عَلَى اخْتِجَابِهِ

دلها، پس نه چشمها می بیند بزرگی او را و نه دلها با وجود پنهانی او

دعاهای حضرت علی (ع)

تُنَكِّرُ مَعْرِفَتَهُ تَمَثَّلَ فِي الْقُلُوبِ بِغَيْرِ مِثَالٍ تَحْدُهُ الْأَوْهَامُ، أَوْ

اتکار می کنند شناخت او را، حاصل شده است در دلها بدون شبیهی که فراگیرد او را و همها، یا آنکه

تُذَرِّكُهُ الْأَخْلَامُ. ثُمَّ جَعَلَ مِنْ نَفْسِهِ دَلِيلًا عَلَى تَكْبَرِهِ عَنِ الضِّدِّ وَ

برسد به او عقلا، پس گردانید است از نفس خود راهنمایی بر تکبر نمودن خود بر همسر و

النِّدِّ، وَ الشَّكْلِ وَ الْمِثْلِ، فَالْوَحْدَانِيَّةُ آيَةُ الرُّبُوبِيَّةِ، وَ الْمَوْتُ الْآتِي

شبیه و مثل و مانند، پس یگانهگی او علامت پروردگاری اوست و مردن و لرد شونده

عَلَى خَلْقِهِ مُخْبِرٌ عَنْ خَلْقِهِ وَ قُدْرَتِهِ. ثُمَّ خَلَقَهُمْ مِنْ نُطْفَةٍ، وَ لَمْ

بر مخلوقات او خبر دهنده است از آفریدگاری و توانایی او پس آفریدن بندگان را از نطفه، و حال آنکه

يَكُونُوا شَيْئًا دَلِيلٌ عَلَى إِعَادَتِهِمْ خَلْقًا جَدِيدًا بَعْدَ فَنَائِهِمْ، كَمَا

نبودند چیزی، دلیل است بر امکان برگردانیدن خدا ایشان را آفریده تازه ای بعد از برطرف شدن ایشان، همچنان که

خَلَقَهُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ. وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الَّذِي لَمْ يَضُرَّهُ

آفرید ایشان را اول مرتبه، و همه ستایش از برای خداست که پروردگار عالمیان است، آن خدائی که ضرر نمی رساند

بِالْمَعْصِيَةِ الْمُتَكَبِّرُونَ، وَ لَمْ يَنْفَعُهُ بِالطَّاعَةِ الْمُتَعَبِّدُونَ. الْحَلِيمُ

او را به سبب گناه کردن جماعت تکبر کنندگان و نفع نمی رساند به او به سبب فرمانبرداری عبادت کنندگان، بردبار است

عَلَى الْجَبَابِرَةِ الْمُدَّعِينَ، وَ الْمُفْهَلِ الزَّاعِمِينَ لَهُ شَرِيكًا فِي

از صاحبان جبروت که دعوی نمایند خدائی را و مهلت دهند است گمان کنندگان برای او شریکی را در

مَلَكُوتِهِ. أَلَدَائِمِ فِي سُلْطَانِهِ بِغَيْرِ أَمَدٍ، وَ الْبَاقِي فِي مُلْكِهِ بَعْدَ

پادشاهی او، همیشگی است در پادشاهی خود بدون مدت و زمانی و باقی است در سلطنت خود، پس از

انْقِضَاءِ الْأَبَدِ، وَ الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ، وَ الْمُتَكَبِّرِ عَنِ الصَّاحِبَةِ وَ

برطرف شدن زمانه و یگانه یکتای دانمی است و صاحب کبریا و بی نیازی است از همسر و

الْوَلَدِ، زَافِعِ السَّمَاءِ بِغَيْرِ عَمَدٍ، وَ مُجْرِي السَّحَابِ بِغَيْرِ صَفَدٍ،

فرزند بلند کننده آسمان است بی ستونی و کشنده ابر است بدون زنجیری،

قَاهِرٍ بِغَيْرِ عَدَدٍ. لَكِنَّ اللَّهَ الْأَحَدَ الْفَرْدَ الصَّمَدَ الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَ لَمْ

و موجود کننده خلایق است بدون شمارهای. لیکن خدا یکتای یگانه دانمی مقصود در حاجت ها است که نزائیده و

يُولَدُ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ. وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخُلْ مِنْ فَضْلِهِ

زائیده نشده و نبوده و نیست برای او شبیه و مانند کسی و همه حمد از برای خداست که خالی نیست از احسان او

الْمُقِيمُونَ عَلَى مَعْصِيَتِهِ، وَ لَمْ يُجَازِهِ لِأَصْغَرِ نِعَمِهِ الْمُجْتَهِدُونَ

به پای ایستادگان بر نافرمانبرداری او و نمی توانند شکر نمود کوچکترین نعمت های او را سعی کنندگان

فِي طَاعَتِهِ، الْغَنِيِّ الَّذِي لَا يَضُنُّ بِرِزْقِهِ عَلَى جَاحِدِهِ، وَ لَا يَنْقُصُ

در فرمانبرداری او، توانگری است خست نمی کند به روزی دادن خود بر آن که اتکار نماید او را و کم نمی کند

دعاهای حضرت علی علیه السلام

عَطَايَاهُ أَرْزَاقُ خَلْقِهِ، خَالِقِ الْخَلْقِ وَ مُفْنِيهِ، وَ مُعِيدِهِ وَ مُبْدِيهِ
 بخششهای او را روزیهای آفریدگان، آفریدگار خلق است و برطرف کننده و برگرداننده است ایشان را، او آفریننده
 وَ مُعَاقِبِهِ. أَلْغَالِمِ بِمَا أَكْنَتَهُ السَّرَائِرُ، وَأَخْبَتَهُ الضَّمَائِرُ، وَ اخْتَلَفَتْ
 و عقاب کننده است آنها را داناست به آنچه پنهان کرده اند آنرا نفسها و پوشیده اند آنرا خاطرها و مخالفت نمودند
 بِهِ الْأَلْسُنُ، وَ أَنْسَتَهُ الْأَزْمُنُ، أَلْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَ الْقَيُّومِ الَّذِي لَا
 به آن زبانتها و فراموش ساخته اند آنرا زمانها، زنده ای است که نمی میرد و به خود برپای است که
 يَنَامُ، وَ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَزُولُ، وَ الْعَدْلِ الَّذِي لَا يَجُورُ الصَّافِحِ عَنِ
 نمی خوابد و همیشه است که زایل نمی شود و عادل است که ظلم نمی کند، می گذرد از گناهان کبیره به بخشش خود
 الْكِبَائِرِ بِفَضْلِهِ، وَ الْمُعَذِّبِ مَنْ عَذَّبَ بِعَذْلِهِ، لَمْ يَخَفِ الْفَوْتُ فَحَلَمَ،
 و عقاب کننده است آنرا که عذاب می کند به عدالت خود چون نترسید از فوت شدن عقوبت نمودن پس
 وَ عَلِمَ الْفَقْرَ إِلَيْهِ فَرَجِمَ، وَ قَالَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ: «وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ
 بردباری نمود و چون دانست احتیاج مردمان را به سوی خود پس رحم کرد و گفته است در محکم کتاب خود که اگر عقوبت می نمود خدای تعالی
 النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا، مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ». أَحْمَدُهُ حَمْدًا
 مردمان را به آنچه کسب کرده اند باقی نمی ماند بر روی زمین از حرکت کننده های ستایش می نمایم خدا را ستایش کردنی
 أَسْتَزِيدُهُ فِي نِعْمَتِهِ، وَ أَسْتَجِيرُ بِهِ مِنْ نِقْمَتِهِ، وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْهِ
 که طلب زیادتى می کنم او را در نعمت او و پناه می برم به او از عذاب او و نزدیکترین می جویم به سوی او
 بِالتَّصَدِيقِ لِنَبِيِّهِ الْمُصْطَفَى لَوْحِيهِ. أَلْمُتَّخِرِ لِرِسَالَتِهِ،
 به سبب اقرار نمودن مرا پیغمبر او را که برگزیده شده است برای وحی او و اختیار کرده شده است برای پیغمبری او
 أَلْمُخْتَصَّ بِشَفَاعَتِهِ، أَلْقَائِمِ بِحَقِّهِ، مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ
 مخصوص است به شفاعت کردن نزد او به پای دلرنده است حق او را که معقد است رحمت نماید خدا بر او و آل او و
 أَصْحَابِهِ، وَ عَلَى النَّبِيِّنَ وَ الْمُرْسَلِينَ، وَ الْمَلَائِكَةِ أَجْمَعِينَ، وَ سَلَّمَ
 اصحاب او و بر پیغمبران و رسولان و فرشتگان همگی و درود فرستند
 تَسْلِيمًا. إِلَهِي دَرَسَتْ الْأَمَالُ، وَ تَغَيَّرَتِ الْأَحْوَالُ، وَ كَذَبَتِ الْأَلْسُنُ،
 درودی بسیار، خداوند! برطرف شده است آرزوها و متغیر گشته است حالها و دروغ گفته اند زبانتها
 وَ أَخْلِفَتِ الْعِدَاةُ إِلَّا عِدَّتُكَ، فَإِنَّكَ وَعَدْتَ مَغْفِرَةً وَ فَضْلًا. اللَّهُمَّ صَلِّ
 و مخالفت کرده شدند وعده ها مگر وعده تو پس بدرستی که وعده داده ای آمرزش و زیادتى بخشش را. خداوند! رحمت
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَعْطِنِي مِنْ فَضْلِكَ، وَ أَعِزَّنِي مِنْ
 برست بر محمد و بر آل محمد و ببخش به من از زیادتى احسان خود و پناه ده مرا از
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، سُبْحَانَكَ وَ بِحَمْدِكَ، مَا أَعْظَمَكَ وَ أَحْلَمَكَ وَ
 شر شیطان لعین رانده شده از رحمت. تسبیح می کنم تو را و مناجاسم به ستایش تو چه بزرگیت و چه حلیم و

دعاهای حضرت علی (ع)

أَكْرَمَكَ، وَسِعَ بِفَضْلِكَ حِلْمُكَ تَمَرُّدُ الْمُسْتَكْبِرِينَ، وَ اسْتَغْرَقْتَ

بر دبارت و بسعه فضلت شامل است حلمت سرکشی مستکبران را و فرا گرفته است

نِعْمَتَكَ شُكْرَ الشَّاكِرِينَ، وَ عَظُمَ فَضْلُكَ عَنْ إِحْصَاءِ الْمُخْصِبِينَ، وَ

نعمت تو شکرگزاری شکر کنندگان را و بزرگی و زیاده است احسان تو از شمردن شماره کنندگان و عظیم است

جَلَّ طَوْلُكَ عَنْ وَصْفِ الْوَاصِفِينَ، كَيْفَ لَوْ لَا فَضْلُكَ حَلُمْتُ عَمَّنْ

بخشش تو از آن که تعریف کنند آنرا تعریف کنندگان چگونه اگر نمی بود تفضل تو حلم می نمودی از آنکه

خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ، وَ لَمْ يَكُ شَيْئاً فَرَبَّيْتَهُ بِطَيْبِ رِزْقِكَ، وَ أَنْشَأْتَهُ

آفریده ای او را از نطفه در حال یکی نبود چیزی پس تربیت کرده ای او را به نیکو روزی از جانب خود و نمو فرمودی

فِي تَوَاتُرٍ نِعَمِكَ، وَ مَكَّنْتَ لَهُ فِي مَهَادِ أَرْضِكَ، وَ دَعَوْتَهُ إِلَى

تو او را در پیوستگی نعمت خود و جای دادی او را در روی زمین خود و خواندی او را به سوی

طَاعَتِكَ، فَاسْتَنْجَدَ عَلَى عِصْيَانِكَ بِإِحْسَانِكَ وَ جَحَدَكَ، وَ عَبْدَ

فرمانبرداری خود پس قوی و جری گردید بر نافرمانیت به سبب نعمت تو و انکار نمود تو را و پسرش نمود

غَيْرَكَ فِي سُلْطَانِكَ، كَيْفَ لَوْ لَا حِلْمُكَ مَهَلَّتَنِي، وَ قَدْ شَمِلْتَنِي

غیر تو را در بادشاهیت چگونه اگر نمی بود حلمت مهلت می دادی مرا و به تحقیق که فرو گرفته ای مرا به پرده

بِسِتْرِكَ، وَ أَكْرَمْتَنِي بِمَعْرِفَتِكَ، وَ أَطَلَقْتَ لِسَانِي بِشُكْرِكَ، وَ

خود و بخشش نموده ای شناختن خود را و جاری ساخته ای زبان مرا به شکرگزاری و

هَدَيْتَنِي السَّبِيلَ إِلَى طَاعَتِكَ، وَ سَهَّلْتَنِي الْمَسْلَكَ إِلَى كَرَامَتِكَ،

نموده ای راهی را که رود به سوی طاعت تو و هموار کرده ای برای من راهی را که رساند به سوی بخشش تو،

وَ أَحْضَرْتَنِي سَبِيلَ قُرْبِكَ، فَكَانَ جَزَاؤُكَ مِنِّي أَنْ كَافَأْتُكَ عَنْ

و حاضر نموده ای برای من راه تحصیل کردن رضای تو را پس بود جزایت از من آن که برابری نمودم تو را از

الْإِحْسَانِ بِالْإِسَاءَةِ، حَرِيصاً عَلَى مَا أَسْخَطَكَ، مُنْتَقِلاً فِيمَا

نیگویت به بد کرداری من در حالیکه حریص بودم بر آنچه به خشم آورد تو را و مستقل گردیدم به چیزی که

أَسْتَحِقُّ بِهِ الْمَزِيدَ مِنْ نِقْمَتِكَ، سَرِيعاً إِلَى مَا أَبْعَدَ مِنْ رِضَاكَ،

مستحق ام به سبب آن زیادت از عذاب تو را و شتابنده بودم به سوی آنچه دور ساخت مرا از خشنودی تو،

مُغْتَبِطاً بِغَرَّةِ الْأَمَلِ، مُغْرِضاً عَنْ زَوَاجِرِ الْأَجَلِ، لَمْ يُقْنِعْنِي

و خوشحال شونده بودم به فریب و غفلت آرزو و دلگیر و اجتناب کننده بودم از منع کردنها ی مرگ، شرمسار نگردانید مرا

حِلْمُكَ عَنِّي، وَ قَدْ أَتَانِي تَوْعُدُكَ بِأَخْذِ الْقُوَّةِ مِنِّي، حَتَّى دَعَوْتُكَ

حلمت از من و به تحقیق که آمد مرا ترسانیدن تو مرا به گرفتن قوت از من تا آن که خواندم ترا

عَلَى عَظِيمِ الْخَطِيئَةِ، أَسْتَزِيدُكَ فِي نِعَمِكَ غَيْرَ مُتَأَهِّبٍ لِمَا قَدْ

بر حالی که بزرگ است گناه من، طلب زیادت از تو را در نعمت هایت در حالی که تهیه نگرفتم برای آنچه

دعاهای حضرت علی علیه السلام

أَشْرَفْتُ عَلَيْهِ مِنْ نِقْمَتِكَ، مُسْتَبْطِئاً لِمَزِيدِكَ، وَ مُتَسَخِّطاً

به تحقیق مشرف شدم بر آن از عذاب تو و کاهل و تأخیر کننده بودم برای شکر بخشش تو و مشرف کننده

لِمَيْسُورِ رِزْقِكَ، مُقْتَضِياً جَوَائِزَكَ بِعَمَلِ الْفُجَّارِ، كَالْمُرَاصِدِ

در غیر موقع خود بودم میسر شده روزی تو را و خواهانم عطیه هایت را به کردار فاسقان و بدکرداران

رَحْمَتِكَ بِعَمَلِ الْأَبْرَارِ، مُجْتَهِداً أَتَمَنَّى عَلَيْكَ الْعِظَائِمَ كَالْمُدِلِّ

مثل آن که انتظار کشد رحمت تو را به عوض کردار نیکوکاران و سعی کننده و آرزو دارنده ام در حالی که اعتماد کننده ام بر تو نعمتهای

الْأَمْنِ مِنْ قِصَاصِ الْجَرَائِمِ. فَإِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، مُصِيبَةً

بزرگ را مثل آن که خاطر جمع و ایمن باشد از خواست گناهان پس بدرستی که وجود ما از خداست و ما به سوی او بازگشت کنندگانیم.

عَظَمَ رُزْنُهَا، وَ جَلَّ عِقَابُهَا. بَلْ كَيْفَ لَوْ لَا أَمَلِي وَ عَذَابُكَ الصَّفْحَ عَنْ

وای از مصیبت و بلایی که بزرگی باشد محنت آن و عظیم باشد عقوبت آن بلکه چگونه اگر نمی بود امید من و وعده نمودن تو

زَلَلِي أَرْجُو إِقَالَتَكَ، وَ قَدْ جَاهَرْتُكَ بِالْكَبَائِرِ مُسْتَخْفِياً عَنْ

در گذشتن از لغزش مرا امید می داشتم که قبول کنی پشیمانی مرا و حال آن که به تحقیق که ظاهر نمودم به تو گناهان بزرگی

أَصَاغِرِ خَلْقِكَ. فَلَا أَنَا رَاقِبَتُكَ وَ أَنْتَ مَعِي، وَ لَا رَاعِيَتْ حُرْمَةَ

خود را در حالیکه پنهان کننده ام آنها را از کوچک های آفریدگان تو پس نیستم که ملاحظه کرده باشم تو را و حال آن که بودی با من

سِتْرِكَ عَلَيَّ، بِأَيِّ وَجْهِ أَلْقَاكَ، وَ بِأَيِّ لِسَانٍ أَنَا جِيكَ، وَ قَدْ نَقَضْتُ

و نه آن که رعایت کرده باشم حرمت پرده تو را بر گناهان من به چه روی ملاقات نمایم تو را و به کدام زبان مناجات کنم تو را و به تحقیق که

الْعُهُودَ وَ الْإِيْمَانَ بَعْدَ تَوَكُّدِهَا، وَ جَعَلْتُكَ عَلَيَّ كَفِيلاً، ثُمَّ دَعَوْتُكَ

شکستم پیمانه ها و سوگندهای خود را بعد از آن که تأکید و محکم نموده بودم آنها را و گردانیده بودم تو را بر خود ضامن، پس خواندم

مُقْتَحِماً فِي الْخَطِيئَةِ فَأَجَبْتَنِي وَ دَعَوْتَنِي، وَ إِلَيْكَ فَقَرَى فَلَمْ أَجِبْ

ترا در حالی که افتاده بودم در گناه پس اجابت نمودی دعای مرا و خواندی مرا به طاعت و حال آن که به سوییت است احتیاج من، پس

فَوَاسَوَاتَاهُ وَ قَبِيحُ صَنِيعَاهُ، أَيْةُ جُرْأَةٍ تَجَرَّأْتُ، وَ أَيْ تَغْرِيرِ

اطاعت نکردم تو را پس وای بر بدن من و بر بدی کردارم، این چه حرارتی است که نمودم و این چه فریبی است که

غَرَرْتُ نَفْسِي. سُبْحَانَكَ فَبِكَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ، وَ بِحَقِّكَ أَقْسِمُ، وَ مِنْكَ

فریب دادم خودم را. تسبیح می کنم تو را تسبیح کردنی، پس به سبب تو نزدیکی می جویم بسوییت و به حق تو

أَهْرَبُ إِلَيْكَ، بِنَفْسِي اسْتَخَفَفْتُ عِنْدَ مَعْصِيَتِي لَا بِنَفْسِكَ، وَ

قسم می دهم بر تو و از عذاب تو می گریزم بسوییت به نفس خود خفت رسانده ام هنگام نافرمانی نه به تو، و

بِجَهْلِي اغْتَرَرْتُ لَا بِجِلْمِكَ، وَ حَقِّي أَضَعْتُ لَا عَظِيمَ حَقِّكَ، وَ نَفْسِي

به سبب نادانی خودم فریب خوردم نه به سبب جلالت، و حق خود را ضایع نموده ام نه بزرگی از حق تو را و نفس خود را

ظَلَمْتُ، وَ لِرَحْمَتِكَ الْآنَ رَجَوْتُ، وَ بِكَ آمَنْتُ، وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَ

ستمم نموده ام و از برای رحمت تو اینک امیدوارم و به تو ایمان آورده ام و بر تو اعتماد نمودم و

دعاهای حضرت علی علیه السلام

إِلَيْكَ أَنْبَتْ وَ تَضَرَّعْتُ فَارْحَمِ إِلَيْكَ فَقْرِي وَ فَاقْتَبِي وَ كَبَوْتِي

بسویت بازگشت و توبه نمودم و زاری کردم پس رحم کن درویشی و احتیاج مرا بسویت و به سر درآمدن

لِحَرْ وَ جَهِي، وَ حَيْرَتِي فِي سَوَاةِ ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. يَا

و الفتادن به گونه روی خود را و حیرانی مرا در بدی گناهان من بدرستی که تو رحم کننده ترین رحم کنندگانی. ای

أَسْمَعَ مَدْعُو، وَ خَيْرَ مَرْجُو، وَ أَحْلَمَ مُغْضٍ، وَ أَقْرَبَ مُسْتَعَاثٍ،

شنواترین خواننده شدگان و بهترین امید داشته شدگان و حلیم ترین تغافل کنندگان و چشم پوشندگان و نزدیک فریاد رسندگان

أَدْعُوكَ مُسْتَغِيثًا بِكَ اسْتِغَاةَ الْمُتَحَيِّرِ الْمُسْتَيْئِسِ مِنْ إِغَاةِ

می خوانم تو را در حالی که طلب فریادرس کننده ام از تو فریادرس طلب کردن شخص سرگردان و مایوس گشته شده از فریادری

خَلْقِكَ، فَعُدْ بِلُطْفِكَ عَلَى ضَعْفِي، وَ اغْفِرْ بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ كَبَائِرَ

مخلوقات تو، پس کرم نمای به بخشش خود بر ناتوانی من و بیامرز به گنجایش رحمت خود بزرگهای

ذُنُوبِي، وَ هَبْ لِي عَاجِلَ صُنْعِكَ، إِنَّكَ أَوْسَعُ الْوَاهِبِينَ، لَا إِلَهَ إِلَّا

گناهان مرا، و ببخش به من زودرسنده از احسان خود را بدرستی که تو بخشنده ترین بخشندگان، نیت خدائی مگر

أَنْتَ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ. يَا اللَّهُ يَا أَحَدُ، يَا اللَّهُ يَا

تو، منزهی تو بدرستی که من هستم از جمله ستم کنندگان ای خدای ای یکتای ای خدای ای

صَمَدٌ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. اللَّهُمَّ أَغِيثْنِي

همیشه ای آن که نزائیده و زائیده نشده است و نبوده و نیست برای او مانند کسی خداوند اعجاز نموده است مرا مطلبها

الْمَطَالِبِ، وَ ضَاقَتْ عَلَيَّ الْمَذَاهِبُ، وَ أَقْصَانِي الْأَبَاعِدُ، وَ مَلَنِى

و تنگ شده است بر من راهها و دور کرده اند مرا بیگانه ها و دلگیر نموده اند مرا

الْأَقَارِبُ، وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ إِذَا انْقَطَعَ الرَّجَاءُ، وَ الْمُسْتَعَانُ إِذَا عَظُمَ

خویشان و تونی امید داشته شده هرگاه بریده شود امیدها و تونی یاری طلب کرده شده، هرگاه عظیم گردد

الْبَلَاءُ، وَ اللَّجَأُ فِي الشَّدَةِ وَ الرَّخَاءُ، فَانْقَسَ كُرْبَةُ نَفْسٍ إِذَا ذَكَرَهَا

بلا و تونی پناه در سختی و آسائی پس برطرف نمای آندوه شخصی را که هرگاه به یاد آندازد او را

الْقَنُوطُ مَسَاوِيهَا أَيْئَسْتُ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَ لَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ

نوامیدی بسدیهای او مایوس گرد از رحمت تو ناامید مگردان مرا از رحمت خود

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ای رحم کننده ترین رحم کنندگان.

دعای حرز یمانی به روایت دیگر

علی بن موسی بن جعفر بن محمد طاووس مؤلف این کتاب علیه السلام گوید: این دعای مشهور به

دعاهای حضرت علی علیه السلام

حرز یمانی را یافتیم به روایتهای دیگر که با روایت سابق اختلاف داشت و در این زیادتی‌ها نسبت به سابق بود. پس دوست داشتم که این دعا را به هر دو روایت ضبط نمایم.

الفاظ روایت دیگر این است که او را یافته‌ام: حدیث نمود به ما شریف ابوالحسن زید بن جعفر علوی محمدی که این دعا را بر ابوالحسن محمد بن عبداللّه بن بساط خواندم، او گفت که روایت نمود به ما مغیره بن عمر بن ولید عزرمی مکی در مکه به عنوانی که خواندم آن را بر او و گفت که روایت نمود به ما ابوسعید مفضل بن محمد حسینی به عنوان قرائت کردن بر او و او گفت که حدیث نمود به ما ابواسحق ابراهیم بن محمد شافعی و محمد بن یحیی بن ابی عمر عبدی و آن هر دو نقل نمودند از فضیل بن عیاض از عطاء بن سائب از طاووس از ابن عباس که گفت: روزی در خدمت حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام حاضر بودم و صحبت می‌کردیم که حسن علی علیه السلام داخل شدند و گفتند پدر جان مرد سواره‌ای بر در خانه ایستاده و اجازه می‌طلبد که داخل شود و از او بوی خوش مشک و عنبر می‌آید. حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند: بگو تا بیاید.

پس دیدیم مردی قوی هیکل نیکو روی خوش اندامی داخل شد که بر او لباس ملوکانه بود. گفت: «السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ». آن حضرت فرمودند: «وَّ عَلَیْكَ السَّلَامُ». و او را نزدیک خود نشاندند.

پس آن جوان گفت: یا امیرالمؤمنین من از منتهی بلاد یمن به سوی تو آمدم و مردم از جمله نجباء عرب و از اولاد کسی هستم که به تو منسوب است و به تحقیق که پادشاهی عظیمی و نعمتی تمام و املاک بسیاری را در عقب خود گذارده‌ام و به درستی که من در عیشی فراخ و در کمال رفاهیت و نیکوئی از حال بودم و در برابر من دشمنی است که اراده کرده تا برکنار کند مرا و مملکت مرا از دست من بگیرد و خدعه و حيلة بسیار همت خود ساخته‌است و چند سال است که با من جنگ و کارزار نموده‌است و کار را به جایی رسانیده که عاجز کرده مرا و چاره دفع او را نمی‌دانم.

در این ایام یا امیرالمؤمنین شبی خوابیده بودم که مرا هاتفی آواز داد که برخیز و کوچ کن و به سوی خلیفه خدا، امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام و از آن حضرت سؤال کن که به تو دعائی را تعلیم نماید که به پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله تعلیم نموده‌است.

که در آن اسم اعظم و کلمات تامه‌است و تو به برکت این دعا، مستحق می‌گرددی آن که خدای تعالی حاجت تو را برآورد و تو را از شر این دشمن نجات دهد. چون بیدار گشتم دست به هیچ کاری نزده و یک راست به سوی تو روانه شدم و اکنون در خدمت

دعاهای حضرت علی (ع)

شما هستم و چهارصد بنده همراه دارم و خدای عزوجل را شاهد می گیرم و تورا شاهد می گیرم به آن که همگی آنها را در راه خدا آزاد کردم و از ایشان بندگی و مالکیت خود برداشتم و همگی آزادند. یا امیرالمؤمنین از شهری دور و مسافتی بعید و بیابانی بی پایان خدمت شما آمدم که بدن من لاغر شده است و جثه من ضعیف گشته است. پس یا امیرالمؤمنین! بر من منت گذار. تورا سوگند می دهم به حق پدری که بر من داری، و به حق خویشی که با تو دارم، آن که به من آن دعائی را تعلیم نمائی که در خواب دیدم.

پس آن حضرت فرمودند: چنین باشد و قلم و دوات و کاغذی را خواستند و این دعا را برای او نوشتند. راوی گوید: پس من نیز آن دعا را نوشتم و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم ب نام خدای بخشنده مهربان

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ، وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ أَجْمَعِينَ. اَللَّهُمَّ اِنِّیْ اُحْمَدُكَ وَ اُنْتُ لِلْحَمْدِ اَهْلٌ، عَلَى مَا خَصَّصْتَنِیْ بِهٖ مِنْ مَّوَاهِبِ الرِّغَائِبِ، وَ وَصَلَ وَ تَوَبَّ لَیْسَ سَتَائِشَ سِرَّوَارِیْ بِرَ اَنْجَهِ مَخْصُوصِ سَاخْتِیْ مَرَا بِهٖ اَنْ اَزْ بَخْشِشِیْ بِسِیَارِ نَفِیْسٍ وَ اَنْجَهِ اِلَیَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ، وَ مَا اَوْلَیْتَنِیْ بِهٖ مِنْ اِحْسَانِکَ، وَ رَسِیْدَهِ اَسْتَ بِهٖ مِنْ اِحْسَانِیْ تَعَامٍ وَ کَامِلٍ وَ اَنْجَهِ عِطَانِ مَوْدَیْ اَنْ اَرَا اَنْ نِیْکُوْنِیْ خُودٍ وَ بَوَّاتَنِیْ مِنْ مَظَنَّةِ الصِّدْقِ، وَ اَنْلَتَنِیْ بِهٖ مِنْ مَنِّکَ الْوَاصِلِ اِلَیَّ وَ جَاى دَادَمَی مَرَا اَنْ جَاى گاه رَاسَتِی وَ رَسَائِدِیْ بِهٖ مِنْ اَنْ اَرَا اَنْ نَعْمَتِ خُودِ کِه رَسِیْدَهِ اَسْتَ بِهٖ مِنْ اَنْ دَفَعِ شَدَن بِلَا اَنْ مَن وَ مَهِنَا شَدَن اَسْبَابِ خَیْرِ بِرَاى مَن وَ اُتْرَاوردَن دَعَاى مَرَا دَر هِن گامِی کِه مَن اَجَاتِ کَنَم تَرَا رَاغِبَا، وَ اَدْعُوکَ مُصَافِیَا، وَ حَتَّى اَرْجُوکَ وَ اُجِدْکَ فِی الْمَوَاضِعِ رَغَبِتِ کُنَنده وَ بِخَوَاتَمِ تَوْرَا دَر حَالِی کِه خَالِصِ هِسْتَم، وَ دَر وَقْتِی کِه اَمِیدِ دَارَم تَوْرَا وَ مِی یابم تَرَا کُلِّهَا لِی جَابِرَا، وَ فِی الْمَوَاطِنِ نَاطِرَا، وَ عَلَى الْاَعْدَاءِ نَاصِرَا، وَ دَر هَر مَقَامِ هَمَّ اَنْ هَا بِرَاى مَن اَصْلَاحِ کُنَنده، وَ دَر هَمَّ جَاى هَا نَگاهِ کُنَنده، وَ بِرِ دُشْمَنانِ یَا رِی کُنَنده، وَ لِلذُّنُوبِ سَاتِرَا، لَمْ اَعْدَمْ فَضْلَکَ طَرْفَةً عَیْنٍ مُنْذُ اَنْزَلْتَنِیْ دَارَ اَنْ بِرَاى گَنَاهانِ پُوشَنده، نِیستِ اَنْ کِه نِیافتَه باشم اِحْسَانِ تَوْرَا یَکِ بِرِ هَمَزْدَن چِشْمِی اَنْ وَقْتِی کِه فِرودِ اُورِی مَرَا بِهٖ خَلَقَ

دعاهای حضرت علی علیه السلام

الْاِخْتِبَارُ، لِنَنْظُرَ مَاذَا اُقَدِمُ لِذَارِ الْقَرَارِ. فَاَنَا عَتِيقُكَ مِنْ جَمِيعِ

آزمایش تا ببینی که چه چیز پیش می فرستم از برای خانه آرامگاه خودم پس من آزاد کرده توام از همه

الْمَصَائِبِ وَ اللّٰوَاظِبِ، وَ الْغُمُومِ الَّتِي سَاوَرَتْكِ فِيهَا الْهُمُومُ

بلاها و مصیبتها و سستیها و از استدوهائی که حمله نموده اند مرا در آنها

بِمَغَارِيضِ اَصْنَافِ الْبَلَاءِ، وَ مَصْرُوفِ جُهْدِ الْقَضَاءِ، لَا اَذْكُرُ مِنْكَ

حزن و دلگیری ها به تیرهای انواع بلا و برگشتن مشقت قضا بیاد نمی آورم از تو

إِلَّا الْجَمِيلَ، وَ لَا اُزِي مِنْكَ إِلَّا التَّفْضِيلَ، خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ، وَ فَضْلُكَ

مگر نیکنی را و نمی بینم از تو مگر زیادتى نعمت را نیکنیت برای من فروگیرنده است و احسان تو

عَلَى مُتَوَاتِرٍ، وَ نِعْمَتُكَ عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ، لَمْ تُحَقِّقْ حِذَارِي، وَ

بر من پی در پی است و نعمت نزد من پیوسته است موجود نساخته ای آنچه را که می ترسم از آن و

صَدَقْتَ رَجَائِي، وَ صَاحَبْتَ اَسْفَارِي وَ اَكْرَمْتَ اَحْضَارِي، وَ شَفَيْتَ

راست و متحقق نمودی آنچه را که امید داشتم آرا و رفاقت نمودی مرا در سفرهای من و اکرم نمودی مرا در حضرها و شفادادی

أَمْرَاضِي، وَ عَافَيْتَ مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَايَ، وَ لَمْ تُشْمِتْ بِي اَعْدَائِي، وَ

مرا در بیماریها و سالم گردانیدی بازگشت و آرامگاه مرا و خوشحال نگردانیدی به سبب دشمنان مرا و

رَمَيْتَ مَنْ رَمَانِي، وَ كَفَيْتَنِي شَنْئَانِ مَنْ عَادَانِي. فَحَمْدِي لَكَ

انداختی به بلا آنرا که انداخت مرا به بدی و کفایت نمودی از من بدی آنرا که دشمنی نمود با من. پس ستایش من

وَاصِلٌ، وَ ثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ

برایت پیوسته است و درود من بر تو همیشه ای است از زمانه ای تا به زمانه دیگر به انواع

التَّسْبِيحِ، خَالِصاً لِذِكْرِكَ، وَ مَرْضِيّاً لَكَ بِنَاصِعِ التَّحْمِيدِ وَ

تسبیح کردن در حالی که خالی نمودم یادآوری تو را از غیر و رضاجونی تو را نموده ام به خالص نمودن ستایش تو و

إِخْلَاصِ التَّوَجُّهِ، وَ إِفْحَاضِ التَّمَجِّيدِ بِطُولِ التَّعْدِيدِ، وَ إِكْذَابِ أَهْلِ

پاکیزه نمودن یگانه دانستن تو را و محض ساختن تعظیم تو را به بسیار شمردن نعمتهايت و دروغگو دانستن جماعت

التَّنْبِيدِ، لَمْ تُغْنِ فِي قُدْرَتِكَ، وَ لَمْ تُشَارِكْ فِي إِلَهِيَّتِكَ، وَ لَمْ تُغَايِنْ

کافران را یاری کرده نشدی در توانائی خود و شریک نشد تو را کسی در خداوندیت و دیده دانسته نشدی

إِنْ حُبِسَتْ الْأَشْيَاءُ عَلَى الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ، وَ لَا خَرَقَتْ الْأَوْهَامُ

تو در هنگامی که موجود شدند چیزها بر طبیعتهای مختلف و نه در یزدند و همها

حُجُبِ الْغُيُوبِ إِلَيْكَ، فَاعْتَقَدْتُ مِنْكَ مَحْدُوداً فِي عَظَمَتِكَ، لَا

پرده های نهانی را به سویت تا آن که اعتقاد کنند از گنه تو چیزی را که احاطه کرده شده باشد در بزرگیت، نمی رسد

يَبْغُلُكَ بَعْدُ الْهَمَمُ، وَ لَا يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِطَنِ، وَ لَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظَرُ

به تو دوری همت ها و نمی یابد تو را فرو رفتن زیرکی ها و منتهی نمی شود به سویت نگاه

دعاهای حضرت علی علیه السلام

النَّاطِرُ فِي مَجْدِ جَبْرُوتِكَ. إِزْتَفَعْتُ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَاتُ

نگاه کننده در شرف بزرگواریت بلند است از تعریف آفریدگان و صفات

قُدْرَتِكَ، وَ عَلَا عَنْ ذَالِكَ كِبَرِيَاءُ عَظَمَتِكَ، لَا يَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ

تواناتیت و بالاتر است از این تعریف، بزرگواری بزرگیت کم نمی شود آنچه خواسته باشی آن که زیاد شود

يَزْدَادُ، وَ لَا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَنْقُصَ. لَا أَحَدٌ شَهِدَكَ حِينَ فَطَرْتَ

و زیاد نمی گردد آنچه اراده نموده باشی آن که کم باشد، نیست کسی که حاضر باشد تو را در هنگامی که

الْخَلْقَ، وَ لَا يَدُّ حَضْرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النَّفُوسَ، كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ

خلق نموده ای آفریدگان را و نه مانند ای که حاضر باشد تو را وقتی که آفریدم ای نفسها را عاجز و گنگ شدند زبانها از

تَفْسِيرِ صِفَتِكَ، وَ انْخَسَرَتْ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ. وَ كَيْفَ

بسیان کردن صفت تو و باز ماندند عقول از ادراک حقیقت شناخت تو و چگونه

تُوصَفُ، وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَزَلِيًّا دَائِمًا فِي

تعریف کرده شوی و حال آن که تویی صاحب جبروت منزله ای که همیشه بوده ای بی اول و آخر همیشه هستی در

الْغُيُوبِ، وَ حَدِّكَ لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ، وَ لَا

پنهانی از نظرها در حالی که یگانه ای تو، نیست در این صفتها غیر تو کسی و نبود برای آن ها سزاوار

هَجَمَتِ الْأَعْيَانُ عَلَيْكَ، فَتَذَرِكَ مِنْكَ إِنْشَاءً، وَ لَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ

سواي تو احدی و هجوم آور نمی شوند چشمها بر تو تا آن که ببینند از تو امری را، و راه نمی یابند دلها

لِصِفَتِكَ، وَ لَا يَبْلُغُ الْعُقُولُ جَلَالَ عِزَّتِكَ. خَارَتْ فِي مَلَكُوتِكَ

برای تعریف تو، و نمی رسند عقول به بزرگی عزت تو، حیران شدند در پادشاهی تو

عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفَكِيرِ فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ، وَ عَنَتِ

به تله رونده های از راه های فکر کردن، پس فروتنی نمودند پادشاهان برای هیبت تو و پست شدند

الْوُجُوهُ بِذِلَّةِ الْأَسْتِكَانَةِ لَكَ، وَ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِكَ، وَ

روی ها به خوارگی زاری کردن از برایت و اطاعت نمودند همه چیز برای بزرگی تو، و

اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ، وَ خَضَعَتْ لَكَ الرِّقَابُ، وَ كُلُّ دُونِ

فرمانبرداری نمودند همه اشیا برای تواناتیت و فروتنی نمودند برایت گردنها و واماندند

ذَلِكَ تَخْبِيرُ اللُّغَاتِ، وَ ضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِي تَضَاعِيفِ

نزد ذکر صفتهاست نیکو نمودن لهجه ها و گمراه شد است در آنجا فکر نموده در زیادت

الصِّفَاتِ. فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرَفُهُ إِلَيْهِ حَسِيرًا، وَ عَقْلُهُ

صفتهاست پس کسی که فکر کند در این امر برمی گردد نظر فکر او به سوی خودش بازمانده و عقلش

مَبْهُوتًا، وَ تَفَكَّرُهُ مُتَحِيرًا. اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَوَالِيًا

حیران و فکرش سرگردان. خداوند پس از برای توست ستایش پیوسته به یکدیگر پس در پی منظم

دعاهای حضرت علی (ع)

مُتَسِقًا مُسْتَوْسِقًا يَدُومُ وَلَا يَبِيدُ، غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ، وَلَا

مجمع گشته باشد همیشه و بر طرف نگردد و نشود فانی در پادشاهیت و محو نگردد

مَطْمُوسٍ فِي الْعَالَمِ، وَلَا مُنْتَقِصٍ فِي الْعَرْفَانِ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِيمَا

در عالم و کم نشود در شناخت تو و از برای تو ستایش در مقابل آنچه

لَا تُخْصِي مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ، وَ الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ، وَ فِي

در شمار نماید مکرمتهای او در شب وقتی که پشت کند و صبح هرگاه روشن شود و در

الْبَرِّ وَ الْبَحَارِ وَ الْغُدُوِّ وَ الْآصَالِ وَ الْعَشِيِّ وَ الْبُكَارِ وَ الظُّهَيْرَةِ وَ

سحرا و دریاهای و بعد از صبح و وقت عصر و در آخر روز و در اول روز و در میان روز و

الْأَسْحَارِ. اَللّٰهُمَّ بِتَوْفِيقِكَ قَدْ أَحْضَرْتَنِي النِّجَاةَ، وَ جَعَلْتَنِي مِنْكَ

در سحرها. خداوندایه مهیا کردن تو اسباب را به تحقیق که حاضر کرده ای برای من خلاصی از بلایا و گردانیده ای مرا

فِي وَ لَآيَةِ الْعِصْمَةِ، وَ لَمْ أَبْرَحْ فِي سُبُوحِ نِعْمَائِكَ، وَ تَتَابَعِ آلَائِكَ،

از تفضل خود در حمایت نگاهداشتی خود پس همیشه بودم در تمامهای از نعمتهایت در پیایی آمدن احسانهایت نگاهداشته شده

مَحْفُوظًا لَكَ فِي الْمُنْعَةِ وَ الدِّفَاعِ، لَمْ تُكَلِّفْنِي فَوْقَ طَاقَتِي، إِذْ لَمْ

به حفظ توام در بازداشتن و دفع کردن دشمن تکلیف نکردی مرا از یادهای قدرت من از جهت آنکه

تَرْضَى مِنِّي إِلَّا طَاعَتِي، فَلَيْسَ شُكْرِي وَ إِنِ دَأَبْتُ مِنْهُ فِي الْمَقَالِ وَ

نخواستنی از من مگر فرمانبرداری مرا، پس نیست شکر من و هرچند سعی تمام از آن در گفتار و

بَالِغَتْ فِي الْفِعَالِ، يَبْلُغُ أَذْنَى حَقِّكَ وَ لَا مُكَافٍ فَضْلِكَ، لَأَنَّكَ أَنْتَ

مبالغه کنم در کردار آن که برسد به پست ترین حق تو و نه آن که برابری نماید احسان تو را از جهت آن که تو خدائی

اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، لَمْ تَغِبْ وَ لَا تَغِيبُ عَنْكَ غَائِبَةٌ، وَ لَا تَخْفَى

که نیست خدائی مگر تو، نیستی غایب و پنهان نمی شود از تو پنهان از دیگران، و پوشیده نمی شود

فِي غَوَامِضِ الْوَلَايَةِ خَافِيَةٌ، وَ لَمْ تَضِلْ لَكَ فِي ظُلَمِ الْخَفِيَّاتِ ضَالَّةٌ.

از تو در نهانگاه غایبها پوشیده ای، و کم نیست برای تو در تاریکیهای سیاه کم شده ای

إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا شِئْتَ أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ. اَللّٰهُمَّ وَ لَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ

بدرستی که فرمان تو هرگاه خواهی چیزی را آن که می گویی موجود شو پس موجود می شود. خداوندای از برای تو ستایش

مَا حَمَدَتْ بِهِ نَفْسِكَ، وَ حَمْدَكَ الْخَامِدُونَ، وَ مَجْدَكَ الْمُمَجِّدُونَ، وَ

مانند آنچه ستای شکرده ای به آن نفس خود را و مثل آنچه حمد کرده اند تو را ستایش کنندگان و تعظیم کرده اند تو را

كَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ، وَ عَظَّمَكَ بِهِ الْمُعْظِمُونَ، حَتَّى يَكُونَ لَكَ

تعظیم کنندگان و به بزرگی یاد نمودند تو را به آن به بزرگی یاد کنندگان و بزرگی شمرده اند تو را به آن بزرگی شمارندگان تا به حدی که

مِنِّي وَ خَدِي فِي كُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ، وَ أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ، مِثْلَ حَمْدِ الْخَامِدِينَ،

باشد برای من از من به تنهایی در هر برهمزدن چشمی و کمتر از این مساوی ستایش ستایش کنندگان

دعاهای حضرت علی (ع)

و تَوْجِيدِ أَصْنَافِ الْمُخْلِصِينَ، وَ ثَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهْلَلِينَ، وَ تَقْدِيسِ

و مانند یگانه دانستن انواع اخلاص و ورزندگان و مثل درود همه تهلیل گویان و تنزیه نمودن

إِخْبَاتِ الْعَارِفِينَ، وَ مِثْلِ مَا أَنْتَ بِهِ عَارِفٌ وَ مَحْمُودٌ بِهِ فِي جَمِيعِ

و خشوع و زاری کردن خدانشناسان و مساوی آنچه تو به آن دانا و شناسا و حمد کرده شده به آنی در همه

خَلْقِكَ مِنَ الْحَيَوَانِ، وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي بَرَكَهٍ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ مِنْ

میان آفریدگان خود از حیوانات و خواهانم به سوی رحمت تو در میمنت آنچه گویا نموده‌ای مرا به سبب آن چیز از

حَمْدِكَ. فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي بِهِ مِنْ حَمْدِكَ، وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي

ستایش کردن تو. پس چه آسان است آنچه تلکلف نموده‌ای مرا به آن از ستایش کردن تو و چه بزرگ است آنچه وعده داده‌ای

عَلَى شُكْرِكَ مِنْ ثَوَابِهِ، إِبْتِدَاءً لِلنِّعَمِ فَضْلاً وَ طَوَلاً، وَ أَمَرْتَنِي

تو مرا بر شکرگذاری از ثواب آن از جهت آن که آغاز نموده‌ای به نعمتها از روی تفضل و بخشش و امر نموده‌ای

بِالشُّكْرِ حَقّاً وَ عَدَلاً، وَ وَعَدْتَنِي أَضْعَافاً وَ مَزِيداً، وَ أَعْطَيْتَنِي مِنْ

مرا به شکر کردن از روی راستی و عدالت و وعده داده‌ای مرا چندین برابر و زیاده و بخشیده‌ای از

رِزْقِكَ اعْتِبَاراً وَ قَرْضاً، وَ سَأَلْتَنِي مِنْهُ صَغِيراً، وَ أَعْفَيْتَنِي مِنْ

روزی از جانب خود از روی آزمایش و قرض دادن و خواسته‌ای از من عوض این شکر کوچک را و عافیت داده‌ای مرا از

جُهِدِ الْبَلَاءِ، وَ لَمْ تُسَلِّمْ بِي بِالسُّوءِ مِنْ بَلَائِكَ، وَ جَعَلْتَ بِلِيَّتِي

تعب بلا و ندادی مرا به دست مصیبت‌های بد از بلاهایت و گردانیدی ببلای مرا

الْعَافِيَةَ، وَ أَوْلَيْتَنِي بِالْبَسْطَةِ وَ الرَّخَاءِ، وَ شَرَعْتَ لِي أَيْسَرَ

عافیت و عطا کردی مرا به توسعه رزق و آسانی عیش و مقرّر ساختی برای من آسان‌تر

الْفَضْلِ مَعَ مَا وَعَدْتَنِي مِنَ الْمَحَجَّةِ الشَّرِيفَةِ، وَ يَسَّرْتَ لِي مِنْ

از احسان را با وجود آنچه وعده داده بودی مرا از برهان و دلیل واضح و عزیز خود و آسان نموده بودی برای من

الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ، وَ اصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً، وَ أَفْضَلِهِمْ

از مرتبه بلند و برگزیده بودی مرا به پیروی کردن بزرگ‌ترین پیغمبران از برای خواندن خلائق و فاضل‌ترین

شَفَاعَةً، مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ. اللَّهُمَّ فَاعْفِرْ لِي مَا لَا

ایشان از جهت شفاعت کردن که محمد است رحمت فرستد خدا بر او و بر خاندانش و درود نماید. خداوند! پس بپارز گناهان مرا آنچه

يَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتَكَ، وَ لَا يَمْحَاهُ إِلَّا عَفْوُكَ، وَ لَا يُكَفِّرُهُ إِلَّا فَضْلُكَ، وَ

فرانمی‌گیرد آنرا مگر آمرزش تو و محو نمی‌کند آنرا مگر تجاوز تو و نمی‌پوشاند آنرا مگر زیادتی بخشش تو، و

هَبْ لِي فِي يَوْمِي هَذَا يَقِيناً يُهَوِّنُ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ

بخشش بده من در روز من این روز یقینی را که آسان کند بر من بلاهای دنیا و

أَحْزَانَهَا، وَ شَوْقاً إِلَيْكَ وَ رَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ، وَ اكْتُبْ لِي عِنْدَكَ

اندوه‌های آنرا و سبب شود اشتیاق مرا به سوی تو و خواهش مرا در چیزی که نزد توست و بنویس برای من در نزد خود

دعاهای حضرت علی علیه السلام

الْمَغْفِرَةَ، وَ بَلِّغْنِي الْكَرَامَةَ، وَ ارْزُقْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ.

آمرزش را و برسان برابه کرامت خود و روزی کن مرا شکر کردن آنچه را که انعام کرده ای بر من.

فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ الْبَدِيُّ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ

پس بدرستی که تویی خدای یگانه بلند مرتبه خلق کننده تازه پدید آورنده شنوای دانای که نیت برای

لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ، وَ لَا عَنْ قَضَائِكَ مَفْتَنٌ، وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي وَ رَبُّ كُلِّ

فرمان تو بازدارنده ای و نه از حکمت گریزنده ای و شهادت می دهم آن که تویی پروردگار من و پروردگار هر

شَيْءٍ، فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَلِيُّ

چیزی، تویی آفریدگار آسمانها و زمین و دانای پنهان و آشکار و بلند مرتبه

الْكَبِيرُ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الثَّبَاتَ فِی الْاَمْرِ، وَ الْعَزِيْمَةَ عَلٰی الرُّشْدِ،

بزرگوار. خداوند بدرستی که من سوال می کنم از تو ایستادگی در فرمان تو را و سعی نمودن بر رفتن به راه راست را

وَ الشُّكْرَ عَلٰی نِعْمَتِكَ. وَ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ، وَ بَغْيِ كُلِّ

و شکر نمودن بر نعمت تو را و پناه می برم به تو از ستم هر ستمکاری و ظلم هر

بَاغٍ، وَ حَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ، بِكَ اُصُوْلُ عَلٰی الْاَعْدَاءِ، وَ اِيَّاكَ اَرْجُو

ظالمی و از رشک هر رشک برنده ای به قوت تو حمله می کنم بر دشمنان و از تو امیدوارم

الْوَلَايَةَ لِلْاَحْبَاءِ، مَعَ مَا لَا اُسْتَطِيعُ اِحْصَاءَهُ، وَ لَا تَعْبِيْدَهُ مِنْ

دوستی از برای دوستان را با وجود آنچه قادر نیستم شمردن آنرا و نه به عدد درآوردن آنرا از

فَوَائِدِ فَضْلِكَ، وَ طُرْفِ رِزْقِكَ، وَ اَلْوَانِ مَا اَوْلَيْتَنِيْ مِنْ اِزْفَادِكَ، وَ

نفع دهنده های زیادتی بخشش تو و غریب های روزیت و انواع آنچه بخشیده ای مرا از انعام خود و

اَنَا مُقِرٌّ اَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اَلْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُكَ،

من اقرار دارم به آن که تو تویی خدا نیست خدائی مگر تو، بسیار و ظاهر است در میان خلایق ستایش تو

اَلْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدَكَ، لَا تُضَادُّ فِی حُكْمِكَ، وَ لَا تُنَازِعُ فِی اَمْرِكَ،

تو تویی گشاینده به بخشش دست خود را مخالفت کرده نمی شوی در حکم خود و نزاع کرده نمی شوی در فرمان خود.

تَمْلِكُ مِنَ الْاَنَامِ مَا تَشَاءُ، وَ لَا يَمْلِكُوْنَ اِلَّا مَا تُرِيدُ. اَنْتَ الْمُنْعِمُ

مالک می شوی از خلائق آنچه را که خواهی و مالک نمی شوند ایشان مگر آنچه را که تو خواهی تویی انعام کننده

الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدَّسُ فِی نُوْرِ الْقُدُسِ، تَرَدَّيْتُ الْمَجْدَ

احسان کننده و توانای غلبه کننده و منزّه در روشنی پاکیزگی ردای خود ساخته ای شرف خود را به عزت و بزرگی

بِالْعِزِّ، وَ تَعَظَّمْتَ الْعِزَّ بِالْكِبْرِيَاءِ، وَ تَغَشَّيْتَ النُّوْرَ بِالْبَهَاءِ وَ

نمودهای عزت خود را به بزرگواری و پوشیده ای نور خود را به شرف و

تَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ، لَكَ الْمَنْ الْقَدِيمُ، وَ السُّلْطَانُ الشَّامِخُ، وَ

زیبنت داده ای شرف خود را به هیبت برای توست نعمت دادن دائمی و پادشاهی بلند مرتبه و

دعاهای حضرت علی علیه السلام

الْحَوْلُ الْوَاسِعُ، وَ الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ، إِذْ جَعَلْتَنِي مِنْ أَفْضَلِ بَنِي

قدرت فراخ و وسیع و توانائی با اقتدار چون که گردانیدی مرا از جمله فاضل های اولاد

أَدَمَ وَ جَعَلْتَنِي سَمِيعاً بَصِيراً صَاحِباً سَوِيّاً مُعَافِئاً، لَمْ تَشْغَلْنِي

آدم و گردانیدی مرا شنوا و بینا در کمال مغت مستوی الخلقه به سلامت مشغول نساختی مرا

بِنُقْضَانٍ فِي بَدَنِي. ثُمَّ لَمْ تَمْنَعْكَ كِرَامَتُكَ إِيَّايَ، وَ حُسْنُ

به افت و بلانی که باشد در بدن من پس از نداشت تو را بخشش توبه من و نیکنی احسان تو

صَنِيْعِكَ عِنْدِي، وَ فَضْلُ نِعْمَائِكَ عَلَيَّ، إِذْ وَسَّغْتَ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا،

نزد من و زیادتی نعمت های بر من در وقتی که فراخ کردی بر من روزی مرا در دنیا

وَ فَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَهْلِهَا، فَجَعَلْتَ لِي سَمْعاً يَعْقِلُ آيَاتِكَ،

و زیاده دادی مرا بر بسیاری از اهل دنیا پس گردانیدی برای من گوشی را که بفهم آیات ترا

وَ بَصَراً يَرَى قُدْرَتَكَ، وَ فُؤَاداً يَعْرِفُ عَظَمَتَكَ. فَأَنَا لِفَضْلِكَ عَلَيَّ

و چشمی را که ببینم قدرت تو را و دلی که بشناسم پس من برای احسان نمودن تو بر من ستایش کننده ام

خَامِدٌ، وَ تَحْمَدُهُ لَكَ نَفْسِي، وَ بِحَقِّكَ شَاهِدٌ، لِأَنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ،

و حمد می کند به این از برایت نفس من و به حق تو بر من گواه است نفس من از جهت آن که تو زنده ای پیش از هر زنده ای

وَ حَيٌّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ، وَ حَيٌّ لَمْ تَرِثِ الْحَيَوَةَ لَمْ تَقْطَعْ عَنِّي خَيْرَكَ

و زنده ای بعد از هر مرده ای و زنده ای که ارث می ببری زندگانی را. نبریده ای تواز من نیکنی خود را

فِي كُلِّ وَقْتٍ، وَ لَمْ تُنْزِلْ بِي عُقُوبَاتِ النِّقَمِ، وَ لَمْ تُغَيِّرْ عَلَيَّ وَثَائِقَ

در هیچ وقتی و نازل نساختی تعبهای عذابهای خود را و تغییر ندادی بر من محکمه های نگاهداشتن های خود را

الْعِصَمِ، فَلَوْ لَمْ أَذْكَرْ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَّا عَفْوَكَ عَنِّي، وَ الْاسْتِجَابَةَ

پس اگر بیاد نیاورم از نیکنیت مگر در گذشتن تو را از گناهان من و بر آوردن تو حاجت مرا

لِدُعَائِي حِينَ رَفَعْتَ رَأْسِي، وَ أَنْطَقْتَ لِسَانِي بِتَحْمِيدِكَ وَ

تا به حذی که بلند کردی سر مرا و گویا نمودی زبان مرا به ستایش کردن تو و

تَمْجِيدِكَ، لَا فِي تَقْدِيرِكَ خَطَاءً حِينَ صَوَّرْتَنِي، وَ لَا فِي قِسْمَةِ

به بزرگی شمردن تو نیست در خلق کردن تو غلطی در هنگامی که صورت دادی مرا و نه در قسمت کردن

الْأَرْزَاقِ حِينَ قَدَّرْتَ. فَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا حَفِظَهُ عِلْمُكَ، وَ عَدَدَ مَا

تو روزیها را خطائی در وقتی که تقدیر نمودی روزی مرا پس از برای تو ست ستایش به عدد آنچه

أَخَاطَتْ بِهِ قُدْرَتُكَ، وَ عَدَدَ مَا وَسَّعَتْ رَحْمَتُكَ. اَللَّهُمَّ فَتَمِّمْ

احاطه نموده است به آن علمت و به عدد آنچه فرا گرفته است آنرا قدرت تو و به عدد آنچه گنجایش دارد آنرا رحمت تو. خداوندا پس تمام کن

إِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ، كَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى، فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ

نیکنی خود را در آنچه باقی مانده است از عمر من همچنان که نیکنی نموده ای در آنچه گذشته است از عمر من، پس بدرستی که من متوسل

دعاهای حضرت علی علیه السلام

بِتَوْجِيدِكَ وَ تَفْجِيدِكَ وَ تَحْمِيدِكَ وَ تَهْلِيلِكَ وَ تَكْبِيرِكَ وَ

به سوی رسیدن نعمت تو به اقرار یگانگی و به تعظیم و به ستایش کردن تو و به تهلل نمودن برایت به

تَعْظِيمِكَ وَ تَنْوِيرِكَ وَ رَأْفَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ عُلُوكَ، وَ حِيَاظَتِكَ وَ

بزرگواری دانستن تو و به بزرگ شمردن تو و به روشن نمودن تو و به مهربانیت و به شفقت تو و به بلندی مرتبه تو و

وَقَائِتِكَ وَ مَنِّكَ وَ جَلَالِكَ وَ جَمَالِكَ وَ بَهَائِكَ وَ سُلْطَانِكَ وَ

به حفظ تو و نگاهداشتت و اعطاء نمودن تو و تنزه تو و نیکنیت و شرف تو و پادشاهیت و

قُدْرَتِكَ، أَلَّا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ، وَ فَوَائِدَ كَرَامَتِكَ، فَإِنَّهُ لَا يَغْتَرِيكَ

سوانایت آن که محروم نسازی مرا از عطای خود و از نعمهای بخششهای خود پس بدرستی که عارض نمی شود ترا

لِكَثْرَةِ يَنْدَفِقُ مِنْ سُيُوبِ الْعَطَايَا عَوَاقِقُ الْبُخْلِ، وَ لَا يَنْقُصُ

به سبب بسیاری ریزش تو از جاری شونده های بخششها، بخل هائی که مانع شوند تو را از بخشش و کم نمی کند

جُودَكَ التَّقْصِيرُ فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ، وَ لَا يَجُمُّ خَزَائِنُكَ الْمَنُّعُ، وَ لَا

بخشش تو را کوتاهی بندگان در شکر نعمت تو و پر نمی کند خزینه های تو را بخشش نکردن و تاثیر نمی کند

يُؤْثِرُ فِي جُودِكَ الْعَظِيمِ مِنْكَ الْفَائِقُ الْجَلِيلُ، وَ لَا تَخَافُ ضَيْمٌ

در بخشش بزرگ تو عطیه زیاد بزرگ تو و نمی ترسی از شدت احتیاج تا آن که کم کنی عطای خود را

إِمْلَاقٍ فَتُكْدِي، وَ لَا يُلْحَقُ خَوْفُ عُدْمٍ فَيَنْتَقِصُ فَيْضُ فَضْلِكَ، وَ

و نمی رسد به ته تو ترس از بریشانی تا آن که کم نشود بسیاری بخشش تو، و

تَرْزُقُنِي قَلْبًا خَاشِعًا، وَ يَقِينًا صَادِقًا، وَ لِسَانًا ذَاكِرًا، وَ لَا تُؤْمِنِي

آن که روزی گردانی مرا دلی ترسنده و یقینی راست و زبانی ذکر کننده و ایمن مگردان مرا

مَكْرَكًا، وَ لَا تَكْشِفْ عَنِّي سِتْرَكَ، وَ لَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ، وَ لَا تَنْزِعْ

از عذاب خود و بر مدار از من پرده پوشاننده خود را و به فراموشی مینداز مرا از یادآوری

مِنِّي بَرَكَتَكَ، وَ لَا تَقْطَعْ مِنِّي رَحْمَتَكَ، وَ لَا تُبَاعِدْنِي مِنْ جِوَارِكَ، وَ

تو برطرف مکن از من برکت و خیر خود را و من رحمت خود را و دور مگردان مرا از پناه خود و

لَا تُؤْيِسْنِي مِنْ رَوْحِكَ، وَ كُنْ لِي أُنَيْسًا مِنْ كُلِّ وَحْشَةٍ، وَ

نالمید مگردان مرا از راحت خود و باش تو برای من انیس از هر وحشت و

اَعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ. إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ. وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى

تنهائی و نگاهدار مرا از هر مهلکه ای بدرستی که تو خلاف نمی کنی وعده خود را و رحمت فرستد خدای تعالی بر

مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِينَ.

محمد و بر خاندانش که پاکانند.

یمانی گفت: یا امیرالمؤمنین! گمان مرا محقق ساختی و امیدم را راست آوردی و حق پدری را بجا آوردی، پس خدای تعالی تو را جزا دهد جزای نیکوکاران. آنگاه گفت: یا

دعاهای حضرت علی علیه السلام

امیرالمؤمنین! اراده دارم ده هزار اشرفی را تصدق نمایم، پس مرا راهنمایی کنید که مستحق از برای این کیست؟

پس آن حضرت علیه السلام فرمودند: این پول را بده به کسانی از صلحا و اهل ورع و پارسائی که قرآن خوان باشند. مردم باید تصدق نکنند، مگر به جماعت صالحان و عبادت کنندگان، تا آن که به سبب این عمل، بر عبادت کردن پروردگار خود و بر خواندن کتاب خدا قوت یابند. سپس آن مرد به عمل آورد آنچه را که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام به او فرمودند.

❁ دعای با فضیلت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ❁

این دعائی است که بر همه دعاهای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فضیلت دارد. زیرا این دعا را حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام می خواندند. این دعا بر ابوجعفر محمد بن عثمان رضی الله عنه خوانده شد، و آن مردی جلیل القدر و از اصحاب ائمه علیهم السلام بود. پس فرمودند: همانند این دعا در فضیلت، دعائی نیست. و فضل این دعا، مثل فضل عبادت است بر سایر اعمال.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبِّيْ وَ اَنَا عَبْدُكَ، اَمَنْتُ بِكَ مُخْلِصاً لَكَ عَلَى عَهْدِكَ

خداوند! تویی پروردگار من و من بنده توام ایمان دارم به تو در حالی که خالص کرده ام آنرا برای توست بر پیمان

وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، اَتُوْبُ اِلَيْكَ مِنْ سُوْءِ عَمَلِيْ، وَ اَسْتَغْفِرُكَ

تو و وقالت به وعده تو به قدر آنه استطاعت و قدرت دارم، توبه و بازگشت می کنم به سوی تو بدی کردار خودم و طلب آمرزش می نمایم

لِذُنُوْبِيْ الَّتِي لَا يَغْفُرُهَا غَيْرُكَ. اَصْبَحَ ذُلِّيْ مُسْتَجِيراً بِعِزَّتِكَ، وَ

از تو برای گناهانم که نمی آمرزد آنهارا غیر از تو، داخل در مباح گردید خواری من پناه آورنده به عزت تو و

اَصْبَحَ فَقْرِيْ مُسْتَجِيراً بِغِنَاكَ، وَ اَصْبَحَ جَهْلِيْ مُسْتَجِيراً

گردید درویشی من پناه آورنده به توانگری و گردید نادانی من پناه آورنده

بِحِلْمِكَ، وَ اَصْبَحْتُ قَلَّةً حَيْلَتِيْ مُسْتَجِيراً بِقُدْرَتِكَ، وَ اَصْبَحَ

به بردباریت و گردید کمی چاره من پناه آورنده به توانائیت و گردید

خَوْفِيْ مُسْتَجِيراً بِأَمَانِكَ، وَ اَصْبَحَ دَائِيْ مُسْتَجِيراً بِدَوَائِكَ، وَ

ترس من پناه آورنده به امان دادن تو، و گردید درد من پناه آورنده به دوایت، و

دعاهای حضرت علی علیه السلام

أَصْبَحَ سُقْمِي مُسْتَجِيرًا بِشِفَائِكَ، وَ أَصْبَحَ حَيْنِي مُسْتَجِيرًا

گرديد بيماري من پناه آورنده به شفا دادن تو، و گرديد هلاک من پناه آورنده

بِقَضَائِكَ، وَ أَصْبَحَ ضَعْفِي مُسْتَجِيرًا بِقُوَّتِكَ، وَ أَصْبَحَ ذَنْبِي

به حکمت تو، و گرديد ناتواني من پناه آورنده به تواناي تو، و گرديد

مُسْتَجِيرًا بِمَغْفِرَتِكَ، وَ أَصْبَحَ وَجْهِي الْفَانِي الْبَالِي مُسْتَجِيرًا

کناه من پناه آورنده به آمرزش تو، و گرديد روي کهنه برطرف شونده من پناه آورنده

بِوَجْهِكَ الْبَاقِي الدَّائِم الَّذِي لَا يَبْلَى وَلَا يَفْنَى. يَا مَنْ لَا يُوَارِيهِ لَيْلٌ

بر چهره و ذات باقي هميشگي تو که کهنه نمي شود و برطرف نمي گردد. اي کسي که نمي پوشاند او را شب

ذَاجٍ، وَ لَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ، وَ لَا حُجُبٌ ذَاتُ ارْتِجَاجٍ، وَ لَا مَاءٌ ثَجَّاجٌ

تاريک و نه آسمان صاحب برجها، و نه پرده هاي صاحب پوشاندگي و نه آب روان شده در اندرون درياي صدادار.

فِي قَعْرِ بَحْرِ عَجَّاجٍ، يَا دَافِعَ السَّطَوَاتِ، يَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ، يَا

اي دفع کننده بگلاهاي حمله کننده، اي برطرف کننده اندوهها، اي

مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ، أَسْأَلُكَ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا

فرو آورنده برکتها و خيرها از بالای هفت آسمانها، سوال مي کنم از تو اي گشاينده درهاي رحمت، اي

مُرْتَاحٌ، يَا مَنْ بِيَدِهِ خَزَائِنُ كُلِّ مِفْتَاحٍ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

راحت دهنده، اي انعام کننده نفع رساننده، اي آن که به دست اوست خزينه هاي هر کليدي، مي خوانم تو را آن که رحمت فرستي بر محمد و بر آل

الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَ أَنْ تَفْتَحَ لِي مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، وَ أَنْ

او که پاکان و پاکيزگانند و آن که بگشائي براي من از نيکوني دنيا و آخرت دري را، و آنکه

تَحْجُبَ عَنِّي فِتْنَةَ الْمُوَكَّلِ بِي، وَ لَا تُسَلِّطَهُ عَلَيَّ فَيُهْلِكَنِي، وَ لَا

برطرف نماني از من بلاني را که موکل است به من و مسلط مگردان آنرا بر من تا آن که هلاک کند مرا، و وامگذار

تَكِلَنِي إِلَى أَحَدٍ طَرْفَةَ عَيْنٍ فَيَعْجِزَ عَنِّي، وَ لَا تَحْرِمَنِي الْجَنَّةَ، وَ

مرا به سوي کسي از خلاق بقدر یک برهمزدن چشمي تا آن که عاجز شود از امر من و محروم مساز مرا از بهشت، و

ارْحَمْنِي وَ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَ الْحَقُّنِي بِالصَّالِحِينَ، وَ اكْفُنِي

رحم نماي مرا و بديران مرا در حالي که باشم اطاعت کننده و لاحق گردان مرا به جماعت صالحان و بازمدار مرا

بِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ، وَ الطَّيِّبِ عَنِ الْخَبِيثِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

به سبب روزي حلال از مال حرام و به سبب روزي نيکو و پاک از چيز بد و نجس اي رحم کننده ترين رحم کنندگان.

اللَّهُمَّ خَلَقْتَ الْقُلُوبَ عَلَى إِرَادَتِكَ، وَ فَطَرْتَ الْعُقُولَ عَلَى

خداوندا آفريدماي دلها را بر آن که اراده نماي تو را و خلق کردماي عقلها را بر آنکه

مَعْرِفَتِكَ، فَتَمَلَّمْتُ الْأَفِيدَةَ مِنْ مَخَافَتِكَ، وَ صَرَخْتُ الْقُلُوبُ

بشناختن تو را پس مضطرب گشتمند دلها را از ترس تو و فریاد برآوردند دلها

دعاهای حضرت علی علیه السلام

بِالْوَلِّهِ، فَتَقَاصَرَ وَنُسْعُ قَدْرِ الْعُقُولِ عَنِ الثَّنَاءِ عَلَيْكَ، وَ انْقَطَعَتْ

به والهی و حیرانی، پس کوتاه است گنجایش قدر عقلها از ستایش کردن بر تو و بریده و نارساست

الْأَلْفَاظُ عَنْ مِقْدَارِ مَحَاسِنِكَ، وَ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ إِحْصَاءِ نِعَمِكَ.

سخنان از وصف نمودن مقدار نیکنوی هایت و گشتند و عاجز است زبانتها از شمردن نعمتهای تو.

فَإِذَا وَلَجَتْ بِطَرُقِ الْبَحْثِ عَنْ نِعَتِكَ بِهَرَّتْهَا حَيْرَةُ الْعَجْزِ عَنْ

پس هرگاه که در آیند آن ها به راههای گفتگو و تفحص نمودن از وصف تو غالب می شود آنها را حیرانی ناتوانی از

إِذْرَاكِ وَضَفِكَ، فَهِيَ تَتَرَدَّدُ فِي التَّقْصِيرِ عَنْ مُجَاوَزَةِ مَا حَدَّدَتْ

رسیدن به تعریف تو پس این دل ها سعی و تردد می نمایند در تقصیر کردن از تجاوز نمودن آنچه تعیین نموده ای تو

لَهَا، إِذْ لَيْسَ لَهَا أَنْ تَتَجَاوَزَ مَا أَمَرَتْهَا، فَهِيَ بِالْإِقْتِدَارِ عَلَى مَا

از برای آنها از جهت آن که جایز نیست از برای آنها آن که تجاوز نمایند آنچه را که فرموده ای به آن ها پس آن ها در کمال قدر تند

مَكْنَنْتَهَا، تَحْمَدُكَ بِمَا أَنْهَيْتَ إِلَيْهَا، وَ الْأَلْسُنُ مُنْبَسِطَةٌ بِمَا تُمْلِي

بر آنچه قادر ساخته ای آنها را ستایش می کنند تو را به آنچه خبر رسانیده به آنها و زبانتها گویایند به آنچه القانموده ای

عَلَيْهَا، وَ لَكَ عَلَى كُلِّ مَنْ اسْتَعْبَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ أَلَّا يَمْلُؤُوا مِنْ

بر آن ها و از برای توست بر هر کسی که بنده خود گردانیده ای او را از آفریدگان خود آن که دلتنگ نگردند از

حَمْدِكَ، وَ إِنْ قَصُرَتْ الْمَحَامِدُ عَنْ شُكْرِ مَا أَسَدَيْتَ إِلَيْهَا مِنْ

ستایش تو و هر چند کوتاه است ستایشها از شکر گزاردن آنچه عطا نموده ای به ایشان از

نِعَمِكَ، فَحَمْدُكَ بِمَبْلَغِ طَاقَةِ جُهْدِهِمُ الْخَامِدُونَ، وَ اعْتَصَمَ بِرَجَاءِ

نعمتهای خود، پس ستایش می کنند تو را به قدر طاقت سعی خود ستایش کنندگان و چنگ در زدند به امید

عَفْوِكَ الْمُقْصِرُونَ، وَ أَوْجَسَ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ الْخَائِفُونَ، وَ قَصَدَ

تجاوز تو تقصیرکاران و برترگیختند در خاطر خود اقرار به پروردگری تو را ترسندگان، و اراده نمودند

بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ الطَّالِبُونَ، وَ انْتَسَبَ إِلَى فَضْلِكَ الْمُحْسِنُونَ، وَ كُلُّ

خواهنی به سوی تو را طلب کنندگان و منوسل گشته اند به سوی زیادتیی بخشش تو نیکوکاران و هر کسی

يَتَفَيَّأُ فِي ضَلَالٍ تَأْمِيلِ عَفْوِكَ، وَ يَتَضَائِلُ بِالذَّلِّ لِخَوْفِكَ، وَ

به سایه ای می گریزد در ضلالت تأمیل عفو تو و ضعیف و نحیف می شود به سبب خواری از جهت ترس تو و

يَعْتَرِفُ بِالتَّقْصِيرِ فِي شُكْرِكَ، فَلَمْ يَمْنَعْكَ صُدُوفُ مَنْ صَدَفَ

اقرار می نماید به کوتاهی در شکرگزاری پس منع نمی کند تو را باز ایستادن آن که اعراض نموده است

عَنْ طَاعَتِكَ، وَ لَا عُكُوفُ مَنْ عَكَفَ عَلَى مَعْصِيَتِكَ، أَنْ أُسْبِغَتْ

از طاعت تو و نه مرتکب شدن آن که اقدام نموده است بر نافرمان برداریت از آن که تمام نمائی

عَلَيْهِمُ النِّعَمَ، وَ أَجْزَلْتَ لَهُمُ الْقِسْمَ، وَ صَرَفْتَ عَنْهُمْ النِّقَمَ، وَ

بر بندگان نعمتهای خود را و کامل سازی برای ایشان بخششهای خود را و برگردانی از ایشان عقوبتهای خود را و

دعاهای حضرت علی علیه السلام

خَوْفَتَهُمْ عَوَاقِبَ النَّدَمِ، وَ ضَاعَفَتْ لِمَنْ أَحْسَنَ، وَ أَوْجَبَتْ عَلَى

ترسانیدهای ایشان را از بدی عاقبت‌های پشیمانی‌ها و زیاده‌گردانی‌های نیکوئی را برای کسی که نیکوئی نموده‌است و

الْمُحْسِنِينَ شُكْرَ تَوْفِيقِكَ لِلْإِحْسَانِ، وَ عَلَى الْمُسْبِيءِ شُكْرَ

لازم ساخته‌ای بر نیکوکاران شکرگزاری مهینا نمودن تو اسباب را برای نیکوئی نمودن و لازم کرده‌ای بر بدکردار شکر

تَعْطُفِكَ بِالْإِمْتِنَانِ، وَ وَعَدَتْ مُحْسِنَهُمْ بِالزِّيَادَةِ فِي الْإِحْسَانِ

نمودن مهربانیت را به بخشش کردن و وعده داده‌ای نیکوکار از بندگان را به زیادتى در احسان کردن

مِنْكَ. فَسُبْحَانَكَ تَثِيبٌ عَلَى مَا بَدَّوْهُ مِنْكَ، وَ انْتِسَابُهُ إِلَيْكَ، وَ

از جانب تو پس تسبیح می‌کنم تو را تسبیح کردنی ثواب می‌دهی بر آنچه آغازی آن از جانب توست و

الْقُوَّةُ عَلَيْهِ بِكَ، وَ الْإِحْسَانُ فِيهِ مِنْكَ، وَ التَّوَكُّلُ فِي التَّوْفِيقِ لَهُ

بازگشت آن بسوی توست و قوت بر آن به سبب توست و نیکوئی نمودن در آن از جانب توست و اعتماد کردن در

عَلَيْكَ. فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدٌ مَنْ عِلِمَ أَنَّ الْحَمْدَ لَكَ، وَ أَنَّ بَدْعَهُ مِنْكَ، وَ

تسهیله اسباب آن بر توست پس از برای توست ستایش، ستایش کسی که داند آن که جمیع حمد از برای توست و

مَعَادَهُ إِلَيْكَ، حَمْدًا لَا يَقْصُرُ عَنْ بُلُوغِ الرِّضَا مِنْكَ، حَمْدٌ مَنْ

آن که آغاز، حمد و منشاء آن از توست و بازگشت آن بسوی توست ستایشی که کوتاهی نکند از رسیدن به خشنودی

قَصْدَكَ بِحَمْدِهِ، وَ اسْتَحَقَّ الْمَزِيدَ لَهُ مِنْكَ فِي نِعَمِهِ، وَ لَكَ

از جانب تو سپاس کسی که اراده نموده باشد تو را و پس به حمد خود و سزاوار باشد زیادتى را از برای او از جانب تو در نعمتهای

مُؤَيِّدَاتٍ مِنْ عَوْنِكَ، وَ رَحْمَةً تَخْصُ بِهَا مَنْ أَحْبَبْتَ مِنْ خَلْقِكَ، وَ

او و از برای توست قوت دادنها از یاری نمودن تو و رحمتی که مخصوص ساخته‌ای به آنها آنرا که دوست داشته‌ای از آفریدگان خود، و

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ اخْصُصْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَ مُؤَيِّدَاتِ

رحمت فرست بر محمد و بر خاندانش و مخصوص گردان ما را از رحمت خود و از قوت دهنده‌های شفقت خود

لُطْفِكَ بِأَوْجِبِهَا لِلْإِلَاقَاتِ، وَ أَعْصِمِهَا مِنَ الْأَضَاعَاتِ، وَ أَنْجَاهَا مِنْ

به ثابت کننده‌ترین آنها از برای قبول پشیمانی‌ها و نگاه دارنده‌ترین آنها از آفت‌های ضایع کننده و به نجات دهنده‌ترین آنها از

الْمُهْلِكَاتِ، وَ أَرْشِدْهَا إِلَى الْهَدَايَاتِ، وَ أَوْقَاهَا مِنَ الْآفَاتِ، وَ أَوْقِرْهَا

بلاهای هلاک کننده و به راه نماینده‌ترین آنها به سوی راهنمایی‌ها و حفظ کننده‌ترین آنها از بلیه‌ها و بیشترین

مِنَ الْحَسَنَاتِ، وَ أَنْزِلْهَا بِالْبَرَكَاتِ، وَ أَزِيدْهَا فِي الْقِسَمِ، وَ أَسْبِغْهَا

آنها از نیکوئی‌ها و فرود آورنده‌ترین آنها به برکتها و زیاده‌ترین آنها در بخششها و تمام کننده‌ترین آنها از

لِلنِّعَمِ، وَ أَسْتَرِهَا لِلْعُيُوبِ، وَ أَعْفِرْهَا لِلذُّنُوبِ، إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ.

نعمتها و پوشاننده‌ترین آنها مر عیبها را و آمرزنده‌ترین آنها مر گناهان را بدرستی که تو نزدیکی و اجابت کننده‌ای.

فَصَلِّ عَلَى خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَ صَفْوَتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ، وَ أَمِينِكَ

پس رحمت فرست بر پسندیده خود از آفریدگان خود و برگزیده خود از مخلوقات خود و امین تو

دعاهای حضرت علی علیه السلام

عَلَى وَحْيِكَ بِأَفْضَلِ الصَّلَوَاتِ، وَ بَارِكْ عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ الْبَرَكَاتِ

بر و وحیت به زیاده ترین رحمتها و بپرکت فرست بر او به بهترین برکتها

بِمَا بَلَغَ عَنْكَ مِنَ الرِّسَالَاتِ، وَ صَدَعَ بِأَمْرِكَ، وَ دَعَا إِلَيْكَ، وَ أَفْصَحَ

به سبب آنچه رسانیده است از جانب تو از پیغامها و بیان کرده است فرمان تو را و خوانده است بندگان را به سویت

بِالدَّلَائِلِ عَلَيْكَ بِالْحَقِّ الْمُبِينِ، حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ، وَ صَلَّى اللَّهُ

و ظاهر نموده است دلیلهای بر یگانه گی تو را بر راستی و هویدا تا آن که رسید است به او یقین و رحمت فرستد خدا

عَلَيْهِ فِي الْأَوَّلِينَ، وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ، وَ عَلَى آلِهِ وَ

بر او در جمله پیشینیان و رحمت فرستد خدا بر او در پسینیان و بر خاندانش و

أَهْلَ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ، وَ أَخْلَفَهُ فِيهِمْ بِأَحْسَنِ مَا خَلَفَتْ بِهِ أَحَدًا مِنْ

اهل خانه او که پاک کنند و جانشین و در عقب او قرار ده در میان بندگان به نیکوتر آنچه در عقب در آورده ای به آن کسی را از

الْمُرْسَلِينَ بِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ لَكَ إِزَادَةٌ لَا تَعَارِضُ

پیغمبران تو ای رحیم کننده ترین رحم کنندگان. خداوند از برای توست اراده ها که نزاع کرده نمی شوی تو

دُونَ بُلُوغِهَا الْغَايَاتِ، قَدْ انْقَطَعَ مُعَارَضَتُهَا بِعَجْزِ الْأَسْتَطَاعَاتِ

نزد رسیدن آنها به نهایتها به تحقیق که منقطع شده است معارضه نمودن آنها به سبب عاجز بودن قدرتها

عَنِ الرَّدِّ لَهَا دُونَ النِّهَايَاتِ، فَأَيَّةُ إِزَادَةٍ جَعَلْتَهَا إِزَادَةً لِعَفْوِكَ، وَ

از برگرداندن آنها از آن که برسند به نهایتها پس هر آن اراده ای که گردانیده باشی آنها را از برای عفو خود و

سَبَبًا لِفَيْلِ فَضْلِكَ، وَ اسْتَفْزَا لَ الْخَيْرِكَ. فَصَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ

سبب از برای رسانیدن احسان خود و از جهت نازل ساختن برای نیکوئی پس رحمت فرست بر محمد و بر اهل

بَيْتِ مُحَمَّدٍ، وَ صَلِّهَا اللَّهُمَّ بِدَوَامٍ، وَ ابْدَأْهَا بِتَمَامٍ، إِنَّكَ وَاسِعٌ

خانه محمد و پیوسته دار آن ارادها را خداوند به همیشه بودن و آغاز کنای آنها به تمام بودن بدرستی که تو گشاده

الْحَبَاءِ، كَرِيمُ الْعَطَاءِ، مُجِيبُ الدُّعَاءِ، سَمِيعُ الدُّعَاءِ.

بخشنی و تو بخشنده انعامی و اجابت کننده ندائی و شنونده دعائی.

دعای یستشیر

دعا یستشیر از جمله دعاهای بسیار جلیل القدر مروی از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

است که هر صبح شام باید خواند. روایت شده از ابو عبدالله احمد بن محمد بن غالب،

از عبدالله بن ابی حبیبه و خلیل بن سالم، از حارث بن نمیر، از حضرت امام جعفر

صادق علیه السلام، از پدر خود و از جد خود امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (صلوات الله

عَلَيْهِ وَ عَلَى ذُرِّيَّتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُتَنَجِّبِينَ وَ سَلَّمَ كَثِيرًا) که فرمودند:

دعاهای حضرت علی علیه السلام

رسول خدا صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم من نمود و امر نمودند که بخوانم و مداومت نمایم این دعا را در همه اوقات از برای هر مشکل و سختی و راحتی و خوشی و آن که این دعا را به خلیفه بعد از خود پیاموزم.

حتی آن حضرت تأکید فرمودند: که خواندن این دعا را من در مدت عمر خود ترک نکنم تا آن که پروردگار خود را در روز قیامت با این دعا ملاقات کنم. و فرمودند: ای علی این دعا را در هر صبح و شام بخوان، به درستی که این گنجی از گنجهای عرش است.

سپس شروع کردند به خواندن دعا، چون پیغمبر صلی الله علیه و آله از خواندن این دعا فارغ شدند، ابی بن کب انصاری گفت: یا رسول الله چه ثواب است برای کسی که این دعا را بخواند؟ آن حضرت فرمودند: ای ابی کعب! ساکت باش، به درستی که به پایان نمی رسد سخن دانشمندان از ثواب و کرامت این دعا در نزد خدای عز و جل است.

ابی بن کعب گفت: پدر و مادرم فدای تو باد، بیان کن ثواب این دعا را. آن حضرت تبسم نموده و فرمودند: بنی آدم حریص است بر چیزی که از آن منع کنند، زود باشد که شمارا به بعضی از ثواب این دعا خبر نمایم.

صاحب این دعا هنگامی که خدای عز و جل را می خواند، بر او نیکوئی از فرق سر او از طبقه های آسمان تا به زمین نثار می شود و خدای تعالی بر او آرامش نازل می سازد و او را به رحمت خدا فرو می گیرد.

از برای قاری این دعا نهایتی نزد عرش پروردگار عالمیان نیست و از برای اوست آوازی مثل آواز زنبور عسل و نگاه رحمت می کند خدای تعالی به او.

کسی که سه مرتبه این دعا را بخواند، از خدای تعالی چیزی را از خیر دنیا و آخرت سؤال نمی کند، مگر آن که خدای تعالی به او آن چیزی را به برکت این دعا عطا می کند. و او را از عذاب قبر نجات می دهد و از او دل تنگی را برطرف می کند.

هرگاه روز قیامت شود، صاحب این دعا بر شتری نجیب از در سفید سوار خواهد شد. پس نزد پروردگار خود می ایستد و خدای عز و جل از برای او کرامت بسیار می کند و به او می گوید: بنده من، در بهشت هر جا که خواهی قرار گیر، با وجود آن که از برای او از جانب خدای تعالی، بخشش ها و کرامتها خواهد بود که او را چشمی ندیده و گوشی نشنیده و به قلب مخلوقات خطور ننموده و به زبان تعریف کنندگان جاری نشده باشد. آنگاه سلمان فارسی رضی الله عنه گفت: یا رسول الله، ثواب این دعا را زیادتر بفرمائید.

پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند: ای ابا عبد الله! قسم به حق کسی که براستی مرا به پیغمبری فرستاده است اگر کسی این دعا را بر دیوانه ای بخواند در همان ساعت عاقل شود.

دعاهای حضرت علی علیه السلام

و اگر کسی این دعا را نزد زن حامله ای بخواند، خداوند وضع حمل او را آسان کند. ای سلمان سوگند به کسی که مرا به پیغمبری برآستی فرستاده است، بنده ای نیست که خدای عزوجل را به این دعا چهل شب جمعه به نیتی خالص بخواند، خدای تعالی همه گناهان او را می آمرزد که مابین او و مابین همه آدمیان است. ای سلمان، به حق آن کسی که مرا به پیغمبری برآستی فرستاده است، احدی نیست که خدای تعالی را به این دعا بخواند، مگر آن که خدای تعالی از دل او غمهای دنیایبرون کند و از او بیماری را دور گرداند.

ای سلمان، هر کس که این دعا را بخواند، (چه صالح و چه غیر صالح) و بخوابد و ثواب خدا را امید داشته باشد، خدای تعالی به برکت هر حرفی از این دعا، هزار فرشته از کرویایان خلق می کند که چهره هاشان نیکوتر از آفتاب و ماه شب چهارده باشد. سپس حضرت سلمان گفت: آیا خدای عزوجل به این بنده همه این ثواب هائی دهد؟ آن حضرت علیه السلام فرمودند: تو آن را به مردم عادی خبر مده تا آن که خبر نمایم تو را به بزرگتر از آنچه خبر داده ام.

سپس حضرت سلمان گفت: از چه جهت فرمودید که این هارا پنهان نمایم؟ آن حضرت فرمودند: از جهت آن که می ترسم مردم همه عبادت را ترک کنند و به این دعا اعتماد نمایند.

سپس حضرت سلمان گفت: خبر می دهید مرا به آنچه فرمودید؟ آن حضرت فرمودند: ای سلمان! هر کس این دعا را بخواند و حال آن که از او همه گناهان کبیره صادر شده باشد و بمیرد در همان روز یا همان شب که این دعا را خوانده، شهید خواهد مرد، اگرچه ای سلمان آن شخص بر غیر توبه بمیرد که خدای تعالی همه گناهان او را به کرم خود، عفو می کند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم ب نام خدای بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، أَلَمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ، أَلَمُدَبِّرُ الْأَوَازِرِ،

جمع ستایش از برای خداست که نیست خدائی مگر او، پادشاه است برآستی، ظاهر است قدرت او، تدبیر کننده است بدون وزیری

و لَا خَلْقَ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ. الْأَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ، وَ الْبَاقِي بَعْدُ

و نه آفریدمائی از بندگانش خود که مشورت نماید از او اول همه چیزهاست تغییر یافته نمی شود، باقی است بعد از

فَنَاءِ الْخَلْقِ، الْعَظِيمُ الرَّبُّوْبِيَّةِ، نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَ

برطرف شدن خلایق، بزرگ است پروردگاری او، روشنی بخش آسمانها و زمین است، و

دعاهای حضرت علی (ع)

فَاطِرُهُمَا وَ مُبْتَدِعُهُمَا، بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا، فَاسْتَقَرَّتِ الْأَرْضُونَ

خلق کننده آنها است و از نو پدید آورنده است آنها را، بدون ستونی موجود نمود آنها را، پس ثابت گردیدند و قرار گرفتند زمینها

بِأَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ، ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى، الرَّحْمَنُ

به میخهای خود در بالای آب، پس بلند است مرتبه پروردگار ما در آسمانهای بلند خدای بخشنده

عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى، لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا

بر عرش مستولی و قادر است از برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و آنچه

بَيْنَهُمَا وَ مَا تَحْتَ الثَّرَى، فَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا رَافِعَ لِمَا

مابین آنها است و آنچه در زیر خاک است، پس من گواهی می‌دهم به آن که تو تویی خدا، نیست بلند کننده‌ای

وَضَعْتَ، وَ لَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ، وَ لَا مُعَزِّ لِمَنْ أَدْنَلْتَ، وَ لَا مُدِلَّ لِمَنْ

بر آن که پست کرده‌ای و نیست پست کننده‌ای بر آن که بلند نموده‌ای و نیست عزیز کننده بر آن که خوار کرده‌ای و نیست خوار کننده‌ای بر آنکه

أَعَزَّزْتَ، وَ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَ لَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ، وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا

عزیز نموده‌ای، و نیست منع کننده‌ای بر آن که بخشش نموده‌ای، و نیست بخشنده‌ای بر آن که منع کردی و تویی خدا نیست

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، كُنْتَ إِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ، وَ لَا أَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ، وَ لَا

خدائی مگر تو، بوده‌ای هنگامی که نبوده آسمانی بنا شده و نه زمینی پهن شده و

شَمْسٌ مُضْبِيَّةٌ، وَ لَا لَيْلٌ مُظْلِمٌ، وَ لَا نَهَارٌ مُضْبِيٌّ، وَ لَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ، وَ

نه آفتابی نور افشان، و نه شب تاریک و نه روزی روشن و نه دریایی بزرگ بی‌کران و

لَا جَبَلٌ رَاسٍ، وَ لَا نَجْمٌ سَارٍ، وَ لَا قَمَرٌ مُنِيرٌ، وَ لَا رِيحٌ تَهْبٌ، وَ لَا

نه کوهی استوار، و نه ستاره حرکت کننده و نه ماه نورانی و نه بادی که بوزد، و نه

سَحَابٌ يَسْكُبُ، وَ لَا بَرْقٌ يَلْمَعُ، وَ لَا رُوحٌ تَتَنَفَّسُ، وَ لَا طَائِرٌ يَطِيرُ،

ابری که ببارد و نه برقی که بدرخشد، و نه صاحب حیاتی که نفس کشد و نه مرغی که پرواز نماید

وَلَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ وَ لَا مَاءٌ يَطْرُدُ، كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَ كَوْنْتَ كُلِّ شَيْءٍ،

و نه آتشی که برافروخته شود و نه آبی که جاری گردد، بودی پیش از هر چیزی و بوجود آورده‌ای هر چیز را،

وَ قَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، وَ ابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ، وَ أَغْنَيْتَ وَ أَفْقَرْتَ،

و قدرت داری بر هر چیز و آفریده‌ای بدون ماده‌ای هر چیز را، و توانگر گردانیده‌ای و درویش نموده‌ای،

وَ أَمَتَّ وَ أَحْيَيْتَ، فَتَبَارَكْتَ يَا اللَّهُ وَ تَعَالَيْتَ. أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ

و میرانیده‌ای و زنده نموده‌ای، پس صاحب برکتی ای خدا و بلندی مرتبه‌ای، تویی خدائی که نیست خدائی

إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الْعَلِيمُ. أَمْرُكَ غَالِبٌ، وَ عِلْمُكَ نَافِذٌ، وَ كَيْدُكَ غَرِيبٌ،

مگر تو که آفریدگاری دانای، فرمات غلبه کننده است و دانش تو جاری است و مکر تو تند و بر طرف کننده است

وَ وَعْدُكَ صَادِقٌ، وَ حُكْمُكَ عَدْلٌ، وَ كَلَامُكَ هُدًى، وَ وَحْيُكَ نُورٌ، وَ

و وعده تو راست است، و حکمت عدل است و کلامت راهنماست، و وحیت نور است، و

دعاهای حضرت علی (ع)

رَحْمَتِكَ وَاسِعَةً، وَعَفْوُكَ عَظِيمٌ، وَفَضْلُكَ كَثِيرٌ، وَعَطَاؤُكَ جَزِيلٌ،

رحمت تو فراخ است و عفو تو بزرگ است، و بخشش تو بسیار است و کرم تو بزرگ است

وَ حَبْلُكَ مَتِينٌ، وَ إِمْكَانُكَ عَتِيدٌ، وَ جَارُكَ عَزِيزٌ، وَ بَأْسُكَ شَدِيدٌ، وَ

و دین تو محکم است و قدرت تو حاضر و مهیاست و پناه آورنده به تو غالب است و عقوبت تو سخت است و

مَكْرُكَ مَكِيدٌ. مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى، وَ حَاضِرُ كُلِّ مَلَأٍ، وَ مُنْتَهَى كُلِّ

مکر تو کید کننده است، موضع هر شکوهی، تونی حاضر هر مجمعی، و منتهی می شود به تو هر

حَاجَةٍ، وَ مُفَرِّجُ كُلِّ حَزِينٍ، وَ غِنَى كُلِّ مِسْكِينٍ، وَ حِصْنُ كُلِّ هَارِبٍ، وَ

م حاجتی فارج دهنده هر غمناکی توانگری هر درویشی قلعه هر گریخته ای، و

أَمَانُ كُلِّ خَائِفٍ، حِزْزُ الضُّعَفَاءِ، كَنْزُ الْفُقَرَاءِ، مُفَرِّجُ الْغَمَاءِ، مُعِينُ

و امان دهنده هر ترسناکی، پناه ضعیفانی گنج محتاجانی فارج دهنده اندوهناکانی، یاری کننده

الصُّلَحَاءِ، ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، تَكْفِي مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ، وَ

صالحانی این است خدای که پروردگار ماست، نیست خدائی مگر او کارگذاری می کنی آنرا که اعتماد کرده است بر تو، و

أَنْتَ جَارُ مَنْ لَازَبَكَ وَ تَضَرَّعَ إِلَيْكَ، عِصْمَةٌ مَنْ اعْتَصَمَ بِكَ مِنْ

تونی پناه دهنده آن که التجا آورده است به تو و زاری نموده باشد به سویت، تونی نگاهدارنده آن که چنگ درزده باشد

عِبَادِكَ، نَاصِرٌ مَنْ انْتَصَرَ بِكَ، تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنْ اسْتَغْفَرَكَ،

به تو از بندگان تو یار یکنندمای آنرا که طلب یاری نموده باشد از تو، می آمرزی گناهان را برای کسی که طلب آمرزش نموده باشد از تو

جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ، عَظِيمُ الْعُظَمَاءِ، كَبِيرُ الْكِبَرَاءِ، سَيِّدُ السَّادَاتِ،

جبار کننده مستکبران، عظیم بزرگانی، عظیم عظیمانی، آقای آقایانی،

مَوْلَى الْمَوَالِي، صَرِيحُ الْمُسْتَضَرِّحِينَ، مُنْقِصٌ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ،

صاحب ممالیکانی، فریادرس فریادرس طلبانی، برطرف کننده اندوهی از اندوهناکان،

مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، أَسْمَعُ السَّامِعِينَ، أَبْصِرُ النَّاطِرِينَ،

برآورنده دعای بیچارگانی، شنواترین شنونده هانی بیناترین بینندگانی،

أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ، أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ، أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، خَيْرُ

حکم کننده ترین حکم کنندگانی، زود حساب کننده تر از حساب کنندگانی، رحم کننده ترین رحم کنندگانی، بهترین

الْغَافِرِينَ، قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ، مُغِيثُ الصَّالِحِينَ، أَنْتَ اللَّهُ

آمرزندگانی، برآورنده حاجتهای مؤمنانی، فریادرس صالحانی، تونی خدا،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، أَنْتَ الْخَالِقُ وَ أَنَا الْمَخْلُوقُ، وَ أَنْتَ

نیست خدائی مگر تو، که پروردگار عالمیانی، تونی آفریننده و منم آفریده شده، و تونی

الْمَالِكُ وَ أَنَا الْمَمْلُوكُ، وَ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ، وَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَ

صاحب و منم صاحب دارنده، و تونی پروردگار و منم بنده و تونی روزی دهنده و

دعاهای حضرت علی علیه السلام

أَنَا الْمَرْزُوقُ، وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا

منم روزی داده شده، و تـو نی بـخشنده و منم طلب کننده، و تـو نی کریم و منم

الْبَخِيلُ، وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ، وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ،

غـیـس، و تـو نی تـوانا و منم نـاتوان، و تـو نی عـزیز و منم غـولر.

وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ، وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ، وَأَنْتَ

و تـو نی تـوانگر و منم درویش، و تـو نی بسیار رحم کننده و منم رحم کرده شده، و تـو نی

الْمُغَافِي وَأَنَا الْمُتَبَتِّلِي. وَأَنَا أَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

مغـت دهنده و منم آزمایش کرده شده، تـو نی پاسخ دهنده - منم درماتده، و من گواهی می دهم به آن که تو خدائی نیست خدائی مگر تو.

الْمُعْطَى عِبَادِكَ بِلَا سُؤَالَ، وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْفَرْدُ وَ

که عطا کننده ای بندگان خود را بدون آن که طلب نمایند و گواهی می دهم به آن که تو خدای یکتای یگانه ای و

إِلَيْكَ الْمَصِيرُ، وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ

به سویت است بازگشت همه چیز و رحمت فرستد خدا بر محمد و اهل خانه او که پاکان و

الطَّاهِرِينَ، وَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَ اسْتَرْ عَلَى عُيُوبِي، وَ افْتَحْ لِي

پاکیزگانند، و بیامرز برای من گناهان مرا و بپوشان بر من عیبهای مرا و بگشای از برای من

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ رِزْقًا وَاسِعًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ

از نزد خود در رحمت و روزی فراخ را، ای رحم کننده ترین رحم کنندگان، و ستایش مخصوص خداوند

رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ.

پروردگار جهانیان، و کافی است ما را خدا و او نیکو معتمدی است.

دعای توسعه رزق

از جمله دعاهای مولای ما امیرالمؤمنین علیه السلام که باید نوشته شده و همراه انسان باشد.

از امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام روایت شده که فرمودند: هر کس که بر او روزی

تنگ شده، و راههای طلب معاش به رویش بسته شده باشد، این دعا را در پوست آهو

یا در قطعه ای از کاغذ بنویسد و آن را همیشه همراه خود نگاه دارد، و سعی کند هرگز از

خود جدا ننماید، خدای تعالی روزی او را به برکت این دعا، وسیع می گرداند، و بر او

درهای بسته و مشکلات را می گشاید، از جانی که آن را گمان نداشته باشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ لَا طَاقَةَ (نام شخص) بِالْجَهْدِ، وَلَا صَبْرَ لَهُ عَلَى الْبَلَاءِ، وَلَا

خداوند، نیست تـحقی از برای فلان شخص پسر فلان در مشقت و نیست صبری برای او بر بلا و نه

دعاهای حضرت علی علیه السلام

قُوَّةَ لَهُ عَلَى الْفَقْرِ وَالْفَقَاةِ. اَللّٰهُمَّ فَصِّلْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ، وَ لَا

توانایی از برای او بر درویشی و احتیاج. خداوند! پس رحمت فرست بر محمد و بر آل محمد، و

تَحْظُرْ عَلٰى (نام شخص) رِزْقِكَ، وَ لَا تُقْتِرْ عَلَيْهِ سَعَةً مَا عِنْدَكَ،

منع مکن از فلان پسر فلان روزی خود راو تنگ مگردان بر او مگر در آنچه که در نزد تو است

وَ لَا تَحْرِمُهُ فَضْلِكَ، وَ لَا تَحْسِبْهُ مِنْ جَزِيلِ قِسْمِكَ، وَ لَا تَكِلْهُ اِلٰى

از عطاها و محروم مکن او را از زیادتی بخشش خود و قطع مکن از او زری نعمتهای خود را و وامگذار او را بسوی

خَلْقِكَ، وَ لَا اِلٰى نَفْسِهِ فَيَعْجِزَ عَنْهَا، وَ يَضْعَفَ عَنِ الْقِيَامِ فَيَمَّا

خلق خود و نه به سوی نفس او تا آن که عاجز گردد از رسیدن به آن نعمتها و ضعیف شود از ایستادن و متوجه شدن

يُضْلِحُهُ، وَ يُضْلِحُ مَا قَبْلَهُ، بَلْ تَفَرَّدَ بِلَمِّ شَعْبِهِ، وَ تَوَلَّى كِفَايَتِهِ، وَ

در آنچه به اصلاح آورده او را و اصلاح کند آنچه را که در نزد اوست، بلکه خود به تنهایی توجه نماید به جمع نمودن پراکندگی احوال او. و

اَنْظُرْ اِلَيْهِ فِي جَمِيعِ اُمُورِهِ، اِنَّكَ اِنْ وَكَلْتَهُ اِلٰى خَلْقِكَ لَمْ يَنْفَعُوهُ،

به متولئی گشتن کارگذاری او و نظر رحمت نماید بسوی او در همه کارهای او بدرستی که تو اگر واگذاری او را بسوی آفریدگانت نفع نمی دهند

وَ اِنْ اَلْجَاؤُهُ اِلٰى اَقْرَبَائِهِ حَرَمُوهُ، وَ اِنْ اَعْطَوْهُ اَعْطَوْهُ قَلِيلاً نَكِداً، وَ

او را و اگر حواله نمایند او را بسوی خویشان او محروم می کنند او را، و اگر چنانچه ببخشند به او چیزی چیزی، می بخشند به او چیز بسیار کمی

اِنْ مَنَعُوهُ مَنَعُوهُ كَثِيراً، وَ اِنْ بَخِلُوا بَخِلُوا وَ هُمْ لِلْبُخْلِ اَهْلٌ. اَللّٰهُمَّ

را و اگر منع کنند او را منع می کنند بسیار شدیدی، و اگر خست کنند خست می ورزند و حال آن که ایشان برای بخیلی شراوارند. خداوند!

اَغْنِ (نام شخص) مِنْ فَضْلِكَ، وَ لَا تُخْلِهِ مِنْهُ، فَاِنَّهُ مُضْطَرٌّ اِلَيْكَ،

توانگر گردان فلان پسر فلان را از زیادتی بخشش خود و خالی مگردان او را از فضل خود، پس بدرستی که او التماس آورنده است

فَقِيرٌ اِلٰى مَا فِي يَدَيْكَ، وَ اَنْتَ غَنِيٌّ عَنْهُ، وَ اَنْتَ بِهِ خَبِيرٌ عَلِيمٌ. وَ

بسوی تو، محتاج است به آنچه در نزد توست و تو بی نیازی از او و تو به حال او بینا و دانایی. و

مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ، اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهِ، قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ

کسی که اعتماد نماید بر خدا، پس او پس است او. بدرستی که خدا رساننده است فرمان خود را، بتحقیق که گردانیده است خدا

لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا، اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا، اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا. وَ مَنْ

از برای هر چیزی اندازه ای، بدرستی که با هر دشواری آسانی است، بدرستی که با هر مشقتی راحتی است، و کسی که

يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا، وَ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ.

بهر هیزد نافرمانی خدا را میسر می کند برای او بیرون آمدن از تعب و روزی می دهد او را از جایی که گمان نداشته باشد.

دعای سریع الاجابه

از دعاهای مولای ما امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام، که آن را در سختی ها و در هنگام نزول حادثه ها و گرفتاریها می خواندند و این دعای سریع الاجابه است.

دعاهای حضرت علی (ع)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می‌کنم بنام خدای بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْمَلِكُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ، وَ اَنَا عَبْدُكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَ

خداوند! تویی پادشاه، نیست خدائی مگر تو، و منم بنده تو، ستم نمودم نفس خود را و

اعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا غَفُورٌ. اَللّٰهُمَّ

اقرار دارم به گناه خود، پس ببسامرز برای من گناهان را، نیست خدائی مگر تو ای آمرزنده، خداوند! و

اِنِّيْ اَحْمَدُكَ وَ اَنْتَ لِلْحَمْدِ اَهْلٌ عَلٰى مَا خَصَصْتَنِيْ بِهِ مِنْ مَّوَاهِبِ

بدرستی که من ستایش می‌کنم تو را و تو برای ستایش سزاواری بر آنچه مغموم گردانیده‌ای مرا به آن از بخششهایی که

الرَّغَائِبِ، وَ وَصَلَ اِلَيَّ مِنْ فَصَائِلِ الصَّنَائِعِ، وَ عَلٰى مَا اَوْلَيْتَنِيْ

خواهش دارند به آن مردمان و آنچه رسیده‌است بسوی من از زیادتیی بخششهای نیکوئی‌هایت و بر آنچه بخشیده‌ای

بِهِ، وَ تَوَلَّيْتَنِيْ بِهِ مِنْ رِضْوَانِكَ، وَ اَنْلَقْتَنِيْ مِنْ مَنِّكَ الْوَاصِلِ اِلَيَّ، وَ

آنرا و متولئی نموده‌ای مرا به آن از امری که سبب شود خشنودیت را و آنچه رسانیدی به من از نعمت خود به من و

مِنَ الدِّفَاعِ عَنِّيْ، وَ التَّوْفِيقِ لِي، وَ الْاِجَابَةِ لِدُعَائِيْ، حَتَّى اُنَاجِيَكَ

از دفع کردن تو بلاها را از من و مهیّا نمودن تو اسباب خیر را برای من و برآوردن تو دعای مرا، در وقتی که مناجات نمایم ترا

رَاغِبًا، وَ اَدْعُوكَ مُضَائِبًا، وَ حَتَّى اَرْجُوكَ فَاَجِدُكَ فِي الْمَوَاطِنِ

در حالی که طلب کننده‌ام و می‌خوانم تو را در حالی که خالص سازنده‌ام عبادت خود را و در هنگامی که امید دارم تو را پس می‌یابم تو را در

كُلِّهَا لِي جَابِرًا، وَ فِيْ اُمُورِيْ نَاطِرًا، وَ لِذُنُوبِيْ غَافِرًا، وَ لِعَوْرَاتِيْ

همه مقامها، برای من اصلاح کننده و در کارهای من نگاه کننده و برای گناهان من آمرزنده و از برای قبیله‌های من

سَاتِرًا، لَمْ اَعْدِمْ خَيْرَكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ مُّذْ اَنْزَلْتَنِيْ دَارَ الْاِخْتِبَارِ،

پوشاننده و نیست آن که نیافته باشم نیکوئی تو را یک بر همزدن چشمی از وقتی که فرود آورده‌ای مرا به خانه آزمایش

لِتَنْظُرَ مَاذَا اَقْدِمُ لِدارِ الْقَرَارِ، فَاَنَا عَتِيقُكَ اللّٰهُمَّ مِنْ جَمِيعِ

تا ببیند که چه چیز پیش می‌فرستم برای خانه آرامگاه پس من آزاد کرده توام، خداوند! از همه

الْمَصَائِبِ وَ اللَّوَاظِبِ وَ الْغُمُومِ، اَلَّتِي سَاوَرْتَنِيْ فِيْهَا الْهُمُومُ

بلاها و مصیبت‌ها و سختی‌ها و اتدووه‌هایی که حمله آورده‌اند به من در آن‌ها حزن و دلگیری‌ها

بِمَغَارِيضِ الْقَضَاءِ، وَ مَصْرُوفِ جُهْدِ الْبَلَاءِ، لَا اَذْكُرُ مِنْكَ اِلَّا

به تیرهای قضا و بسرگشته شده‌از مشقت بلا بیاد نمی‌آورم از تو مگر

الْجَمِيلَ، وَ لَا اَرٰى مِنْكَ غَيْرَ التَّفْضِيلِ، خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ، وَ فَضْلُكَ

نیکوئی را و نمی‌بینم از تو سواي زیادتیی نعمت را نیکوئی برای من فرو گیرنده‌است و احسان تو بر من بی‌دری است و نعمتهای

عَلٰى مُتَوَاتِرٍ، وَ نِعْمُكَ عِنْدِيْ مُتَّصِلَةٌ، سَوَابِغٌ لَمْ تُحَقِّقْ حِذَاوِيْ

تو نزد من پیوسته و کاملند موجود نساخته آنچه را که می‌ترسم از آن بلکه مستعق و راست گردانیده‌ای

دعاهای حضرت علی علیه السلام

بَلْ صَدَّقْتَ رَجَائِي، وَ صَاحَبْتَ أَسْفَارِي، وَ أَكْرَمْتَ أَحْضَارِي، وَ

آنچه را که امید داشتیم آنرا و رفاقت نمودی مرادر سفرهای من و اکرام نمودی مرادر حضرات من و

شَفِيتَ أَمْرَاضِي، وَ عَافَيْتَ أَوْصَابِي، وَ أَحْسَنْتَ مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَايَ،

شفادادی مرادر بیماریهای من و سالم گردانیدی مرا از دردها و نیکو ساختی مرا بازگشت مرا و آرامگاه مرا.

وَ لَمْ تُشْمِتْ أَعْدَائِي، وَ رَمَيْتَ مَنْ رَمَانِي، وَ كَفَيْتَنِي مَنْ عَادَانِي.

و خوشحال نگردانیدی دشمنان مرا، و انداختی به بلا آنرا که انداخت مرا به بدی و کفایت نمودی از من شر آنرا که دشمنی نمود با من.

اَللّٰهُمَّ كَمْ مِنْ عَدُوٍّ اِنْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ، وَ شَحَذَ لِقَتْلِي

خداوند! بسا از دشمنی که کشید بر من شمشیر دشمنیت را و تشنگ کرد برای کشتن من

ظُبَةَ مُدْيَتِهِ، وَ اَزْهَفَ لِي شِبَاحَدِهِ، وَ ذَافَ لِي قَوَاتِلَ سُؤْمُوهِ، وَ

دم کرد بزرگ خود را و تنگ نمود برای من کناره تنیدی غضب خود را و خیسایید برای من کشندههای از زهرهای خود را، و

سَدَّدَ لِي صَوَائِبَ سِيْهَامِهِ، وَ اَضْمَرَ اَنْ يَسُوْمَنِي الْمَكْرُوهُ، وَ

راست کردی برای من راست رونندههای از تیرهای خود را و در دل گرفت آن که برساند به من ناخوشی را، و

يُجَرِّعُنِي دُعَافَ مَرَارَتِهِ، فَفَنَظَرْتُ يَا اِلٰهِي اِلَى ضَعْفِي عَنْ

بیاشاماند مرا تلخی زهرهای خود را پس نگاه کردم ای خدای من به سوی سستی من از

اِحْتِمَالِ الْفَوَاحِشِ، وَ عَجَزِي عَنِ الْاِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُخَارَبَتِهِ،

سرداشتن بارهای گران بگناه و به سوی ناتوانی من از انتقام کشیدن از کسی که اراده نموده مرا به کارزار خود.

وَ وَحَدَتِي فِي كَثِيرٍ مِنْ نَاوَانِي، وَ اُرْصَدَ لِي فِيمَا لَمْ اَعْمَلْ فِكْرِي

و به سوی تنهایی من در بسیار از گشتی که دشمنی نمودند مرا و به کمین نشست برای من در بلانی که نتوانم بکار بردن فکر خود را

فِي الْاِنْتِصَارِ مِنْ مِثْلِهِ، فَاَيَّدْتَنِي يَا رَبِّ بِعَوْنِكَ، وَ شَدَّدْتَ اَيْدِي

در انتقام کشیدن از مثل او، پس آنگاه قوت دادی مرا ای پروردگار من، به یاری خود و محکم کردی دستانهای مرا

بِنَصْرِكَ. ثُمَّ قَلَلْتَ لِي حَدَّهُ، وَ صَيَّرْتَهُ بَعْدَ جَمْعٍ عَدِيدٍ وَحْدَهُ، وَ

به یاری خود پس گسخت نمودی برای من تنیدی او را و گردانیدی او را پس از اجتماع بسیاری تنها و

اَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ، وَ رَدَدْتَهُ حَسِيرًا لَمْ يَشْفِ غَلِيلُهُ، وَ لَمْ يُبْرِزْ

بلند کردی استخوان پای مرا و بر او و برگردانیدی او را باز داشته شده در حالی که شفا نداده بود سوزش سینه خود را و خنک

حَرَازَاتُ غَيْظِهِ، قَدْ عَضَّ عَلَى شَوَاهِ، وَ اَبَ مُوَلِيًّا قَدْ اَخْلَفْتَ

نکردم بود گرمیهای خشم خود، و بتحقیق که دندان گرفته دستانهای خود، و برگشت پشت کننده بتحقیق که وعده خلاف کردند

سَرَائِيَاهُ، وَ اَخْلَفْتَ مَالَهُ. اَللّٰهُمَّ وَ كَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَى عَلَيَّ بِمَكَائِدِهِ، وَ

لشکرهای او و مخالفت ورزیدند آرزوهای او را، خداوند! بسا از ستمکاری که ستم نمود بر من به مکرهای خود و

نَصَبَ لِي شَرْكَ مَصَائِدِهِ، وَ ضَبَّ اِلَيَّ ضَبُّوَاءَ السَّبْعِ لِطَرِيدَتِهِ، وَ

بر پای کرد برای من دامهای شکار کنندههای خود را و در کمین نشست به سوی من مثل نشستن شیر از برای شکار خود و

دعاهای حضرت علی علیه السلام

انْتَهَزَ فُرْصَتَهُ، وَ اللَّحَاقَ بِفَرِيسَتِهِ، وَ هُوَ يُظْهِرُ بِشَاشَةِ الْمَلَقِ، وَ
 فرصت جست خود را و رسیدن به شکار کشته خود را و حال آن که او ظاهر می کند شکفتگی چابک و سیر را و

يَبْسُطُ لِي وَجْهًا طَلِقًا، فَلَمَّا رَأَيْتَ يَا إِلَهِي دَغْلَ سَرِيرَتِهِ، وَ قُبْحَ
 می کشاید به حسب ظاهر برای من روی گشاد مرا چون دیدی ای خدای من فساد باطن او را و زشتی آنچه را

طَوِيَّتِهِ، أَنْكَسْتَهُ فِي مَهْوَى حُفْرَتِهِ، وَ أَنْكَصْتَهُ عَلَى عَقِبِهِ، وَ رَمَيْتَهُ
 که پنهان است در سینه او در محل افتادن در گودال خودش و برگردانیدی او را بر پاشنه پای خودش و انداختی

بِحَجَرِهِ، وَ نَكَاتَهُ بِمِشْقَصِهِ، وَ خَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ، وَ رَدَدْتَ كَيْدَهُ فِي
 به جانب او سنگ خودش را و زخم نمودی او را به پیکان تیرش و گلوگیر کردی او را به زه کمانش و برگردانیدی مکر او را در

نَحْرِهِ، وَ رَبَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ، فَاسْتَخْذَلَ وَ تَضَائَلَ بَعْدَ نَحْوَتِهِ، وَ بَخَعَ
 نمودی گردن خودش و به گردن او انداختی پشیمانی او را پس بی مددکار و خفیف گشت پس از تکبر داشتن او و فروتنی نمود

وَ انْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيلًا مَأْسُورًا فِي حَبَائِلِهِ الَّتِي كَانَ
 و کوبیده باشد سر او بعد از گردنکشی او در حال یکه گشت خوار و گرفتار در حلقه های دام خودش که

يُحِبُّ أَنْ يَرَانِي فِيهَا، وَ قَدْ كِدْتُ لَوْ لَا رَحْمَتُكَ أَنْ يَحُلَّ بِي مَا حَلَّ
 دوست می داشت آن که ببیند نزد مرا در آن ها و به تحقیق که نزدیک بودم اگر نمی بود رحمت تو آن که فرود آید به من آنچه فرود آمده بود به میان

بِسَاحَتِهِ، فَالْحَمْدُ لِرَبِّ مُقْتَدِرٍ لَا يُنَازِعُ، وَ لِوَلِيِّ ذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ،
 سرای او از بلاها، پس همه حمد از برای پروردگار توانائی که نزاع کرده نمی شود، و برای مولای صاحب حلمی است که شتاب نمی کند.

وَ قَيُّومٍ لَا يَغْفُلُ، وَ حَلِيمٍ لَا يَجْهَلُ. نَادَيْتُكَ يَا إِلَهِي مُسْتَجِيرًا بِكَ،
 و برای به خود برپائی است که غافل نمی شود و بردباری است که جهل ندارد خوانده ام تو را ای خدای من در حالی که پناه آورنده ام به تو

وَ اتِّقًا بِسُرْعَةِ إِيْجَابَتِكَ، مُتَوَكِّلًا عَلَى مَا لَمْ أَزَلْ أَعْرِفُهُ مِنْ حُسْنِ
 اعتماد کننده ام برزود برآوردن تو حاجت مرا توکل کنندم بر آنچه همیشه می دانستم از نیکو

دِفَاعِكَ عَنِّي، عَالِمًا أَنَّهُ لَنْ يُضْطَهَدَ مَنْ آوَى إِلَى ظِلِّ كَنْفِكَ، وَ لَا
 دفع نمودن تو دشمن را از من دانایم به آن که ستم دیده نمی شود کسی که جای گرفته باشد به سوی سایه حمایت تو و آن که نمی گوید

تَقَرُّعُ الْقَوَارِعُ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعْقِلِ الْإِنْتِصَارِ بِكَ، فَخَلَّصْتَنِي يَا رَبِّ
 بلاها و مصیبت ها در خانه آنرا که پناه آوردن باشد به سوی قلعه یاری طلب نمودن از تو، پس رها نمودی مرا ای پروردگار من

بِقُدْرَتِكَ، وَ نَجَّيْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ بِتَطَوُّلِكَ، وَ مَنِّكَ. اَللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ
 به سبب توانائی خود و نجات دادی مرا از شدت آزار او به فضل خود و بخشش خود. خداوند ا و بسا از

سَحَابٍ مَكْرُوهٍ جَلَّيْتَهَا، وَ سَمَاءٍ نِعْمَةٍ أَمْطَرْتَهَا، وَ جَدَاوِلِ كَرَامَةٍ
 ابرهای ناخوش که گشادی آنهارا و ابرهای نعمتی که بارانیدی آنهارا و جویهای بخششی که

أَجْرَيْتَهَا، وَ أَعْيُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا، وَ نَاشِئٍ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا، وَ
 روان ساختی آنهارا و چشمه های حادثه ها و بلاهایی که بر کردی آنهارا و تازة رحمتی که پهن کردی آنهارا و

دعاهای حضرت علی (ع)

غَوَّاشِي كُرْبٍ فَرَجَّتْهَا، وَ غَمَمَ بَلَاءٌ كَشَفَتْهَا، وَ جُنَّةٌ عَافِيَةٌ أَلْبَسَتْهَا،

برده‌های اندوه‌هایی که برداشتی آنها را و غم‌های بلایی که برطرف کردی آن‌ها را و سپر صحت و سلامتی که پوششیدی آن را به من

وَ أُمُورٌ خَائِثَةٌ قَدَّرَتْهَا، لَمْ تُعْجِزْكَ إِذْ طَلَبْتَهَا، وَ لَمْ تَمْنَعْ مِنْكَ إِذْ

و امرهای تازه بهم رسیده‌هایی که تقدیر کرده‌ای، عاجز نکرد تو را در وقتی که طلب نمودی آن‌ها را و سرباز نزدند از تو در هنگامی که

أَرَدْتُهَا. اللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ خَاسِدٍ سُوءٍ تَوَلَّيَ بِحَسَدِهِ، وَ سَلَقَنِي بِحَدِّ

خواستی آنها را. خداوند! و بسا از حسد برنده‌بدی که قصد نموده باشد مرا به حسد، و آزار کرده‌باشد به تندی

لِسَانِهِ، وَ خَزَنِي بِقَرْفٍ عَيْبِهِ، وَ جَعَلَ عِرْضِي غَرَضاً لِمَرَامِيهِ، وَ

زبان خود و طعن زده باشد مرا به تهمت زدن عیب خود و گردانید ناموس مرا نشانه‌ای برای تیرهای خود، و

قَلَدَنِي خِلَالاً لَمْ يَزَلْ فِيهِ كَفَيْتَنِي أَمْرُهُ. اللَّهُمَّ وَ كَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ

در گردن من انداخت صفت‌هایی را که همیشه بود در خودش پس نگاهداشتی مرا از شر او. خداوند! و بسا از گمان خوبی که

حَقَّقْتَ، وَ عُدِمَ إِمْلَاقُ جَبْرَتٍ وَ أَوْسَعْتَ، وَ مِنْ صَرْعَةٍ أَقَمْتَ، وَ مِنْ

درست نمودی و ناداری را تدارک نمودی و فراخ گردانیدی و بسا از افتادنی که بپاداشتی و بسا از اندوهی

كُرْبَةٍ نَفَّسْتَ، وَ مِنْ مَسْكَنَةٍ حَوَّلْتَ، وَ مِنْ نِعْمَةٍ حَوَّلْتَ، لَا تُسْأَلُ

که برطرف کردی و بسا از درویشی که تغفیر دادی و از نعمتی که بخشیدی پرسیده نمی‌شوی از آنچه

عَمَّا تَفْعَلُ، وَ لَا بِمَا أُعْطِيتَ تَبْخُلُ، وَ لَقَدْ سُئِلْتَ فَبَذَلْتَ، وَ لَمْ تُسْأَلْ

می‌کنی و نه به سبب آنچه بخشیده‌ای بخیل می‌شوی و البته سؤالت کردند پس عطا کردی و سؤال کرده نشدی

فَابْتَدَأْتَ، وَ اسْتُمِيعَ فَضْلُكَ فَمَا أَكْذَيْتَ، أَبَيْتَ إِلَّا إِنْْعَاماً وَ

پس آغاز کردی. و طلب کرده شد زیادتای احسان تو، پس اندک ندادی. سرباز زدی از همه چیز مگر از انعام دادن و

امْتِنَاناً وَ تَطَوُّلاً، وَ أَبَيْتَ إِلَّا تَقَحُّماً عَلَى مَعَاصِيكَ، وَ انْتِهَافاً

بخشش کردن و احسان نمودن و، سرباز زدم از همه چیز مگر از انداختن خود در گناهان و نافرمانی تو

لِحُرْمَاتِكَ، وَ تَعْدِياً لِحُدُودِكَ، وَ غَفْلَةً عَنْ وَعِيدِكَ، وَ طَاعَةً لِعَدُوِّي

و دریدن پرده‌های حرامهای تو را و درگذشتن از حدود تو و بی‌خبری و بی‌پروایی از ترسانیدن تو و فرما برداری برای دشمن تو

وَ عَدُوِّكَ، لَمْ تَمْتَنِعْ عَنْ إِيْتَامِ إِحْسَانِكَ، وَ تَتَابَعِ إِمْتِنَانِكَ، وَ لَمْ

و دشمن من باز نایستادی از تمام کردن نیکنوی خود و پیایی فرستادن بخشش خود و باز نداشت مرا این از

يَحْجُزْنِي عَنْ ارْتِكَابِ مَسَاخِيظِكَ. اللَّهُمَّ فَهَذَا مَقَامُ الْمُعْتَرِفِ لَكَ

مرتب شدن چیزهایی که به خشم آورد تو را. خداوند! پس این جای ایستادن من مقام کسی است که اقرار کرده است از برای تو

بِالتَّقْصِيرِ عَنْ أَدَاءِ حَقِّكَ. الشَّاهِدِ عَلَى نَفْسِهِ بِسُبُوعِ نِعْمَتِكَ وَ

به کوتاهی از بجای آوردن حق تو را و گواهی می‌دهد بر نفس خود به تمامی نعمت تو و

حُسْنِ كِفَايَتِكَ، فَهَبْ لِي اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي مَا أَصِلُ بِهِ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَ

نیکنوی کارگذاری تو. پس ببخش به من خداوند ای خدای من، آنچه را که برسم به سبب آن بسوی رحمت تو و

دعاهای حضرت علی (ع)

أَتَّخِذُهُ سُلَماً أَعْرُجُ فِيهِ إِلَيَّ مَرْضَاتِكَ، وَ آمَنُ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ، فَإِنَّكَ

فرائیم آنرا نردبانی که بالا روم در آن بسوی مراتب خوشنودیهای و ایمن گردم به سبب آن از عقوبت تو، پس

تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَ تَحْكُمُ مَا تُرِيدُ، وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اَللّهُمَّ

بدرستی که تو می‌کنی آنچه را که خواهی و نابت و موجود می‌گردانی آنچه را که اراده کنی و تو بر هر چیز توانائی. خداوند

حَمْدِي لَكَ مُتَوَاصِلٌ، وَ ثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ إِلَى الدَّهْرِ

ستایش من برایت پیوسته است و درود من بر تو همیشگی است از زمانی تا به زمانی دیگر

بِأَلْوَانِ التَّسْبِيحِ، وَ فُنُونِ التَّقْدِيسِ، خَالِصاً لِيَذْكُرَكَ، وَ مَرْضِياً

به انواع تسبیح کردن و اقسام تنزیه نمودن در حالی که خالی نمودم یادآوری تو را از غیر و راضا جونی ترا

لَكَ بِنَاصِعِ التَّحْمِيدِ، وَ مَخْضِ التَّمْجِيدِ، وَ طُولِ التَّعْدِيدِ فِي إِكْذَابِ

اراده نمودم به خالص نمودن ستایش تو و به محض ساختن تعظیمت و بسیار شمردن نعمت‌هایت در دروغگو

أَهْلِ التَّنْذِيدِ، لَمْ تُعَنْ فِي شَيْءٍ مِنْ قُدْرَتِكَ، وَ لَمْ تُشَارِكْ فِي

دانشستن جماعت کافران، یاری کرده نشدی در چیزی از توانائی خود و شریک نشد تو را کسی در

إِلَهِيَّتِكَ، وَ لَمْ تُعَايِنْ إِذْ حَبَسْتَ الْأَشْيَاءَ عَلَى الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ،

خداوندیت و دیده و دانسته نشدی در هنگامی که موجود کردی چیزها را بر طبیعت‌های مختلف،

وَ فَطَرْتَ الْخَلَائِقَ عَلَى صُنُوفِ الْهَيْئَاتِ، وَ لَا خَرَقْتَ الْأَوْهَامَ

و آفریدی مخلوقات را بر انواع شکلهای، و ندریدند و همها پوردهای

حُجُبِ الْغُيُوبِ إِلَيْكَ، فَاعْتَقَدْتُ مِنْكَ مَحْدُوداً فِي عَظَمَتِكَ، وَ لَا

پنهانی را بسویت تا آن که اعتقاد کنند از کنه تو چیزی را که احاطه کرده باشد در بزرگیت و نه

كَيْفِيَّةً فِي أَرْزَاقِكَ، وَ لَا مُمَكِّناً فِي قَدَمِكَ، وَ لَا يَبْلُغُكَ بَعْدُ الْهَمَمُ، وَ لَا

چگونگی را در همیشگی بودن تو و نه امر ممکن را در قدیم بودن تو و نمی‌رسد به تو دوری همتها و نمی‌یابد

يَنَالُكَ غَوْصُ الْفِطَنِ، وَ لَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظَرُ النَّاطِرِينَ فِي مَجْدِ

تیرافروزی فتن زیریها و منتهی نمی‌شود بسویت نگاه نگاه کنندگان در شرف

جَبَرُوتِكَ، وَ عَظِيمِ قُدْرَتِكَ، إِرْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ صِفَةُ

بزرگواریت و بررگی توانائیت بلند است از تعریف آفریدگان تعریف کردن

قُدْرَتِكَ، وَ عَلَا عَنْ ذَلِكَ كِبَرِيَاءُ عَظَمَتِكَ، وَ لَا يَنْتَقِصُ مَا أَرَدْتُ أَنْ

توانائیت و بالاتر است از این تعریف بزرگواری بزرگیت و کم نمی‌شود آنچه خواسته‌ای آن که زیاد گردد و زیاده نمی‌شود آنچه اراده نمودهای

يَزِدُّهُ، وَ لَا يَزُدُّهُ مَا أَرَدْتُ أَنْ يَنْتَقِصَ، وَ لَا أَحَدٌ شَهِدَكَ حِينَ

آن که کم باشد و نیست کسی که حاضر باشد تو را وقتی که

فَطَرْتَ الْخَلْقَ، وَ لَا ضِدُّ حَضْرِكَ حِينَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ، كَلَّتِ الْأَلْسُنُ

خلق نمودهای آفریدگان را و نه معادی که حاضر باشد تو را وقتی که خلق نمودهای نفس‌ها را عاجز و گنگ شدند زبانتها

دعاهای حضرت علی علیه السلام

عَنْ تَبْيِينِ صِفَتِكَ، وَ انْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِكَ، وَ كَيْفَ

از ظاهر ساختن صفت تو و باز مانده‌اند عقول از رسیدن به حقیقت شناخت تو و چگونه ادراک نماید

تُذَرِّكَكَ الصِّفَاتُ أَوْ تَحْوِيكَ الْجِهَاتُ، وَ أَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ

ترا تعریفها یا آن که فراگیرد تو را جهت‌ها و حال آن که تویی صاحب جبروت منزله‌ای

الَّذِي لَمْ تَزَلْ أَزَلِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ وَ خَدَكَ، لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ وَ

همه عیبها که همیشه بوده‌ای بی اول و آخر همیشه هستی در پنهانی از نظرها در حالی که یگانه تویی نیست در این صفتها غیر تو کسی و

لَمْ يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ، خَارَتْ فِي مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفَكِيرِ،

نبوده برای آنها سزاواری جز تو احدی، حیران شدند در پادشاهیت به ته رونده‌های از راههای فکر کردن

وَ حَسَرَ عَنْ إِدْرَاكِكَ بَصَرُ الْبَصِيرِ، وَ تَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ،

و باز مانده‌است از رسیدن به کنه تو نگاه نگاه کننده و فروتنی نموده‌اند پادشاهان برای هیبت تو

وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ بِذُلِّ الْأَسْتِكَانَةِ لِعِزَّتِكَ، وَ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ

و خضوع نمودند روی‌ها به خواری زاری نمودن برای عزت تو و اطاعت نمود هر چیزی

لِعِظَمَتِكَ، وَ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ، وَ خَضَعَتِ الرِّقَابُ

برای بزرگیت گردن نهاد هر چیزی برای توانانیت و فروتنی نمودند گردنها

لِسُلْطَانِكَ، فَضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِي تَضَارِيفِ الصِّفَاتِ لَكَ. فَمَنْ

برای پادشاهیت پس گمراه شده‌است در آنجا تدبیر نمودن در تغییر دادنهای صفتها که از برای توست. پس

تَفَكَّرَ فِي ذَلِكَ رَجَعَ طَرَفُهُ إِلَيْهِ حَسِيرًا، وَ عَقْلُهُ مَبْهُوتًا مَبْهُورًا وَ

که فکر نماید در این امر برمی گردد نظر فکر او بسوی خودش باز مانده و عقلش حیران و مدهوش و

فِكْرُهُ مُتَحَيِّرًا. اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَّسِقًا مُسْتَوْتِقًا، يَدُومُ

فکر او سرگردان. خداوند! پس از برای توست ستایش در حالی که باشد پیوسته به یکدیگر پی در پی و منتظم بسته به یکدیگر

وَ لَا يَبِيدُ غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ، وَ لَا مَطْمُوسٌ فِي الْعَالَمِ، وَ لَا

که همیشه باشد و برطرف نگردد و نشود فانی در پادشاهیت و محو نگردد در عالم و کم نشود

مُنْتَقِصٌ فِي الْعِرْفَانِ، فَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا تُخْصِي مَكَارِمُ فِي

در شناخت تو پس از برای توست ستایش ستایشی که در شمار نیاید مکرمتها و او در

اللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ، وَ فِي الصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ، وَ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِالْغَدُوِّ

شب هرگاه پشت کنند و در صبح وقتی که روشن شود و در صحرا و در دریا و بعد از

وَ الْأَصَالِ، وَ الْعَشِيِّ وَ الْأَبْكَارِ، وَ الظُّهَيْرَةِ وَ الْأَسْحَارِ. اَللّٰهُمَّ

صبح و هنگام عصر و در شبگاه و در بامداد و در میان روز و سحرها. خداوند!

بِتَوْفِيقِكَ أَحْضَرْتَنِي النِّجَاةَ، وَ جَعَلْتَنِي مِنْكَ فِي وَلَايَةِ الْعِصْمَةِ،

به مهیّا کردن تو اسبابها حاضر کرده‌ای نزد من رستگاری را و گردانیده‌ای مرا از تفضل خود در حمایت نگاهداشتن خود

دعاهای حضرت علی علیه السلام

وَلَمْ تُكَلِّفْنِي فَوْقَ طَاقَتِي إِذْ لَمْ تَرْضَ عَنِّي إِلَّا بِطَاعَتِي، فَلَيْسَ

و تکلیف نکرده‌ای مرا زیاده بر توانایی من از جهت آن که نخواسته‌ای از من مگر فرمانبرداری مرا پس نیست

شُكْرِي وَإِنْ دَأَبْتُ مِنْهُ فِي الْمَقَالِ، وَبَالَغْتُ مِنْهُ فِي الْفِعَالِ بِبَالِغِ

شکر من و هرچند سعی نمایم از آن در گفتار و مبالغه کنم از آن در کردار آن که برسد

أَدَاءِ حَقِّكَ، وَ لَا مُكَافِ فَضْلِكَ، لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، لَمْ تَغِبْ

به جا آوردن حق تو را و نه آن که برتری نماید زیادتای احسان تو را از جهت آن که تو تویی خدای، نیست خدائی مگر تو، پنهان نبوده

عَنْكَ غَائِبَةً، وَ لَا تَخْفَى عَلَيْكَ خَافِيَةٌ، وَ لَا تَضِلُّ لَكَ فِي ظُلْمِ

و نمی شود از تو پنهان از دیگران و پوشیده نمی شود بر تو پوشیده‌ای و گم نمی شود برایت در تاریکی‌های

الْخَفِيَّاتِ ضَالَّةً. إِنَّمَا أَمْرُكَ إِذَا أَرَدْتَ شَيْئًا أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ

پنهانی‌ها گم شده‌ای بدرستی که فرمان تو چنان است که هرگاه خواهی چیزی را آن که می‌گویی آنرا که موجود شو

فَيَكُونُ. اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مِثْلَ مَا حَمِدْتَ بِهِ نَفْسَكَ، وَ حَمْدَكَ بِهِ

پس موجود می‌شود، خداوندای برای توست ستایش مانند آنچه ستایش کرده‌ای به آن نفس خود را و مثل آنچه ستایش نموده‌اند به آن

الْحَامِدُونَ، وَ مَجْدَكَ بِهِ الْمُمَجِّدُونَ، وَ كَبَّرَكَ بِهِ الْمُكَبِّرُونَ، وَ

ستایش کنندگان و تعظیم کرده‌اند تو را به آن تعظیم کنندگان و به بزرگی یاد نموده‌اند تو را به آن بزرگی یاد کنندگان و

عَظَّمَكَ بِهِ الْمُعْظِمُونَ، حَتَّى يَكُونَ لَكَ مِنْ بَنِي وَحْدِي فِي كُلِّ طَرْفَةِ

بزرگ شمرده‌اند تو را به آن بزرگ شمرندگان تا به حدی که باشد برایت از من به تنهایی در هر بر همزدن

عَيْنٍ، وَ أَقَلِّ مِنْ ذَلِكَ حَمْدُ جَمِيعِ الْحَامِدِينَ، وَ تَوْحِيدِ أَصْنَافِ

چشمی و کمتر از این ستایش کردن همه ستایش کنندگان و مانند یگانه دانستن انواع

الْمُخْلِصِينَ، وَ تَقْدِيسِ أَحِبَّائِكَ الْعَارِفِينَ، وَ ثَنَاءِ جَمِيعِ الْمُهْلِلِينَ،

اخلاص ورزندگان و تنزیه نمودن دوستان شناسندگان تو و مانند درود همه تهلیل گویان

وَ مِثْلَ مَا أَنْتَ عَارِفٌ بِهِ، وَ مَحْمُودٌ بِهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ مِنْ

و مثل آنچه تو دانای و شناسائی به آن و حمد کرده‌شده‌ای به آنی که سرزند از همه آفریدگان تو از

الْحَيَوَانِ وَ الْجَمَادِ، وَ أَرْغَبُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فِي شُكْرِ مَا أَنْطَقْتَنِي بِهِ

حیوانات و از چیزی که نمو نکنند و خواهاتم به سوی رحمت تو. خداوندای در شکرگزاری آنچه گویا نموده‌ای مرا به آن

مِنْ حَمْدِكَ فَمَا أَيْسَرَ مَا كَلَّفْتَنِي مِنْ ذَلِكَ، وَ أَعْظَمَ مَا وَعَدْتَنِي عَلَى

از ستایش کردن تو، پس چه آسان است آنچه تکلیف نموده‌ای مرا از این ستایش کردن و چه بزرگ است آنچه وعده داده‌ای مرا بر

شُكْرِكَ، ابْتَدَأْتَنِي بِالنِّعَمِ فَضْلاً وَ طَوَلاً، وَ أَمَرْتَنِي بِالشُّكْرِ حَقّاً وَ

شکرگزاری از ثواب آغاز نموده‌ای مرا به نعمتها از روی تفضل و بخشش و امر نموده‌ای مرا به شکر کردن از روی راستی و

عَدَلاً، وَ وَعَدْتَنِي عَلَيْهِ أَضْعَافاً وَ مَزِيداً، وَ أَعْطَيْتَنِي مِنْ رِزْقِكَ

عدالت و وعده داده‌ای مرا برابر این چندین برابر، و زیاده بخشیده‌ای از روزی

دعاهای حضرت علی (ع)

اعْتَبَاراً وَ امْتِحَاناً، وَ سَأَلْتَنِي مِنْهُ قَرْضاً يَسِيراً صَغِيراً، وَ

از جانب خود از روی امتحان و آزمایش و خواستهای از من از این در عوض شکر آسان و کوچک را و

وَعَدْتَنِي أَضْعَافاً وَ مَزِيداً، وَ عَطَاءً كَثِيراً، وَ عَافَيْتَنِي مِنْ جُهْدِ

و وعده داده‌ای مرا چندین برابر و زیاده بخشی بسیار را و عافیت دادی مرا از تعب و مشقت

الْبَلَاءِ، وَ لَمْ تُسَلِّمْ لِي السُّوءَ مِنْ بَلَائِكَ، وَ مَنَحْتَنِي الْعَافِيَةَ، وَ

بلا، و ندادی مرا به دست مصیبت‌های بد از بلاهایت و بخشیدی به من سلامتی را و

وَلَيِّتَنِي بِالْبَسْطَةِ وَ الرَّخَاءِ، وَ ضَاعَفْتَ لِي الْفَضْلَ مَعَ مَا

سلط گردانیدی مرا به فراخی روزی و آسانی زندگانی و زیاده گردانیدی برای من زیادتی احسان را با وجود آنچه

وَعَدْتَنِي بِهِ مِنَ الْمَحَلَّةِ الشَّرِيفَةِ، وَ بَشَّرْتَنِي بِهِ مِنَ الدَّرَجَةِ

و وعده داده بودی مرا به آن از جایگاه شریف و بشارت نموده بودی مرا به آن از مرتبه

الرَّفِيعَةِ الْمَنْيَعَةِ، وَ اصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً، وَ

بلند عزیز و برگزیده بودی مرا به پیروی نمودن بزرگ‌ترین پیغمبران از برای خواندن خلائق و

أَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ. اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا

فاضل‌ترین ایشان از جهت شفاعت کردن که محمد است رحمت فرستد خدا بر او و بر خاندانش. خداوند! بپارز گناهان مرا

يَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ، وَ لَا يُمْحِصُهُ إِلَّا عَفْوُكَ، وَ هَبْ لِي فِي يَوْمِي

آنچه فرا نمی‌گیرد آنرا مگر آمرزش تو و برطرف نمی‌کند آنرا مگر درگذشتن تو و ببخش به من در روز من

هَذَا وَ سَاعَتِي هَذِهِ يَقِيناً يَهْوَنُ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ أَحْزَانُهَا،

این روز و در ساعت من این ساعت یقیناً را که آسان کند بر من بلاهای دنیا و اندوه‌های آنرا

وَ يُشَوِّقُ إِلَيْكَ، وَ يُرَغِّبُ فِيمَا عِنْدَكَ، وَ اَكْتُبْ لِي الْمَغْفِرَةَ، وَ

و سبب شود اشتیاق مرا به سوی تو و برغبت اندازد مرا در آنچه در نزد توست و بنویس برای من آمرزش را و

بَلِّغْنِي الْكَرَامَةَ، وَ ارْزُقْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ

برسان مرا به کرامت خود و روزی کن مرا شکرگزاری آنچه را که انعام کرده‌ای بر من پس بدرستی که تویی خدای

الْوَاحِدُ الرَّفِيعُ الْبَدِيُّ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ، وَ

یگانه بلند مرتبه خلق کننده، تازه پدید آورنده شنوای دانای که نیست برای فرمان تو بازدارنده‌ای و

لَا عَنْ قَضَائِكَ مُفْتَنٌ، وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي وَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ فَاطِرُ

نه از حکمت گرداننده‌ای و گواهی می‌دهم آن که تویی پروردگار من و پروردگار هر چیز تویی آفریدگار

السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ، عَالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ. اَللَّهُمَّ

آسمانها و زمین دانای پنهان و آشکار بلند مرتبه بزرگوار. خداوند!

إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَ الْعَزِيمَةَ فِي الرُّشْدِ، وَ إِلْهَامَ الشُّكْرِ

بدرستی که من سؤال می‌کنم از تو ایستادگی در فرمان تو را و سعی نمودن در رفتن به راه راست را و ملهم گشتن به شکرگذاری

دعاهای حضرت علی (علیه السلام)

عَلَى نِعْمَتِكَ. وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ، وَ بَغْيِ كُلِّ بَاغٍ، وَ

بر نعمت تو و پناه می برم به تو از ستم کردن هر ستمکاری و ظلم نمودن هر ظلم کننده ای و

حَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ. اَللّهُمَّ بِكَ اَصُولُ عَلَى الْاَعْدَاءِ، وَ اِيَّاكَ اَرْجُو

رشد هر رشک برنده ای. خداوندای به قوت تو حمله می کنم بر دشمنان و از تو امید دارم دوستی

وَلَايَةِ الْاَحِبَّاءِ، مَعَ مَا لَا اُسْتَطِيْعُ اِحْصَاءَهُ مِنْ فَوَائِدِ فَضْلِكَ، وَ

دوستان را با وجود آنچه قادر نیستم شمردن آنرا از نفع بخشنده های زیادتای احسان تو و

اَصْنَافِ رِفْدِكَ وَ اَنْوَاعِ رِزْقِكَ، فَاِنَّكَ اَنْتَ اللّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ،

انواع بخشش تو و اقسام روزی از جانب تو پس بدرستی که تو تویی خدا نیست خدائی مگر تو.

اَلْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُكَ. اَلْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدَكَ، وَ لَا تُضَادُّ فِي

بسیار و پراکنده است در میان خلایق ستایش تو گشاینده به بخشش است دست تو، مخالفت کرده نمی شوی در

حُكْمِكَ، وَ لَا تُنَازِعُ فِي مُلْكِكَ، وَ لَا تُرَاجِعُ فِي اَمْرِكَ، تَمْلِكُ مِنْ

حکم خود و نزاع کرده نمی شوی در پادشاهی خود و برگردانیده نمی شوی در فرمان خود مالک می شوی از

الْاَنَامِ مَا شِئْتَ، وَ لَا يَمْلِكُونَ اِلَّا مَا تُرِيدُ. اَنْتَ الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ

خلایق آنچه را که خواهی و مالک نمی شوند ایشان مگر آنچه را که تو خواهی تویی انعم کننده احسان کننده

الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقَدِّسُ فِي نَوْرِ الْقُدُسِ، تَرَدَّيْتَ بِالْعِزَّةِ وَ الْمَجْدِ، وَ

توانای غلبه کننده منزه در روشنی پاکیزگی رداء خود ساخته ای عزت و شرف را و

تَعَظَّمْتَ بِالْقُدْرَةِ وَ الْكِبَرِيَاءِ، وَ غَشَّيْتَ النُّورَ بِالْبَهَاءِ، وَ جَلَّلْتَ

اظهار بزرگی خود نموده ای به توانائی و بزرگواری و پوشانیده ای نور خود را به شرف و زینت داده ای

الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ. اَللّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ الْعَظِيمُ، وَ الْمَنْ الْقَدِيمُ، وَ

شرف خود را به هیبت. خداوندای برای تو ستایش بزرگ و نعمت دادن دائمی و

السُّلْطَانُ الشَّامِخُ، وَ الْحَوْلُ الْوَاسِعُ، وَ الْقُدْرَةُ الْمُقْتَدِرَةُ، وَ الْحَمْدُ

پادشاهی بلند مرتبه و قدرت وسیع و توانائی با اقتدار و ستایش

الْمُتَتَابِعُ الَّذِي لَا يَنْفَدُ بِالشُّكْرِ سَرْمَدًا، وَ لَا يَنْقُضِي اَبَدًا، اِذْ

پی در پی که هر طرف نشود به سبب شکرگزاری دانم و به آخر نرسد هرگز، از جهت

جَعَلْتَنِي مِنْ اَفْضَلِ بَنِي اَدَمَ، وَ جَعَلْتَنِي سَمِيعًا بَصِيرًا صَاحِبًا

آن که گردانیدی مرا از جمله فاضل ترین اولاد آدم و گردانیدی مرا شنوا و بینا در کمال صفت

سَوِيًّا مُعَافًا، لَمْ تَشْغَلْنِي بِنُقْصَانٍ فِي بَدَنِي، وَ لَا بِآفَةٍ فِي

مستوی الخلقه به سلامت، مشغول نگردانیدی مرا به عیبی که باشد در بدن من و نه به آفت و بلانی که باشد در

جَوَارِحِي، وَ لَا عَاهَةً فِي نَفْسِي وَ لَا فِي عَقْلِي، وَ لَمْ تَمْنَعْكَ

اعضای من و نه به آزاری که وارد شود بر نفس من و نه به نقصی که باشد در عقل من و باز نداشت تو را از زیادتای

دعاهای حضرت علی (ع)

كَرَّامَتِكَ إِيَّايَ، وَ حُسْنُ صَبِيْعِكَ عِنْدِي، وَ فَضْلُ نِعْمَائِكَ عَلَيَّ، إِذْ

احسان بخششهایت به من و نیکنوی احسان تو نزد من و زیادتی نعمتهایت بر من چون که

وَسَّعْتَ عَلَيَّ الدُّنْيَا، وَ فَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَهْلِهَا تَفْضِيلاً، وَ

فراخ نمودی بر من روزی را در دنیا و زیاد دادی مرا بر بسیاری از اهل دنیا زیادهای بسیار و

جَعَلْتَنِي سَمِيعاً أَعْيَ مَا كَلَّفْتَنِي، بِصَبْرٍ أَرَى قُدْرَتَكَ فِيْهَا ظَهَرَ

گردانیدی مرا شنوا تا آن که بفهمم آنچه را که تکلیف نموده‌ای مرا و گردانیدی بی‌نا تا آن که ببینم توانائی تو را در آنچه ظاهر است

لِي، وَ أَسْتَرْعِيْتَنِي وَ أَسْتَوْدَعْتَنِي قَلْباً يَشْهَدُ لِعَظَمَتِكَ، وَ لِسَاناً

برای من و سپردی به من و به امانت دادی به من دلی را که گواهی دهد برای بزرگواریت و زبانی را که

نَاطِقاً بِتَوْحِيدِكَ، فَإِنِّي لِفَضْلِكَ عَلَيَّ حَامِدٌ، وَ لِقَوْفِيْقِكَ إِيَّايَ

گویا باشد به یگانه دانستن تو پس بدرستی که من برای احسان تو بر من ستایش کننده‌ام و از برای توفیق دادن تو

بِحَمْدِكَ شَاكِرٌ وَ بِحَقِّكَ شَاهِدٌ، وَ إِلَيْكَ فِيْ مُلَمِّي وَ مُهَمِّي ضَارِعٌ.

مرا به ستایش کردن تو شکر کننده‌ام و به حق تو بر من گواهم و به سویت در سختی و بلا، من و در آنچه خواهم دارم به آن

لَأَنَّكَ حَيٌّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، وَ حَيٌّ بَعْدَ كُلِّ مَيِّتٍ، وَ حَيٌّ تَرِثُ الْأَرْضَ وَ

زاری کننده‌ام از جهت آن که تویی زنده پیش از هر زنده‌ای و زنده پس از هر مرده‌ای و زنده‌ای که ارث می‌بری زمین را و

مَنْ عَلَيْهَا، وَ أَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ. اَللَّهُمَّ لَمْ تَقْطَعْ عَنِّي خَيْرَكَ قَبِي

آن را که بر او است و تو بهترین ارث بردگانی. خداوندانه بریده‌ای از من نیکنویت را در

كُلِّ وَقْتٍ، وَ لَمْ تُنْزِلْ بِيْ عُقُوبَاتِ النِّقَمِ، وَ لَمْ تُغَيِّرْ مَا بِيْ مِنَ النِّعَمِ

هیچ وقت و نازل نساختهای تمعیهای عذابهای خود را و تغییر ندادی آنچه را که داده‌ای از نعمتهای خود

وَ لَا أَخْلَيْتَنِي مِنْ وَثِيْقِ الْعِصَمِ، فَلَوْ لَمْ أَذْكُرْ مِنْ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ وَ

و خالی نگردانیدی مرا از معکم نگاهداشتن‌های خود پس اگر بیاد نیآورم از نیکنویت به سوی

إِنْعَامِكَ عَلَيَّ إِلَّا عَفْوَكَ عَنِّي، وَ الْإِجَابَةَ لِذُعَائِيْ حِينَ رَفَعْتُ

من و انعام تو بر من مگر در گذشتن تو را از گناهان من و برآوردن تو مرا حاجت مرا در هنگامی که بلند کردم

رَأْسِيْ بِتَحْمِيْدِكَ، وَ بِتَمْجِيْدِكَ لَا فِيْ تَقْدِيْرِكَ جَزِيْلَ حَظِّيْ حِينَ

سر خود را به ستایش کردن تو و تعظیم نمودن تو نیست در مقرز کردن تو بزرگ از بهره مرا وقتی که

وَفَّرْتَهُ انْتَقَصَ مُلْكُكَ، وَ لَا فِيْ قِسْمَةِ الْأَرْزَاقِ حِينَ قَتَرْتُ عَلَيَّ

بسیار عطا نمودی آنرا آن که کم شده باشد مملکت پادشاهیت نیست در قسمت کردن روزی‌ها در هنگامی که تنگ گرفته باشی بر من

تَوَفَّرَ مُلْكُكَ. اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ، وَ عَدَدَ مَا

روزی را آن که زیاده شده باشد مملکت تو. پس خداوندانه برای توست ستایش به عدد آنچه

أَدْرَكَتُهُ قُدْرَتُكَ، وَ عَدَدَ مَا وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ، وَ أَضْغَافَ ذَلِكَ كُلِّهِ،

فرا گرفته‌است به آن دانش تو و به عدد آنچه رسیده‌است به آن توانائیت و به عدد آنچه گنجایش دارد آنرا رحمت تو و چندین برابر این‌ها.

به تو ترس از پیریشان، تا آن که کم شود بسیاری مملکت تو و احسان تو. خداوند از روزی کن مرا

دعاهای حضرت علی علیه السلام

قَلْبًا خَاشِعًا، وَ يَقِينًا صَادِقًا، وَ بِالْحَقِّ صَادِعًا، وَ لَا تُؤْمِنِي مَكْرَكَ،

دلی فروتنی کننده و یقینی راست و از کلام حق ترسنده و ایمن و خاطر جمع مگردان مرا از عذاب خود

وَ لَا تُنْسِبِي ذِكْرَكَ، وَ لَا تَهْتِكِ عَنِّي سِتْرَكَ، وَ لَا تُؤَلِّبِي غَيْرَكَ، وَ لَا

و بفرااموشی مینداز مرا از یادآوریت و پاره مکن از من پرده پوشاننده خود را و متولی مکن بر من غیر خود را و

تُقْنِطْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ بَلْ تَغْمِذْنِي بِفَوَائِدِكَ، وَ لَا تَمْنَعْنِي جَمِيلَ

نالمید مگردان مرا از رحمت خود بلکه بپوشان مرا به کرامت های نفع دهنده های خود و منع مکن از من نیکویی

عَوَائِدِكَ، وَ كُنْ لِي فِي كُلِّ وَحْشَةٍ أُنَيْسًا، وَ فِي كُلِّ جَزَعٍ حِصْنًا، وَ

بخشنهای خود را و باش تو برای من در هر تنهائی همراز و در هر بی صبری و شکوای قلعه و

مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ غِيَاثًا، وَ نَجِّنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ، وَ اعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ زَلَلٍ وَ

از هر هلاکتی فریادرس و خالصی ده مرا از هر بلایی و نگاهدار مرا از هر لغزشی و گمناهی و

خَطَاءٍ، وَ تَمِّمْ لِي فَوَائِدِكَ، وَ قَبْنِي وَعِيدِكَ، وَ اصْرِفْ عَنِّي أَلِيمَ

تمام مگردان برای من احسانهای خود را و نگاهدار مرا از عقوبت خود و بر مگردان از من به درد آورنده از

عَذَابِكَ، وَ تَدْمِيرَ تَنْكِيلِكَ، وَ شَرِّفْنِي بِحِفْظِ كِتَابِكَ، وَ أَصْلِحْ دِينِي

عذاب خود را و هلاک کننده عقوبت خود را و عزیز گردان مرا به نگاهداشتن قرآن تو و نیکو گردان دین مرا

وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ أَهْلِي وَ وَلَدِي، وَ وَسِّعْ رِزْقِي وَ أَدْرِزْهُ عَلَيَّ، وَ

و دنیای مرا و آخرت مرا و اهل مرا و فرزندان مرا و فراخ کن روزی مرا و جاری و پیوسته کن آنرا بر من و

أَقْبِلْ عَلَيَّ، وَ لَا تُعْرِضْ عَنِّي. اَللّٰهُمَّ ارْفَعْ عَنِّي وَ لَا تَضَعْ عَنِّي، وَ

روی تو بخه آور بر من و روی مگردان از من. خداوند! بلند مرتبه گردان مرا و پست و خوار مگردان مرا و

ارْحَمْنِي وَ لَا تُعَذِّبْنِي، وَ انصُرْنِي وَ لَا تَخْذُلْنِي، وَ آثِرْنِي وَ لَا

رحم نما بر من و عذاب مکن مرا و یاری نما مرا و ترک مکن یاری مرا و اختیار کن مرا و

تَوَثِّرْ عَلَيَّ، وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي يُسْرًا وَ فَرَجًا، وَ عَجِّلْ إِيْجَابَتِي وَ

اختیار مکن کسی را بر من و بگردان برای من از امر من آسانی و نجاتی را و تعجیل نما بر آوردن حاجت مرا و

اسْتَنْقِذْنِي مِمَّا قَدْ نَزَلَ بِي، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَ ذَلِكَ عَلَيْكَ

خلاصی ده مرا از آنچه به تحقیق که وارد شده است به من بدرستی که تو بر هر چیز توانائی، و این نجات دادن بر تو

يَسِيرٌ، وَ أَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ.

آسان است و تویی بخشنده کرم کننده.

دعای اعتصام و تهلیل و سؤال

إِغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، أَلْبَاعِثُ الْوَارِثُ. إِغْتَصَمْتُ

چنگ در زدم بخدائی که نیست خدائی مگر او زنده کننده و وارث برنده است. همه خلائق را چنگ در زدم

دعاهای حضرت علی (ع)

بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، أَلْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ.

من به خدائی که نیست خدائی مگر او به پای ایستاده است بر جزا دادن هر کسی به آنچه کسب نموده است.

إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الَّذِي قَالَ لِلْسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

چنگ در زدم به خدائی که نیست خدائی مگر او که فرمود به آسمان ها و زمین

أَتَيْنَا طَوْعاً أَوْ كَرْهاً، قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ. إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا

که بیایید در حالی که باشید اطاعت کننده یا اگر ادا داشته شده گفتند که آمده ایم در حال فرمان برداری. چنگ در زدم به خدائی که نیست

إِلَهَ إِلَّا هُوَ، لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ. إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا

خدائی مگر او، فرامی گیرد او را سستی یا پستی و نه خوابی چنگ در زدم به خدائی که نیست خدائی مگر

هُوَ، أَلَرْحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي، يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي

او و بخشنده و بر عرش مستولی و قادر است می داند خیانت کننده از چشمها را و آنچه را که پنهان کنند آنرا

الصُّدُورُ. إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

سینه ها. چنگ در زدم به خدائی که نیست خدائی مگر او از برای اوست آنچه در آسمانها و

مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى. إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي

آنچه در زمین و آنچه در مابین هر دو و آنچه در زیر خاک است. چنگ در زدم به خدائی که

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، يَرَى وَ لَا يُرَى وَ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، رَبُّ الْآخِرَةِ وَ

نیست خدائی مگر او می بیند همه چیز را و دیده نمی شود او و خدا در جایگاه دین بلند است. پروردگار آخرت و

الْأُولَى. إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ. إِعْتَصَمْتُ

دنیا است. چنگ در زدم به خدائی که خوار است هر چیز نزد پادشاهی او. چنگ در زدم

بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الَّذِي خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ. إِعْتَصَمْتُ

من به خدائی که نیست خدائی مگر او که پست است هر چیزی برای بزرگی او. چنگ در زدم

بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الَّذِي هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانٍ، وَ فِي دُنُوِّهِ عَالٍ، وَ

من به خدائی که نیست خدائی مگر او که در بلندی مرتبه خود نزدیک است و در نزدیکی خود بلند مرتبه است و

فِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ. إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، أَلْبَدِيعُ

در پادشاهی خود توانا است. چنگ در زدم به خدائی که نیست خدائی مگر او آفریننده بی ماد است

الرَّفِيعُ الْحَيُّ الدَّائِمُ الْبَاقِي الَّذِي لَا يَزُولُ. إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي

بلند مرتبه زنده همیشه است، باقی است که بر طرف نمی شود. چنگ در زدم به خدائی که

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ. الَّذِي لَا تَصِفُ أَلْسُنُ قُدْرَتَهُ. إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي

نیست خدائی مگر او که تعریف نمی تواند کرد زبانها توانائی او را. چنگ در زدم به خدائی که

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، أَلْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ. إِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ

نیست خدائی مگر او زنده به خود برپا است فرامی گیرد او را سستی و نه خوابی. چنگ در زدم به خدائی که

دعاهای حضرت علی (علیه السلام)

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ. الْخَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. اِغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ
 نیست خدائی مگر او رحیم کننده بخشنده صاحب بزرگی و کرم است. چنگ در زدم بخدائی که
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
 نیست خدائی مگر او یگانه یکتای بی همتای همیشگی است که نرزانیده و
 يُولَدُ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. اِغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ،
 زانیده نشده و نبوده و نیست برای او همسر کسی. چنگ در زدم بخدائی که نیست خدائی مگر او
 أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ، الْأَكْبَرُ الْأَكْبَرُ، الْأَعْلَى الْأَعْلَى. اِغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ
 بخشنده ترین بخشندهگان است بزرگ بزرگ تر است از آن که بوصف آید بلند بلند مرتبه تر است از همه چیز. چنگ در زدم به خدائی که
 الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ كُلُّهُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
 نیست خدائی مگر او به دست قدرت اوست خوبی ها همه و او بر هر چیز تواناست.
 اِغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
 چنگ در زدم بخدائی که نیست خدائی مگر او تسبیح می کند برای او آنچه در آسمانها و
 الْأَرْضِ، كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ. اِغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ
 زمین است، همه از برای او زاری کنندمانند. چنگ در زدم به خدائی که نیست خدائی مگر او، زنده
 الْحَكِيمُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. اِغْتَصَمْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا
 حکیم کننده شنوای دانای بخشنده مهربان است. چنگ در زدم بخدائی که نیست
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ
 خدائی مگر او. بر او اعتماد نموده ام و خدا بروردگار عرش بزرگ است. آغاز می کنم بسم خدای
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَسْئَلَتِي، وَ
 بخشنده مهربان، خداوند بدرستی که من سؤال می کنم از تو و تو داناتری به حاجت من و
 أَطْلُبُ إِلَيْكَ وَأَنْتَ الْعَالِمُ بِحَاجَتِي، وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَأَنْتَ مُنْتَهَى
 طلب می کنم از تو و تو دانائی به مطلب من و خواهم دلرم به سوی تو نهایت
 رَغْبَتِي، فَيَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ، وَسَامِكَ السَّمَوَاتِ، وَدَافِعَ الْبَلِيَّاتِ، وَ
 خواهم منی. پس ای دانی پنهانها و بلند گرداننده آسمانها و برطرف کننده بلاها و محل طلب کردن
 مَطْلَبَ الْحَاجَاتِ، وَمُعْطَى السُّؤْلَاتِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
 حاجتها و بخشنده سؤلها رحمت فرست بر محمد که آخر پیغمبران است و
 وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ. اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَإِسْرَافِي
 بر خاندانش که پاکان و پاکیزگانشند. خداوند بیاورز برای من گناهان مرا و اسراف مرا
 فِي أَمْرِي كُلِّهِ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطَايَايَ وَ
 در امر من همه آنرا و آنچه را که تو داناتری به آن از من. خداوند بیاورز برای من گناهان ندانسته و

دعاهای حضرت علی (ع)

عَمْدِي وَ جَهْلِي وَ هَزْلِي وَ جِدِّي، فَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي. اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي

دانسته مرا و نادانی مرا و لهو مرا و سعی نمودن مرا در کارهای بد، پس بپرستی که این همه گناهان نزد من هست. خداوندایم برای من

مَا قَدَّمْتُ وَ مَا أَخَّرْتُ، وَ مَا أَسْرَرْتُ وَ مَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَ أَنْتَ

آنچه بجا آورده‌ام پیش از این از گناهان و آنچه می‌کنم بعد از این و آنچه پنهان کرده‌ام آنرا، و آنچه آشکار نمودم آنرا، تویی پیش از همه چیز

الْمُؤَخِّرُ، وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

و تویی بعد از همه چیز و تو بر انجام هر چیزی توانایی.

إِنْ تَغْفِرِ اللّٰهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا وَ أَيْ عَبْدٌ لَكَ مَا أَلَمَّا.

اگر می‌آمرزی خداوندایم بیمارز همه را کدام بنده تست که نکرده باشد گناهی.

❁ دعای جامع ❁

سید بن طاووس رحمه الله گوید: روایت می‌کنم از سعد بن عبدالله که از کتاب (فضل الدعا) نقل شده که از مؤلفات اوست، گفته: حدیث نمود به ما حسن بن علی بن عبدالله بن مغیره کوفی، از پدر خود و او از سیف بن عمیره، از ابراهیم بن ابی یحیی، از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام، از پدر خود، از جدّ خود، از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام، و همچنین روایت نموده از مردی، از پدر خود از حضرت فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله، و از محمد بن شهاب، از سلمان فارسی، از امیرالمؤمنین علیه السلام، و از عطا، از ابی ذر، از امیرالمؤمنین علیه السلام، و از عاصم از ابوالرحمن شامی، از امیرالمؤمنین علیه السلام، و از مجاهد نیز نقل نموده اند سی نفر که همگی گفتند که شنیدیم از حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام و حال آن که در مسجدالحرام بودند، پس روی خود را به رکن یمانی نموده فرمودند: «هَا وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ» آگاه باشید! قسم به پروردگار کعبه.

پس از آنجا به نزد حجرالاسود آمده گفتند: «هَا وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ» آگاه باشید! قسم به پروردگار کعبه و از آنجا به نزد آن دو رکن دیگر رفته فرمودند: «هَا وَ رَبِّ الْكَعْبَةِ، هَا وَ رَبِّ الْأَرْكَانِ كُلِّهَا وَ رَبِّ الْمَشَاعِرِ هَا وَ رَبِّ هَذِهِ الْحَرَمَاتِ»

«آگاه باشید! به پروردگار کعبه و پروردگار چهار رکن و پروردگار مشاعر و حرم قسم». شنیدم از پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله که آن حضرت فرمودند: این حدیثی را که به شما نقل می‌کنم، نوشته شده است در زبور داود علیه السلام و در تورات موسی علیه السلام و انجیل عیسی علیه السلام و قرآن من و در هزار کتابی که از آسمان بر هزار پیغمبر صلی الله علیه و آله نازل شده است و آن حدیث این است: هر کس این دعا و کلمات را بخواند:

دعاهای حضرت علی علیه السلام

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بَعْدَ عِلْمِهِ

نیست خدائی مگر خدا در دانش خداست مُنتهای رِضای او نیست خدائی مگر خدا، بعد از دانش اوست.

مُنْتَهَى رِضَاهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ فِي

نهایت خشنودی او نیست خدائی مگر خدا، با دانش اوست مُنتهای خوشنودی او خدا بزرگ تر است از آن که بوصف آید در

عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ

علم اوست نهایت رضامندی او خدا بزرگ تر است، پس از علم اوست نهایت خشنودی او، خدا بزرگ تر است

مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ، أَلْحَمْدُ لِلَّهِ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ، أَلْحَمْدُ

با دانش اوست مُنتهای خشنودی او همه ستایش از برای خداست، در علم اوست نهایت رضامندی او، همه ستایش

لِلَّهِ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ، أَلْحَمْدُ لِلَّهِ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ،

سزاوار خداست، بعد از علم اوست مُنتهای خشنودی او همه سپاس برای خداست، با دانش اوست نهایت خشنودی او.

سُبْحَانَ اللَّهِ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ، سُبْحَانَ اللَّهِ بَعْدَ عِلْمِهِ

منزه است خدا در علم اوست مُنتهای رضامندی او منزه است، خدا بعد از دانش اوست

مُنْتَهَى رِضَاهُ، سُبْحَانَ اللَّهِ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهَى رِضَاهُ، وَ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ

مُنتهای خشنودی او منزه است خدا با علم اوست نهایت رضامندی او و همه ستایش برای خداست

بِجَمِيعِ مَخَامِدِهِ عَلَى جَمِيعِ نِعَمَائِهِ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ بِحَمْدِهِ

به همه انواع ستایش او بر مقابل همه نعمتهای او و تسبیح می‌کنم خدا را تسبیح کردنی و متلسم به حمد او

مُنْتَهَى رِضَاهُ فِي عِلْمِهِ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَ حَقُّ لَهُ ذَلِكَ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

نهایت خشنودی او در دانش اوست و خدا بزرگ تر است از آن که بوصف آید و سزاوار اوست برای او آن که گفته شود که نیست خدائی مگر خدائی

الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نُورُ

که بردبار و بخشنده است، نیست خدائی مگر خدا که بلند مرتبه بزرگ است، نیست خدائی مگر خدا که روشنی بخش

السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَ نُورُ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ، وَ نُورُ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

آسمانهای هفت طبقه است و روشن کننده زمینهای هفت طبقه است و روشنی بخش عرش بزرگ است.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَهْلِيلًا لَا يُخَصِّبُهُ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ

نیست خدائی مگر خدا، تهلیل می‌کنم خدا را تهلیل کردنی که نتواند شماره نمود آنرا غیر خدا باشد آن بیش هر کسی و

بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ. وَ اللَّهُ أَكْبَرُ تَكْبِيرًا لَا يُخَصِّبُهُ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ

با هر کسی و بعد از هر کسی و خدا بزرگ تر است بزرگ تری که در شمار نتواند آورد آنرا غیر او، باشد پیش از هر کسی و

مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ. وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَسْبِيحًا لَا يُخَصِّبُهُ

با هر کسی و بعد از هر کسی، تسبیح می‌کنم خدا را تسبیح کردنی که شماره نتواند نمود آنرا

غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ أَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ

غیر او، باشد پیش از هر کسی و با هر کسی و بعد از هر کسی، خداوند ابدی هستی که من گواه می‌گیرم ترا

دعاهای حضرت علی علیه السلام

وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً، فَاشْهَدْ لِي بِأَنَّ قَوْلَكَ حَقٌّ وَ فِعْلَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ

و کافی ای برای گواهی پس گواهی ده برای من به آن که گفتارت راست است و کردارت درست است و آنکه

قَضَائِكَ حَقٌّ وَ أَنَّ قَدْرَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ رُسْلَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ أَوْصِيَاءَكَ

حکمت ثابت است و آن که تقدیر تو موجود است و آن که پیغمبران تو راست گویانند و آن که وصی های پیغمبر تو

حَقٌّ وَ أَنَّ رَحْمَتَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ جَنَّتَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَارَكَ حَقٌّ وَ أَنَّ

به راه راستند و آن که رحمت تو موجود است و آن که بهشت تو راست است و آن که آتش جهنم درست است و آنکه

قِيَامَتَكَ حَقٌّ، وَ أَنَّكَ مُمِيتُ الْأَحْيَاءِ، وَ أَنَّكَ مُخْيِي الْمَوْتَى، وَ أَنَّكَ

روز قیامت تو صدق است و آن که تو می میرانی زنده هارا و آن که تو می زنده کنی مردگان را و آن که تو

بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ، وَ أَنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ، وَ أَنَّكَ

برمی انگیزی کسانی را که باشند در قبرها و آن که تو جمع می کنی مردمان را در روزی که نیست شکی در آمدن آن و آن که تو

لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً فَاشْهَدْ لِي

خلف نمی کنی و عده خود را. خداوندا بدرستی که گواه می گیرم تو را و کافی ای برای گواهی پس گواهی باش

أَنَّكَ رَبِّيْ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ رَسُوْلَكَ نَبِيِّ، وَ أَنَّ عَلِيَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِيْنَ

تو پروردگار منی و محمد که رحمت فرستد خدا بر او و بر خاندانش باد فرستاده تو پیغمبر من است و علی امیر مؤمنان

إِمَامِيْ وَ أَنَّ الْأَوْصِيَاءَ مِنْ بَعْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَام أَيْمَتِيْ، وَ أَنَّ الدِّينَ الَّذِي

امام من است و جانشینان او بعد از خودش امامان منند و دین اسلامی که قراردادهای آنرا

شَرَعْتَ دِيْنِيْ، وَ أَنَّ الْكِتَابَ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ رَسُوْلِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

دین من است و قرآنی که فرستاده ای بر محمد رسول تو که رحمت فرستد خدا بر او و بر خاندانش

نُورِيْ. اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً، فَاشْهَدْ لِي أَنَّكَ أَنْتَ

راهنمای من است. خداوندا بدرستی که من گواه می گیرم تو را و کافی ای برای گواهی پس گواهی ده برای من به آن که تو

الْمُنْعِمُ عَلَيَّ لَا غَيْرُكَ، لَكَ الْحَمْدُ وَ بِنِعْمَتِكَ تُتِمُّ الصَّالِحَاتُ. لَا إِلَهَ

توئی نعمت دهنده بر من نه غیر تو از برای توست ستایش و به سبب نعمت تو تمام می شود عمل های نیکو، نیست خدائی

إِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ أَكْبَرُ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ، وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ بِحَمْدِهِ، وَ تَبَارَكَ

مگر خدا و خدا بزرگ تر است و ستایش از برای خداست و تسبیح می کنم خدا را تسبیح کردنی و متلجسم به حمد او و منزه است

اللّٰهُ وَ تَعَالَى، وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ، وَ لَا مَلْجَأَ وَ لَا مَنَاجَا مِنْ

خدا و بلند است و نیست حرکتی و نه توانائی مگر بخدا و نیست پناهی و نه محل خلاصی از

اللّٰهِ إِلَّا إِلَيْهِ، عَدَدَ الشَّفْعِ وَ الْوَثْرِ، وَ عَدَدَ كَلِمَاتِ رَبِّي الطَّيِّبَاتِ

عقوبت خدا مگر به سوی او به عدد جفت و طاق و به عدد نامهای پروردگار من که نیکو

الْقَامَاتِ الْمُبَارَكَاتِ، صَدَقَ اللّٰهُ وَ صَدَقَ الْمُرْسَلُونَ.

و تمام و بابرکت اند. راست گفته است خدا و راست گویند پیغمبران در فرموده های خود.

دعاهای حضرت علی علیه السلام

رسول خدا صلی الله علیه و آله سپس فضیلت دعا را فرمودند: هر کس در مدت عمر خود صد مرتبه این دعا را بخواند، خدای تعالی او را در روز قیامت گروهی علیحده محشور گرداند و به نزد او صد هزار هزار فرشته بفرستد که سرکرده آنها فرشته‌ای باشد که نام او (مجدیال) است و با هر فرشته‌ای هزار اسب باشند که هیچ یک از آنها شبیه به آن دیگری نباشند و با ایشان هزار جامه باشد که در آنها جامه‌ای نباشد که شبیه به جامه دیگر باشد. چون به نزد آن شخص برسند (مجدیال) به ایشان گوید: که نزدیک شوید به دوست خدا و ایشان مثل شخص واحد در نزد پادشاهی می‌ایستند و از برای او اسبها مسخر می‌شوند، به منزله یک اسب واحد و همچنین جامه‌ها. و فرشتگان دور او را از جانب راست و چپ فراگیرند، و آن شخص سوار اسب براه می‌افتد و فرشتگان نیز همراه او روان شوند، گویند: این است دوستدار خدا، پس خوشا به حال او و آن شخص.

بر هیچ گروهی از ملائکه و آدمیان نمی‌گذرند، مگر آن که بر او سلام کنند، به این نحو که گویند: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ) و تعظیم او نمایند تا آن که در زیر لوای حمد بایستد و برای او تختی از یاقوت سرخ مهیا می‌شود که بر او قبه‌ای از زبرجد سبز باشد که در او حوران بهشت باشد. پس بر آن شخص بر سریر تکیه نماید، گاهی به راست و گاهی به چپ، تا آن که خدای تعالی در میان مردم حکم نماید و هر یک به منزل خود روند، پس ملائکه دور تخت را فروگیرند و او را بر پشت شتر قوی از شترهای بهشت بگذارند که نور آن شتر تابنده باشد و برود تا آن که به اول منزلی از منزلهای خود فرود آید.

پس او را سرایداری از سرایدارهای آن منزلهای، پیشواز نماید و خواهد که دست آن شخص را بگیرد و آنرا از تخت فرود آورد. پس اگر محافظت خدای تعالی نباشد، آن شخص خود را به پائین میاندازد از جهت تعظیم آن سرایدار. پس سرایدار گوید: که ای دوست خدا، منم سرایداری از سرایداران خانه‌های تو و از برای توست صد مثل این قصر که در هر قصر یک سرایداری مثل من است، از برای هر یک از ایشان، زنی است که آنها خدمتکارانند از برای زنان تو، و از برای توست به عدد هر خدمتکاری یک زنی و از برای تست در هر خانه‌ای از نعمتها، آنچه دانستن شماره آنها ممکن نیست. راوی گفته: پس آنگاه که شخص این کلمات را گوید:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ، وَ مِثْلَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ، وَ مِثْلَ مَا

همه ستایش از برای خداست به عدد آنچه شماره نموده است آنرا علم خدا و مساوی آنچه شمرده است آنرا علم او و